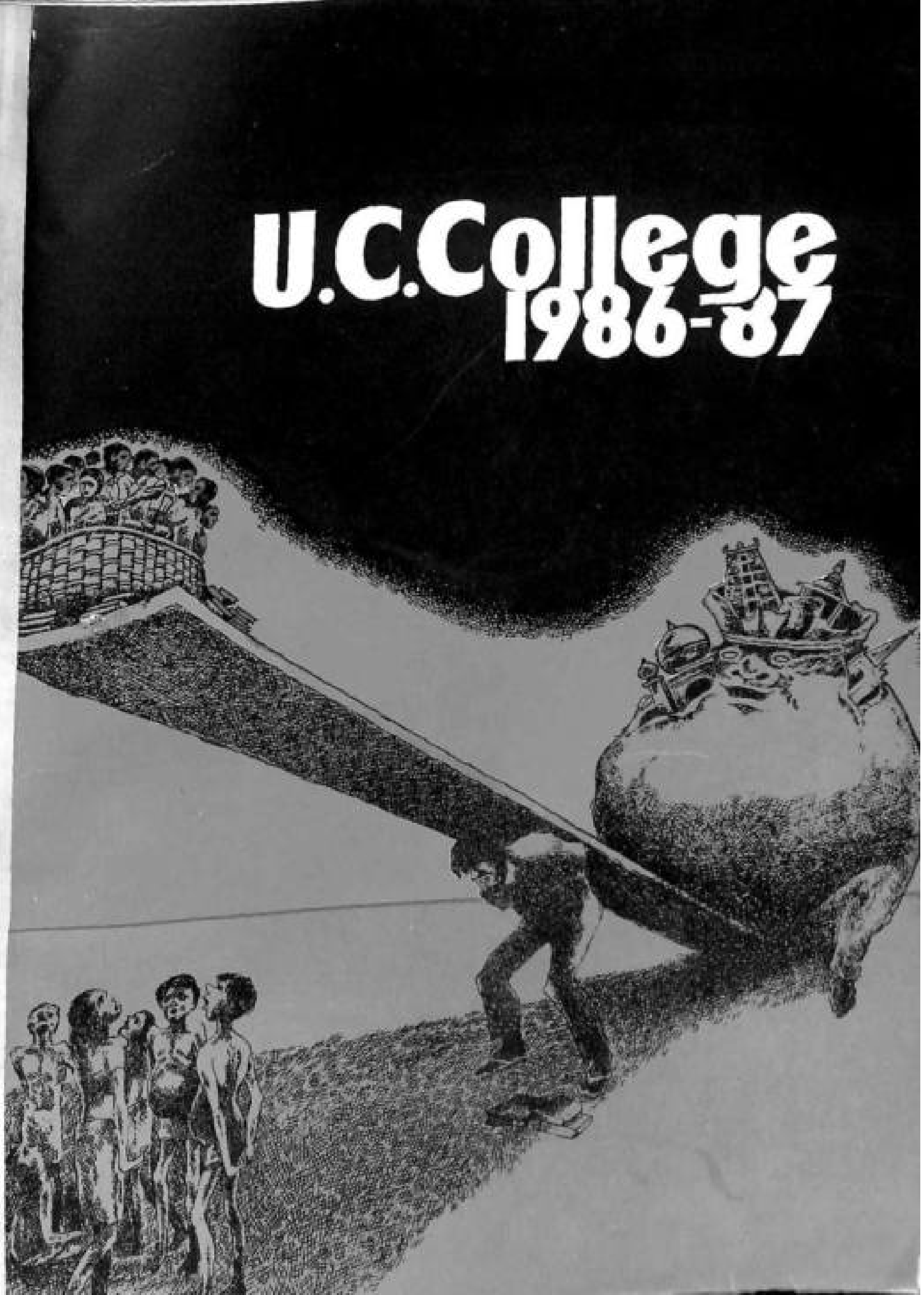
U.C.College
1986-87

നാഴികമണിയുടെ അനന്തമായ
ചലനങ്ങൾക്കൊപ്പം
അവിശ്വസനീയമാം വിധം
നിക്ഷേപം
പെരുപ്പിക്കുന്ന പദ്ധതികൾ
ഓരോ പദ്ധതികളിലും
സൗഭാഗ്യത്തിന്റെ മുത്തുമണികൾ
വിദ്യാധനം
കുടുംബസംരക്ഷണം
വിവാഹ സമ്പാദ്യം
ക്യാഷ് സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ
പെൻഷൻ ഫണ്ട്
ഫെഡറൽ സേവിംഗ്സ്
ഓരോ പദ്ധതിയും
ഓരോരുത്തർക്കുവേണ്ടി
THE FEDERAL BANK LIMITED
Regd. Office : Alwaye 683 101

യു.സി.കോളേജ്-87

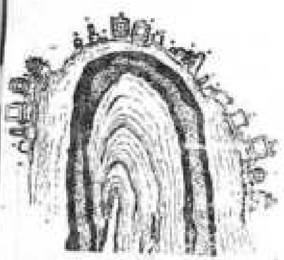

Editorial Board

r: Joyce C. Mathew
r: Thonnakal Narayanan
Ar: A. Gopinathan
Ar: A. M. Geevarghese
Ar: Joseph George
Ar: Regy C. C.
Aiss: Usha S.
Ar: Anil T. John
Ar: Ajithkumar S.
Ar: Faizal A. S.
Ar: Ayubkhan P. A. (Chief Editor)
Ar: Anilkumar S.

over - C. N. Karunakaran
ay outs - Sajeev, Santhosh V.
rinting - Universal Press, Koratty

PRINCIPAL'S NOTES

I am glad to convey my warm greetings and best wishes to the staff and students of the college.

Any thinking person could see the speed at which the quality of higher education in our country is being eroded. Although there are about five thousand colleges in our country, many of them are not worthy to be considered as institutions suitable for higher education because of their low quality. It is unfortunate that among the myriad institutions, the quality of a few which are pioneers in the field remains hidden and unnoticed.

Our College is not just one of the many colleges in our country. The founders of the College had definite aims and purposes when they decided to start this institution. One of the most significant aspects was the ecumenical spirit behind the venture. Although only three major Christian denominations in South India are directly involved in the administration of the college, a cosmopolitan outlook was prevalent from its very inception. It has always been the practice to have christians as well as non-christians on the teaching staff. We had even Englishmen on the staff of the college. All of them worked together with a sense of dedication in an atmosphere of freedom, mutual respect, and goodwill. It is too much to claim that all the aims and purposes of the institution have been fulfilled. However, the founders have paved the way along which future Generations can walk with courage and confidence. It is the duty of all of us–teaching and non–teaching staff as well as students– to work with a sense of purpose in a harmonious spirit to fulfil the

the aspirations of the founders. Let us remember that the guiding factor of those great men was their deep faith in God which carried them through all the trials and vicissitudes. It was this faith which attracted generations of students who could still remember their experience in the college with humility and gratitude.

On a College campus like ours, there are opportunities for development of tha talents of students. A large number students are really interested in serious study and disciplined life. Their latent skills can be developed fully only if they receive maximum encouragement from those who are involved in the teaching–learning process. Interaction of ideas and synthesis of culture should occur. This will lead to the emergence of a new outlook which could trigger the momentum for the transformation of the society and that would ultimately lead to higher levels in ethical values.

My contact with students during the past twenty nine years has convinced me that provided the right leadership is given the possibilities are very great. What we now see is a lacuna in right leadership. There is a genuine thirst among students for help and guidance from elders. They have great respect for those leaders who have real concern for them. Unfortunately, many students drift away, misguided by selfish and greedy persons with vested interests. This has resulted in the decay of moral values leading to the degeneration of our society. On the contrary, the condition in our colleges would be quite different if teachers, parents and leaders in the society give students proper guidence which would give them more mature outlook and the college to stand for truth and justice in any situation in life. Educational institutions shoud not be used for any activity which reduces the quality of academic life. Everyone should have the freedom to make maximum use of his / her talents without any hindrance from external sources. The sanctity of the academic temple should be conscious of their responsibility to the society that feeds and clothes them.

Educationists are aware of the limitations of a college in an affiliated system. A college can have its full status and scope for development only if it gets autonomy. The central government is seriously considering to give autonomous status to a good number of colleges during the seventh plan period. In an autonomous set up, the selected college gets opportunity to prove its potentiality. The member of the faculty, students and all others involved in the learning process have greater responsibility and accountability to society. Since the University Grants Commission has devices to assesse the quality of education in such colleges, those which are proved to be unfit have no alternative but to perish while those college which are found to be worthy to exist would receive encouragement and financial support for further development. Let our college be among those which are selected to prove their mettle.

I take this opportunity to congratulate the editor of the college magazine and all others who laboured hard to bring out a nice publication of literary and artistic value.

Dr. C. Joyce Mathew

"……..ക്ലേശത്തിന്റെയും, നൊമ്പരത്തിന്റെയും,
ഇത്തരം ഇടനാഴികൾ താണ്ടുമ്പോഴും,
ഈ നിമിഷങ്ങളായിരുന്നു എന്റെ മനസ്സിൽ.
അച്ചുകൂടത്തിന്റെ ശബ്ദഘോഷവും,
അക്ഷരങ്ങളുടെ ഘോഷയാത്രയും,
നിറങ്ങളുടെ ആലാമാലകളും.
എന്നെ വീർപ്പുമുട്ടിക്കുമ്പോഴും
ഈ നിമിഷങ്ങളായിരുന്നു എന്റെ മനസ്സിൽ.
ഈ സൃഷ്ടി നിങ്ങളുടെ കയ്യിലെത്തുന്ന ധന്യനിമിഷം
വിധിയെഴുത്ത്" നിങ്ങൾക്കുള്ളതാണ്".
നിങ്ങളുടെ മനസ്സിന്റെ തടവുകാരനെപ്പോലെ
ഞാൻ കാത്തിരിക്കുന്നു.
വിധിയും കാത്ത്"……..”

നിങ്ങളുടെ
അയൂബ്ഖാൻ

"[illegible]"

ഗിരീഷ്
ചരിത്രം രണ്ടാംവർഷം

FARE WELL TO........

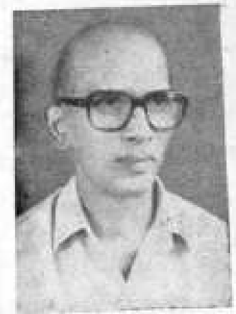

Prof: K. P. MATHEW
Mathematics Department

Prof: G. D. GABRIAL
English Department

ആധുനിക യുവത്വത്തിന്റെ ഛായാപടങ്ങൾ........

മുഖചിത്രങ്ങൾ........

മാഗസിൻ കമ്മറ്റി സംഘടിപ്പിച്ച ചിത്രരചനാ മത്സരത്തിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനം നേടിയ ചിത്രം.

ചിത്രകാരൻ:

വിനോദ് ബാബു
മാത്തമാറ്റിക്സ് രണ്ടാംവർഷം

ജാതകപക്ഷി

വിദ്യാർത്ഥികളുടെ
ജാതകപക്ഷിയാണേപ്രിൽ
ഇവലുകളുടെ സിറിഞ്ചിൽ
കണ്ണുനീരിൽ കതിർന്ന
കണ്ണ്
എഴുത്താണിയും
പ്രണയലേഖനങ്ങളും
നീലിച്ചഛായാപടങ്ങളും
ഇലപൊഴിച്ച മരങ്ങളും
മുഖങ്ങളും........
മറകളും........
മറയുന്ന താളുകളിൽ
നിറങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചവരെക്കുറിച്ച്
കറുത്തലിപിയിൽ
'സൂര്യകാന്തി'യെ തേടുന്നവർ
എഴുതുന്നു
'ഹവ്വ + ആദം = തോൽവിയുടെക്കരം'

സന്യാസിയുടെ മൗനവും
ഒരു ഹൃദയവും
കോൺക്രീറ്റിന്റെ
സൂര്യഗർഭത്തിൽ
വിളറുന്ന കണ്ണുകളെ
കഴിച്ചിടുന്ന
നിറയെ ചോപ്പുന്നിയ
മാലാഖകരം
ഓരോ കരംനിറയെ
പഴംപാട്ടും,
വിളറുന്ന പൂക്കളും,
വിളർച്ചക്കവുമായ്
രാത്രി സത്രങ്ങളുടെ
മരണഗിരികളിൽ
ഇടറിയിട്ട കണ്ണുകളെ
സ്വപ്നമാക്കുന്ന

നിറയെ നീലകംബുന്നിയ
ദൈവദൂതൻമാർ
ഓരോ കരംനിറയെ
കാളുകരം,
ഇതളൊഴിഞ്ഞ പൂക്കളും,
വാടിയ മന്ദിരിവേതമായ്
രാത്രി സത്രത്തിൽ
സമയബോധത്തിന്റെ
പന്ത്രണ്ട് കണ്ണുകരം........
വിദ്യാർത്ഥികളെ
ബലാൽസംഗം ചെയ്യുന്ന
= തോൽവിയുടെ മക്കരം

○

അലി കെ. എസ്.
ഒന്നാംവർഷ പ്രീഡിഗ്രി
III Group. A. Batch

ഇപ്പോൾ അയാളുടെ മനസ്സ് ബഹുദൂരം മുമ്പിലാണ്

ചരിത്ര വിദ്യാർത്ഥി ആയതിനാലാവാം, ഇപ്പോഴും അയാളുടെ മനസ്സ് വളരെ പുറകിലാണ്. കൈത്തണ്ടയിലുള്ള കറുത്ത ഡയലുള്ള എച്ച്. എം. ടി. വാച്ച് പത്ത്-ഒമ്പത് സമയം കാണിക്കുമ്പോഴും, അയാൾ ഏഴിൽതന്നെ നില്ക്കുന്നു. മാസ്റ്റർ ബിരുദവും, എംപ്ലോയ്മെന്റാഫീസിലെ മഞ്ഞ കാർഡുമെടുത്ത് ബീഡി വലിച്ച് വെറുതെ ഇരിക്കുന്നതിനാലാവാം അയാൾ പുറകിലേക്ക് പോവുന്നത്. എന്തിന് അയാൾ പുറകിലേക്ക് തിരിയണം? ടൗണിലെ ഏതെങ്കിലും തിയേറ്ററിൽ പോയി 'അടിപിടി' സിനിമ കാണുകയോ, മുനിസിപ്പൽ ലൈബ്രറിയിൽ നിന്ന് ഡിക്റ്ററ്റീവ് നോവൽ എടുത്ത് സമയം കൊല്ലുകയോ ചെയ്യാമല്ലോ. ഉത്സവങ്ങളും, പെരുന്നാളും, സർക്കസ്സും, പൈങ്കിളിയുമില്ലാത്ത നാടല്ലല്ലോ അയാളുടേത്.

തൊഴിലില്ലാത്തതിനാലാവാം ഗ്രാമത്തിലെ നിസ്സാര സംഭവങ്ങളെവരെ ചരിത്രപരമായി ബന്ധിക്കുവാൻ അയാൾ ശ്രമിച്ചു. ആദ്യമാദ്യം കളിതമാശയായിട്ടാണ് പ്രശ്നം തുടങ്ങിയത്. അയലത്തെ മറിയച്ചേടത്തി സന്ധ്യക്ക് മണ്ണെണ്ണ വിളക്കുമായി മരോട്ടിയുടെ മുകളിലെ കോഴികളെ കൂട്ടിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ 'വിളക്കേന്തിയ വനിത' എന്ന് അവരെ ചരിത്രപരമായി വിശേഷിപ്പിച്ചത് അയാളാണല്ലോ. ഗ്രാമത്തിലെ എൽ. പി. സ്കൂളിലെ ശിപായിമാർ തമ്മിൽ കാപ്പിക്കാശിൽ തുടങ്ങിയ തർക്കം അടികലശലിൽ എത്തിയപ്പോൾ 'ശിപായി ലഹള' എന്ന് വിളിക്കാൻ അയാൾ മറന്നില്ല. സ്ഥലത്തെ ബീരാൻ ഹാജി മൊതലാളി ഗ്രാമത്തിലാരംഭിച്ച സൂപ്പർ ബ്ലേഡ് കമ്പനിക്ക് ജമ്മുവിലാണ് ഹെഡ്ഡാഫീസ് എന്ന് നോട്ടീസടിച്ചപ്പോൾ തുഗ്ലക്കിന്റെ ചരിത്രപരമായ തലസ്ഥാന മാറ്റവുമായി

മുൻ സംഭവത്തെ ബന്ധിക്കാൻ സ്ഥലത്തെ ബുദ്ധിജീവിയായ അയാൾക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കാണ് കഴിയുക? മഹാനായ അശോക ചക്രവർത്തിയുടെ ബുദ്ധമത സ്വീകരണവുമായി സ്ഥലം എം. എൽ. എ. യും, റവന്യൂ മന്ത്രിയുമായ ഗംഗാധരന്റെ മകളും, ജില്ലാ കളക്ടറും തമ്മിലുള്ള വിവാഹത്തെ അയാൾ ചിത്രീകരിച്ചു. ലോകജേതാവായ അലക്സാണ്ടർപോലും പ്രേമനൈരാശ്യം വന്നിട്ടാണ് എന്ന് തെളിവുസഹിതം ഹാജരാക്കി, ആത്മഹത്യക്കൊരുങ്ങിയ ജെയിംസിനെ എം. ജി. ആറിന്റെ അടിപ്പടം കാണാൻ വിട്ടതും അയാളായിരുന്നല്ലോ. അയാളിലെ ചരിത്രകാരൻ ശബ്ദിച്ച ഇത്തരത്തിൽ നിരവധി പ്രശ്നങ്ങൾ പറയാനുണ്ട്.

യൂത്ത് ക്ലബ്ബിലോ, കക്ഷിരാഷ്ട്രീയത്തിലോ കയറിക്കളിച്ച് പത്തുകാശുണ്ടാക്കുന്നതിനോട് തൊഴിൽരഹിതനായ ആ ചരിത്ര വിദ്യാർത്ഥിക്ക് താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. കുതികാൽ വെട്ടികളും, കാമ-ക്രോധ-ലോഭ മോഹ മദമാത്സര്യങ്ങളിൽ മുങ്ങിയവർ, മദ്യപിച്ച് മരിച്ചവർ, പെണ്ണിനുവേണ്ടി ബന്ധങ്ങൾ മറന്നവർ, മതപ്രചാരകർ, സ്തുതിപാഠകർ, ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഇങ്ങനെ ചരിത്രത്തിന്റെ താളുകളിൽ തെളിഞ്ഞും, മാഞ്ഞും [illegible] അയാളുടെ കിനാവുകളിലെ പങ്കാളികൾ. ചിലപ്പോൾ ചരിത്രസംഭവങ്ങൾക്ക് പുതിയ 'ആംഗിളു'കൾ കണ്ടെത്താതിരിക്കാനും അയാൾക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. ടി വിയിൽ റാണാപ്രതാപിന്റെ പേസാക്രമണവും, ബാബറിന്റെ ബാറ്റിങ്ങുമായിരിക്കും കപിലിന്റെയും, ഇമ്രാന്റെയും സ്ഥാനത്ത്. എന്തിന് ലോകഫുട്ബോൾ ഫൈനലിൽ മാറഡോണയുടെ മുന്നേറ്റത്തെ [illegible] താരതമ്യപ്പെടുത്തിയപ്പോൾതന്നെ അയാളുടെ മാനസികനില വായനക്കാർക്ക് ഊഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ. [illegible] ജോസഫൈന് പ്രേമലേഖനമെഴുതിയ നെപ്പോളിയനിലും മറ്റും അയാൾ നിത്യജീവിതത്തിൽ പുതിയ കഥാപാത്രങ്ങളെ കണ്ടെത്തി.

ഇപ്പോൾ അയാൾ സ്വപ്നം കാണുകയാണെങ്കിലും, ചരിത്രവുമായി ഒന്നിനെയും ഇണക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ സ്വയം ഒരു ചരിത്രപുരുഷനാവുക എന്നത് ന്യായമായ അവകാശമായി അയാൾ കൊണ്ടുനടക്കുന്നു. എങ്ങനെ പരീക്ഷ എഴുതാം, [illegible] എന്നിങ്ങനെ നിരവധി [illegible] വിദ്യകൾ കൂടിക്കാലത്തുതന്നെ മനസ്സിലാക്കിയ അയാൾക്ക് മഹാനാവാനുള്ള കുറുക്കുവഴിയെപ്പറ്റി എം. എ. കഴിഞ്ഞിട്ടും വലിയ പിടിപാടുണ്ടായില്ല. അവൻ വെല്ലുവിളി ഉയർത്തി. അവസാനം എല്ലാ ത്യാഗം സഹിച്ചും രക്തസാക്ഷിയാവാൻ ഉറച്ചു. പക്ഷേ സമീപിച്ചവരെല്ലാംതന്നെ [illegible] മറികടന്നിരുന്നു. ചരിത്രവിദ്യാർത്ഥി ആയതിനാലാവാം താജ് അയാൾ പിടിവിട്ടില്ല. താജ്മഹലിനെ വെല്ലുന്ന ശവകുടീരം പണിയാനായിരുന്നു അടുത്ത പ്ലാൻ. നിർഭാഗ്യമെന്നേ പറയേണ്ടൂ, കലാലയത്തിലെ ഏതോ കോണിൽവച്ച് തന്റെ സ്നേഹം കളഞ്ഞുപോയ കാര്യം അയാൾ ദുഃഖത്തോടെ ഓർത്തു. മാത്രമല്ല സ്വയം പണിയാമെന്നോ പഞ്ചനക്ഷത്ര ഹോട്ടലിന്റെയും, ഫുട്ബോൾ ഗ്യാലറിയുടെയും, മറ്റുള്ളവരുടെ കീഴിലായിരുന്നല്ലോ, [illegible] പോയതായും അറിഞ്ഞു. പ്രശസ്തരെ താടിച്ചോ, സ്വത്തു [illegible] മഹാനാവാം എന്നതിൽ കൊന്നോ [illegible]

യും നൽകാത്തതിനാൽ മരിച്ച ഇന്ത്യ കാർഡുകളും, എംപ്ലോയ്മെന്റ് ന്യൂസ് തുടങ്ങിയവ നിരത്തിവച്ചിരിക്കുന്നു. ഏതോ വൻകിട ചെരുപ്പുകമ്പനി സ്പോൺസർ ചെയ്ത മനോഹരമായ കാലുകളുമായി സർവ്വശക്തനായ ദൈവം ഇറങ്ങി [illegible] ചെയ്യാനെത്തിക്കഴിഞ്ഞു. സുന്ദരനായ ദൈവത്തിന്റെ വിവിധ ശരീര ഭാഗങ്ങളിൽ ചില മൾട്ടിനാഷണൽ കമ്പനികൾ കയറിപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നു. ഭഗവാന്റെ ലേസ് തൊപ്പി [illegible] വകയാണെന്നതിൽ സംശയമില്ല. ജോലിയോ, ആത്മഹത്യയോ [illegible] ആവാം [illegible] ആഗമനോദ്ദേശ്യമെന്ന് ഭഗവാൻ കരുതി. പക്ഷേ മരണത്തെ കീഴടക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്ന പഴയ ഉപനിഷത്ത് പ്രശ്നംതന്നെ അയാൾ ആവർത്തിക്കുകയാണുണ്ടായത്. ഇന്ത്യഫോർമുല

ത്രകഥകളിലെയും, ചരിത്രപുസ്തകങ്ങളിലെയും പ്രശ്നങ്ങളെ വേർതിരിക്കാനാവാതെ അയാൾ ഇപ്പോഴും വിഷമിക്കുകയാണ്.

തന്റെ തീവ്രമായ ആഗ്രഹസാഫല്യത്തിനായി ഇപ്പോൾ അയാൾ ടൗണിലെ വായനശാലകളും, ബുക്സ്റ്റാളുകളും കയറി ഇറങ്ങുകയാണ്. [illegible] ജീവചരിത്രങ്ങളും, ആത്മകഥകളും അയാളെ തൃപ്തനാക്കിയില്ല. സ്തുതിപാഠകർക്കും, പ്രചാരകർക്കുമായി അയാൾ ഓടിനടന്നെങ്കിലും, പലരും നേരത്തെ ആ കൃത്യം പലർക്കുമായി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ലക്ഷക്കണക്കിനാളുകളെ ഗ്യാസ് ചേമ്പറിലാക്കാനായി പാഞ്ഞ [illegible] ഫാക്ടറികളും, വിഷം ഒഴുകുന്ന പുഴകളും, ആനുകാലിക [illegible] പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും [illegible] ന്ന പദ്ധതിയും കാലഹരണപ്പെട്ടതായി അയാൾ അറിഞ്ഞു.

മരിച്ചാലും, രക്തക്കൊടി പിടിച്ചാലും ഇനി രക്ഷയില്ലല്ലോ എന്നോർത്ത് അയാൾ തേങ്ങി. നിരവധി തവണ അരങ്ങേറി പല ചരിത്ര സംഭവങ്ങൾക്കും മുന്നെ കണ്ട സത്യം അയാൾ മനസ്സിലാക്കി, [illegible] മുതൽ ഇന്ത്യാ വിഭജനംവരെ.

* * *

ഇപ്പോൾ സമയം നട്ടുച്ച! ചരിത്രവിദ്യാർത്ഥി മൈതാനത്തിന്റെ നടുവിൽ ഇരിക്കുകയാണ്. ചുറ്റും കലണ്ടറുകാരന്റെ ലാഘവത്തോടെ വിവിധ നിറങ്ങളിൽ ഇതുവരെ ലഭിച്ച ഡിഗ്രി സർട്ടിഫിക്കറ്റുകളും, [illegible] സ്വാധീനവും, കോഴ വിറ്റ് കാശുവാങ്ങാനും, പോരെങ്കിൽ [illegible] ഭഗവാന്റെ ലക്ഷ്യം.

ഇപ്പോൾ ഒരു ചുവന്ന മോട്ടോർകാർ കേരള ഭാഗ്യക്കുറിയുടെ പരസ്യം മുഴക്കി മൈതാനത്തുകൂടെ പൊടിപാറ്റി പോവുന്നു. ഭഗവാന്റെ ഉത്തരം കേൾക്കാതെ ധൃതിയിൽ ആ ചരിത്രവിദ്യാർത്ഥി ടിക്കറ്റിനുവേണ്ടി പായുകയാണ്. ഇപ്പോൾ അയാളുടെ ചുവന്ന ഡയലുള്ള എച്ച്. എം. ടി. വാച്ച് പന്ത്രണ്ട് സമയം കാണിക്കുന്നെങ്കിലും, അയാളുടെ മനസ്സ് മുമ്പിലാണ്. ചരിത്ര വിദ്യാർത്ഥി ആയതുകൊണ്ടാണോ എന്നറിയില്ല ഇപ്പോൾ അയാളുടെ മനസ്സ് ബഹുദൂരം മുമ്പിലാണ്. ○

എസ്. ഗോപിനാഥൻ
എം. എ. ഫൈനൽ, ചരിത്രം

ഒരു സെന്റിമെന്റൽ പ്രേമഗാനം

നമ്മെ, രണ്ടുപേരേയും
ആകാശത്തിലേയ്ക്ക് വിളിപ്പിച്ചിരുന്നു.

ശരീരം നിറയെ കണ്ണുകളും
കണ്ണുകൾ നിറയെ രഹസ്യങ്ങളുമുള്ള
ഒരു പെൺകുട്ടിയായിരുന്നു നീ........

ആരുടേയും ഛായയില്ലാത്ത ഒരാൺ_
കുട്ടിയായിരുന്നു ഞാൻ........

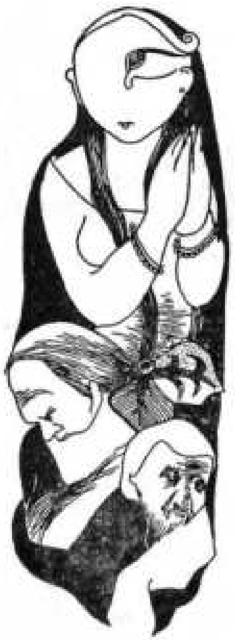

നീ.... പുസ്തകം പൊതിഞ്ഞിരുന്നത്
മുലകുടിക്കുന്ന ഒരു കുട്ടിയുടെ
ചിത്രം കൊണ്ടായിരുന്നു.

നിറയെ വെട്ടും തിരുത്തലുകളുമുള്ള
നിന്റെ പുസ്തകം
തുന്നിച്ചേർക്കപ്പെട്ട ഒരു പ്രണയംപോലെ....
ചുണ്ടുകൾക്കിടയിലുള്ള ഒരു നേർരേഖപോലെ

കാണുക,

വെളിച്ചം കാണാത്ത ഒരു മയിൽപ്പീലി
ഒരുപാട് നിറങ്ങളുള്ള ഒരു ചിത്രശലഭം
കൊച്ചുകാര്യങ്ങളെച്ചൊല്ലി, വ്യാകുലമാകുന്ന
ഒരു മനസ്സ്.

ഇടനാഴി ഒഴിഞ്ഞപ്പോൾ
ഞാൻ,
നിന്നോട്,
ഒരു കടംകഥ ചോദിച്ചു.

നീ....
ജോഷി സംവിധാനം ചെയ്ത
ഒരു സിനിമയുടെ കഥ പറഞ്ഞു.

ഞാൻ,
'സോഡിയാക്കി'ന്റെ പുതിയൊരു പാട്ടിനെക്കുറിച്ച്

നീ........
'ലക്മേ'യുടെ കോൾഡ് ക്രീമിനെപ്പറ്റി.

ഓർക്കുക,

സ്വപ്നങ്ങളുടെ ചുവപ്പുകലർന്ന ഒരാകാശവും
സമുദ്രംപോലെ സാന്ദ്രമായ ഒരുമയും
നമ്മുടെ രണ്ടുപേരുടേയും, മണങ്ങളുള്ള
ഒരു ശിവരാത്രി മണൽപ്പുറവും.

അറിയാമോ,

ഒരു അമൂൽ ചോക്ലേറ്റിന്, എങ്ങനെ
മനസ്സുകളെ വെള്ളച്ചാട്ടത്തിലേയ്ക്ക്
കൊണ്ടുപോകുവാൻ കഴിയുന്ന ഒരു
വഞ്ചിയാവാൻ കഴിയുമെന്ന്?

അറിയാമോ,

റിപ്പീറ്റ് ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രാക്ടിക്കലിന്

എങ്ങനെ,
കറുത്ത വാവുകൾക്ക്, കാവലിരിക്കുന്ന
ഒരു ഹൃദയമായിത്തീരാൻ കഴിയുമെന്ന്?

കാരുണ്യത്തിന്റെ മത്സ്യങ്ങളുള്ള നദിയെക്കുറിച്ച്....
കരച്ചിലിൽ ചെന്നെത്തുന്ന ചിരിയെക്കുറിച്ച്....
നിനക്കൊന്നുമറിയില്ലായിരുന്നു.

നിറയെ വെട്ടിത്തിരുത്തലുകളുള്ള ഒരു പുസ്തകവും,
വിയർത്തൊലിക്കുന്ന ഒരു മധ്യാഹ്നവും,
സൂര്യനോളം വലുപ്പമുള്ള ഒരൊററ ഹൃദയവും.

നോക്കൂ.

ഇതിൽ കൂടുതൽ സെന്റിമെന്റലാവാൻ

എനിക്കാവില്ല.

എന്തിനാണ് 'ആകാശ'ത്തിലേയ്ക്ക്

വിളിപ്പിച്ചത് എന്നു നീ സങ്കടപ്പെട്ടല്ലോ.

ശരീരം നിറയെ കണ്ണുകളും, കണ്ണുകൾ

നിറയെ, കടങ്കഥകളുമുള്ള

അല്ലയോ പെൺകുട്ടീ........

അറിയുക,

നാം.... വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്
'പ്രേമിക്കരുത്' എന്നുപദേശിക്കപ്പെടാനായിരുന്നു.
പ്രേമിക്കുകയേ............അരുതെന്ന്!!!

★

നാന്ദി :— പ്രേമിക്കുക! എന്നു പറഞ്ഞാൽ രക്തത്തിന്റെ ചുണ്ടുവിരലുകൾക്ക് മുൻപിൽ വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടുക എന്നാണത്രേ അർത്ഥം.

എൻ. രവീനാഥ്
രണ്ടാം വർഷ പ്രീഡിഗ്രി
1st ഗ്രൂപ്പ്

FOR ALL TOO SOON IT IS TIME TO DIE

I waited for this day
Waited with bated breath
Spring has come today
Heralding the birth of a bud
Now cloistered in its cradle
The infant bud is sleeping
The soft breeze rocks its cradle
The nightingale sings its lullaby
On the threshold of adolescence
The bud wears a blushing hue
An eyelid of soft petal opens
In slow and awesome wonder
Of the glories of nature
The fragrance of the blossom
Is whispered far and wide
By the messenger wind
Her beauty is so awesome
Draped in red and green
And soon her suitors fall in line
She's courted by the bee
And flattered by the butterfly
The clarion calls of spring
Are fast diminishing
Summer ends with a sigh
For all too soon it is time to die
The proud old blossom
With reminiscences of the past
In placid resignation
Drops her head at last.

Meera Aravi
II M. A. English

പണ്ടൊക്കെ ചരിത്രഗവേഷണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ രാജാക്കൻമാരുടെ ചരിത്രമന്വേഷിക്കൽ എന്നായിരുന്നു അർത്ഥം. ചരിത്രം ഓരോരോ രാജാക്കൻമാരുടെ ഭരണകാലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരണമായിരുന്നു. ഇന്ന് അങ്ങനെയല്ല. ചരിത്രം മറ്റെല്ലാ സാമൂഹ്യശാസ്ത്രങ്ങളേയുംപോലെ മനുഷ്യബന്ധങ്ങളേയും, അവയുടെ വികാസങ്ങളേയുമാണ് അന്വേഷിക്കുന്നത്. ഗതകാല ജീവിത പരിസരങ്ങളെപ്പറ്റി വസ്തുനിഷ്ഠമായ അറിവ് നേടുകയാണതിന്റെ ലക്ഷ്യം. ജനവ്യവസ്ഥയെ സ്ഥലകാലസ്വരൂപത്തോടെ മനസ്സിലാക്കാനാണ് അതിന്റെ ശ്രമം. അത് പഴമയിലുള്ള വെറുമൊരു കൗതുകംകൊണ്ട് ചെയ്യുന്നതല്ല. സമകാല ജീവിതസമസ്യകളിൽ ഉൾക്കാഴ്ച നേടുവാൻവേണ്ടി ചെയ്യുന്നതാണ്. അന്വേഷിക്കുന്നത് വർത്തമാനകാല സാമൂഹ്യ പ്രതിഭാസങ്ങളുടെ കാരണങ്ങളാകുന്നു. അവയെ വേരോടെ മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ധൈഷണിക യത്നത്തിന്റെ ഭാഗമായി വരുന്നതാണ് ചരിത്രാന്വേഷണം.

ഡോ: രാജൻ ഗുരുക്കൾ

സാമൂഹ്യവികാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന സ്വഭാവമറിയുകയാണ് വർത്തമാനകാലജീവിതത്തിന്റെ നാനാവശങ്ങളും പഠിക്കുന്ന സാമൂഹ്യശാസ്ത്രങ്ങളുടെ ആവശ്യം. പക്ഷെ അതിവേഗം വികാസം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആധുനിക സാമൂഹ്യജീവിതത്തിലെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഘടകത്തെ ചരിത്രത്തിൽനിന്ന് വേർപെടുത്തി വിശകലനം ചെയ്യാനാവുമോ? വ്യക്തമായ ഒരു ചരിത്ര പശ്ചാത്തലത്തിലല്ലാതെ വികാസമെന്ന പ്രക്രിയയെ നമുക്ക് സങ്കല്പിക്കാൻ കഴിയുമോ? എല്ലാ സാമൂഹ്യ പഠനങ്ങളിലും ചരിത്രാന്വേഷണം അനിവാര്യമാണെന്ന് ചുരുക്കം. അത് സാമൂഹ്യ വികാസ പ്രക്രിയയുടെ പഠനമാണെന്നതിനാൽ നമ്മുടെ വികസനതന്ത്രത്തിന്റെ ഭാഗം കൂടിയാകുന്നു.

ഇന്നത്തെ എല്ലാ ചരിത്രഗവേഷണങ്ങളും മേൽപറഞ്ഞ തരത്തിലാണെന്ന് ധരിക്കരുത്. പഴയ രാജഭരണ ചരിത്രം പുതിയ വാക്കുകളിൽ പുനരവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്.

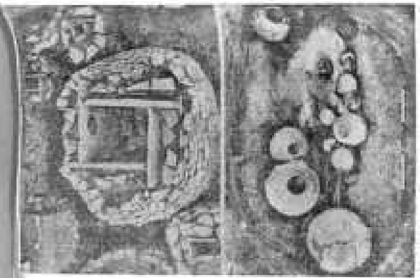

പ്രാചീനകാലത്തെ ശ്മശാനാവശിഷ്ടങ്ങൾ (ബ്രഹ്മഗിരി കർണ്ണാടക)

—ഇവയുടെ വിവരണമല്ല വ്യാഖ്യാനമാണ് ചരിത്രകാരനിൽനിന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്.

ശരാശരി മനസ്സുകളിൽ ചരിത്രം രാജാക്കന്മാരുടെ പടപ്പാച്ചിലിന്റെ കഥയാണ്; അവരുടെ ഭരണകാലത്തിന്റെ വർണ്ണനകളാണ്; വർണ്ണനകളിൽ കലയിലും സാഹിത്യത്തിലുമുണ്ടായ നേട്ടങ്ങളും സംസ്കാരിക മഹാത്മ്യവും മററും ഉൾച്ചേർക്കപ്പെട്ടും. സിലബസ് നിർദ്ദേശിക്കുന്നതും അദ്ധ്യാപകർ പഠിപ്പിക്കുന്നതും വിദ്യാർത്ഥികൾ പഠിക്കുന്നതും ഈ ചരിത്രമാണ്. ഈ പഴയ മനോഭാവം ഗവേഷണരംഗത്തെ അതിസംക്രമിച്ച് നിൽക്കുന്നു.

ചർവ്വിത ചർവ്വണവുമായി ഗവേഷണരംഗത്ത് ധാരാളം പേരുണ്ട്. മിക്കവരും അദ്ധ്യാപകരാണ്. ചരിത്രത്തിന്റെ വിഴുപ്പായിക്കഴിഞ്ഞവർ. പലരും ഡിഗ്രിക്കുവേണ്ടി ഗവേഷണം നടത്തുകയും ഡിഗ്രിയെടുത്ത ശേഷം ഗവേഷണം നിർത്തുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ്. തങ്ങളുടെ ഗവേഷണംവഴി എന്തെങ്കിലും പുതിയ വിജ്ഞാനം ഉൽപാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നുവോ? എന്തായിരുന്നു തങ്ങളുടെ വിഷയപരിസരവും പ്രശ്നവും? പലർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ. പലരുടേയും ഗവേഷണ പ്രബന്ധങ്ങൾ അറിയപ്പെട്ട വസ്തുതകളുടെ വിവരണങ്ങൾ മാത്രമാണ്. പ്രസിദ്ധീകരിക്കത്തക്കതായി യാതൊന്നും അവയിലുണ്ടാവില്ല. അതുകൊണ്ടവർക്ക് പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുമില്ല. നിശ്ചിതവും പ്രശ്നാധിഷ്ഠിതവുമായ വിഷയപരിസരത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടുള്ള ഗവേഷണമായിരുന്നില്ല അവരുടേത്. അതുകൊണ്ട് എന്താണ് ഗവേഷണമെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. ഗവേഷണ ബിരുദമുണ്ടായിട്ടും അവർക്ക് ഗവേഷണം തുടരാനാവുന്നില്ല. ജഡീകരിക്കപ്പെട്ട യാഥാസ്ഥിതിക ചരിത്ര ഗവേഷണം അങ്ങനെ മുരടിച്ചുകിടക്കുന്നു. കററം പഴയരീതി ശാസ്ത്രത്തിന്റേതല്ല. ഗവേഷണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന നിബന്ധനകളായി ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നവയും പാലിക്കപ്പെടുന്നവയും പഴയരീതിശാസ്ത്രത്തിന്റെ നിബന്ധനകൾ തന്നെയാണ്. പഴയതിന്റെ തുടർച്ചയാണ് പുതിയരീതിശാസ്ത്രം. തുടർച്ചയിലടങ്ങിയിട്ടുള്ള പരിവർത്തന ശക്തിയുടെ നിരാസവും യാന്ത്രികമായ അനുകരണവുമാണ് പഴമയെ ജഡീകരിപ്പിക്കുന്നത്. കററം വെറും അനുകർത്താക്കളായ ശരാശരി ഗവേഷകരുടേതാണെന്നർത്ഥം.

യഥാർത്ഥ ഗവേഷണം ഗവേഷകന്റെ വ്യക്തിപരമായ പ്രശ്നത്തിൽ നിന്നാണ് ഉടലെടുക്കുന്നത്. നിലവിലുള്ള സാമൂഹ്യജീവിത പരിതസ്ഥിതികൾ അയാളിലുണ്ടാക്കുന്ന പ്രശ്നമായിരിക്കുമല്ലോ അയാളുടെ വ്യക്തിപരമായ പ്രശ്നം. സമഷ്ടിതലത്തിൽ അതു് സമൂഹത്തിന്റെ പ്രശ്നമാണ്. അതിനെ സ്വന്തം വിഷയത്തിലേയ്ക്ക് ആവാഹിക്കാൻ കഴിയുമ്പോഴാണ് അയാൾക്ക് പഠിക്കാനൊത്ത പ്രശ്നമുണ്ടാവുന്നത്.

സാമൂഹ്യവിഷയങ്ങൾ പഠിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് ഇതു് താരതമ്യേന എളുപ്പത്തിൽ സാദ്ധ്യമാവുന്നു. സ്വന്തം ചുററുപാടുകളോട് വസ്തുനിഷ്ഠമായി പ്രതികരിക്കാനുള്ള കഴിവാണ് പ്രാഥമികമായി അയാളെ ഇതിനു പ്രാപ്തനാക്കുന്നത്. യാഥാർത്ഥ്യ ബോധമുള്ളവർക്കല്ലേ പ്രതികരണശേഷിയുണ്ടാവൂ. അവർക്കേ നിലവിലുള്ള സാമൂഹ്യാവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ ധാരണയും അതിന്റെ മനുഷ്യസ്നേഹപരമായ പരിവർത്തനത്തിൽ പ്രതിബദ്ധതയും കാണുകയുള്ളൂ. ഫലപ്രദമായ ഗവേഷണം അവർക്കേ കഴിയൂ. അവരോട് പ്രതികരിക്കുന്ന പ്രതിലോമകാരികളും സമർത്ഥങ്ങളായ പഠനങ്ങൾ നടത്താറുണ്ട്. അവ പുരോഗമനപരങ്ങളാകാറില്ലെന്ന് മാത്രം. ഇതു് രണ്ടുമല്ലാത്ത പൊങ്ങുതടികൾക്ക് ഗവേഷണം സാധിക്കില്ല. ഗവേഷണബിരുദം നേടാനാവില്ലെന്ന് പറഞ്ഞുകൂടാ. പഠിക്കാനൊത്ത പ്രശ്നമില്ലാത്ത ഗവേഷണ ബിരുദധാരികളെക്കുറിച്ച് ഞാൻ പറഞ്ഞല്ലോ. ഫലത്തിൽ അവർ പ്രതിലോമകാരികൾക്ക് ദാസ്യപ്പണി ചെയ്യുന്നവരായിരിക്കും.

പ്രധാന ചരിത്രകാരന്മാരെല്ലാം സ്വന്തം കാലഘട്ടത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങളോട് പ്രതികരിച്ചവരാണ്. ഇന്ത്യയുടെ ഹിസ്റ്റോറിയോഗ്രാഫിതന്നെ നോക്കൂ. വ്യവസായ വിപ്ലവയുഗത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക പ്രശ്നങ്ങളോട് തങ്ങളുടെ വംശപരമായ ഗൃഹാതുരത്വത്തോടെ പ്രതികരിച്ചവരാണ് റൊമാന്റിസിസ്റ്റ് ചരിത്രകാരന്മാർ.

വലിയൊരു ഭൂപ്രദേശം കോളനിയാക്കി മാററിയപ്പോൾ അവിടത്തെ നാനാതരം ജനങ്ങളും അവരുടെ സങ്കീർണ്ണമായ സംസ്കാരവും ഉന്നയിച്ച ഭരണപരമായ പ്രശ്നങ്ങളോട് പ്രതികരിച്ചവരാണ് ഇമ്പീരിയലിസ്റ്റ് ചരിത്രകാരന്മാർ. വിദേശാധിപത്യവും സാമ്രാജ്യത്വവും സൃഷ്ടിച്ച പാരതന്ത്ര്യമെന്ന പ്രശ്നത്തോട് ആത്മാഭിമാനത്തോടെ പ്രതികരിച്ചവരാണ് മാനവീയതയുടേയും ദേശീയവാദത്തിന്റെയും വക്താക്കളായ ചരിത്രകാരന്മാർ. ആധുനിക സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥയും അതിലെ മനുഷ്യബന്ധങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളോട് പ്രതികരിക്കുന്നവരാണ് ഇന്നത്തെ പ്രമുഖ ചരിത്രകാരന്മാർ. ഇവരെല്ലാം ചരിത്ര ഗവേഷണത്തോടൊപ്പം പ്രശ്നങ്ങളോട് പ്രതികരിക്കുകയും ചെയ്യുവെന്നല്ല ഞാൻ പറഞ്ഞുവരുന്നത്. മറിച്ച് ഇവരുടെ ചരിത്ര ഗവേഷണംതന്നെ പ്രശ്നങ്ങളോടുള്ള പ്രതികരണമാണെന്നാണ്.

പ്രതികരണത്തിൽ പ്രത്യയശാസ്ത്രമുണ്ട്. പ്രത്യയശാസ്ത്രപരമായ പ്രതികരണത്തിന്റെ ഉയർന്ന രാഷ്ട്രീയം ഗവേഷണത്തിലടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കാരണം ഗവേഷണം ഗവേഷകന്റെ പ്രതികരണ തന്ത്രത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. ഗവേഷണം വേറെ; രാഷ്ട്രീയം വേറെ, എന്നൊക്കെ പറയാറുണ്ട്, വെറുതെയാണ്. ഗവേഷണത്തെ ഗവേഷകന്റെ രാഷ്ട്രീയബോധത്തിൽ നിന്ന് വേർപ്പെടുത്താനാവില്ല. സാധാരണ കക്ഷിരാഷ്ട്രീയമല്ല ഞാനുദ്ദേശിക്കുന്നത്. മറിച്ച്, പ്രത്യയശാസ്ത്രപരമായ സാമൂഹ്യബോധവും പ്രതികരണ തന്ത്രവുമാണ്. അപ്പോൾ ഗവേഷണം വസ്തുനിഷ്ഠമാവുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് ചോദിക്കാം. വസ്തുനിഷ്ഠമാണോ അല്ലയോ എന്ന് നിശ്ചയിക്കാൻ രീതിശാസ്ത്രപരമായ ഉപാധികളുണ്ട്. ഗവേഷണത്തിൽ രാഷ്ട്രീയമുണ്ടോ എന്നന്വേഷിച്ചല്ല ഒരു പഠനം വസ്തുനിഷ്ഠമാണോ എന്ന് തീരുമാനിക്കുന്നത്. തന്റെ ഗവേഷണത്തിൽ രാഷ്ട്രീയമില്ലെന്ന് ഏതെങ്കിലും ഗവേഷകൻ പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് അയാളുടെ പഠനം വസ്തുനിഷ്ഠമാണെന്ന് നാം കരുതാറില്ലല്ലോ. തങ്ങൾക്ക് രാഷ്ട്രീയമില്ലെന്നും നിഷ്പക്ഷരാണെന്നുമൊക്കെ പലരും പറയാറുണ്ട്. അവരുടെ പ്രഖ്യാപനംതന്നെ ആ പക്ഷം ഏതെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു. നിഷ്പക്ഷത ഒരഞ്ഞ താർക്കിക സംജ്ഞയാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ അങ്ങനെ ഒരവസ്ഥയില്ല. സ്വന്തം പഠനങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രീയം തുറന്ന സംസാരിച്ച ധാരാളം ചരിത്രകാരന്മാരുണ്ട്. മോറിസ് ഡോബും പെറി ആൻഡേഴ്സണും മാർക്ക് ബ്ലോക്കും അക്കൂട്ടത്തിൽ ചിലർ മാത്രമാണ്. വിഖ്യാതങ്ങളാണിവരുടെ പഠനങ്ങൾ. അവയിൽ രാഷ്ട്രീയമുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവയൊന്നും വസ്തുനിഷ്ഠമായ പഠനങ്ങളല്ലെന്ന് ആരും വാദിക്കാറില്ല. മാത്രമല്ല അവ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പുതിയ വിജ്ഞാനം അമൂല്യമായി കരുതപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരുടെ നിഗമനങ്ങളിൽ ഒന്നുപോലും ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നൊന്നും ഇപ്പറഞ്ഞതിനർത്ഥമില്ല. ഗവേഷണം ഗവേഷകന്റെ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ നിന്ന് ഭിന്നമല്ലെന്നും ഗവേഷണ പഠനത്തിന്റെ വിശ്വാസ്യതയുടെ അടിസ്ഥാനം അതിന്റെ രാഷ്ട്രീയ നിരപേക്ഷാവസ്ഥയല്ലെന്നും വാദിക്കുകയാണെന്റെ ഉദ്ദേശ്യം.

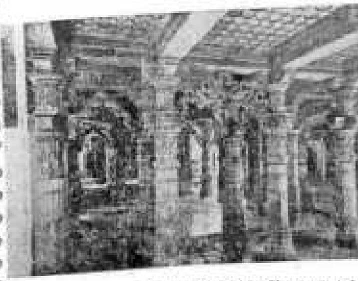

ജൈനക്ഷേത്രത്തിലെ (രാജസ്ഥാൻ) മണ്ഡപം: ഇതിന്റെ ശില്പശൈലി കൊണ്ടാടാൻ ചരിത്രകാരന്റെ ആവശ്യമില്ല. ഇത് പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന സംസ്കൃതിയുടെ ഭൗതിക ചരിത്രം വ്യാഖ്യാനിക്കാനാണ് ചരിത്രകാരൻ വേണ്ടത്.

പ്രത്യയശാസ്ത്രപരമായ സാമൂഹ്യ ബോധവും പ്രതികരണശേഷിയുമുണ്ടായാൽ ചരിത്രകാരനായി എന്ന് ധരിക്കരുത്. എന്നാൽ ഈ രണ്ട് ഗുണങ്ങളുമില്ലാത്ത ചരിത്രകാരൻ നല്ല ചരിത്രകാരനായിരിക്കയില്ല. കാരണം അയാൾക്ക് പഠിക്കുവാൻ വ്യക്തമായ പ്രശ്നമുണ്ടാവില്ല. പഴയതെന്തും പഠിക്കാനയാൾ മുതിർന്നേക്കും. ധാരാളം വസ്തുതകൾ ശേഖരിച്ചെന്നും വരും. പക്ഷേ വസ്തുതകളെ അർത്ഥവത്തായി ക്രമീകരിക്കാനയാൾക്കാവില്ല. അവയെ വിവരിക്കാനേ അയാൾക്ക് കഴിയൂ. വ്യാഖ്യാനിക്കാനാവില്ല. വസ്തുതകളുടെ വെറും വിവരണമല്ലല്ലോ ചരിത്രം. അവയുടെ വ്യാഖ്യാനമാണ് പ്രധാനം. സമകാല സങ്കീർണ്ണതകളിലേയ്ക്ക് വെളിച്ചം പകരുന്ന വ്യാഖ്യാനം. ചരിത്രത്തിന്റെ സാംഗത്യമതാ

ണ്. പ്രശ്നകേന്ദ്രിത ചരിത്രഗവേഷണത്തിനേ വ്യാഖ്യാനാത്മക ചരിത്രരചനയിലേക്കെത്താൻ കഴിയൂ. പ്രശ്നം സൂക്ഷ്മതലത്തിൽ വ്യക്തിയുടെ സ്വകീയവും സമഷ്ടിതലത്തിൽ സാമൂഹികവുമാണെന്ന് നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. ചരിത്രത്തിലേയ്ക്ക് ആവാഹിക്കപ്പെടുമ്പോഴും വ്യഷ്ടി സമഷ്ടിയും, സമഷ്ടി ചരിത്രപരവുമായിത്തീരുന്നു. ചരിത്രപരമായ സമഷ്ടിയുടെ വ്യാഖ്യാനമാണ് ചരിത്രകാരൻ നിർവ്വഹിക്കുന്നത്. അതുവഴി വർത്തമാനകാലം തന്നിലുയർത്തിയ സ്വകീയവും സാമൂഹ്യവുമായ പ്രശ്നത്തിന്റെ അകക്കാമ്പിലേക്ക് വെളിച്ചം വീശാൻ ചരിത്രകാരന് കഴിയുന്നു. ചരിത്രഗവേഷണം സമകാല ജീവിതത്തിന് പ്രയോജനകരമായ ധൈഷണിക വ്യായാമമായി തീരുന്നതങ്ങിനെയാണ്.

പഴയതെന്തും ചരിത്രഗവേഷണത്തിന് വിഷയമാക്കാം. പക്ഷേ എന്ത് വിഷയമാക്കണമെന്ന് നിശ്ചയിക്കാൻ നമുക്കൊരു പ്രശ്നം വേണം. പ്രശ്നമില്ലാതെ ഗവേഷണം സാധിക്കില്ലെന്നാണെന്നും ഞാൻ പറയുന്നില്ല. അത് പ്രയോജനപ്രദമാവില്ലെന്നേ

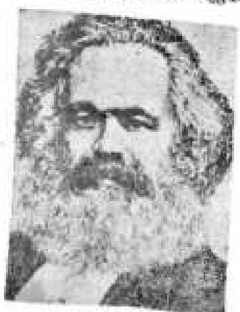

കാറൽമാർക്സ്
വ്യാഖ്യാനാത്മക ചരിത്രഗവേഷണങ്ങളുടെ യുഗപ്രഭാവൻ

വാദമുള്ളൂ. ഉദാഹരണമെടുക്കാം. നമ്മുടെ കോളേജിന്റെ ചരിത്രം ഒരാൾ ഗവേഷണ വിഷയമാക്കുന്നുവെന്ന് കരുതുക. വെറുതെ കോളേജിന്റെ ചരിത്രമറിയാനുള്ള കൗതുകമല്ലാതെ യാതൊരു പ്രശ്നവും അയാളുടെ ഗവേഷണത്തിന് പിന്നിലില്ലെന്നും കരുതുക. ലഭ്യമായ വസ്തുതകൾ മുഴുവനും ശേഖരിച്ച് കോളേജിന്റെ ഇടക്കാലംമുതൽ ഇന്നുവരെയുള്ള ചരിത്രം അയാളെഴുതും. ഒരു ചോദ്യവും അതുന്നയിക്കില്ല. അതിനു പ്രശ്നമുണ്ടായിരുന്നില്ല; അതുകൊണ്ട് വ്യാഖ്യാനവുമില്ല. ഒരു കൗതുകത്തിനുവേണ്ടി രചിച്ചു. അതുപോലെ ഒരു കൗതുകത്തിനുവേണ്ടി വായിക്കുകയും ചെയ്യാം. അതിൽകവിഞ്ഞ് പ്രയോജനമൊന്നുമില്ല. എന്നാൽ ഇതേ വിഷയംതന്നെ ഗവേഷണത്തിനു സ്വീകരിക്കുന്നത് കോളേജിന്റെ ഇന്നത്തെ അസ്വാസ്ഥ്യജനകമായ അവസ്ഥ ചരിത്രപരമായ അപഗ്രഥനമർഹിക്കുന്ന ഒരു പ്രശ്നമായി അനുഭവപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടാണെങ്കിലോ? അപ്പോഴത് ഒരു പ്രശ്നകേന്ദ്രിത ഗവേഷണമായിത്തീരുന്നു; ചിന്താദ്യോതകങ്ങളായ വാദമുഖങ്ങളുയർത്തുന്ന വ്യാഖ്യാനാത്മക ചരിത്രരചനയായി വളരുന്നു; പ്രശ്നപരിഹാരത്തിനുള്ള സൈദ്ധാന്തിക പശ്ചാത്തലം കരുപ്പിടിപ്പിക്കുന്ന പ്രയോജനകരമായ പഠനമായിത്തീരുന്നു. പ്രശ്നമില്ലാത്ത ഗവേഷണവും പ്രശ്നാധിഷ്ഠിത ഗവേഷണവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമതാണ്. ആദ്യത്തേത് നേരംപോക്കിന് കൊള്ളാം. വെറും നേരംപോക്കല്ലല്ലോ ചരിത്ര ഗവേഷണം.

പറയുന്നതുപോലെ എളുപ്പമല്ല പ്രശ്നകേന്ദ്രിതഗവേഷണം. അതിന് പഴയമട്ടിലുള്ള ചരിത്രവും ഗവേഷണത്തിന്റെ പതിവുചട്ടങ്ങളും മാത്രമറിഞ്ഞാൽ പോരാ. എല്ലാ സാമൂഹ്യശാസ്ത്രങ്ങളിലും പിടിപാടുണ്ടായിരിക്കണം. മനുഷ്യനെക്കുറിച്ച് അവ സ്വരൂപിച്ചിട്ടുള്ള വസ്തുനിഷ്ഠമായ ധാരണകളുമായി പരിചയം വേണം. ആ വിഷയങ്ങൾക്ക് പരിഷ്കൃതങ്ങളായ ഗവേഷണ രീതികളും ഉപാധികളുമുണ്ട്; ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരീക്ഷിച്ച് സ്ഥിരീകരിച്ച സിദ്ധാന്തീകരണങ്ങളും സങ്കല്പങ്ങളുമുണ്ട്. അവയിലൊക്കെ പ്രാഥമിക പരിജ്ഞാനമെങ്കിലും അനിവാര്യമാണ്. സാമൂഹ്യശാസ്ത്ര സിദ്ധാന്തീകരണങ്ങളെ ആശ്രയിക്കാതെ ചരിത്രത്തിന് വസ്തുതകളുടെ വെറും വിവരണത്തിനപ്പുറത്തേയ്ക്ക് വളരാനാവില്ല. വസ്തുതകൾതന്നെ മുഴുവനും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിന് കഴിയില്ല. കാരണം ചരിത്രത്തിൽ രണ്ടു ബുദ്ധിമുട്ടുകളുണ്ട്. ഒന്ന് ചരിത്ര ലക്ഷ്യങ്ങളുടെ ദൗർലഭ്യംകൊണ്ടുള്ള ബുദ്ധിമുട്ട്. മറ്റേത് ചരിത്രലക്ഷ്യങ്ങൾ ധാരാളമായതുകൊണ്ടുള്ള ബുദ്ധിമുട്ട്. രണ്ടിനും സിദ്ധാന്തീകരണത്തിന്റെ സഹായം വേണം. അപൂർണ്ണങ്ങളായ ചരിത്രലക്ഷ്യങ്ങളെ പൂർണ്ണങ്ങളാക്കാൻ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്ക് കഴിയും. ധാരാളമായുള്ള ചരിത്ര ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് വേണ്ടവ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ സഹായിക്കും. വിനുരിച്ച് പ്രതിപാദിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളാണിവ. ഇതുപോലൊരു കുറിപ്പിൽ അവയെ സംഗ്രഹിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. എങ്കിലും മുഖ്യമായ ചില കാര്യങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കാം. ഒരു വൃത്തഖണ്ഡമാണ് ചാപം എന്ന് ജോമെട്രി നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ജോമെട്രിയുടെ സിദ്ധാന്തമുപയോഗിച്ച് ഒരു ചാപത്തിൽ നിന്ന് വൃത്തം സൃഷ്ടിക്കാമെന്ന് അത് പഠിച്ചവർക്കറിയാം. അവർക്ക് ചാപം വൃത്തത്തിന്റെ സൂചകമാണ്. അതുപോലെ സാമൂഹ്യഘടനയുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ പഠിച്ച ആളുകൾക്ക് അതിന്റെ സൂചകങ്ങളെ തിരിച്ചറിയാം. അപൂർണ്ണങ്ങളായ ചരിത്ര ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ പൂർണ്ണങ്ങളുടെ സൂചകങ്ങൾ കണ്ടെത്താൻ ബന്ധപ്പെട്ട സിദ്ധാന്തങ്ങൾ വശമുള്ള ചരിത്രകാരന് സാധിക്കും. അതുപോലെ ഒരു ഘടനയെക്കുറിച്ചും അതിന്റെ ഘടകങ്ങളെക്കുറിച്ചുമുള്ള സിദ്ധാന്തങ്ങളറിയാവുന്ന ചരിത്രകാരന് ചരിത്രലക്ഷ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ഘടകസൂചകങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കാനും ഘടനയെ പുനഃസൃഷ്ടിക്കാനും കഴിയും.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ സാമൂഹ്യബോധമുള്ള ഒരു പ്രതിഭാശാലി സാമൂഹ്യശാസ്ത്ര സിദ്ധാന്ത... സഹായത്തോടെ ആധുനി... ജീവിതസമസ്യകളിൽ വെളിച്ചം വീശുന്ന രീതിയിൽ നടത്തു... പ്രശ്നാധിഷ്ഠിത പഠനമാ... ചരിത്രഗവേഷണം.

ചരിത്രം

ചരിത്രം പഠിക്കുമ്പോൾ
തീയതികളും, യുദ്ധങ്ങളും, ശിലാലിഖിതങ്ങളും
പകർന്നേകുന്ന പ്രഖ്യാപനങ്ങളും മനഃപാഠമാകുമ്പോൾ
പരിത്യാഗിയുടെ സന്ദേശമാണ്
മഹാമതികളെക്കുറിച്ച് വായിക്കുമ്പോൾ
ഞാൻ കാണുന്നത് ഒന്നുമാത്രം.
വിയർക്കുന്ന, ഉഴപ്പുന്ന
സമ്പത്തും സാഹസവും വിരചിക്കുന്ന
അടിമകളുടെ ലോഹതുല്യമായ കറുത്ത കൈകൾമാത്രം.
ആ കൈകൾ മറിച്ചു.
എന്നിട്ടും അവയുടെ നഖങ്ങൾ വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

—ജുവാൻ ഗെൽമാൻ—

നഷ്ടബോധത്തിന്റെ ചിറകടിയൊച്ചകൾക്കുമുന്നിൽ........

സ്മിതാപാട്ടീൽ—
അകാലത്തിൽ പൊലിഞ്ഞ ഇന്ത്യൻ സിനിമയിലെ
വെള്ളിനക്ഷത്രം........
ഇന്ത്യൻ പ്രേക്ഷകന്റെ ആസ്വാദന സിരകളിൽ
ആവേശത്തിന്റെ അഗ്നിയായി കടന്നുവന്ന സ്മിതാ.......
മുനിയാണ്ടിയുടെ സ്നേഹനിർഭരമായ സാധാരണ
ജീവിതത്തിൽനിന്നും സമ്പന്നതയുടെ
ചുവന്ന പനിനീർ പുഷ്പങ്ങൾതേടി പോയ ശിവകാമി....
ചൂഷണത്തിന്റെ ചുട്ടുപൊള്ളുന്ന ജീവിതവ്യഥയിൽ
നിന്നും സമത്വത്തിന്റെ ശാദ്വലതയിലേയ്ക്ക് ഉയരാൻ
വെമ്പിയ ഇന്ത്യൻ സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ ശുഭപുത്രിയായ—
അജിത... ....
....അങ്ങനെ പച്ചയായ ജീവിതത്തിന്റെ കറുത്തതും
വെളുത്തതുമായ എത്രയെത്ര മുഖങ്ങൾ....
അംഗീകാരങ്ങളും പ്രശസ്തിപത്രങ്ങളും തേടിത്തേടി...
യെത്തിയപ്പോഴും; സ്വന്തം സ്നേഹസാമ്രാജ്യത്തിലെ
ഏകച്ഛത്രാധിപതിയായിരുന്ന നീ എന്നും
ഞങ്ങളറിയുന്ന സ്മിതാ....
....ആഴങ്ങളിൽനിന്നും കുറുകിയെത്തുന്ന വേദനയോടെ
നിന്റെ നഷ്ടസ്മൃതികൾക്കുമുൻപിൽ ഒരു നിമിഷം....

—എഡിറ്റർ.

ശൂന്യകണക്ക്

പ്രൊഫസർ പി. എൻ. രാജശേഖരനാണ് മാത്തമാറ്റിക്സ് വിഭാഗത്തിന്റെ തലവൻ. മുക്കാൽഭാഗവും കഷണ്ടി അപഹരിച്ച തലയിൽ ശരിക്കും ആ മാത്തമാറ്റീഷ്യന്റെ വിജ്ഞാനത്തിന്റെ പ്രതിഫലനം കാണാമായിരുന്നു. തല അല്പം ചരിച്ച് താഴോട്ട് നോക്കിയുള്ള ആ നടപ്പിലും അദ്ദേഹം ചിന്തിക്കുന്നത് 'ഡിമോവേഴ്സ് തിയറം' തോറ്റോടിയ ആ പ്രോബ്ലത്തെക്കുറിച്ചുതന്നെയല്ലേ? തലക്കനം കൊണ്ടാണെന്ന ചിലരുടെ ആക്ഷേപം തീർത്തും തെറ്റാണ്.

ചില നേരത്ത് സഹപ്രവർത്തകരുമായി രാഷ്ട്രീയം പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രൊഫസറെയായിരിക്കും വിദ്യാർത്ഥികൾ കാണുക. ചില നേരത്ത് ഇംഗ്ലീഷ് വാരികയിൽ വിഹരിക്കുന്ന കണ്ണുകൾ, മറ്റൊരു സമയത്ത് മലയാള വാരികകളിലും പരതിനടക്കുന്നതു കാണാം. ചെവിയിൽ ചേർത്ത റേഡിയോയുമായി ക്രിക്കറ്റ് കമന്ററി കേൾക്കുകയായിരിക്കും മറ്റു ചിലപ്പോൾ അദ്ദേഹം.

ഇനി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബജീവിതത്തിലേക്കും ഒന്നു പ്രവേശിക്കാം. വിദേശത്ത് ഡോക്ടറേറ്റ് സമ്പാദിക്കാൻ പോയിരുന്നതിനാൽ വളരെ വൈകിയാണ് അദ്ദേഹം വിവാഹം കഴിച്ചത്. ഒമ്പതുവയസ്സുള്ള മകനും ഭാര്യയും അടങ്ങിയ ഒരു സന്തുഷ്ട കുടുംബം തന്നെയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റേത്. ഏക മകനെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ ആ മകനെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനുള്ള കണക്കുകൂട്ടലുകൾ നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാൽ കണക്കുകൂട്ടലുകൾക്കും അപ്പുറത്താണെന്ന് വിളിച്ചോതിക്കുന്ന പ്രകൃതക്കാരനായിരുന്നു ആ ബാലൻ. ഗണിതശാസ്ത്രത്തിന്റെ അഗാധതയിലൊളിച്ചിരിക്കുന്ന മുത്തിനെക്കുറിച്ച് ആ ബാലൻ പറയുന്നതു കേൾക്കുമ്പോൾ കേൾക്കുന്നവർ അന്തംവിട്ടുപോകും. പിതൃപുത്ര ബന്ധത്തേക്കാളുപരി ഏറ്റവും അടുത്ത സുഹൃത്തുക്കളായിരുന്നു അവരെന്ന് കാണുന്നവർക്ക് തോന്നും.

* * *

മാത്തമാറ്റിക്സ് ബിരുദവിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ക്ലാസ്സെടുക്കുകയായിരുന്നു അന്ന് പ്രൊഫസർ. ത്രികോണമിതിയുടെ അഗാധതലങ്ങളിൽ ഊളിയിട്ടിറങ്ങിയിരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ പെട്ടെന്ന് ഞെട്ടി! എന്ത്? പ്രൊഫസർ രാജശേഖരന്റെ കാൽക്കുലേഷൻ തെറ്റിയെന്നോ? മാറ്റ്സ് ഇംപോസിബിൾ! എന്നാൽ ആ സമയത്ത് പ്രൊഫസറുടെ മറ്റൊരു കണക്കുകൂട്ടൽകൂടി തെറ്റി എന്നറിയിച്ചുകൊണ്ട് ഒരാൾ പ്രൊഫസറെ കാണാൻ വന്നു.

* * *

കേട്ടവർ കേട്ടവർ ചോദിക്കുന്നത് ഒരേ ഒരു ചോദ്യം മാത്രം. ''ഗ്രേറ്റ് മാത്തമാറ്റീഷ്യനായ ഡോക്ടർ പി. എൻ. രാജശേഖരന്റെ കണക്കുകൂട്ടലുകൾ തെറ്റിയെന്നോ?'' മാറ്റ്സ് ഇംപോസിബിൾ! ക

ത്ത കൈകാലുകളും കനത്ത ശരീരവു
മുള്ള 'ഏയ്ഞ്ചൽ' തട്ടിത്തകർത്ത ത
ന്റെ പൊന്നുമകന്റെ ശരീരത്തിൽ
കണ്ണുനട്ടിരുന്ന പ്രൊഫസറുടെ മന
സ്സിലും അപ്പോഴുണ്ടായിരുന്ന ചോ
ദ്യം മറ്റൊന്നായിരുന്നില്ല.

ഒരു ചോദ്യത്തിനുമ്പിലും തോ
റ്റിട്ടില്ലാത്ത പ്രൊഫസർ രാജശേ
ഖരന് ആ പ്രശ്നത്തിനുമ്പിൽ ത
ന്റെ തല കുനിക്കേണ്ടിവന്നു. പ്രൊ
ഫസറുടെ കഷണ്ടികയറിയ തല
യിൽ ഉതിർന്നുകൂടിയ സ്വേദകണങ്ങൾ
അല്പാല്പമായി താഴേയ്ക്ക് ഒഴുകിക്കൊ
ണ്ടിരുന്നു!!

കെ. മധുസൂദനൻ
രണ്ടാംവർഷ മലയാള സാഹിത്യം

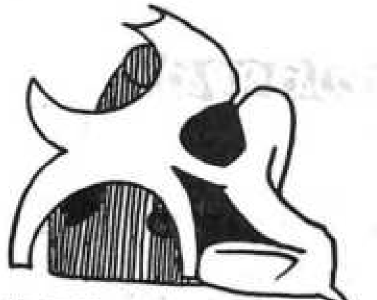

REFLECTIONS

I

Oh God! I wonder
 Why all these troubles?
To me, so meek and frail,
 left in solitude
By some misfortune.
Why Lord: thy creation
 So different.

The birds delight
 At the sight of the sun.
The cow with empty belly
 Bellows to be freed;
But to me everything indifferent.
I can enjoy nothing
 With my aching body and mind.

The exhileration I felt
 When I found myself high
 Was only short-lived.
For, the next moment
 I found myself
 In grief

But, now I know
That, life with its
Sorrows and glee
Is to be lived alike.

II

Why God dost Thou call
The one thou lovest back home?
So early, so young,
From the world
 You made.

Why deny Him
 His choice
For, he who creates
Has the right
 To take too.
Why mourn
 The dead?
Why grieve
 For them?

But I, on my part
Grieve for a while
With silent tears.

III

To the happy
The world seems rich
To the rich
It seems less.
What you feel is of
 Little value
When you come to know
 Life's actual value.
So, be content
 With what you have;
Be happy
 With all you know.
For who knows how much
Remains to you of time:
That Choice, alas!
Is not left
To you.

Usha V.
I B.A. English

ദൂരദർശനം

പുരോഗതിയുടെയും, സംസ്കാരത്തിന്റേതുമായ ഇരുപതു നൂറ്റാണ്ടുകൾ നമ്മൾ പിന്നിട്ടുകഴിഞ്ഞു. ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലേക്കുള്ള പ്രയാണം കമ്പ്യൂട്ടറൈസേഷന്റെ പാതയിലൂടെയാണ് ഭാരതത്തിൽ നടക്കുന്നത്. ദാരിദ്ര്യവും, നിരക്ഷരതയുംകൊണ്ട് ഇന്ത്യൻ ജനത സ്വന്തം ആത്മീയാംശത്തെ സ്വയം വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴത്തന്നെ ഇലക്ട്രോണിക്സ് യുഗത്തിന്റെ ഉദയത്തിന് മിഴിയും നട്ടിരിക്കുന്ന അധികാരികൾ ദൂരദർശൻ വിപ്ലവത്തിന് നാന്ദി കുറിച്ചു. ഈ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാന വർഷങ്ങളിലാണ് ഭാരതത്തിൽ 'ദൂരദർശൻ' എന്ന ചെല്ലപ്പേരുമായി ടി. വി. കടന്നുവന്നത്. ഇരുപത്തിയേഴ് വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഭാരതസർക്കാർ സൂചിപ്പിച്ച ദൂരദർശന്റെ നയപരിപാടികളും ഇന്ന് അതു ചെന്നെത്തിനിൽക്കുന്ന വിചിത്രമായ അവസ്ഥാവിശേഷവും തികച്ചും വൈരുദ്ധ്യാത്മകമാണ്.

ദൂരദർശന്റെ പ്രഖ്യാപിത ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഇവയൊക്കെയായിരുന്നു.

സാമൂഹ്യമാററത്തെ ത്വരിതപ്പെടുത്തുന്ന പരിപാടികൾ ഉൾപ്പെടുത്തണം.

ദേശീയ ഐക്യം ശക്തിപ്പെടുത്തണം.

ശാസ്ത്രബോധം വളർത്തണം.

ജനസംഖ്യാ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ പോഷിപ്പിക്കണം.

കാർഷികോത്പാദനോപാധികളെ സഹായിക്കണം.

പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണം ഉത്ബോധിപ്പിക്കണം.

സ്ത്രീകൾ, കുട്ടികൾ, അവശന്മാർ എന്നിവരുടെ കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം.

കായിക വിനോദങ്ങളിൽ താല്പര്യം വളർത്തണം.

രാജ്യത്തിന്റെ കലാപരവും, സംസ്കാരികവുമായ പൈതൃകം സംരക്ഷിക്കണം.

ജനപങ്കാളിത്തം ഉറപ്പുവരുത്തണം.

ഈ പ്രഖ്യാപിത ലക്ഷ്യങ്ങളും ദൂരദർശന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ നയപരിപാടികളും തമ്മിൽ ബഹുദൂരം

അകന്നുപോയിരിക്കുന്നു എന്നതാണ് സത്യം. ഇന്ത്യയിലും വിദേശത്തുമായി ഇറങ്ങുന്ന പുതിയ ടയറുകൾ, സോപ്പുകൾ, സോഫ്റ്റ്ഡ്രിങ്കുകൾ തുടങ്ങിയവയുടെ വിശദമായ വിവരണങ്ങൾ പരസ്യരൂപേണ ആവർത്തിക്കുക എന്നതാണ് ഇതിനകംതന്നെ 'പരസ്യപ്പെട്ടി' എന്നും അറിയപ്പെട്ടു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന 'ദൂരദർശൻ' എന്ന പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നയപരിപാടികളിൽ മുഖ്യം. ഭോപ്പാൽ ദുരന്തത്തിന് വിളമ്പിവിച്ച ബഹുരാഷ്ട്രക്കുത്തകകളുടെ പരസ്യം പോലും ആ ദുരന്തമേല്പിച്ച മുറിവുണക്കുന്നതിന് ഏതുതരം മരുന്നെന്ന പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുതുടങ്ങിയിരുന്നു! കൺസ്യൂമറിസത്തിന്റെ വഞ്ചന ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന വാഗ്ദാനങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കാനുള്ള ഒരു മാധ്യമമായി ദൂരദർശൻ തരം താഴ്ത്തപ്പെടുകയാണോ? ഇന്ത്യയിലെ ഗൃഹങ്ങളുടെ സ്വീകരണമുറികളിൽ പടർന്നിറങ്ങുന്ന ടി. വി. കണ്ണാടിക്ക് മുന്നിൽ, ബഹുരാഷ്ട്രക്കുത്തകകൾ അവരുടെ പുതിയ പുതിയ ഉത്പന്നങ്ങളുടെ വിവരങ്ങ

...റിമിഷ നേരം കൊണ്ടെത്തിക്കുവാൻ കഴിയുന്നുവെ...ങ്കിൽ, ദൂരദർശൻ മുട്ടനിൽക്കുന്നത് ഉപഭോക്തൃ വ...ന എന്ന ക്രൂരമായ പാപത്തിനാണ് എന്ന് നിസ്സം...യം പറയാം. ഇതിനുവേണ്ടി കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്ന ...പധാനപ്പെട്ട ഒരു മാർഗ്ഗമാണ് സ്പോൺസറിങ്ങ്. ഒരു ...ള പരിപാടി ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിട...ിൽ നിരവധി തവണ സ്ക്രീനിൽ തെളിയുന്ന സ്പോ...ൺസറിങ്ങ് കമ്പനിയുടെ പരസ്യങ്ങൾ ആരിലാണ് ...റപ്പെടുവാക്കാത്തത്? സീരിയലുകൾ, പ്രാദേശിക ...ഷ, ചലച്ചിത്രങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്കെല്ലാം പ്രാധാ...ന്യം നൽകപ്പെടുന്നത് മനഃശാസ്ത്രജ്ഞരുടെ കണിക ...പോലുമില്ലാതെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഈ നാമധേയ...ങ്ങൾക്കാണ്. ആകാശവാണിയിലും സ്പോൺസറി...ങ്ങ് അരോചകമായ ഒരു ഫാഷനായി തലപൊക്കി ...കഴിഞ്ഞു.

പാരമ്പര്യ കലകൾക്ക് അവയർഹിക്കുന്ന പ്രാ...ധാന്യം നൽകുവാൻ ദൂരദർശനു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. വി...വിധ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ നാടൻ കലാരൂപങ്ങൾ ...ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പരിപാടികൾ വിരളമായേ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുള്ളു. സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ അതിരു...കൾക്കുള്ളിൽ വിവിധ സംസ്കാരങ്ങളുടെ സൗന്ദര്യവും, പുഷ്പങ്ങളുടെ സൗരഭ്യമെല്ലാം ഒരുക്കിനിർത്തുവാൻ ...വിധിക്കപ്പെട്ടവരാണ് 'നാനാത്വത്തിലും ഏകത്വം' ...ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നവരെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്ന ഭാരതീയർ. കാശ്മീ...രിന്റെ പ്രകൃതിഭംഗിയും, രാജസ്ഥാനിന്റെ ഉ...ത്സവോത്സുകതയും, കേരളത്തനിമയുമെല്ലാം ദൂരദർ...ശന്റെ സ്ക്രീനിലൂടെ പരസ്പരം മനസ്സിലാക്കപ്പെടുന്ന കാലം വരുമോ എന്തോ!

മാർഗരറ്റ് താച്ചറുടെയും, മിസ്സിസ് അക്വിനോ...യുടെയും നയതന്ത്രബുദ്ധി സിറിഞ്ചിലാക്കി ശരാശരി ഇന്ത്യൻ സ്ത്രീയുടെ തലച്ചോറിൽ കുത്തിയിറക്കുവാനാ...ണ് ദൂരദർശൻ സ്ത്രീകൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള പരിപാടികളുടെ ഭൂരിഭാഗവും ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഒരേ സമയം ...ഫാഷനിസവും, വിദേശാനുകരണത്വവും എന്നിവയെ പ...രിപോഷിപ്പിക്കുവാനും മാറ്റിവച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യൻ ...സാമൂഹ്യഘടനയിൽ സ്ത്രീകൾക്കുള്ള സ്ഥാനത്തെയും, അവകാശങ്ങളെയുംപ്പറ്റി അവരെ ബോധവതികളാക്കേണ്ടതിനുപകരം അയഥാർത്ഥബോധത്തിന്റെ ശിഥില ചിത്രങ്ങൾക്കിടയിൽ സ്ത്രീകളുടെ ചിന്താശക്തിയെയും പ്രതികരണശേഷിയെയും കുരുക്കിടുവാനാണ് ദൂരദർശൻ ശ്രമിക്കുന്നത്.

മരവിച്ച തലച്ചോറുകളാൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്ന ഇലക്ട്രോണിക് പാവകളുടെ ഒരു തലമുറയെ ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിനുവേണ്ടി സൃഷ്ടിക്കുവാനുള്ള വ്യഗ്രതയാകാം, കുട്ടികൾക്കായി ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് എന്ന പേരിലുള്ള 'പാവകളി'കളുടെ ലക്ഷ്യം. 'മമ്മി–ഡാഡി' സംസ്കാരത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലവും, ''ഇംഗ്ലീഷ് പാവക''ളും, ബലൂണുകളും, ഇലക്ട്രോണിക് കളിപ്പാട്ടങ്ങളും നിറഞ്ഞ വർണ്ണസ്വപ്നവും, സമ്പൽസമൃദ്ധവുമായ ലോകം, വിദ്യാഭ്യാസപരമായും, ഭൗതികമായും അനേകമനേകം പ്രതിസന്ധികളെ നേരിടുന്ന ഒരു സാധാരണ ഇന്ത്യൻ കുടുംബത്തിലെ പിഞ്ചുകുട്ടിയുടെ സ്വപ്നങ്ങളിൽപോലും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാകുമോ?

ഈയവസരത്തിൽ ദൂരദർശനു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മറ്റൊരു വിശേഷണ പദത്തിന്റെ പ്രസക്തി നമുക്ക് മനസ്സിലാകുന്നു. ''ഇഡിയറ്റ് ബോക്സ്'' എന്നാണ് ദൂരദർശൻ വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്. മുന്നിൽ ചെന്നിരുന്നാൽ പ്രഹസനങ്ങളും അനാവശ്യങ്ങളും മാത്രം! ടി. വി. സ്റ്റാറുകളുടെ താരപരിവേഷത്തോടെയെത്തുന്ന അധികാരിവർഗ്ഗത്തെ ഒരു ദിവസം എത്രവട്ടമാണ് പ്രേക്ഷകൻ 'ദൂരെ'നിന്ന് 'ദർശി'ക്കേണ്ടത്! വ്യാവസായിക കിടമത്സരത്തിന്റെയും, ക്യാപിറ്റലിസത്തിന്റെയും വിൽപ്പനച്ചരക്കായി മാറിയിരിക്കുന്ന ഈ 'ഇഡിയറ്റ്' ബോക്സിനെതിരെ ഒരു ജനബോധവത്ക്കരണം നടത്തേണ്ടത് അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നു. ബോധം മറഞ്ഞ വെളിച്ചപ്പാടുകളും അബദ്ധപഞ്ചാംഗങ്ങളും മുഴങ്ങുന്ന ഒരു 'വിഡ്ഢിപ്പെട്ടി'യായി, ഭാരതത്തിന്റെ ഈ വാർത്താമാധ്യമം എന്നേ തരം താണുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു....!

—മാഗസിൻ കമ്മററി.

★

A Twilight's Inspiration

The light is fading.
Dusk is near;
Lanes are deserted but for
The cold melodies
Of the whistling wind.
Sad, forgotten melodies of a time
Tear my heart.
The bird is plaintively sighing.
Alone it is! alone! all alone!
Far, far away, at the very limit of distance.
The shining horizon waves to me.
The treetops, with snow,
The crystal clear water, flowing so slow
The autumn leaves,
Spread a carpet where I tread.
But
This loneliness I can't stand.
Yet,
Somewhere about it, I see
A speck of joy.
The coming spring
Laden with grace, beauty and ring
The big ben of unity.
It'll unravel this sleeve of sighs
I hope. For
Hope is mortal's chiefest strength
Filling my blood, nerve and sinew
With a new light!
Ha!
At last!
There's a light to brighten the grave!!!

Mummy and Me

Mummy has gone somewhere
Daddy doesn't say where
When deep in thought, he but starts
When I ask the repeated question-again.

Yesterday he looked
Deep into my eyes
His, were misty
(I wonder why)
And then
He murmured and pointed
Beyond the clouds.

My Daddy slapped me!
Sweet he was before
And I know he wouldn't have done it
if Mummy was there.

Then in bed,
I watched him through the corner
of my still wet eyes

Sighing deeply again
And striking his own head.

I wonder why Mummy doesn't come back
She knows I am alone here
Her little brave 'young man'!
She has never left me alone before.

I want to cry
But I remember her words:
''Dear, don't, you are my young man
And young men never cry''.

Sudha K. S.
II PDC Gr. II B

ഉഷ്ണസ്വപ്നത്തിന്റെ കവി

(മലയാള സാഹിത്യ തറവാട്ടിൽനിന്നും ഈയിടെ വിടവാങ്ങിയ കക്കാടിന്റെ 'ഹാ! സഫലമീയാത്ര' എന്ന കവിതയുടെ ആസ്വാദനമാണീ ലേഖനം. കായിക്കര ആശാൻ മെമ്മോറിയൽ പ്രൈസ്, മഹാകവി ആശാൻ മെമ്മോറിയൽ പ്രൈസ്, ഓടക്കുഴൽ അവാർഡ്, ചെറുകാട് സ്മാരക ശക്തി അവാർഡ്, കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ്, സമുന്നതമായ വയലാർ അവാർഡ് എന്നിവയാൽ പുരസ്കരിക്കപ്പെട്ട അദ്ദേഹം 1987 ജനുവരി 6 ന് നിര്യാതനായി).

മലയാള സാഹിത്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ ധനുമാസം ദുഖപൂർണ്ണമായിരുന്നു. ഈ തിരുവാതിര ദുഖത്തിന്റെ പരിവേഷവുമായിട്ടാണ് കടന്നുവന്നത്. സഫലമായ ഒരു ജീവിതം ധനുമാസത്തിലെ തിരുവാതിര വരുന്നതിനുമുൻപേ കടന്നുപോയി. ആ നഷ്ടം കക്കാട് എന്ന കവിയായിരുന്നു.

ആധുനിക സംസ്കാരത്തിന്റെ യാന്ത്രികതയും അകർമ്മണ്യതയും അദ്ദേഹത്തിലുളവാക്കിയ ദുഖമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പല കവിതകളുടെയും അന്തർധാര. ജീവിതത്തിന്റെ തീക്ഷ്ണ ഭാവങ്ങളെയെന്നപോലെ സ്നിഗ്ദ്ധഭാവങ്ങളേയും കാണുവാൻ ആ കണ്ണുകൾക്കു വൈഭവമുണ്ടായിരുന്നു. കയ്പിനെ മധുരമാക്കുവാനും, ഇരുളിനെ വെളിച്ചമാക്കുവാനും കഴിവുള്ള നിത്യഭാവമായ സ്നേഹത്തെയാണ് 'ഹാ! സഫലമീയാത്ര' എന്ന കവിത അനാവരണം ചെയ്യുന്നത്.

മഞ്ഞണിഞ്ഞ ധനുമാസരാവുകളിലൊന്നാണ് തിരുവാതിര. പാർവ്വതീപരമേശ്വരൻമാരുടെ പരിണയദിനം, സ്ത്രീപുരുഷ സംയോഗത്തിന്റെ വർണ്ണോജ്ജ്വല മുഹൂർത്തം. ഏതു വൃദ്ധമനസ്സിനും ആവേശം പകരുന്ന ആ രാത്രിയിൽ കവിതയിലെ നായകൻ ജനലഴി പിടിച്ചുനിന്നുകൊണ്ട് ആ കാഴ്ച കാണുവാൻ കൊതിക്കുന്നു. തന്റെ സമീപത്ത് ആ കാഴ്ച കാണുവാനായി

"സഖീ....നീ എന്നണിയത്തുതന്നെ നിൽക്കൂ...." എന്ന് തന്റെ പ്രിയതമയോടാവശ്യപ്പെടുന്നു. കവിയുടെ സ്വജീവനാനുഭവങ്ങളുടെ ആകെത്തുകയായ് ഈ കവിത എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും അതു് വ്യക്തമാക്കുന്നു. സ്വന്തം ജീവിതത്തിന്റെ അവസാന നിമിഷങ്ങളിലും സഖി അദ്ദേഹത്തിന്റെയടുത്തുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ തിരുവാതിരയെത്തിയപ്പോൾ കാണുവാൻ സഖിയുടെ സമീപത്ത് അദ്ദേഹമില്ലാതെപോയി.

ഒരു ചുമയിൽ ഈ ശരീരമാകുന്ന കൂട് തകർന്നുവീഴുമെന്ന ഭയത്തിലും പ്രിയസഖിയുടെ സാമീപ്യം നൽകുന്ന ശീതളതയാണ് അദ്ദേഹം കൊതിച്ചത്.

"നേരിയ നിലാവിന്റെ നീലിമയിൽ
ഏതോ പഴകിയോർമ്മകൾ മാതിരി
നിന്നു വിറയ്ക്കുമീയേകാന്തതാരകളെ-
യിന്നൊട്ടുകാണട്ടെ നീ തൊട്ടുനിൽക്കൂ"

എന്ന അന്തർഗ്ഗതം അയാൾ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. ഇന്ദ്രിയങ്ങളൊക്കെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചവയെങ്കിലും ഈ ആതിരനാളിന്റെ ആഗമനം അറിയാൻ ഒരു വൈഷമ്യവും ഉണ്ടാകുന്നില്ലതന്നെ. ഈ തിരുവാതിര തന്റെ പ്രിയതമയുമൊത്ത് സാമോദം സ്വാഗതം ചെയ്യാൻ അയാൾ കൊതിക്കുന്നു. കാരണം,

'വരും കൊല്ലമാരെന്നു, മെന്തെന്നു, മാർക്കറിയാം'?

കവി ഈ തിരുവാതിര കാണുവാൻ നിൽക്കാതെ, നക്ഷത്ര ലോകത്തേയ്ക്കു കടന്നുപോയപ്പോൾ ഈ വരികൾ എത്ര സാർത്ഥകമായി! വർത്തമാനകാല ജീവിത ദുഖങ്ങളെ മുഴുവൻ ഭൂതകാലത്തിന്റെ മധുര സ്മരണകൾകൊണ്ട് മറക്കുവാൻ അയാൾ ശ്രമിക്കുന്നു. ആ ഏറ്റവുമായ അനുരാഗത്തിന്റെ വിവിധ മുഖങ്ങൾ ആതിരദിവസം മനസ്സിലേയ്ക്ക് കടന്നുവരുന്നു. മൂന്നു പതിറ്റാണ്ടുകൾ നീണ്ടുനിന്ന ആ സ്നേഹം അസാധാരണമായ ഒരു അനുഭവമായി അയാൾ കാണുന്നു. തന്റെ പ്രേയസിയോട്:

"എന്നുമനിൻ മിഴിയിണ ഇളനീരുവോ, സഖീ
ചന്തം നിറയ്ക്കുകീ ശിഷ്ടദിനങ്ങളിൽ
മിഴിനീർ ചവർപ്പുപെടാതീ മധുപാത്രം
മടിയോളം മോന്തുക"—എന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ജീവിതമാകുന്ന മധുപാത്രത്തിൽ ഒരു മിഴിനീർത്തുള്ളിയുടെ ചവർപ്പുപോലും കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്ത ആ ഭാവം അത്യപൂർവ്വം തന്നെ!

പ്രതിബന്ധങ്ങളേയും, പ്രാതികൂല്യങ്ങളേയും തരണം ചെയ്യാണ് അവർ ഈ അനുരാഗം സാധിച്ചു തന്നെ. എന്നിട്ട് കടന്നുപോകേണ്ടിവന്ന പ്രാതികൂല്യങ്ങളെ സന്തോഷപൂർവ്വം അനുഭവിക്കുകയായിരുന്നു.

"എത്ര കൊഴുത്ത ചവർപ്പുകൾ കുടിച്ചു
വറ്റിച്ചു നാം
ഇത്തിരി ശാന്തിതൻ ശർക്കര നുണയുവാൻ".

ഇത്തിരി ശാന്തിതൻ ശർക്കര നുണയുവാൻ ഈ ശാശ്വതമനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ പ്രയാണംതന്നെ ഈ സഖി നിന്നുവേണ്ടിയാണല്ലോ. ഇതെല്ലാം തന്റെ സഖി ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കും എന്ന് അയാൾ കരുതുകയും ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കും. 'പല നിറംകാച്ചിയ വളകൾ അണിഞ്ഞും,

കെട്ടിപ്പുണർന്ന് മുകർന്നവ
കത്തിപ്പിളർന്ന് മരിച്ചവ, കൊന്നവ,
മൊട്ടായ് പൂത്തിന്ന, പാതിവിടർന്ന,
പെരുവഴിയിൽ ഞെട്ടറ്റടർന്നുപതിച്ചവ,
വഴിപോക്കരിനൂറിൽ ചവിട്ടിമെതിച്ചവ",

എല്ലാം അയാളുടെ ഓർമ്മകൾ ആയിരുന്നു. എത്ര സമ്മിശ്രമായ സ്മരണകൾ!

പ്രസാദം തേടുന്ന മനസ്സ് ഈ കവിതയുടെ ഭാവമാണ്. പ്രകൃതി പ്രാതികൂല്യങ്ങളെ മറന്ന് മനോമയിത്തീരുവാൻ വെമ്പിയ തങ്ങളുടെ സ്നിഗ്ദ്ധമോഹങ്ങളും ദീനദിനങ്ങളായ ശിഷ്ടദിനങ്ങളിലും ആവേശത്തോടെ സ്മരിക്കുന്ന ഈ കവിതയിലെ മനുഷ്യൻ,

"ഓർമ്മവല്ലമോർക്കാതിരുന്നാലും, ആതിര-
യെത്തും കടന്നുപോമീവഴി" എന്ന് അയാൾ
ബോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

"വരിക സഖിയരികത്തു ചേർന്ന് നിൽക്കൂ
പഴയൊരാ മന്ത്രം സ്മരിക്ക, നാമന്യോന്യം
ഊന്നുവടികളായ് നിൽക്കാം"

എന്ന വാക്കുകളിൽ തന്റെ ജീവിതാവലംബമായ പ്രേയസിയെ തന്റെ സൗഭാഗ്യമായി എണ്ണുകയും

"അമ്പത്തിഏഴാമത്തെ വയസിൽ ഇന്നും ഞാൻ തൊട്ടുനോക്കി — നട്ടെല്ല് അവിടെത്തന്നെയുണ്ട്. സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കോ പ്രശസ്തിക്കോവേണ്ടി ഒരു കണ്ടപ്പനും ഞാനതുരിക്കൊടുത്തിട്ടില്ല. ഇത്രയും ചെയ്ത ഒരു സാധാരണ പൗരന് എന്തു ലഭിക്കുമോ അതേ എനിക്കു വേണ്ടൂ. ഇന്നത്തെ മലയാള - ഇന്ത്യൻ അവസ്ഥയിൽ അതു വളരെ ചെറുതാവാം; ഞാൻ തൃപ്തനാണ്"

പല മുഖംകൊണ്ട് എതിരേറ്റും, നൊന്തും പരസ്പരം നോവിച്ചും കഴിഞ്ഞുപോയ മൂന്നു പതിറ്റാണ്ടുകളെ സമ്പന്നമാക്കുന്നത് ഈ ഓർമ്മകളാണ്. മനുഷ്യസ്മരണകളുടെ വൈവിദ്ധ്യസമ്പത്ത ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച്, സ്മരണകളുടെ ദിവ്യതയെക്കുറിച്ച് കക്കാടിനുണ്ടായിരുന്ന ചിന്താശക്തിതന്നെയാണ് ഇവിടെ വ്യക്തമാകുന്നത്. ഓർമ്മകളില്ലാത്ത മനുഷ്യജീവിതം, അതു് കവിക്ക് ഓർമ്മിക്കാൻകൂടി വയ്യ.

"ഓർമ്മകളുണ്ടായിരിക്കണം, അല്ലെങ്കി-
ലാതിര വരുമ്പോഴെന്നെങ്ങനെയറിഞ്ഞിടാം"?

എന്ന് അയാൾ ചോദിക്കുന്നു. തന്റെ ഈ ദീനമായ അവസ്ഥയിൽ

"ഓർമ്മകൾ തിളങ്ങാതെ, മധുരങ്ങൾ പാടാതെ,
പാതിരകളിലുറങ്ങാതെ വറിയാതെ,
ആർദ്രമായാർദ്രമായ്ക്കനോ സഖീ" എന്ന് വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

"ഇത്തിരിപ്പൂക്കൾ നനവ, കിനാവു-
മിത്തിരിച്ചൊന്നവ, കണ്ണീരാക്കേ-
ച്ചിരിച്ചു കവിള് തുടച്ചവ,
ഏറെക്കരഞ്ഞു കൺപോളകനത്തവ,

ചെയ്യുന്നു. ആ ജന്മവും, ജീവിതവും സഫലംതന്നെ.

"കാലമിനിയുമുരുളും, വിഷുവരും വർഷംവരും",
എങ്കിലും തന്റെ യാത്ര സഫലമായി എന്ന നിർവ്വതിയോടെ ഉറക്കെ പാടുന്ന കവിയെയാണ് ഈ കവിതയിൽ കാണാൻ കഴിയുക.

തന്റെ കാവ്യജീവിതത്തെ വ്യക്തിജീവിതത്തിൽനിന്നും അഭിന്നമായി കാണാതെ കവിതയ്ക്കുവേണ്ടി ജീവിച്ച കക്കാടിന്റെ യാത്ര നിശബ്ദമായിരുന്നു. ആ നിശബ്ദതയിൽ ആയിരം കൊച്ചലകളുടെ ഒളിപ്പിച്ചുവച്ചിരുന്നു എന്നുമാത്രം.

അല്ലയോ കവിശ്രേഷ്ഠാ! കാലമിനിയുമുരുളും, വിഷു വന്നാലും വർഷം വന്നാലും ഞങ്ങൾക്ക് ആരെന്നും, എന്തെന്നും അറിയാം; ഇത് ആരെന്നും, എന്തെന്നും ഇനിയുള്ള ഒരു തിരുവാതിര എന്നല്ല ഇനിയുള്ള ഒരു തിരുവാതിരയും ഞങ്ങൾ മറക്കയില്ല. സഫലമായ അവിടുത്തെ യാത്രയ്ക്കു മുമ്പിൽ, ജീവിതത്തിനുമുമ്പിൽ ഒരു സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിക്കുന്നു. ○

സന്തോഷ് തോമസ്
രണ്ടാം വർഷ പ്രീഡിഗ്രി
സെന്റ് ജോസഫ് എ. വിഭാഗം

പ്രൊമിത്യൂസ് അധോലോകത്തിൽ

(ആൽബർട്ട് കാമ്യുവിന്റെ 'Prometheus In the Under World' എന്ന ലേഖനത്തിന്റെ തർജ്ജമ)

"ദൈവങ്ങൾക്കെതിരെ ഒന്നും പറയാനില്ലാത്തിടത്തോളംകാലം അവർക്കെന്തോ കുറവുണ്ടെന്ന് എനിക്ക് തോന്നി."

—പ്രൊമിത്യൂസ്.

ഇന്നത്തെ മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രൊമിത്യൂസിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്? ദൈവനിഷേധിയായ ഈ വിപ്ലവകാരി സമകാലീന മനുഷ്യന് ഏറ്റവും നല്ല മാതൃകയാണെന്നത് തർക്കമറ്റ സംഗതിയാണ്. ആയിരക്കണക്കിന് വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് പ്രൊമിത്യൂസ് സൈഥിയൻ മരുഭൂമിയിൽ ഉയർത്തിയ എതിർപ്പിന്റെ സ്വരം ഇന്ന് ചരിത്രപരമായ ഒരു വിക്ഷോഭത്തിലേയ്ക്ക് എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, അതേസമയംതന്നെ, എന്തോ നമ്മോട് പറയുന്നു: പീഡനത്തിന്റെ ഈ ബലിയാട് ഇപ്പോഴും നമ്മുടെ ഇടയിലുണ്ടെന്ന്, മനുഷ്യ വിപ്ലവത്തിന്റെ മഹത്തായ ഈ നിലവിളിക്കുനേരെ നമ്മളിപ്പോഴും കാതുകൾ കൊട്ടിയടച്ചിരിക്കുകയാണെന്ന്. മാനവകലാപത്തിന്റെ ഏകനായ അടയാളമായി പ്രൊമിത്യൂസ് ഇന്നും നമ്മുടെയിടയിൽ ജീവിക്കുന്നു.

ഈ ഇടുങ്ങിയ ഭൂമിയിൽ ആധുനിക മനുഷ്യൻ ഇന്ന് യഥാർത്ഥത്തിൽ വളരെയധികം സഹിക്കുന്നുണ്ട്, അവന് ഭക്ഷണവും സ്നേഹവും ലഭിക്കുന്നില്ല, ഒരു ആഡംബര വസ്തുവിനെയെന്നപോലെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും കാത്തു് അവനിരിക്കുന്നു. പ്രൊമിത്യൂസ് മനുഷ്യനെ സ്നേഹിച്ചു. അവൻ അവർക്ക് അഗ്നിയും സാങ്കേതികവിദ്യയും സ്വാതന്ത്ര്യവും കലയും നൽകി. ഇന്ന് മനുഷ്യന് സാങ്കേതികവിദ്യ മാത്രം മതിയെന്നായിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യരാശി ഇന്ന് കലാപം നടത്തുന്നതു് അതിന്റെ യന്ത്രങ്ങളിലൂടെയാണ്. കലയേയും കല പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതിനെയും പുരോഗതിക്ക് വിഘാതമായും അടിമത്തത്തിന്റെ പ്രതീകമായും അവനിന്ന് കാണുന്നു. നേരെമറിച്ച് പ്രൊമിത്യൂസിനെ വ്യതിരിക്തനാക്കിത്തീർക്കുന്നത് പ്രൊമിത്യൂസിന് കലയിൽനിന്ന് യന്ത്രത്തിനെ വേർതിരിക്കാനാവില്ലെന്നതാണ്. ആത്മാവിനെയും ശരീരത്തിനെയും ഒരേ സമയത്തു് സ്വതന്ത്രമാക്കാമെന്ന് പ്രൊമിത്യൂസ് വിശ്വസിക്കുന്നു. മനസ്സിന് കോട്ടം തട്ടിയാലും ശരീരത്തെ ആദ്യം സ്വതന്ത്രമാക്കണമെന്നതാണ് ഇന്നത്തെ മനുഷ്യന്റെ ചിന്ത. പക്ഷേ മനസ്സിനങ്ങനെ താൽക്കാലികമായി മരിക്കാനാവുമോ? പ്രൊമിത്യൂസ് ഭൂമിയിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചുവരികയാണെങ്കിൽ, ഇന്നത്തെ മനുഷ്യർ പണ്ട് ദൈവങ്ങൾ പെരുമാറിയതുപോലെതന്നെ പെരുമാറുമായിരുന്നു. മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ പ്രതീകമായ പ്രൊമിത്യൂസിനെ അതിന്റെ പേരിൽതന്നെ അവർ ക്രൂശിക്കും, ഈസ്കിലിയൻ ദുരന്തനാടകത്തെ ഉയർപ്പിടിയിൽ മുഴങ്ങുന്ന ശക്തിയുടേയും അക്രമത്തിന്റെയും വാക്കുകൾ കൊണ്ടുതന്നെ അവരിന്ന് അവനെ അപമാനിക്കും.

കാലത്തിന്റെ അധഃപതനത്തിനും, നഗ്നമായ മരണത്തിനും, ലോകത്തിന്റെ തണുപ്പിനും ഞാൻ കീഴ്പ്പെടുകയാണോ? എന്റെ നീതീകരണം വെളിച്ചത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ഈ മോഹനസ്മരണയാണ്; ഇതെന്നോട് മറന്ന ലോകത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കും; എന്റെ യഥാർത്ഥ ലോകത്തെക്കുറിച്ച്. ചിലരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ മോഹനസ്മരണ എന്തെങ്കിലും അർത്ഥമാക്കുന്നുണ്ടോ? യുദ്ധം തുടങ്ങിയ കൊല്ലം എനിക്ക് യുലീസിസ്സിന്റെ യാത്രയെ അനുഗമിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. ഏറ്റവും ദരിദ്രനായ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനുപോലും അന്ന് അങ്ങനെയൊരു യാത്രക്ക് പണമുണ്ടാക്കാനാവുമായിരുന്നു. പക്ഷേ മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെതന്നെയാണ് ഞാനന്ന് പ്രവർത്തിച്ചത്. ഞാൻ കപ്പലിൽ പോയില്ല. നരകത്തിന്റെ വായിലേക്ക് നിരങ്ങിനീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നവരുടെയിടയിൽ ഞാനും സ്ഥാനം പിടിച്ചു. കതകു ചെറ്റു്, കരഞ്ഞു, ഞങ്ങളും അകത്തുകടന്നു. കതകടഞ്ഞ നിഷ്കളങ്കതയുടെ ആദ്യ നിലവിളിയോടെ നിഷ്കളങ്കതയുടെ ശക്തിയായി ഞങ്ങളുടെ പുറകിൽ വാതിൽ അടഞ്ഞു. ഞങ്ങളും നരകത്തിലായിരുന്നു, ഇനിയും ഞങ്ങളിവിടെനിന്നും പുറത്തുവന്നിട്ടില്ല. അങ്ങിനെയായി ഞങ്ങളിവിടെനിന്നും പുറത്തുവരാൻ കഴിഞ്ഞ ആറ് നീണ്ട വർഷങ്ങളായി ഞങ്ങളും ശ്രമിക്കുന്നു. നീണ്ട, തണുത്ത, സൂര്യനില്ലാത്ത വർഷങ്ങളിലൂടെ അനുഗ്രഹീതരായവരുടെ ദ്വീപുകളിൽ നിന്നുള്ള പ്രേതങ്ങളുടെ മിന്നലാട്ടങ്ങളും ഞങ്ങളും കാണുന്നു.

ഈ ഇരുണ്ട യൂറോപ്പിൽ, വിഹ്വലതയോടും സംത്രാസത്തോടുംകൂടി മാത്രമേ, ഗ്രീസിലേക്ക് പോകാൻ നേരത്തു് ചാറ്റോ ബ്രിയാൻസ് ആംപെയറോട് പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ മാത്രമേ നമുക്ക് ഉൾക്കൊള്ളാനാവൂ. "ആഫ്രിക്കയിൽ ഞാൻ കണ്ട മുന്തിരിവിത്തോ ഒലിവുമരത്തിന്റെ ഇലയോ നിനക്ക് കാണാൻ കഴിയില്ല. അന്നവിടെയുണ്ടായിരുന്ന പുൽക്കൊടിപോലും എന്നെ ദുഃഖമുള്ളവനാക്കുന്നു". ഒരു പുൽക്കൊടിയെപ്പോലും വളർത്താൻ എനിക്ക് ശേഷിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. യൗവനം നമ്മുടെ സിരകളിലൂടെയൊഴുകിയിട്ടും ഈ അവസാന നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഭീകരമായ വാർദ്ധക്യത്തിൽ നിപതിച്ചിരിക്കുന്ന നമ്മളും പുല്ലാടിയേയും, ഒലിവിലയേയും, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ മുന്തിരിപ്പഴങ്ങളെയും കുറിച്ചോർത്ത് ദുഃഖിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ എല്ലായിടത്തുമുണ്ട്, എല്ലായിടത്തും നമ്മളവന്റെ നിലവിളികൾ കേൾക്കുന്നു, അവന്റെ കഷ്ടപ്പാടുകളും, ഭീഷണികളും നമ്മെ പിടിച്ചുകുലുക്കുന്നു.

ഇത്രയധികം മനുഷ്യർ തടിച്ചുകൂടിയിരിക്കുമ്പോൾ 'പച്ചക്കതിര്' ഇടംകിട്ടില്ല. ഒരു പുൽക്കൊടിപോലും വളരാത്ത വിധത്തിൽ വന്ധ്യമായ ഭൂമിയാണ് ചരിത്രം. ചരിത്രത്തിൽനിന്നും മുഖംതിരിക്കാനാകാത്ത ഇന്നത്തെ മനുഷ്യൻ ചരിത്രത്തിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ അതിനെ കീഴടക്കുന്നതിനുപകരം അവൻ ദിവസം ചെല്ലുംതോറും അതിന്റെ അടിമയായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇവിടെയാണ് അവൻ, ഏഥൻസിന്റെ പ്രകാശത്തിലും, ചിന്തയിലും ധൈര്യം പുലർത്തിയ പ്രൊമിത്യൂസിനെ വഞ്ചിക്കുന്നത്. ഇവിടെയാണ് അവർ പ്രൊമിത്യൂസ് രക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിച്ച മനുഷ്യത്വത്തെ അധഃപതനത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുപോകുന്നത്. സ്വപ്നത്തിലെ രൂപങ്ങളെപ്പോലെ അവർ കാണാതെ കാണുകയും കേൾക്കാതെ കേൾക്കുകയും ചെയ്തു. അതെ, എല്ലാം നമ്മുടെ മുന്നിലിപ്പോഴുമുണ്ടെന്ന് കാണാൻ പ്രൊവാൻസിലെ ഒരു സായാഹ്നമോ, ഒരു നല്ലപ്പോ ധാരാളമാണ്. ശരീരത്തിന്റെ വിശപ്പിനെ ശമിപ്പിക്കാൻ കഴിവുള്ള കലകളെ പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാനായി നാം അഗ്നി വീണ്ടും കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആത്മാവിന്റെ അപ്പവും

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ വീഞ്ഞുമായ 'ആറാധിക' അതിന്റെ ശേഷം മതി. നമ്മോടുതന്നെ കരയാനല്ലാതെ മറ്റെന്താണ് നമുക്ക് ചെയ്യാനാവുക: "അവർ ഇനി ഒരിക്കലും തിരിച്ചുവരില്ല; അല്ലെങ്കിൽ അവർ മറ്റുള്ളവർക്കു വേണ്ടി തിരിച്ചുവരും". മറ്റുള്ളവർക്കെങ്കിലും അതു ലഭിക്കേണ്ടതില്ലേ? നമുക്ക് എന്താണ് ചെയ്യാനാവുക? നമ്മിൽ ആരാണ് വേദന അനുഭവിച്ചിട്ടും കയ്പോടെയല്ലാതെ ഇതിനെ സ്വീകരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്? നമ്മളിപ്പോഴും പുറകിൽ നിരങ്ങുകയാണോ? അതോ മുന്നിലേയ്ക്ക് കുതിക്കുന്നോ? പുൽക്കൊടിയെ വളർത്തുവാനുള്ള ശേഷി നമുക്കിനി തിരികെ കിട്ടുമോ? നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ ഉയർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ ചോദ്യത്തിന് പ്രൊമിത്യൂസ് എങ്ങനെ മറുപടി പറയുമായിരുന്നെന്ന് നമുക്ക് ഊഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ.

യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രൊമിത്യൂസ് ഉത്തരം നൽകിക്കഴിഞ്ഞു: "നശ്വരനായ മർത്ത്യാ, നിന്റെ കൈകൾകൊണ്ടുതന്നെ നേടത്തക്കവിധം നീ വിവേകനും, നന്മയുള്ളവനും, ശക്തിമാനുമാണെങ്കിൽ നിനക്ക് പുരോഗതിയും പുനർനിർമ്മാണവും ഞാൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ രക്ഷ നമ്മുടെ കൈകളിൽതന്നെയുണ്ട്".

അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ എനിക്കറിയാവുന്ന ചിലരുടെ ബുദ്ധിപരമായ ഊർജ്ജത്തിലും, ധൈര്യത്തിലും വിശ്വാസമുള്ളതുകൊണ്ട് ഈ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഞാൻ സമ്മതം മൂളും".

"ഓ, നീതി, എന്റെ അമ്മേ" പ്രൊമിത്യൂസ് നിലവിളിക്കുന്നു, "നീ എന്റെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ കാണുക". ഹെർമീസ് നമ്മുടെ നായകനെ പരിഹസിക്കുന്നു: "പകുതി ഒരു ദേവനായിട്ടും താങ്കൾ ഈ പീഡനങ്ങൾ മുൻകൂട്ടി കണ്ടില്ലേയെന്ന് ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെടുന്നു". "ഞാനിത് മുൻകൂട്ടി കണ്ടു" കലാപകാരിയായ പ്രൊമിത്യൂസ് മറുപടി പറയുന്നു. ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ചവർ പ്രൊമിത്യൂസിനെപ്പോലെ നീതിയുടെ മക്കളാണ്. എന്താണ് ചെയ്യുന്നതെന്നറിഞ്ഞിട്ടും അവരും എല്ലാ മനുഷ്യരുടേയും ദുരിതംമൂലം കഷ്ടപ്പെടുന്നു. അന്ധമായ നീതി നിലനിൽക്കുന്നില്ലെന്നും, ചരിത്രത്തിന് കണ്ണുകളില്ലെന്നും, മനസ്സിന്റെ കണ്ടുപിടിത്തമായ നീതിയുടെ സ്ഥാപനത്തിനുവേണ്ടി, ചരിത്രത്തിന്റെ നീതിയെ വലിച്ചെറിയണമെന്നും അവരറിയുന്നു. ഇവിടെയാണ് പ്രൊമിത്യൂസ് ഒരിക്കൽക്കൂടി നമ്മുടെ നൂറ്റാണ്ടിലേയ്ക്ക് വരുന്നത്.

ഐതിഹ്യങ്ങൾക്ക് തനതായ ജീവനില്ല. അവയെ മാംസം ധരിപ്പിക്കുവാൻ അവ നമ്മെ കാത്തുനിൽക്കുന്നു. ഈ ലോകത്തിലെ ഏതെങ്കിലുമൊരു മനുഷ്യൻ അവയുടെ വിളിയ്ക്ക് പ്രത്യുത്തരം നല്കുകയാണെങ്കിൽ അവ അവയുടെ ശക്തി അതിന്റെ എല്ലാ തികവിലും നമുക്ക് തരുന്നു. ഈ മിത്തിനെ നമ്മൾ കാത്തുസൂക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു, ഒരു ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പ് സാദ്ധ്യമാക്കുന്നതിനായി ഇതിന്റെ ഉറക്കം നശ്വരമല്ലെന്ന് നമ്മൾ ഉറപ്പ് വരുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ മനുഷ്യർ രക്ഷപ്പെടുമോയെന്ന് ഞാൻ ചിലപ്പോൾ സംശയിക്കുന്നു. പക്ഷേ ഇപ്പോഴും അവരുടെ മക്കളെ ആത്മാവിലും മാംസത്തിലും രക്ഷിക്കാൻ കഴിയും. ഒരേ സമയത്തുതന്നെ സൗന്ദര്യത്തിന്റേയും സന്തോഷത്തിന്റേയും അവസരങ്ങൾ അവർക്ക് ലഭ്യമാക്കാൻ കഴിയും. സൗന്ദര്യവും അതർത്ഥമാക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യവും നിരാകരിച്ചുകൊണ്ട് ജീവിക്കുവാൻ നമ്മൾ തയ്യാറാകുന്നെങ്കിൽ മനുഷ്യന്റെ ഏറ്റ വികലതയും താൽക്കാലികമാണെന്നും, മനുഷ്യനെ മുഴുവനായും സേവിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യനിലെ ഒന്നിനെയും സേവിക്കുന്നില്ലെന്നും പ്രൊമിത്യൂസിന്റെ മിത്ത് നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ അപ്പത്തിനും പുൽക്കൊടിക്കും വേണ്ടി വിശക്കുകയും, അപ്പം കൂടുതൽ ആവശ്യകമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, പുൽക്കൊടിയുടെ ഓർമ്മ എങ്ങനെ ജീവത്തായി നിലനിർത്താൻ കഴിയുമെന്ന് നമ്മൾ പഠിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ചരിത്രത്തിന്റെ ഇരുണ്ട ഹൃദയത്തിൽ, അവരുടെ രൂക്ഷമായ വിളിയിൽ നിന്നു പിന്മാറാതെ, പ്രൊമിത്യൂസിന്റെ മനുഷ്യർ ഭൂമിയേയും, അതിലെ പുൽപ്പരപ്പിനേയും വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ദൈവങ്ങളുടെ ഇടിമുഴക്കത്തിനും ഇടിമിന്നലിനുമിടയിലും, ബന്ധനസ്ഥനായ പ്രൊമിത്യൂസ് മനുഷ്യനിലുള്ള തന്റെ വിശ്വാസം കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നു. ഇതിലാണ് പ്രൊമിത്യൂസിനെ പാറയെക്കാൾ കഠിന ഹൃദയനായും കഴുകനേക്കാൾ ക്ഷമയുള്ളവനുമായി നാം കാണുന്നത്. ദൈവങ്ങൾക്കെതിരായുള്ള അവന്റെ കലാപത്തിനെക്കാളുപരി, ഈ നീണ്ട ഉഗ്രപ്രകൃതമാണ് നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അർത്ഥവത്തായിട്ടുള്ളത്. ഇത് ഒന്നിനേയും വേർതിരിക്കാത്ത, മാറ്റിനിർത്താത്ത നിശ്ചയദാർഢ്യത്തെ അനാവരണം ചെയ്യുന്നു. ഇതുതന്നെയാണ് എന്നും മനുഷ്യരുടെ നൊമ്പരപ്പെടുന്ന ഹൃദയത്തെയും ലോകത്തിന്റെ വസന്തകാലത്തെയും തമ്മിൽ യോജിപ്പിക്കുന്നതും. O

വിവ: ജോണി കെ. എ.
മൂന്നാംവർഷ ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യം

രണ്ടു സ്വകാര്യദുഃഖങ്ങൾ

പകലിന്റെ ദുഃഖം

എന്തു മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു നീ, ശബ്ദമേ?
എന്റെയീനാവിലുണരാത്തതെന്തുനീ?
ഉച്ചത്തിലൊന്നു കരയുവാ, നല്ലെങ്കി–
ലൊച്ചവച്ചൊന്നു ചിരിക്കുവാനെങ്കിലു–
മെന്റെ യീനാവിലുണരാത്തതെന്തുനീ?
പിന്നിട്ട ദൂരത്തിലെന്നോ മരവിച്ചു
പിഞ്ചു മനസ്സിൽ പകലിന്റെ ചോദ്യങ്ങൾ
എങ്ങനെ ഞാനെഴുതും? ഹൃദയത്തിലെ
ചങ്ങലക്കണ്ണികളിൽ പിടയുന്ന വാക്കുകൾ,
കണ്ടു മടുത്ത കിനാവുകൾ, കണ്ഠത്തിൽ
പാറും പ്രതീക്ഷതൻ പാടാത്ത പാട്ടുകൾ,
കല്ലുമർദ്ദത്തിനഗ്നിയിൽ വേവുന്ന
കൊച്ചു ദുഃഖങ്ങളും, കാലം കടം തന്നോ–
രോടക്കുഴലിലെപ്പഴുതി മീട്ടി
ഓർമ്മകളും, മുരടിച്ച മോഹങ്ങളും–
പേറി തപസ്സിരിക്കുന്നു, പടിഞ്ഞാറു
ചോരക്കളത്തിലെഹസ്യ വിളക്കായ്".

ശിലയുടെ ദുഃഖം

ആരോ കടഞ്ഞിട്ട പൂമാലയും ചാർത്തി
ആലിൻ ചുവട്ടിലിരിക്കും ശിലകളിൽ
ജീവന്റെ നേർത്ത ചലനങ്ങൾ, ചിന്തകൾ,
ജീർണ്ണിച്ച കണ്ണിൽ വെളിച്ചത്തിന്റെ നാമ്പുകൾ!
ചുറ്റും തണലുവിരിക്കുന്ന വ്യഥയോ
മോറയോ നാലിൻ തിണ്ണയിൽ അമ്പുകൾ
പൊട്ടിയൊലിച്ചും, ശിരസ്സറ്റ പ്രേതമാ–
യൊട്ടു ചരിഞ്ഞുമിന്നൊരിനോ നിൽക്കുന്നു.
എന്നും മനസ്സിൽ തണലേകുമാൽമര
മിന്നെന്റെ കൈകൾ വികൃതമാക്കി? എന്ന്
ചോദിച്ചുപോയ് മുട്ടും കിളിയുടെ.
ചോരപ്പൊടിഞ്ഞു കലങ്ങിയ കണ്ണുകൾ
ഏതോ വിപത്തിനെ കണ്ടു നടുങ്ങുന്ന
ചേതോഹരാംഗി ത്രിസന്ധ്യതൻ കണ്ണുകൾ,
ദീപം തെളിച്ചു മടങ്ങുന്ന ഭക്തരിൽ
ദീനതയുണർത്തും ചവിട്ടിയ പാദുകൾ,
വേദങ്ങൾ, മന്ത്രങ്ങൾ തീർത്ത സരസ്വതീ
കാവുതീണ്ടുന്നോരസുരന്റെ കണ്ണുകൾ
നാലമ്പലത്തിലെ ഇരുളിലുറങ്ങുന്ന
സാലഭഞ്ജികയുടെ പോർ മുലക്കണ്ണുകൾ
യക്ഷിക്കല്ലുകളിൽ കാമഫണം നീട്ടി
യക്ഷമ കാക്കുന്ന പാമ്പിന്റെ കണ്ണുകൾ.
പേടിപ്പെടുത്തുന്നിതെന്നെ; തകർന്നൊരീ
പേരാൽ ചുവട്ടിൽ തനിച്ചിരിക്കുന്നു ഞാൻ

•

രണ്ടു ദുഃഖങ്ങളുമിന്നെൻ മനസ്സിനെ
വിണ്ടുകീറുന്നു, ധമനികളിൽ രക്ത–
വേഗതയേറുന്നു, മാറടക്കുവാൻ
ഗംഗയുമെന്നിലുണങ്ങി വരണ്ടുപോയ്".

പങ്കജാക്ഷൻ എം. എ.
ഒന്നാം വർഷ എം. എസ്‌സി
മാത്തമാറ്റിക്സ്

THE KNOWER

In thought the idea of bondage arises,
In thought is born the desire to be free.
Seers who attained the highest, proclaim,
To guide thirsty souls who seek lasting Peace-

"You were never born, and you will never die,
You were never bound, but are ever free.
Neither a doer, nor an enjoyer of joy,
You remain as the witness, the Knower of all.
The Knower alone can witness the doing,
The Knower alone is witness of the past,
The Knower alone can speak of a thought,
That Knower you are, as Consciousness Pure.

Stand firm as the Knower, and rise above mind,
Or banish all thought in' Consciousness am I-'
Neither a doer, nor an enjoyer be-
It's the mind that craves to do and enjoy,
That changeless Principle, the ultimate Truth,
The ground on which all ideas arise,
The goal that you seek by action and thought,
Isn't far away, if this you recognise".

★

BEAUTY AND ITS RELATION TO THE BEAUTIFUL

Beauty is inside and is impersonal. But inside there is only the real Self which is also impersonal. There cannot be two impersonals inside, because the impersonal is beyond duality and therefore, Beauty is the real Self. When an object is anointed with the gild of your own Self, you like it and call it beautiful. Thus a child, however ugly by common consent, appears beautiful to its mother. You consider something beautiful and others consider other things beautiful. But when the object is removed, the beauty stands alone and permanent. Everything beautiful is only a symbol directing you to the Self as beauty in you.

P. G. Nirmala
II B.A. Economics

വിചിന്തനങ്ങൾ.......... വിമർശനങ്ങൾ..........

പ്രാക്തന സ്മൃതികളുടെ ഗന്ധത്തിൽ മയങ്ങി കിടക്കുന്ന നമ്മുടെ കലാലയത്തിലെ ഈ തലമുറയോടൊപ്പ് അവരുടെ കാമ്പസ് ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളും ആരായുകയാണ് ഈ സംവാദത്തിലൂടെ. കോളേജിലെ വിദ്യാർത്ഥിസമൂഹത്തിന്റെ വിവിധ മണ്ഡലങ്ങളിൽനിന്നും ശേഖരിക്കപ്പെട്ട ഈ അഭിപ്രായങ്ങളും, ഈ തലമുറയുടെ അഭിലാഷങ്ങളുടെയും, ആശകളുടെയും, വിഷാദസ്മൃതികളുടെയും, വിമർശനങ്ങളുടെയും ആകെത്തുകയാണ്.

അവർ മനസ്സുതുറന്നു പ്രതികരിക്കുന്നു. അവരുടെ വർത്തമാനകാല കലാലയജീവിതം അവരുടെ വാക്കുകളിൽ വിരിയുന്നു........

—എഡിറ്റർ.

ചോദ്യങ്ങൾ

- ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തോട് നിങ്ങൾക്ക് യോജിപ്പുണ്ടോ? ഇല്ലെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട്?
- ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തിൽ എന്തൊക്കെ മാറ്റങ്ങളുണ്ടാവാം?
- ക്ലാസ്സ്റൂമിലെ പഠിത്തം നിങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ? ഇല്ലെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട്? പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങളും നിർദ്ദേശിക്കുക?
- വിദ്യാർത്ഥി എന്ന നിലയിൽ നിങ്ങൾ പഠനത്തോട് പൂർണ്ണമായും നീതി പുലർത്തുന്നുണ്ടോ? ഇല്ലെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട്?
- കാമ്പസ് അന്തരീക്ഷം വ്യക്തിത്വ വികസനത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്നുണ്ടോ?
- ഈ കോളേജിൽ നിലനില്ക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥി–അദ്ധ്യാപക ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചും വിദ്യാർത്ഥി–വിദ്യാർത്ഥി ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചും നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം?
- കാമ്പസിൽ അച്ചടക്കരാഹിത്യം ഉണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ കാരണമെന്ത്? പരിഹാരമാർഗ്ഗമെന്ത്?
- കാമ്പസിൽ വിദ്യാർത്ഥി രാഷ്ട്രീയത്തിന് പ്രസക്തിയുണ്ടോ?
- നിങ്ങളുടെ വായനാശീലം? ഏതുതരം പുസ്തകങ്ങൾ? നമ്മുടെ കോളേജ് ലൈബ്രറി നിങ്ങളുടെ വായനാശീലത്തെ പോഷിപ്പിക്കുന്നുണ്ടോ? ലൈബ്രറിയുടെ പ്രവർത്തനരീതിയിൽ വല്ല പരിഷ്ക്കാരങ്ങളും ആവശ്യമാണോ?
- പിരിഞ്ഞുപോകുന്ന വിദ്യാർത്ഥി എന്ന നിലയിൽ ഈ കോളേജിനെക്കുറിച്ച് എന്താണ് പറയാനുള്ളത്? നിങ്ങൾ പഠിച്ച കോളേജുമായി ഈ കോളേജിനുള്ള വ്യത്യാസം എന്താണ്?
- ഈ കോളേജ് ഓട്ടോണമസ് ആകുന്നതിനോട് യോജിപ്പുണ്ടോ?
- നിങ്ങൾക്ക് സ്പോർട്സിൽ താല്പര്യമുണ്ടോ? ഈ രംഗത്ത് നിങ്ങളുടെ നേട്ടങ്ങൾ എന്തെല്ലാം? സ്പോർട്സ് രംഗം കൂടുതൽ കാര്യക്ഷമമാക്കാൻ എന്തെങ്കിലും നിർദ്ദേശമുണ്ടോ?
- പാഠ്യേതര വിഷയങ്ങളുമായുള്ള നിങ്ങളുടെ ബന്ധം? അതിൽ നിങ്ങൾക്കെന്തൊക്കെ ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞു?
- ഭാവിയെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും ആശങ്കകളുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്ത്?
- പുതിയ തലമുറയുടെ പ്രതികരണത്തെക്കുറിച്ചെന്താണഭിപ്രായം?

നെല്ല് വിളയുന്ന മരം

വി. റ്റി. ചാക്കോച്ചൻ
ഫൈനൽ ബി.എസ്സ്സി.
മാത്തമാറ്റിക്സ്

ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തോട് തീരെ യോജിപ്പില്ല. ഇവിടെ അനാവരണം ചെയ്യുവാൻ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തിൽ പാഠ്യപദ്ധതിയുടെ ഗുണത്തെക്കാളേറെ വ്യാപ്തിക്കാണ് പ്രാധാന്യം കൊടുത്തുകാണുന്നത്. വർഷാവസാനം നടക്കുന്ന പരീക്ഷയിലാകട്ടെ വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ഓർമ്മശക്തിയിൽ കവിഞ്ഞ് മറ്റൊന്നും പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നില്ല. പരീക്ഷയെ നേരിടാൻ വേണ്ടി പലതും കുറുക്കുവഴികൾ തേടിപ്പോകുകയും ചെയ്യുന്നു. നേടിയ വിദ്യതന്നെ പ്രായോഗിക ജീവിതത്തിന്റെ ചുറ്റുപാടുകളിൽനിന്ന് അകലെയും. ഇതിന്റെയെല്ലാം ഫലമോ? കലാലയങ്ങളിൽനിന്ന് പുറത്തിറങ്ങുന്നവർക്ക് ഭാവി ഒരു പ്രശ്നമാകുന്നു. കാണാതെ പഠിച്ച സമവാക്യങ്ങളെല്ലാം ജീവിതത്തിന്റെ പുതിയ പുതിയ സാഹചര്യങ്ങളിൽ തെറ്റിപ്പോകുന്നു. നിർവചിച്ച നിയമങ്ങളും തെളിയിച്ച സിദ്ധാന്തങ്ങളും ജീവിതത്തിന്റെ കടുത്ത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെപ്പറ്റി മൗനം പാലിക്കുന്നു. നിലനിൽപ്പ് തന്നെ തീവ്രതയേറിയ പരീക്ഷണമായി മാറുന്നു. രാപകൽ അദ്ധ്വാനിച്ച് നേടിയത് ഇതിനുവേണ്ടിയായിരുന്നെങ്കിൽ എവിടെയൊക്കെയോ പാകപ്പിഴകളില്ലേ? ഏതു ജോലിയെ മുൻനിറുത്തിയാണോ ഈ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത്, അതു നേടാൻ കഴിഞ്ഞവരെയല്ല, അവശേഷിക്കുന്ന ഭൂരിപക്ഷത്തെയാണ് ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നത്. അഭ്യസ്തവിദ്യരുടെ ഇടയിലെ വളർന്നുവരുന്ന തൊഴിലില്ലായ്മ തെളിയിക്കുന്നത് മറ്റെന്താണ്? ആത്മാവിനെ ധന്യമാക്കുന്നതിലുപരി, വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് വേറെ ധർമ്മമില്ലേ? ജീവിതത്തിന്റെ ഏറ്റവും തിളക്കമേറിയ കാലഘട്ടത്തിൽ പഠിച്ച് നേടിയ വിദ്യയ്ക്ക് ജീവിതത്തിൽ തക്കതായ പ്രതിഫലമായി നൽകാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ (പരിമിതികളുണ്ടെങ്കിലും) ആ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം സത്ഫലങ്ങളുളവാക്കിയെന്ന് പറയാനാവുമോ?

രാജ്യം മുഴുവൻ ഏകീകരിച്ച ഒരു പാഠ്യപദ്ധതി നടപ്പാക്കിയാൽ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെ അസമത്വം കുറെയേറെ പരിഹരിക്കാം. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുശേഷം ഒരു തൊഴിൽ കണ്ടെത്തി, അതിൽ പ്രവേശിക്കാൻ വ്യക്തിയെ പ്രാപ്തനാക്കുന്ന വിധത്തിൽ സാങ്കേതിക വിദ്യയ്ക്കും മറ്റ് തൊഴിൽരംഗങ്ങൾക്കും പ്രാധാന്യം കൊടുത്തുകൊണ്ട് പാഠ്യപദ്ധതി പരിഷ്കരിച്ച് നടപ്പിലാക്കുക. ഓരോ തൊഴിൽരംഗങ്ങളോടും വ്യത്യസ്തമായ സമീപനമായിരിക്കും ഉണ്ടാവുക. ഓരോ വ്യക്തിക്കും ഉള്ള അഭിരുചിയും വൈദഗ്ദ്ധ്യവും നേരത്തെതന്നെ മനസ്സിലാക്കി, അതനുസരിച്ച് വിദ്യാർത്ഥിയുടെ താൽപര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് അവനിലുള്ള അനന്തമായ സർഗ്ഗശക്തിയെ തിരിച്ചുവിടുകയാണെങ്കിൽ, അവന്റെ കർമ്മശേഷി രാജ്യപുരോഗതിക്ക് മുതൽക്കൂട്ടായിരിക്കും. പഠിക്കുന്നതെന്തിനും അനുബന്ധമായി ഒരു പ്രായോഗിക രംഗം വേണം. അതില്ലാത്തിടത്തോളം പഠനം പൂർണ്ണമാകുകയില്ല. പഠിക്കുന്നതെല്ലാം പരീക്ഷിച്ചറിയാനുള്ള വെമ്പൽ മനുഷ്യനിൽ ജന്മസിദ്ധമാണ്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ പരീക്ഷണശാലകളുടെയും, പ്രയോഗശാലകളുടെയും പ്രസക്തി വ്യക്തമാണല്ലോ. ഇന്നത്തെ നില തുടർന്നാൽ ഒരു ആധുനിക വിദ്യാർത്ഥി നെല്ല് വിളയുന്ന മരമേത് എന്ന് അന്വേഷിച്ചേക്കാം.

ക്ലാസ്സ്മുറി എന്നെ മുഴുവനായും തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നില്ല. ലഭ്യമായ കുറഞ്ഞ സമയത്തിനുള്ളിൽ ദീർഘമായ സിലബസ് തീർക്കേണ്ടതുകൊണ്ട് അറിയേണ്ടതായ പലതും വിട്ടുപോകുന്നു. സ്വാഭാവികമായും

"Sceptre and crown
Must tumble down
And in the dust be equal made
With the poor-crooked scythe and spade"
(From the N.S.S. Camp at Iringol)

'പരീക്ഷയ്ക്കു' വേണ്ടതു മാത്രം പഠിക്കുന്നു. ക്ലാസ്സ്മുറിയിലെ ഈ One way communication തന്നെ പലപ്പോഴും വിരസമാകുന്നു. മുഴുവൻ ക്ലാസ്സിനെയും വിഷയവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി അദ്ധ്യാപകരെയും ഉൾപ്പെടുത്തി പഠിക്കുന്ന രീതിയിലേക്കു മാറണം. ക്ലാസ്സിന്റെ ഭാഗത്തെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ള ചർച്ച ഒരുപക്ഷേ ഈ വിരസത ലഘൂകരിച്ചേക്കും. ഇത് പാഠ്യക്രമത്തിന്റെ ഭാഗം ആയിരിക്കുകയും വേണം.

പലപ്പോഴും പഠനത്തോട് നീതി പുലർത്താൻ കഴിയാറില്ല. പഠിക്കുന്നതിൽ പലതിനും പ്രായോഗികജീവിതത്തിൽ പ്രസക്തി ഇല്ല എന്ന തോന്നൽ ആ വിഷയത്തോട് വിരക്തിയുണ്ടാക്കുന്നു. പരീക്ഷാ സമ്പ്രദായത്തിലെ അപാകതകളും, ഫലപ്രഖ്യാപനത്തിലെ ക്രമക്കേടുകളും, തൊഴിലില്ലായ്മയും, ഉദ്യോഗാർത്ഥികളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോഴുള്ള അഴിമതിയും, സ്വജനപക്ഷപാതവും എല്ലാം മുന്നിൽ കാണുമ്പോൾ പഠനത്തിന്റെ ഏകാഗ്രതതന്നെ നഷ്ടമാകുന്നു. സർവ്വകലാശാലമാർക്കിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം ഒരു ജോലി നേടാനാവില്ല എന്നതും ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാണ്.

ക്യാമ്പസ് അന്തരീക്ഷം വ്യക്തിത്വ വികസനത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്നുണ്ട്. ഉന്നതമായ വ്യക്തിത്വം രൂപപ്പെടുകയും, അത് പ്രകടിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമാണ് ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിയെ സംബന്ധിച്ചും അയാളുടെ കോളേജ് വിദ്യാഭ്യാസ കാലഘട്ടം. സ്കൂളുകളിലെ ഇടുങ്ങിയ അന്തരീക്ഷത്തിൽനിന്നും, കോളേജിലെ തുറന്ന സാഹചര്യങ്ങളിലേയ്ക്ക് വരുമ്പോൾതന്നെ വ്യക്തിയിൽ വൈകാരികമായ അന്തരീക്ഷം ആരംഭിക്കുന്നു. ഈ സമയം വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഭാവത്തിലേയ്ക്ക് മാറുന്നു. വ്യത്യസ്ത മാനസികവൃത്തിയാണ് ഒരു വ്യക്തിയിൽ ഉണ്ടാകുന്നത്. ചില ഏറ്റക്കുറച്ചിലുകളോടെ രൂപപ്പെട്ട് സ്ഥായിയായ ഒരു ഭാവത്തിലേയ്ക്ക് മാറുന്നു. വിവിധ വിചാരധാരകളിലൂടെ നീങ്ങുന്ന വിദ്യാർത്ഥിയുടെ വിവിധ ജീവിത സാഹചര്യങ്ങളിൽനിന്ന് വരുന്ന, പലവിധ വിചാരധാരകളിലൂടെ നീങ്ങുന്ന വിദ്യാർത്ഥിനികളുടെ സാന്നിദ്ധ്യവും സാമീപ്യവും വ്യക്തിത്വ രൂപീകരണത്തെയും, വികസനത്തെയും സ്വാധീനിക്കുന്നുണ്ട്. നാഷണൽ സർവ്വീസ് സ്കീം പോലുള്ള സംഘടനകളും വ്യക്തിത്വ വികസനത്തെ വലിയൊരളവ് വരെ സഹായിക്കുന്നുണ്ട്.

പരിമിതമായ സാദ്ധ്യതകളോടെ നിലനില്ക്കുന്ന ഒരു ബന്ധമെന്നേ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നുള്ളൂ. മറ്റുപലയിടത്തും കാണുന്ന കൃത്രിമത്വം അദ്ധ്യാപകരും ഇവിടെയില്ല എന്നത് ആശ്വാസത്തിനു വകനല്കുന്നു.

നമ്മുടെ ക്യാമ്പസിൽ അച്ചടക്കരാഹിത്യം താരതമ്യേന കുറവാണ്.

ക്യാമ്പസിൽ വിദ്യാർത്ഥി രാഷ്ട്രീയത്തിന് പ്രസക്തിയുണ്ട്. ജനാധിപത്യം ജനങ്ങ ളുടെമേലുള്ള ആധിപത്യമായി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നവരുടെ കാലത്തോളമെങ്കിലും ഈ പ്ര സക്തി നിലനിൽക്കുന്നു. മനംമടുപ്പിക്കുന്ന അഴിമതിക്കും, പ്രാകൃതമായ ചൂഷണത്തി നും എതിരെ പോരാടുവാൻ സംഘടനകൊണ്ട് ശക്തരായവർക്കേ കഴിയൂ. ഭരണാധി കാരികളും ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ മറക്കുമ്പോൾ, ഭരണരംഗത്ത് കാര്യക്ഷമത ഇല്ലാതാക ുമ്പോഴും സർവോപരി ജനസമൂഹം അവഗണിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, ശുദ്ധമായ മനസ്സും, വ്യ ക്തമായ ലക്ഷ്യവും, ആസൂത്രിതമായ നേതൃത്വവും ജനങ്ങളോട് കടപ്പാടുമുള്ള പ്രസ്ഥാ നങ്ങൾ അനിവാര്യമാകുന്നു. വൈരുദ്ധ്യങ്ങളെ അങ്ങേയറ്റം വെറുക്കുന്ന, സാഹചര്യ ങ്ങളോട് വളരെവേഗം പ്രതികരിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളുടേതായ ഒരു ഐക്യനിരയ്ക്ക് അസന്തുലിതമായ ഒരു സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതിയിൽ വിപ്ലവകരമായ മാറ്റങ്ങൾ സൃഷ്ടി ക്കാനാകും. ഇനി വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സംഘടനാശക്തിയെപ്പറ്റി സംശയമുള്ളവർക്ക് ആസ്സാമിലെ ജനങ്ങൾ മറുപടി നല്കും. (അല്ലെങ്കിൽ ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യം ഉത്തരം നൽകട്ടെ). പഠനത്തിന് പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ പരിഗണന കൊടുത്തുകൊണ്ട് തന്നെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് തങ്ങളുൾപ്പെടുന്ന സമൂഹത്തിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കാം. ഇതാകട്ടെ കലാലയ സമാധാനത്തിന് ഭീഷണി ആകുകയുമില്ല. നിർഭാഗ്യവശാൽ ഇന്നുള്ള പല സംഘടനകൾക്കും ഇതു് കഴിയുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടുമാത്രം അതിന്റെ സാദ്ധ്യതകളും, പ്രസക്തിയും തള്ളിക്കളയാനാവില്ലല്ലോ?

വായനയുടെ കാര്യത്തിൽ ഞാനിന്നും ഇടക്കക്കാരനാണ്. ഇംഗ്ലീഷിലും മലയാളത്തി ലും ഉള്ള നോവലുകളും, ലേഖനങ്ങളുമാണ് മുഖ്യമായി വായിക്കാറുള്ളത്. ലഭ്യമായ സൗകര്യങ്ങളിൽ പാഠ്യപദ്ധതിയിൽപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങൾ എടുക്കാനേ നമ്മുടെ ലൈബ്ര റിയിൽനിന്ന് കഴിയാറുള്ളു. അതുകൊണ്ട് പാഠ്യേതര വിഷയങ്ങളിലുള്ള വായനക്കു് വേണ്ടി മററു സ്രോതസ്സുകളെ ആശ്രയിക്കാറാണ് പതിവ്. ഫൈനൽ ഇയർ വിദ്യാർ ത്ഥികളുടെ കാര്യത്തിലെങ്കിലും ലൈബ്രറി കാർഡുകളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിപ്പിക്കണം. എല്ലാ ദിവസവും പുസ്തകം കൊടുക്കാനുള്ള ഏർപ്പാടുണ്ടാകണം.

വിജ്ഞാനത്തിന്റെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും കേളീരംഗമായ ഈ കലാലയവും, ഗ്രാമീ ണ ഭാവത്തിന്റെ തുടിപ്പുകളുയരുന്ന കലാലയാന്തരീക്ഷവും എന്നിൽ സ്വാധീനം ചെലു ത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഭാരതത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ തൊട്ടുണർത്തിയ അഹിംസയുടെ ആ പ്ര വാചകന്റെ പാദസ്പർശത്താൽ അനുഗ്രഹീതമായ ഈ സരസ്വതീക്ഷേത്രം എനിക്കെന്നും പ്രചോദനമായിരുന്നു. ഇവിടെനിന്ന് ലഭിച്ച അനുഭവങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിലാ ണ് എന്റെ വിചാരധാരകളും, ജീവിതവീക്ഷണവുംതന്നെ രൂപപ്പെട്ടത്. ത്യാഗോ ജ്ജ്വലമായ സേവനത്തിന്റെ സന്ദേശവുമായി സമൂഹത്തിലേക്കിറങ്ങിച്ചെല്ലുന്ന നാഷ ണൽ സർവ്വീസ് സ്കീം, സമീപകാല ജീവിതത്തിന്റെ ആദ്യപാഠങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചു തന്നു. എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട സഹൃദയരെ സമ്മാനിച്ച ഈ കലാലയവും, ഇവിടെനി ന്ന് അഭ്യുദയകാംക്ഷയായി ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വിലപ്പെട്ട അനുഭവങ്ങളും മനസ്സിന്റെ ഉള്ള റകളിൽ നിറം പിടിപ്പിച്ച ഓർമ്മകളായി എന്നുമെന്നും അവശേഷിക്കും.

ഈ കോളേജ് ഓട്ടോണമസ് ആകുന്നതിനോട് എനിക്ക് യോജിപ്പില്ല.

ഒരു കായിക താരമല്ലെങ്കിലും കായികരംഗത്തെ പുരോഗതിയിൽ താൽപര്യമുണ്ട്. കായികരംഗത്തെ നമ്മുടെ നേട്ടങ്ങൾ കുറഞ്ഞുവരുന്നു. പ്രവർത്തനങ്ങൾ വിലയിരുത്ത പ്പെടേണ്ട സമയമായിരിക്കുന്നു. ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ തീരുമാനങ്ങളും, പരിപാടിക ളും കോളേജ് യൂണിയനിൽ ചർച്ചചെയ്യപ്പെടണം. സെലക്ഷനുകൾ കുറച്ചുകൂടി ശ്ര ദ്ധീകരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ആദ്യനാളുകൾ—

യു. സി. കോളേജ് ഇവിടെ ആരംഭിച്ചു.

നാഷനൽ സർവ്വീസ് സ്കീമിൽ പ്രവർത്തിച്ച നാല് വർഷങ്ങളിൽ, ഞാൻ വോളണ്ടിയർ സെക്രട്ടറിയായ ന്നു 1985_86 വർഷത്തിൽ നമ്മുടെ യൂണിററിനെ ഗാന്ധിജി യൂണിവേഴ്സിററിയിലെ ഏററവും നല്ല N. S. S. യൂണിററായി ഉയർത്താൻ സാധിച്ചു. കേരളാ ഗവണ്മെൻറിന്റെ വേനനിർമ്മാണ പുനരധിവാസ പദ്ധതിയിൽ ഭാഗമാക്കായി, കോളേജിന് സമീപത്തുള്ള മൂന്ന് പഞ്ചായത്തുകളിലെ 200_ഓളം വീട് കളുടെ നിർമ്മാണച്ചുമതല കോളേജ് N. S. S. യൂണിററ് ഏറെറടുത്ത് പ്രവർത്തനം തുടങ്ങിയതും ഈ കാ ലയളവിലാണ്. K. C. V. K. രാജ മെമ്മോറിയൽ ഇൻറർ കോളേജിയേററ് ക്വിസ് ജോഫി നേടിയ കോളേജ് ടീമിൽ അംഗമായിരുന്നു. യൂണിവേഴ്സിററിയുടെ അഖില കേരള ക്വിസ് മത്സരത്തിൽ ഒ ന്നാം സ്ഥാനം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. A. I. R. ക്വിസ്സിൽ കോളേജിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗൈഡൻ സ് ബ്യൂറോയിലും പോപ്പുലേഷൻ സ്റ്റഡി ക്ലബ്ബിലും അംഗമായിരുന്നു.

മനുഷ്യരാശിയുടെ നിലനിൽപ്പുതന്നെ അപകടത്തിലായിരിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ് നാം ജീവി ക്കുന്നത്. മനുഷ്യൻ സൃഷ്ടിച്ച ഈ വിപത്ത് ഡെമോക്ലസിന്റെ വാൾപോലെ നമ്മുടെ തലയ്ക്കുമേൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കുകയാണ്. എവിടെനിന്നും അക്രമത്തിന്റെയും അസമാധാനത്തിന്റെയും കഥകളേ കേ ൾക്കാനുള്ളൂ. വിവേചനാശൂന്യമായി പ്രകൃതിയെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നതിന്റെ ഫലമായി പരിസ്ഥിതി പ്ര ശ്നങ്ങളും രൂക്ഷമായിരിക്കുന്നു. ചാൾസ് ഡാർവിൻ നിർവ്വചിച്ചിട്ടുള്ള "നിലനില്പിനുവേണ്ടിയുള്ള സമരം" ശക്തിയാർജിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഇങ്ങനെയൊരു പരിതസ്ഥിതിയിൽ ജീവിക്കുന്നവർ തീർച്ചയാ യും ആശങ്കാകുലരായിരിക്കും. വ്യക്തിപരമായി പറയുകയാണെങ്കിൽ ഒരു പരിധി വരെ 'പെസ മിസ്റ്റ്'ായ എനിക്ക്, ആശങ്കകളേക്കാളേറെ, നമ്മുടെ ഭാവി എന്താകും എന്നറിയാനുള്ള ജിജ്ഞാസയാണ് അധികമായിട്ടുള്ളത്. എന്റെ മാത്രം കാര്യത്തിൽ എനിക്ക് ആശങ്കകളില്ല. ശോഭനമായ ഭാവിയെ ഉററു നോക്കുന്നു എന്നുമാത്രം.

യുവാക്കളുടെ ഇടയിൽ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന അസംതൃപ്തി, അവരുടെ പ്രതികരണശേഷിയെയും മോശമായ ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രതികരിക്കേണ്ട പലതിനോടും വിമുഖത കാണിച്ചു്, മൗനത്തിലേയ്ക്ക് ഉൾവലിയുന്ന തൊഴിലില്ലായ്മയും, രാഷ്ട്രീയ സംവിധാനത്തിലെ ശ്രേഷ്ഠമായ അവ സ്ഥ നൽകുന്ന സ്നേഹവും കുറവല്ല. രൂക്ഷമായ തൊഴിലില്ലായ്മയും, യുവാക്കളുടെ മനം മടുപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു സ മതിയും, സാമ്പത്തികമായി മാറിയിട്ടുള്ള മൂല്യശോഷണവും യുവാക്കളുടെ എന്നിരുന്നാലും സാഹ ചര്യങ്ങളോട് ഏററവും വേഗം ക്രിയാത്മകമായി പ്രതികരിക്കാൻ യുവാക്കൾക്കേ കഴിയൂ. ആലസ്യ വിട്ടൊഴിഞ്ഞ്, യുവാക്കൾ ഒരു തിരുത്തൽ ശക്തിയാകേണ്ട സമയമായിരിക്കുന്നു. ○

വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ജനാധിപത്യവത്ക്കരണം ആവശ്യം

രാജൻ മേനോൻ
ഫൈനൽ എം. എ.
എക്കണോമിക്സ്

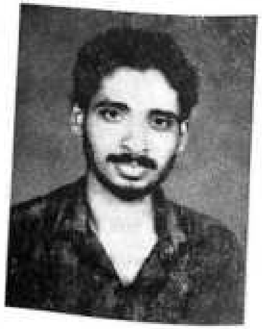

ഇല്ല. സാമ്രാജ്യത്വ താല്പര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി, വെളുത്ത രക്തവും, കറുത്ത തൊലിയും ഉള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥ മേധാവികളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മെക്കാളെ പ്രഭു ആരംഭിച്ച വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ ഒരു പകർപ്പാണ് ഇന്ന് നിലനിൽക്കുന്നത്.

ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടത് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ജനാധിപത്യവത്കരണമാണ്. മൂല്യബോധം അറിവ് എല്ലാവർക്കും ലഭിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. നിരക്ഷരത നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യണം. പരീക്ഷാ സമ്പ്രദായത്തിൽ കാര്യമായ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തണം. പരീക്ഷാക്രമങ്ങൾ സാർവ്വത്രികമായ ഇക്കാലത്ത് ആര് ജയിച്ചു, ആര് തോറ്റു എന്നതിനു പകരം സ്വീകാര്യം ഗ്രേഡിംഗ് സമ്പ്രദായമായിരിക്കും. സ്വകാര്യ ഏജൻസികളെ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തുനിന്ന് പാടെ അകറ്റിനിർത്തണം. ഉത്തരക്കടലാസ് തിരിച്ചു നൽകുന്നതിന് വേണ്ട സംവിധാനം നല്ലതാണ്. ബിരുദാനന്തര പരീക്ഷകളിൽ Open text book system ഏർപ്പെടുത്തണം.

വാതിലുകൾ കൊട്ടിയടയ്ക്കപ്പെട്ട സക്സസ് കൂടാരങ്ങളല്ല ക്ലാസ്മുറികൾ— ക്ലാസ്മുറിയിലെ പഠനം മാത്രമാണ് പഠനം എന്നൊരു അഭിപ്രായവും എനിക്കില്ല. ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതിനാൽ വ്യവസ്ഥിതി മാറാതെ ഇതിനൊരു പരിഹാരം ഉണ്ടെന്നും തോന്നുന്നില്ല.

പൂർണ്ണമായും നീതി പുലർത്തുന്നു എന്നെനിക്ക് അഭിപ്രായമില്ല. വ്യക്തിപരവും, ഇവിടെ അപ്രസക്തവുമായ ഒട്ടനവധി കാര്യങ്ങൾ........

തീർച്ചയായും, കാമ്പസുകൾ വ്യക്തിത്വ വികസനത്തിനെ സ്വാധീനിക്കുന്നു എന്നെനിക്ക് തോന്നുന്നു.

വളരെ ക്രിയാത്മകമായ, മാതൃകാപരമായ ഒരു ഗുരു-ശിഷ്യ ബന്ധം ഇവിടെ നിലനിൽക്കുന്നു എന്നെനിക്ക് തോന്നിയിട്ടില്ല.... ഭയംമൂലമുള്ള ബഹുമാനം സ്നേഹംമൂലമുള്ള ബഹുമാനത്തിന് വഴിമാറണം. വിദ്യാർത്ഥികളുമായി കൂടുതൽ ഇടപഴകുവാൻ അവസരം നൽകുന്ന Sports, കലാപരിപാടികൾ തുടങ്ങി Extra curricular activities-ൽ അദ്ധ്യാപകരും. വിദ്യാർത്ഥികളും കൂടുതൽ താൽപര്യം എടുക്കണം.

സമകാലീന പ്രശ്നങ്ങളോടുള്ള ഒരു Reaction-ആണ് ഈ അച്ചടക്കരാഹിത്യം. ക്ഷോഭിക്കുന്നവരും, നിർഭയരും ആയ ഒരു യുവതലമുറയാണല്ലോ ഇവിടെയുള്ളത്........

''ചരിത്രത്തിന്റെ ഒരു ദശാസന്ധിയിൽ അമ്മയെ വേർപെട്ട പൂച്ചക്കുഞ്ഞുങ്ങളെപ്പോലെ.... ഒടുവിൽ ഓരിയിടുവാൻപോലും കഴിയാത്ത നായ്ക്കുട്ടികളുടെ നിസ്സഹായാവസ്ഥയിൽ ഇന്നത്തെ തലമുറ എത്തിനിൽക്കുന്നു......

കലാലയ രാഷ്ട്രീയം ഗുണങ്ങളെക്കാളേറെ ദോഷങ്ങളാണ് സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്നെനിക്ക് അഭിപ്രായമില്ല. എന്നാൽ രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ പേരിലുള്ള അനാരോഗ്യകരമായ വാസനകൾ ഒഴിവാക്കണം. ആശയ സംഘട്ടനങ്ങൾക്ക് പകരം ആയുധസംഘട്ടനങ്ങളാണ് ഇന്ന് നടക്കുന്നത് എന്നത് ഖേദകരമാണ്.

വായനശീലം ഉണ്ട്. മിക്കവാറും എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളും വായിക്കാറുണ്ട്. എല്ലാ ലൈബ്രറികളും എന്നപോലെ ഇവിടുത്തെ ലൈബ്രറിയും പ്രത്യേകിച്ച് ഒന്നും തോന്നിയിട്ടില്ല....... No suggestions.

നല്ലതുമാത്രം........ ചരിത്രം ഉറങ്ങുന്ന, ഗതകാലസ്മരണകളുമായി തലയുയർത്തി നിൽക്കുന്ന ഈ കോളേജിനെക്കുറിച്ച് നല്ലതുമാത്രം........ വളരെ dedicated ആയിട്ടുള്ള അദ്ധ്യാപകരുടെ എണ്ണം ഇവിടെ കൂടുതൽ ആണ് എന്നെനിക്ക് തോന്നുന്നു....

ഓട്ടോണമസ് കോളേജുകളോടുതന്നെ എനിക്ക് എതിർപ്പാണ് ഉള്ളത്.

സ്പോർട്സിൽ താൽപര്യം ഉണ്ട്. വ്യക്തിപരമായ നേട്ടങ്ങളെ ഇവിടെ എടുത്തുകാട്ടി ചിത്രീകരിക്കുന്നതിൽ എനിക്ക് വലിയ താൽപര്യം ഇല്ല.

ഒരു ബിരുദാനന്തര വിദ്യാർത്ഥി എന്ന നിലയിലും, വ്യക്തിപരമായ മറ്റനേകം കാര്യങ്ങൾകൊണ്ടും എനിക്ക് പാഠ്യേതര വിഷയങ്ങളിൽ കൂടുതൽ active ആയി പങ്കെടുക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും 100% ആത്മാർത്ഥതയോടെ അവയെ സമീപിക്കുന്നതിൽ എനിക്ക് താല്പര്യം ഉണ്ട്.

ഭാവിയെക്കുറിച്ച് വലിയ ആശ ഇല്ലാതാകുമ്പോൾ ആശങ്കയ്ക്ക് അടിസ്ഥാനമില്ലല്ലോ സുഹൃത്തേ... ....

ചരിത്രത്തിന്റെ ഒരു ദശാസന്ധിയിൽ, അമ്മയെ വേർപെട്ട പൂച്ചക്കുഞ്ഞുങ്ങളെപ്പോലെ.... ഒടുവിൽ ഓരിയിടുവാൻപോലും കഴിയാത്ത നായ്ക്കുട്ടികളുടെ നിസ്സഹായാവസ്ഥയിൽ ഇന്നത്തെ യുവതലമുറ എത്തിനിൽക്കുന്നു....

ആശയങ്ങൾ ഞങ്ങളുടേതാണ് എന്ന പഴയ തലമുറയുടെ പിടിവാശി മാറാതെ പുതിയ തലമുറയ്ക്ക് പ്രതികരിക്കാനാവില്ല.......

ഉടഞ്ഞൊരുങ്ങിയ ബന്ധങ്ങൾ

സി. എ. ഡെന്നി
ബി.എസ്‌സി. രണ്ടാം വർഷം
മാത്തമാറ്റിക്സ്

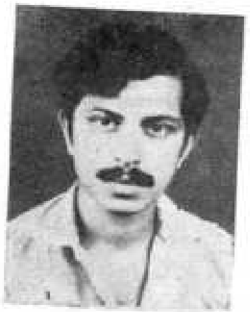

വിദ്യാഭ്യാസം; അതിന്റെ ഇന്നത്തെ രീതിയോട് യോജിക്കാനാവില്ല. സമഭാവന, ഇന്ദ്രിയ നിയന്ത്രണം, സമർപ്പണഭാവം എന്നീ ഗുണങ്ങളും വളർത്താത്ത ഒരു ബിരുദധാരിയെ വിദ്യാസമ്പന്നൻ എന്നു വിളിക്കാൻ നിർബ്ബന്ധിതമായിരിക്കുന്നു. എയർകണ്ടീഷൻ ചെയ്ത ആഫീസ് മുറികളിൽ കറങ്ങുന്ന കസേരയിലിരുന്ന് ക്ലേശം കുറഞ്ഞ ജോലി ചെയ്യുന്നതാണ് വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ലക്ഷ്യം. അവന്റെ ഭാവിയെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ 'ഗുരു' എന്ന അദ്ധ്യാപകനുള്ള പങ്ക് ക്ലേശപൂർണ്ണമാണ്. ബാഹ്യ വിഷയങ്ങളിലേയ്ക്ക് ഓടിപ്പോകുന്ന മനസ്സിനെ നിയന്ത്രിക്കുവാനും കീഴടക്കുവാനും യത്നിക്കുന്നവനാണ് യഥാർത്ഥ ശിഷ്യൻ. ഇന്നത്തെ ഗുരുക്കന്മാരോ.... അലസിവസം അന്തിവിളക്കത്ത് മനഃപാഠമാക്കിയ വസ്തുതകളെ പ്രസംഗപീഠത്തിൽ കയറിനിന്ന് ഛർദ്ദിക്കുന്ന പ്രാസംഗികർ മാത്രമാണ്. എണ്ണയൊഴിക്കുന്ന കൈകളും അതു സ്വീകരിക്കുന്ന കൈകളും ഒരുപോലെ ഇളകാത്തതായിരിക്കണം. അതുപോലെ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്ന അദ്ധ്യാപകനും സ്വീകരിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥിയും അചഞ്ചലമായ ശ്രദ്ധയും ഏകാഗ്രതയുമുള്ളവരായിരിക്കണം.

തൊഴിലധിഷ്ഠിത വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് മാന്യമായ പരിഗണന നൽകേണ്ടതാണ്.

ഒരു യഥാർത്ഥ മനുഷ്യനെ വാർത്തെടുക്കുവാനുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പിൽ വരുത്തണം. ഒരു എറുമ്പിനെപ്പോലെ പങ്കുവയ്ക്കുവാൻ അവനു കഴിയണം. ഉഗ്രപ്രായമായ ശിശുവിനെ മനുഷ്യനാക്കുന്നതായിരിക്കണം വിദ്യാഭ്യാസം. മാനുഷികമൂല്യങ്ങളിൽ വിശ്വാസം ജനിപ്പിക്കാത്ത വിദ്യാഭ്യാസം സമൂഹത്തിനോ വ്യക്തികൾക്കോ പ്രയോജനം ചെയ്യില്ല. മററു രംഗങ്ങളിലും സാമർത്ഥ്യം നേടുന്നതോടൊപ്പം വ്യക്തിസ്വഭാവ രൂപീകരണത്തിലും ശ്രദ്ധിക്കുമ്പോഴേ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർണ്ണമാകൂ.

ക്ലാസ് മുറിയിൽ പഠിത്തം എന്നതിലുപരി ആശയവിനിമയവും സംശയദൂരീകരണവുമാണ് നടക്കേണ്ടത്. കണ്ടും കേട്ടും അറിഞ്ഞും പങ്കുവയ്ക്കുമ്പോഴും കുറേക്കൂടി പൂർണ്ണത കൈവരുമെന്നുമാത്രം.

എനിക്കറിയാത്ത കാര്യങ്ങൾ എന്നിലൂടെ മനസ്സിലാക്കുന്നു. എനിക്കുവേണ്ടി ഞാൻ പഠിക്കുന്നു.

ആരംഭത്തിൽ ശ്രദ്ധയാർജ്ജിക്കുവാനായി പലവേഷങ്ങളും കെട്ടിയാടുകയും, വ്യക്തിത്വം വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് യാന്ത്രികമായി പൊതുകാര്യങ്ങളിലും മററും മുഴുകുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്ക് സ്വന്തമായുള്ളത് നിറവും മണവും ഇല്ലാത്ത കുറെ പൂക്കളാണ്. എങ്കിലും അവ അവന് വിലപ്പെട്ടതാണ്.

അദ്ധ്യാപക-വിദ്യാർത്ഥി ബന്ധങ്ങളിൽ ആസുരഭാവങ്ങളും നിഴൽ വീശിക്കഴിഞ്ഞു എന്ന് പറയപ്പെടുന്ന ഇക്കാലഘട്ടത്തിൽ യു. സി. കോളേജ് വ്യത്യസ്തത പുലർത്തുന്നു.

ഉടഞ്ഞൊരുങ്ങിയ വിദ്യാർത്ഥി ബന്ധങ്ങളാണധികവും.

കാമ്പസിൽ അച്ചടക്കരാഹിത്യമുണ്ട്. വിദ്യാർത്ഥികളിൽ പരസ്പര ബഹുമാനവും അച്ചടക്കവുമുണ്ടാകുകയാണ് ശരിയായ മാർഗ്ഗം.

വിദ്യാർത്ഥികൾ രാഷ്ട്രീയത്തിലിടപെടണോ എന്ന ചോദ്യംതന്നെ അപ്രസക്തമാണ്. എന്താണ് വിദ്യാഭ്യാസമെന്നും എന്താണ് രാഷ്ട്രീയമെന്നും അറിയാത്തവരാണ് പാടില്ല എന്നു പറയുന്നത്. രാഷ്ട്രത്തെ സംബന്ധിക്കുന്നതെല്ലാം രാഷ്ട്രീയമാണ്. ഇക്കാര്യത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഇടപെടണോ എന്ന ചോദ്യംതന്നെ ധിക്കാരപരമല്ലേ?

വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് രാഷ്ട്രീയവും അതിൽനിന്നടലെടുത്ത സംഘടനാബോധവുമില്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസം കൊള്ളക്കാർ ഭരിക്കുന്ന ഉത്തരേന്ത്യൻ ഭാഗങ്ങളെപ്പോലെ അധഃപതിച്ചുപോയേനെ. സ്വാതന്ത്ര്യ സമരഘട്ടത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികളെ സമരത്തിന് ആഹ്വാനം ചെയ്ത നേതാക്കൾ വിദ്യാർത്ഥികൾ രാഷ്ട്രീയത്തിലിടപെടരുത് എന്നു പറയുന്നതിൽനിന്നുതന്നെ അരാഷ്ട്രീയത വ്യക്തമാണ്.

സാമൂഹികമായ അസംതൃപ്തിയും അതിനെതിരായ കലാപവും സമൂഹ്യ പുരോഗതിയുടെ ഫലങ്ങളാണ്. വികാസത്തിന്റെ സാദ്ധ്യതകൾ മനസ്സിലാക്കുമ്പോഴാണ് നിലവിലുള്ള നിലനില്പിനെ ചോദ്യംചെയ്യാൻ തുടങ്ങുന്നത്. സമൂഹത്തിലെ അഴിമതിക്കും കൊള്ളലാഭത്തിനുമെതിരെ വിദ്യാർത്ഥികൾ നടത്തിയിട്ടുള്ള മുന്നേറ്റങ്ങളെ ആക്ഷേപിക്കാനാവുമോ? അതിനാൽ വിദ്യാർത്ഥികളേയും പ്രക്ഷോഭണങ്ങളെയുമല്ല മറിച്ച് ലക്ഷ്യബോധമില്ലാത്ത അക്രമാസക്തമായ...

ലൈബ്രറിയിൽ വരുന്ന പ്രത്യേക മാഗസിനുകൾ തരംതിരിച്ച് ബൈൻഡ് ചെയ്ത് അതിനായി പ്രത്യേകം ക്യാററ്ലോഗ് തയ്യാറാക്കുക.

വിവിധ വിഷയങ്ങളിലെ പുസ്തകങ്ങളും വെവ്വേറെ ഷെൽഫുകളിൽ അടുക്കിവയ്ക്കുക.

ബിരുദാനന്തര ബിരുദ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പ്രത്യേക വിഭാഗവും മാഗസിനുകളും നൽകുക.

...വും കലാപരവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് മാനേജ്മെന്റിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്ന് കാര്യമായ പ്രോത്സാഹനങ്ങളില്ല.

ഈ കോളേജ് ഓട്ടോണമസ് ആക്കുന്നതിനോട് യോജിപ്പില്ല. ... ഹന്മാർ കടന്നുചെല്ലാൻ മടിക്കുന്നിടത്ത് പിശാചുക്കൾ കയറിയിരിക്കുന്ന, അപകടകരമായ സാഹചര്യമുണ്ടാകും.

സ്പോർട്സിൽ താല്പര്യമില്ല. എന്താണെന്ന്. പ്രത്യേകിച്ച് ഒന്നുമില്ല.

മാറാത്തിന്റെ മുഖം — ബിനാനി ലൈബ്രറി

...യ റിഫറൻസ് ബുക്കുകളാണ് എടുക്കേണ്ടത്.

നല്ലൊരു വായനക്കാരനല്ല. കവിതയിലും, കഥയിലും നോവലിലും, ലേഖനങ്ങളിലും—വർത്തമാന പത്രത്തിലുമൊതുങ്ങുന്നതാണ് വായന.

കോളേജ് ലൈബ്രറി എന്റെ വായനാശീലത്തെ തീർച്ചയായും പോഷിപ്പിക്കുന്നു.

രാവിലെ എട്ടുമണിമുതൽ രാത്രി പത്തുമണിവരെ ലൈബ്രറി പ്രവർത്തിക്കുക.

ആശാരി കഴുക്കോലുണ്ടാക്കുമ്പോൾ തന്നെക്കുറിച്ചും പണിയായുധങ്ങളെക്കുറിച്ചുമാണ് ചിന്തിക്കുക. എങ്കിലും ചിലതു പറയാം. പഠനങ്ങളൊന്നിനെ പ്രശസ്തിയിൽ മാത്രമാണ് കോളേജ് ഇന്നും ജീവിക്കുന്നത്. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കായിക...

ഭാവിയെക്കുറിച്ച് ഉൽക്കണ്ഠയുണ്ട്. ഇന്നും അപ്പത്തിന്റേതാണ് പ്രശ്നം.

ലക്ഷക്കണക്കിന് വരുന്ന അഭ്യസ്തവിദ്യരുടെ തൊഴിലില്ലായ്മ ഇല്ലാതാക്കാനുള്ള സാഹചര്യമില്ലാത്തത് ആശങ്കയുളവാക്കുന്നു.

സമൂഹത്തിലെ തിന്മകൾക്കും അനാചാരങ്ങൾക്കുമെതിരെ പ്രവർത്തിക്കുവാനും അവയെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുവാനും പുതിയ തലമുറ അനിവാര്യമായും യത്നിക്കണം. △

"ഞങ്ങൾ സെൻസിററീവ് പ്ലാൻറ്സ്......"

സുധ കെ. എസ്.
പ്രീഡിഗ്രി രണ്ടാം വർഷം

ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തോട് മുഴുവനായും യോജിപ്പില്ല. കാരണം, തലച്ചോറിനെ
Dustbin ആക്കി മാററുന്ന പലതും ഇന്നത്തെ സ്കൂൾ സിലബസിൽപോലുമുണ്ട്.

ഒമ്പതാം ക്ലാസ്സ് മുതൽതന്നെ പ്രാക്ടിക്കലുകളാകാം, ഹിസ്റ്ററി, ജ്യോഗ്രഫി മുതലായവയുടെ Bulk കുറ
ച്ചുകയുമാവാം. അത് ആവശ്യമുള്ളവർക്ക് കോളേജിൽ എടുത്ത് പഠിക്കാമല്ലോ. Computer Science സിലബ
സിൽ ചേർക്കാം. Nature Classes സംഘടിപ്പിക്കാം. റാങ്ക് സമ്പ്രദായം മാററാം. പകരം ഗ്രേഡ്സമ്പ്രദായമാവാം.

നിയമങ്ങളും, സിദ്ധാന്തങ്ങളും 'ജിഗ്സോപസ്സിൽ' പോലെ രസകരമാക്കാൻ കഴിവുള്ള അദ്ധ്യാപകരു
ണ്ടെങ്കിൽ ക്ലാസ്സ്മുറിയിലെ പഠിത്തം ഒരു ഹരമായിരിക്കും. പിന്നെ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് അതാതു ക്ലാസ്സ് വിദ്യാർത്ഥി
കൾതന്നെ പങ്കെടുക്കുന്ന Science Language Discussions ഉണ്ടെങ്കിൽ നമ്മുടെ Results ഒരു റെക്കോഡ് ഭേദിക്കുമെന്ന്
തന്നെ പാട്ടും.

പഠനത്തിനോട് സാമാന്യം നീതിപുലർത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഒരിക്കലും അവഗണിച്ചിട്ടില്ല.

ക്യാമ്പസ് അന്തരീക്ഷം തീർച്ചയായും വ്യക്തിത്വത്തെ വികസിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആത്മവിശ്വാസവും
Self respect- ഉം വളരെയധികം മെച്ചപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

അദ്ധ്യാപക-വിദ്യാർത്ഥി ബന്ധം തികച്ചും തൃപ്തികരമായി തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. പിന്നെ "Oportunities
are never lost. If you lose it, other fellow picks it up" എന്ന പറയുന്നതുപോലെ വിദ്യാർത്ഥികളാണ് കുറച്ചുകൂടി
ഉത്സാഹവാന്മാരാകേണ്ടത്. വിദ്യാർത്ഥി വിദ്യാർത്ഥിനി ബന്ധത്തിലും കുറവ് തോന്നിയിട്ടില്ല. പിന്നെ
Exceptions എവിടേയും ഉണ്ടല്ലോ.

അച്ചടക്കരാഹിത്യം കുറച്ചുണ്ട് കാരണം ഫ്രണ്ട്സ്, പൊളിററിക്സ്, പ്രചോദനമില്ലായ്മ. ടീനേ
ജേഴ്സിനുള്ള ഒരു വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യാം. ഇപ്പോഴും ചെയ്യുന്നതിൽ കൂടുതലായി അച്ചടക്കരാഹിത്യം മാററാൻ ആ
ർക്കും ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. പിന്നെ നമ്മൾ 5-year olds അല്ലല്ലോ.

വിദ്യാർത്ഥി, രാഷ്ട്രീയത്തിൽ മുഴുവനായും പ്രവേശിക്കാതിരിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്. പിന്നെ ഭാവി
പൊളിററിക്സിൽ കെട്ടിപ്പടുക്കവാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് അതാകാം.

എനിക്ക് ഏററവും ഇഷ്ടമുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ Swami Vivekananda, Dale Carnagu, Tagore എന്നിവരുടേ
താണ്. Wodehouse, Diskens, Shakespeare എന്നിവരുടേതും വായിക്കും. ഒരു സയൻസ് വിദ്യാർത്ഥിനിയായ
തിനാൽ ലൈബ്രറിയിൽനിന്ന് ഇവ എടുക്കാൻ സമയം കിട്ടിയിട്ടില്ല. പ്രീഡിഗ്രി വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പുസ്തക
ങ്ങൾ കുറച്ചുകൂടി ആവശ്യമാണ്. അവ സമയത്തിന് കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാം.

ഞാൻ ആദ്യമായി പഠിക്കുന്ന കോളേജ് ഇതാണ്. ഇവിടെ ചേർന്നതിൽ ഞാൻ മനസാ സന്തോഷിക്കുന്നു.
Industrious ആയ അദ്ധ്യാപകരും Studious ആയ വിദ്യാർത്ഥികളും സൗകര്യങ്ങളെല്ലാമുള്ള ലാബുകളും വിശാലമാ
യ ലൈബ്രറിയും മനോഹരമായ ഒരു സ്വപ്നമായി അവശേഷിക്കുന്നു.

ഈ കോളേജ് ഓട്ടോണമസ് ആക്കുന്നതിനോട് യോജിപ്പില്ല.

സ്പോർട്സ് കാര്യങ്ങളിൽ അധികം താല്പര്യമില്ല. അഭിപ്രായം പറയത്തക്ക
അറിവുമില്ല.

കോളേജിൽ ചേർന്നതിൽപിന്നെ പാഠ്യേതര വിഷയങ്ങളുമായി അധികം ബ
ന്ധമില്ല. സ്കൂളിൽവച്ച്, ഉപന്യാസ രചനയിലും elocution-ലും നേട്ടങ്ങളുണ്ടാ
ക്കിയിട്ടുണ്ട്.

ഭാവിയെപ്പററി വലിയ ആശങ്കയില്ല. പിന്നെ 50% ആശങ്കയാണല്ലോ നമ്മെ
നിലനിർത്തുന്നത്.

പുതിയ തലമുറയ്ക്ക് നഷ്ടപ്പെടാത്തതൊന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് പ്രതികരണശേഷി
മാത്രമാണ്. അവർ Sensitive plants ആയി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

കക്ഷിരാഷ്ട്രീയം-കലാലയത്തിന് ആപത്ത്

രമാമേനോൻ എം.
ഡിഗ്രി: ഒന്നാം വർഷം

ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തോട് അ
ത്ര യോജിപ്പില്ല. പാടെ വെറുപ്പില്ല. കാ
ലം വിയോജിപ്പുണ്ടെങ്കിലും ഇന്ന് കഴിപ്പി
രണം വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായത്തിനല്ല. പരിതഃസ്ഥിതിക്കാണ്.
മുള്ളത്. നമ്മുടെ സാമൂഹ്യ പരിതഃസ്ഥിതിക്കനുസരണമായി അൽപം
സാമൂഹ്യപരിതഃസ്ഥിതിക്കനുസരണമായി അൽപം
മാററം വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തിനും വേണമെന്ന
മാത്രം. കലാലയത്തിൽനിന്ന് ശാസ്ത്രസാങ്കേതിക
വിഷയങ്ങളിൽ ഒത്തിരി ഒത്തിരി അറിവുകളുമായി
പുറത്തുവരുന്നവനെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നത് "ഇ
നിയെന്ത്?" എന്ന ചോദ്യമാണ്. അഭ്യസ്ത
വിദ്യരുടെ എണ്ണം "ജ്യോമടിക്" പ്രോഗ്രഷ"നിൽ
വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ ഇവിടെ തൊഴിലവസരങ്ങൾ "അ
രിത്തമെററിക്" പ്രോഗ്രഷനി"ലേ വർദ്ധിക്കുന്നുള്ളൂ.
അപ്പോഴും നാം സ്വയം തൊഴിൽ കണ്ടെത്തേണ്ടതാ
യി വരുന്നു. ഇതിനുള്ള പരിശീലനം വിദ്യാഭ്യാസ
സ്ഥാപനങ്ങളിൽനിന്നുതന്നെ അല്പാല്പമായി ല
ഭിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എങ്കിൽ അവർക്ക് ഭാവിജീവിത
ത്തിൽ സമൂഹത്തിനു മുൻപിൽ പതറേണ്ടി വരില്ല.
ഇത്തരത്തിലുള്ള പരിശീലനം സ്കൂളുകളിലും കലാല
യങ്ങളിലും ഉണ്ടാകണം എന്നത് അത്യാവശ്യമാ
ണ്. പിന്നെ ആത്മാർത്ഥമായി പഠിക്കുന്നവർക്ക്
വലിയ കഴപ്പമൊന്നും ഉണ്ടാകാത്തതാണ് ഇന്നത്തെ
വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം. ഉള്ള സമ്പ്രദായത്തിന്
സമൂല പരിവർത്തനം നടത്തുന്നതിനേക്കാൾ പ്രാ
യോഗികം അതിനോട് അല്പമൊക്കെ ഒന്ന് "അഡ്
ജസ്റ്റ്" ചെയ്തുപോകുന്നതാണെന്ന് തോന്നുന്നു.

ക്ലാസ്സ്മുറികളിലെ പഠനംകൊണ്ട് ഒരിക്കലും
ഒരു വ്യക്തി പൂർണ്ണനാകുന്നില്ല. ഈ അനന്തമായ
ലോകത്തിലെ വിജ്ഞാന കലവറയുടെ ഒരു കൊ
ച്ചുമൂലമാത്രമാണ് ക്ലാസ്സ്മുറികൾ. അവിടെനിന്നു
നോക്കിയാൽ ലോകത്തെക്കുറിച്ച് അല്പസ്വല്പം മന
സ്സിലാക്കാം. എന്നാൽ വീണ്ടും വളരെയധികം നാം
അറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനുള്ള ഒരു പ്രധാന
പരിഹാരമാർഗ്ഗമാണ് ലൈബ്രറികൾ. നമ്മുടെ കോ
ളേജിലെ ലൈബ്രറിയിൽ എല്ലാവിധ വിഷയങ്ങ
ളേയുംകുറിച്ച് വളരെയധികം പുസ്തകങ്ങളുണ്ട്. അ
തുപോലെ അദ്ധ്യാപകരുടെ സഹകരണത്തോടെ
വിദ്യാർത്ഥികൾ നടത്തുന്ന ചർച്ചകളും ചെറിയ സെ
മിനാറുകളും മററും വ്യക്തിത്വ നിർമ്മാണ പ്രക്രിയ
യെ വളരെയധികം സ്വാധീനിക്കും. അതോടൊപ്പം ആർ
ജ്ജിച്ച അറിവിനെ സ്വന്തം അഭിപ്രായങ്ങളോടൊ
പ്പം പ്രകടമാക്കാൻ ഈ അവസരങ്ങളിൽ വിദ്യാർ
ത്ഥികൾക്കു കഴിയും.

ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ കാതലായ ലക്ഷ്യം
പഠിക്കുക എന്നതാണ്. എന്നാൽ പഠനത്തോട്
നീതി പുലർത്തുന്നവർ ഈ കാമ്പ
സിൽ തീരെ വിരളമാണ് എന്ന വസ്തുത
ആദ്യ ശതമാനവും ശരിയാണ്. പലവിധ കാരണങ്ങളാണ്
ഇതിനു പിന്നിലുള്ളത്. ഒന്നാമത് കോളേജ് അ
ന്തരീക്ഷത്തിന്റെ താളത്തിലും ലയത്തിലും എല്ലാവർക്കും ഒ
ത്തുചേർന്ന് അല്പം 'ഉഴപ്പാ'നാണ് പലർക്കും പ്രത്യേകി
ച്ച് തോന്നും. പ്രത്യേകിച്ച് പത്തോ പന്ത്രണ്ടോ
വർഷം നീണ്ടുനിന്ന സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസ കാലത്തെ
കർശനമായ നിയന്ത്രണത്തിന്റെ വേലിപൊട്ടിച്ച്
കലാലയത്തിലേയ്ക്കു വരുമ്പോൾ അദ്ദേഹം ആരും
കണ്ടുവെപ്പെടാത്ത സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ആ അന്തരീ
ക്ഷത്തിൽ ഒന്ന് സകരാൻ മോഹമുദിക്കും. എഴുതിക്കൊടുത്ത
തി ഒന്ന് നകരാൻ മോഹമുദിക്കും. എഴുതിപ്പഠിപ്പിച്ചും, തല്ലി പഠിപ്പിച്ചും
പഠിപ്പിച്ചും, എഴുതിപഠിപ്പിച്ചും, തല്ലി പഠിപ്പിച്ചും

മററും പരീക്ഷ പാസ്സാക്കിയിരുന്ന സ്കൂളിൽനിന്നും ഇവിടെയെത്തുന്ന ഒരു കുട്ടിക്ക് തികച്ചും അമ്പരപ്പുണ്ടാകുന്നു. ഇവിടെ ആരും പഠിക്കാൻ നിർബ്ബന്ധിക്കില്ല, അടിക്കുകയില്ല, തല്ലുകയില്ല, തലകീഴാക്കുകയില്ല, ഇമ്പോസിഷൻ തരികയുമില്ല. ഇവയൊക്കെയാക്കെ പേടിച്ച് പഠിച്ചിരുന്ന ഒരു കുട്ടി ഇതൊന്നുമില്ലാത്ത ഒരന്തരീക്ഷത്തിൽ എത്തിയാലത്തെ സ്ഥിതി പ്രത്യേകിച്ച് പറയേണ്ടതില്ല. മാത്രമല്ല കലാലയ രാഷ്ട്രീയവും വിദ്യാർത്ഥികളെ പഠനത്തിൽനിന്നും അൽപം പുറകോട്ട് വലിക്കുന്നുണ്ട് എന്നതു് ഒരു സത്യമാണ്.

ക്യാമ്പസ് അന്തരീക്ഷം വ്യക്തിത്വവികസനത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചാൽ വളരെയധികം സ്വാധീനിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് ഞാൻ മറുപടി പറയും. വ്യക്തിത്വ വികസനമാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന ലക്ഷ്യം. മനവും ഗുണവും മററും ഔപചാരിക വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാതെ പൂർണ്ണതയിലെത്തുന്നു. എന്നാൽ ബുദ്ധിയും ശക്തിയും സാമർത്ഥ്യവും മററുമുള്ള മനുഷ്യന്റെ വ്യക്തിത്വ വികസനത്തിന് പ്രകൃതി ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ല. നിരന്തരമായ പരിശീലനത്തിലൂടെയും അഭ്യാസത്തിലൂടെയും മാത്രമേ അവന് വ്യക്തിത്വവികസനം ഉണ്ടാകൂ. കുടുംബവും വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളുമാണ് ഇതു് പരിശീലിക്കേണ്ട വേദി. യുവത്വത്തിന്റെ തിളയ്ക്കുന്ന ചോരയോടെ, ഏതു പ്രതിസന്ധിയേയും വെല്ലുവിളിയോടെ നേരിടേണ്ട വിദ്യാർത്ഥി സമൂഹത്തിനെ വാർത്തെടുക്കുന്നതു് വിദ്യാഭ്യാസമാണ് — വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളാണ്. നാണം കുണുങ്ങികളും നന്മത്ത സ്വഭാവക്കാരുമായ കുട്ടികൾ കലാലയങ്ങളിലെത്തുന്നതോടെ തികച്ചും മാറുന്നു. അവർ മററു പലരേയും പോലെ തൻകാര്യമെങ്കിലും നോക്കാൻ പ്രാപ്തിയുള്ളവരായിത്തീരുന്നു എന്നതു് സത്യമാണ്.

മററു പല കോളേജുകളിലെ അദ്ധ്യാപക-വിദ്യാർത്ഥി ബന്ധങ്ങളെക്കുറിച്ച് കേട്ടതിൽനിന്നും നമ്മുടെ കലാലയത്തിൽ ഈ ബന്ധം കുറെക്കൂടി സുശക്തമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. പഠിപ്പിക്കുന്നതു് തന്റെ തൊഴിൽ മാത്രമാണെന്ന് കാണുന്നതിനുപകരം അതു് വിദ്യാർത്ഥികളോടുള്ള തങ്ങളുടെ കടമ കൂടിയാണെന്ന് കരുതുന്നവരാണ് മിക്ക അദ്ധ്യാപകരും. എന്നാൽ അദ്ധ്യാപകരോട് ലവലേശം സ്നേഹബഹുമാനങ്ങളില്ലാതെ പെരുമാറുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ (മററു പലയിടത്തേയും അപേക്ഷിച്ച് കുറവാണെങ്കിലും) ഇവിടെ ഇല്ലാതില്ല. പാഠ്യേതര പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അദ്ധ്യാപകർ വിദ്യാർത്ഥികളോടൊപ്പം വർത്തിക്കുന്ന വളരെയധികം അവസരങ്ങളും ഇവിടെയുണ്ട്. വിദ്യാർത്ഥികളിലെ കലാസാംസ്കാരിക വാസനകളെ പോഷിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള ഈ സംരംഭങ്ങളും വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അദ്ധ്യാപകരോട് കൂടുതൽ സ്നേഹബഹുമാനങ്ങൾ ഉണ്ടാകും എന്നകാര്യം എന്റെ അനുഭവത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ എനിക്ക് തീർച്ചപ്പെടുത്താം.

കാന്റീൻ—വിശ്രമിക്കാനൊരു സങ്കേതം........

ഇനി വിദ്യാർത്ഥി-വിദ്യാർത്ഥിനി ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാം. കുത്തിക്കുത്തും ആസിഡ് ബോംബ് പ്രയോഗവും ഇല്ലാത്ത, വിവിധ പാർട്ടികളിൽപ്പെട്ട വിദ്യാർത്ഥികൾ ഒരുപോലെ സൗഹാർദ്ദത്തോടെ കഴിയുന്ന ഒരു കലാലയമാണ് ഇതു് എന്ന പറയുന്നതിൽ എനിക്ക് അഭിമാനമുണ്ട്. ആൺകുട്ടികളും പെൺകുട്ടികളും തമ്മിലുള്ള സൗഹൃദ ബന്ധവും സഹോദരീ-സഹോദര ബന്ധവും വളരെ നിലവാരം പുലർത്തുന്നു. എന്നാൽ ചിലർ ഇതിൽ അപ്പുറം ചില ബന്ധങ്ങൾക്കെങ്കിലും "പ്രേമം" എന്ന മാനപ്പേര് കൊടുക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ളവരോടായി ഒരു വാക്ക്—പ്രേമം ഒരു നേരമ്പോക്കല്ല. മനസ്സിൽ ആഴത്തിലുള്ള മുറിവുകളുണ്ടാക്കാൻ പര്യാപ്തമായ ഈ ചാപല്യം വ്യക്തിത്വത്തെ തളർത്തുന്നു. കിനാക്കളെ പങ്കുവയ്ക്കാൻ അവർക്ക് കഴിയും. എന്നാൽ യഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ പങ്കുവയ്ക്കാനാവില്ല. അങ്ങനെയാണ് പ്രേമബന്ധങ്ങൾ തകരുന്നതു്. സഹപാഠികൾ ഏകദേശം ഒരേ വയസ്സുകാരായിരിക്കുമല്ലോ. ഒരേ വയസ്സുള്ള സ്ത്രീ പുരുഷന്മാരുടെ വൈകാരിക പക്വതയിൽ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ വളരെ അന്തരമുണ്ട്. പതിനെട്ട് വയസ്സിൽ ഭാര്യയാകുന്ന ഒരു പെൺകുട്ടിക്ക് അതിനുള്ള വൈകാരിക പക്വത വരാൻ പത്തു ദിവസം മതി. എന്നാൽ ഒരു പതിനെട്ടുകാരന് അതിനുള്ള പക്വത വരാൻ പത്തു വർഷംകൂടി വേണ്ടി വരും! അപ്പോഴും വിവാഹത്തിൽ കലാശിക്കുന്ന പ്രേമമാണെങ്കിൽ തെററില്ല എന്നു വരും. പക്ഷേ പ്രേമദോഷം, പെരുമദോഷം, എഴുത്തുകുത്തിലൂടെ പ്രേമദോഷം, "റെക്കാർഡ്" ആകുന്ന ദോഷം എന്നിവയെല്ലാം കൂടി യഥാർത്ഥ ജീവിതത്തിൽ "ചൊവ്വാദോഷ"ത്തേക്കാൾ ഭയങ്കരമായ ദാമ്പത്യദോഷം എന്ന പ്രശ്നമുണ്ടാകും. അതുകൊണ്ട് സൂക്ഷിക്കുക.

ക്യാമ്പസ്സിൽ പറയത്തക്ക അച്ചടക്കരാഹിത്യമില്ല എന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നതു്. കോൺവെന്റ് സ്കൂളുകളെപ്പോലെയല്ലല്ലോ കലാലയം. പ്രത്യേകിച്ച് ആൺകുട്ടികൾ കൂടി പഠിക്കുന്നിടം. എന്നാൽ സമരമുണ്ടാകുന്ന അവസരത്തിൽ ആവേശമുൾക്കൊള്ളുന്ന സുഹൃത്തുക്കളോട് ഒരപേക്ഷയുണ്ട്. നിങ്ങൾ ആ സമയത്ത് കഴിവതും ശാന്തരായി പ്രവർത്തിക്കുക. പരീക്ഷണശാലയിലുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളെ സമരത്തിന്റെ ഭാഗമായി വിട്ടുവാൻ പറയരുതു്. ഓരോ പ്രാക്ടിക്കൽ ക്ലാസ്സും വളരെ വിലപ്പെട്ടതാണല്ലോ.

ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ തുറകളിലും രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ അമിത സ്വാധീനം കാണുന്ന ഇക്കാലത്ത് വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് രാഷ്ട്രീയം അല്പംപോലും പാടില്ല എന്ന പറയുന്നതു് ശരിയല്ല. രാഷ്ട്രീയാവബോധം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുണ്ടാകുന്നതു് നല്ലതാണ്. രാഷ്ട്രത്തെക്കുറിച്ചും രാഷ്ട്രത്തെ അലട്ടുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ചും കുട്ടികൾ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്. പക്ഷേ കലാലയങ്ങളിൽ രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികൾക്ക് പിന്നണി പാർട്ടികളായി വിദ്യാർത്ഥികൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു് ശരിയല്ല. പ്രശ്നങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വിശകലനം ചെയ്ത്, സ്വതന്ത്രമായും നിഷ്പക്ഷമായും ചിന്തിച്ച് തീരുമാനങ്ങളെടുക്കേണ്ടതിനുപകരം പാർട്ടി തീരുമാനങ്ങൾ അപ്പാടെ സ്വീകരിക്കുന്നതു് നല്ലതല്ല. ഇതു് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഭാവിക്ക് അപകടമാണ്; രാഷ്ട്രത്തിന് നഷ്ടവും. രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പുനർനിർമ്മിതിക്കും പുരോഗതിക്കും ഉതകുന്ന പ്രവർത്തനമാണ് രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനംകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ ഇടപെടുന്നതിൽ വലിയ തെററില്ല. എന്നാൽ വിദ്യാർത്ഥികളായ നാം പഠനകാര്യങ്ങളെല്ലാം കഴിഞ്ഞിട്ട് മാത്രമേ രാഷ്ട്രനിർമ്മിതിക്ക് പോകേണ്ടതുള്ളൂ. ഈ ആവേശം അല്പം ഉള്ളിൽ ഉണ്ടാകുന്നതു് നല്ലതാണെന്ന മാത്രം. നേതാവായാൽ പഠിച്ചില്ലെങ്കിലും വലിയ കുഴപ്പമില്ല എന്ന ചിന്താഗതി ആപൽക്കരമാണ്. കലാലയങ്ങളിൽ യൂണിയനിലേക്കുവേണ്ടി വിദ്യാർത്ഥികളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു് ഒരിക്കലും രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടിയുടെ കൊടിയുടെ നിറം നോക്കിയായിരിക്കരുതു്. കലാ സാംസ്കാരിക രംഗങ്ങളിൽ ശോഭിക്കുന്നവരും നേതൃത്വ ശീലമുള്ളവരുമായിരിക്കണം അവർ എന്നതു് അത്യാവശ്യമാണ്.

നമ്മുടെ കലാലയത്തിലെ ലൈബ്രറിയെക്കുറിച്ചും അതിന്റെ പ്രവർത്തനത്തെക്കുറിച്ചും തികഞ്ഞ മതിപ്പാണുള്ളതു്. ഇത്ര നല്ല ലൈബ്രറിയുള്ള കോളേജുകൾ വളരെ വിരളമാണ്. എന്നാൽ ഈ ലൈബ്രറിയിലെ പുസ്തകങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന കുട്ടികൾ ഒരു കാര്യം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പുസ്തകങ്ങളെല്ലാം പൊതുമുതലാണ്. അതു് നശിപ്പിക്കരുതു്. പുസ്തകങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ സ്വന്തം ഭാവന ചമയ്ക്കുന്നതും പുസ്തകത്തിന്റെ താളുകൾ കീറി മാററുന്നതും ചെയ്യുന്നതു് നമ്മുടെ കലാലയത്തോടുള്ള വലിയ നന്ദികേടാണ്.

ഈ കോളേജ് ഓട്ടോണമസ് ആകുന്നതിനോട് അല്പംപോലും യോജിപ്പില്ലെന്നുമാത്രമല്ല, അങ്ങനെ ഒരവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുവാൻകൂടി കഴിയുന്നില്ല. ഈ കലാലയം ഓട്ടോണമസ് ആകാത്തതുകൊണ്ട് ഇവിടെ എന്താണ് നഷ്ടം സംഭവിച്ചിരിക്കു

ന്നതു്? അതല്ലെങ്കിൽ ആകെയാൽ ഇവിടെ എന്തു മെച്ചമുണ്ടാകും? ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയിൽത്തന്നെ നമ്മുടെ കാര്യം അൽപം പരുങ്ങലിലാണ്. അപ്പോൾ പിന്നെ സ്വയംഭരണംകൂടി ഏറ്റെടുത്താൽ എന്തായിരിക്കും സ്ഥിതി?

പാഠ്യവിഷയങ്ങളുമായി മാത്രം ബന്ധമുള്ള ഒരു വിദ്യാർത്ഥിനിയായിരുന്നു ഞാനെങ്കിൽ ഇന്നിതെനിക്കെഴുതുവാൻ കഴിയുകയില്ലായിരുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികൾ പുസ്തകപ്പുഴുക്കൾ മാത്രമായി കഴിയുന്നതിനോട് എനിക്ക് അങ്ങേയറ്റം വിരോധമാണുള്ളത്. കലാസാംസ്കാരികപരമായോ കായികപരമായോ ഏതെങ്കിലും വാസനകളുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ പുറത്തുകൊണ്ടു വരുവാൻ നാം തയ്യാറാവണം. ദൈവീകമായ ആ കഴിവുകളെ മുരടിപ്പിക്കുന്നത് പാപമാണ്. കളിമുറിക്കുള്ളിൽ മാത്രം സംഗീതലോകം അവസാനിപ്പിക്കുന്ന യേശുദാസന്മാരും ചിത്രമാരും ഈ കോളേജിലും ധാരാളമുണ്ട്. കരുത്തുററ രചനാശൈലിയുള്ള പലരും തങ്ങളുടെ സാഹിത്യലോകം പുസ്തകത്തിലെ ഒഴിഞ്ഞ ഏടുകളിൽ മാത്രം ഒതുക്കുന്നു. ഈ കഴിവുകളെല്ലാം വികസിപ്പിക്കാൻ വളരെയധികം അവസരങ്ങൾ നമ്മുടെ കലാലയത്തിലുണ്ട്.

ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്ത അൽപം ആശങ്കാജനകമാണ്. മുതിർന്നവരുടേയും സ്ഥിതി ഇതുതന്നെയാണെന്ന് അറിയാം. കലാലയങ്ങളിലെ അഞ്ചോ ഏഴോ വർഷത്തെ പ്രയത്നഫലമായി ലഭിക്കുന്ന സർട്ടിഫിക്കററിന്റെ വില അഥവാ മൂല്യമാണ് ഈ ആശങ്കയ്ക്കു കാരണം. ലോകത്തിൽ എല്ലാററിന്റേയും വില കൂടുന്നു. എന്നാൽ വില കുറയുന്ന വസ്തുക്കളാണ് മനുഷ്യനും അവന്റെ ഡിഗ്രികളും. പണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ കലാശാല ബിരുദമുള്ളവന് ഒരു തൊഴിൽ കിട്ടുമെന്നതിന് ഉറപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ബിരുദാനന്തരബിരുദമാണെങ്കിൽ അൽപംപോലും സംശയിക്കേണ്ട. ഉടനെ ജോലിയിൽ പ്രവേശിക്കാം. എന്നാൽ ഇന്ന് എം. എ. കാരിയായ തൂപ്പുകാരിയേയും ബി.എസ്‌സിക്കാരനായ ചുമട്ടുതൊഴിലാളിയേയും നമ്മുടെ ചുററും കാണുമ്പോൾ എങ്ങനെ ആശങ്ക ഇല്ലാതിരിക്കും?

പുതിയ തലമുറയെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ മിക്കവർക്കും ഒത്തിരി ദോഷങ്ങളേ പറയാനുണ്ടാകൂ. എന്നാൽ നാം തികച്ചും വിപ്ലവകാരികളും അനുസരണയില്ലാത്തവരുമാണോ? കുറെയൊക്കെ ആണെന്ന് സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ യുവാക്കളുടെ സുരക്ഷിതത്വ ബോധമില്ലായ്മയും നിരാശയുമാണ് അവരെ അത്തരക്കാരാക്കുന്നത്. ഈ സമൂഹത്തോടും സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥിതികളോടും വെറുപ്പുണ്ടാക്കുന്ന അവർ തങ്ങളുടെ ഈർഷ്യ പ്രകടമാക്കുന്നത് നശീകരണബുദ്ധിയോടെയാണ്. എന്നാൽ ഇതൊട്ടും ആരോഗ്യകരമായ പ്രവണതയാണ് എന്ന് തോന്നുന്നില്ല. ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുപോലും അംഗീകാരമില്ലാതെ പോകുന്നു; അർഹതയുള്ളവർ പലയിടങ്ങളിലും പിൻതള്ളപ്പെടുന്നു. ഈ പരിതസ്ഥിതിയിൽ നിരാശരാകുന്ന യുവതലമുറയുടെ മാനസിക സംഘർഷത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചാൽ അവരെ വലിയ കുററമൊന്നും പറയാനാവില്ല. പുറംതൊലിയിൽ തട്ടിത്തെറിച്ചുപോകുന്ന ജീവിതമൂല്യങ്ങളും ലക്ഷ്യബോധമില്ലാത്ത വിദ്യാഭ്യാസവും, അഴിമതി രാഷ്ട്രീയവും, സത്ത നശിച്ച് പ്രഹസനങ്ങളായി മാറുന്ന മതങ്ങളും യുവാക്കളിൽ മൂല്യച്യുതി ഉണ്ടാക്കുന്നു.

★

With best compliments from:-

Solidaire

That seldom fails

Authorised dealer:

NAVEEN ENTERPRISES

KODUNGALLOOR

Accessories free with every T. V.

ഓട്ടോണമസ് കോളേജ് – വളരെ നല്ലൊരാശയം

ലാലി വി. ററി.
ഡിഗ്രി: മൂന്നാം വർഷം ഫിസിക്സ്

ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം തീർച്ചയായും ഉടച്ചുവാർക്കേണ്ടതുതന്നെ. ഈ സമ്പ്രദായം ആരംഭിച്ചിരുന്നപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയല്ല ഇപ്പോഴുള്ളത്. അന്ന് വിദ്യാർത്ഥികൾ കുറവായിരുന്നു. പഠിച്ച് വിജയിക്കുന്നവർക്ക് ജോലി ഉറപ്പായിരുന്നു. ഇന്ന് ബിരുദധാരികളിൽ ഒരു ചെറിയ ശതമാനത്തിനുമാത്രമേ തൊഴിൽ ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ. മററുള്ളവർക്കെങ്കിലും തങ്ങളുടെ സ്ഥിതി മാററിയെടുക്കാനുതകുന്ന ജോലികൾ (ഉദാ: കൃഷി) ചെയ്യാൻ അവർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. ഈ വെള്ളക്കോളർ മനസ്ഥിതി മാററിയെടുക്കാനുതകുന്ന സ്വന്തം നിലയിൽ തൊഴിൽ ചെയ്യാൻ അവരെ പ്രാപ്തരാക്കുന്നതുമായ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായമാണ് വേണ്ടത്.

തൊഴിലധിഷ്ഠിത വിദ്യാഭ്യാസത്തോട് യോജിപ്പുണ്ട്. പരീക്ഷാക്രമക്കേടുകൾ പരിഹരിച്ച് പരീക്ഷ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഒരു പേടിസ്വപ്നമാകാതിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുക.

ക്ലാസ്സ്മുറിയിലെ പഠിത്തം എനിക്ക് തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നില്ല. കാരണം "പഠനം" ഒരിക്കലും ക്ലാസ്സ്മുറിയിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങിനിൽക്കേണ്ടതല്ല. വിദ്യാർത്ഥി ക്ലാസ്സ്മുറിയിൽ കയറുമ്പോൾതന്നെ കുറെ അദ്ധ്യാപകർ പുറകെ പുറകെ വന്ന് കുറെ പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തുന്നു. അതെല്ലാം തലയിൽ വലിച്ചുകയററാൻ വിദ്യാർത്ഥി നിർബ്ബന്ധിതനാകുകയാണ്. വിദ്യാർത്ഥി സ്വയം പാഠ്യഭാഗങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുകയും എല്ലാ തലങ്ങളിൽനിന്നും ആ Subject-നെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും വേണം. എന്നിട്ടും ചെന്നെത്താൻ സാധിക്കാത്തവ അദ്ധ്യാപകർ വിശദീകരിച്ച് കൊടുക്കുകയും വേണം. തന്നെയുമല്ല ക്ലാസ്സെടുക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകരിൽ ഭൂരിഭാഗം പേർക്കും താൻ പഠിപ്പിക്കുന്ന വിഷയം എങ്ങനെ 'Present' ചെയ്യണമെന്നറിയില്ല. എങ്ങനെയെങ്കിലും പരീക്ഷയ്ക്കു മുൻപ് പാഠ്യഭാഗങ്ങൾ തീർക്കണം എന്ന ചിന്തയാണ് അവർക്ക്. ഒരു തരം കടമ നിറവേററൽ മാത്രമായിത്തീരുന്നു അത്.

സ്കൂളിൽ പഠിച്ചിരുന്നപ്പോൾ പരിതത്തോട് നീതി പുലർത്തിയിരുന്നതുപോലെ കോളേജിൽ വന്നപ്പോൾ നീതി പുലർത്താൻ സാധിക്കാറില്ല. കാരണം, കോളേജിൽ ആയപ്പോൾ വിദ്യ നേടുന്നതിലേറെ അതു് ഒരു പരീക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടിയുള്ള പരിശ്രമം മാത്രമായി. നിങ്ങൾ പഠിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും ഞങ്ങൾക്കൊന്നുമില്ല എന്ന അദ്ധ്യാപകരുടെ ചിന്താഗതിയും പാഠ്യഭാഗങ്ങൾ തീർക്കുന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് മറെറാന്നും ഇല്ലെന്ന ഭാവവും ഈ മനോഭാവത്തിന് സഹായകമായിരുന്നു. തന്നെയുമല്ല മററു പല പ്രശ്നങ്ങളിലും പലപ്പോഴും involved ആകുന്നതുകൊണ്ട് പഠിത്തത്തോട് നീതി പുലർത്താൻ സാധിക്കാറില്ല. ഇതിലെല്ലാററിനും പുറമെ 'മടി' പലപ്പോഴും ഒരു കാരണമായിത്തീരാറുണ്ട് എന്ന് വൈഷമ്യത്തോടെയാണെങ്കിലും സമ്മതിക്കാതെ വയ്യ.

ക്യാമ്പസ് അന്തരീക്ഷം വ്യക്തിത്വവികസനത്തെ വളരെയധികം സ്വാധീനിക്കുന്നുണ്ട്.

താൻ പഠിപ്പിക്കുന്ന ക്ലാസ്സിലെ കുട്ടികളുടെ, ചിലരുടെയെങ്കിലും പേരുപോലും അറിയാത്ത അദ്ധ്യാപകരെപ്പററി ഓർക്കുമ്പോൾ ഇവിടുത്തെ അദ്ധ്യാപക വിദ്യാർത്ഥി ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു നല്ല അഭിപ്രായം പറയാൻ എനിക്കാവില്ല. വെറും ഒരു പഠിപ്പിക്കൽ മാത്രമാകാതെ ഓരോ കുട്ടിയുടേയും ആവശ്യങ്ങളിലും പ്രശ്നങ്ങളിലും സഹായിക്കാൻ ഓരോ അദ്ധ്യാപകനും കടമയുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ

അദ്ധ്യാപകനെന്ന വാക്കിന് എന്ത് പ്രസക്തി? അതോടൊപ്പംതന്നെ വിദ്യാർത്ഥികളും അദ്ധ്യാപകരുടെ സഹായം ആവശ്യപ്പെടുവാൻ തയ്യാറാകണം. പക്ഷേ നമ്മുടെ കോളേജിൽ ചില അദ്ധ്യാപകരും വിദ്യാർത്ഥികളും തമ്മിലെങ്കിലും ഒരു നല്ല ബന്ധം പുലർത്തിക്കൊണ്ട് പോരുന്നുണ്ടെന്നുള്ളത് സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല മറ്റുള്ള കോളേജുകളെ അപേക്ഷിച്ച് നമ്മുടെ കോളേജിൽ അധ്യാപക വിദ്യാർത്ഥി ബന്ധം നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. അത് ചിലരിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങിനിൽക്കുന്നതുകൊണ്ട് തങ്ങൾ അവഗണിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന തോന്നൽ മറ്റു വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഉണ്ടായേക്കാം.

വിദ്യാർത്ഥി-വിദ്യാർത്ഥി ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചാണെങ്കിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഓരോരോ ഗ്രൂപ്പുകളായി തിരിഞ്ഞ് നടക്കുന്ന കാഴ്ചയാണ് സാധാരണയായി കാണുന്നത്. സാമ്പത്തികമായും മതപരമായും ഉള്ള ഒരു തരംതിരിവ് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നില്ലേ എന്ന സംശയം തോന്നാറുണ്ട്.

അച്ചടക്കരാഹിത്യം പൊതുവേ കുറവായ ഒരു കോളേജാണ് നമ്മുടേത്. വല്ലപ്പോഴുമുണ്ടാകുന്ന അച്ചടക്കമില്ലായ്മ രാഷ്ട്രീയപരമായി ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

ക്യാമ്പസ്സിൽ വിദ്യാർത്ഥി രാഷ്ട്രീയത്തിന് ഒരു പ്രസക്തിയുമില്ല. കാരണം കോളേജ് പഠിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ളതാണ്; കറ രാഷ്ട്രീയക്കാരെ വാർത്തെടുക്കാനുള്ളതല്ല. തന്നെയുമല്ല രാഷ്ട്രീയം ഏറ്റവും കൂടുതൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നത് election സമയത്താണ്. ഒരു കോളേജിന്റെ യൂണിയൻ ഭാരവാഹികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ രാഷ്ട്രീയ ചായ്‌വാണ് വോട്ടുചെയ്യാൻ പലരും തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന മാനദണ്ഡം. ഇതുമൂലം കഴിവുള്ളവർ പലരും തഴയപ്പെടുന്നു. ഇത് കോളേജിന്റെ നടത്തിപ്പിനെ ബാധിക്കുകയും ചെയ്യും. കൂടാതെ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ഏറ്റവും വലിയ ചുമതല വിദ്യ നേടുകയെന്നതാണ്. അതിൽ കവിഞ്ഞ് രാഷ്ട്രീയത്തിലേക്കും മറ്റും ചായുമ്പോൾ അവൻ വിദ്യാർത്ഥിയുടെ കടമയിൽനിന്നും വ്യതിചലിച്ചേക്കാം. മറ്റൊരു ദോഷം ക്യാമ്പസ് അന്തരീക്ഷത്തെ പലപ്പോഴും ഒരു ചന്തയോളം തരം താഴ്ത്തുകയും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കിടയിൽ അനാവശ്യമായ വിരോധം വളർത്തുകയും ചെയ്യും എന്നതാണ്. രാഷ്ട്രീയത്തിന് ചിലവഴിക്കുന്ന സമയം ക്രിയാത്മകമായ മറ്റു പ്രവൃത്തികളിലേക്ക് തിരിച്ചുവിട്ടാൽ അതേറെ നന്നായിരിക്കും.

വായന മനസ്സിന് ഏറെ സന്തോഷം നൽകുന്ന ഒന്നാണ്. സാധാരണയായി literary and religious books ആണ് വായിക്കാറുള്ളത്. മാഗസിൻസും വായിക്കാറുണ്ട്. ഇവ college library യിൽനിന്നും ലഭിക്കാറുണ്ട്.

പിരിഞ്ഞുപോകുന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥിനി എന്ന നിലയിൽ, കോളേജിനെക്കുറിച്ച് നല്ല അഭിപ്രായമാണുള്ളത്. ഈ കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് കൂടുതൽ freedom നൽകുന്നുണ്ട്. ഇവിടെനിന്ന് പിരിഞ്ഞു പോയാലും കോളേജുമായി ബന്ധം പുലർത്താൻ വളരെ അവസരങ്ങൾ തരുന്നുണ്ട്. old students meeting-ലൂടെ കൈവിട്ടുപോയ കോളേജുമായുള്ള ബന്ധം വീണ്ടും പുതുക്കാൻ സാധിക്കും എന്നുള്ളതിൽ വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. ഒരു ക്രിസ്തീയ അന്തരീക്ഷം ഈ കോളേജിൽ വരുമ്പോൾ വളരെയേറെ അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മറക്കാനാവാത്ത പല ഓർമ്മകളും കോളേജിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞു പോകുമ്പോൾ താലോലിക്കാൻ ഉണ്ടാകും. കൂടാതെ കോളേജ് വ്യക്തിത്വ വികസനത്തിൽ വളരെയധികം സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു Women's College-ൽ നിന്നും ഈ കോളേജിൽ വന്ന എനിക്ക് ഒരു വ്യത്യസ്ത അന്തരീക്ഷമാണ് കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞത്. പഠനത്തിന്റേതായ ഒരു ലോകത്തിൽ മാത്രമായിത്തീരാതെ അദ്ധ്യാപകരും വിദ്യാർത്ഥികളുമായി ഒരു സൗഹൃദബന്ധം നിലനിർത്തുവാൻ ഈ കോളേജ് വളരെയേറെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. മറ്റു കോളേജുകളിൽ പഠിച്ചിട്ടുള്ളവർക്ക് യു.സി. കോളേജിന്റെ മഹത്വം കൂടുതൽ മനസിലാക്കാൻ സാധിക്കും. ഒരു ആത്മാർത്ഥ സൗഹൃദത്തിനെ വിട്ടുപിരിയുന്ന ദുഃഖമാണ് എനിക്ക് യു.സി. കോളേജ് വിട്ടുപിരിയുമ്പോഴുള്ളത്.

ഓട്ടോണമസ് കോളേജ് വളരെ നല്ല ഒരാശയമാണ്. അത് ശരിയായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ. മുൻപ് സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ ഒരു ഓട്ടോണമസ് കോളേജിൽ വിദ്യാർത്ഥി പാഠ്യഭാഗങ്ങൾ കേൾക്കാൻ force ചെയ്യപ്പെടുന്നില്ല. വിദ്യാർത്ഥി ധാരാളം വായിക്കുകയും എഴുതുകയും അദ്ധ്യാപകൻ അത് പരിശോധിച്ച് സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇത്തരത്തിലുള്ള പരിശോധനകളും അവസാനത്തെ മാർക്കിനെ ബാധിക്കുമെന്നതിനാൽ ഒരുപക്ഷേ വിദ്യാർത്ഥികൾ പഠനത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ കാണിച്ചേക്കാം. അതേസമയംതന്നെ ഗുരുതരമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ഇതുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം. അദ്ധ്യാപകൻ പക്ഷപാതപരമായി പെരുമാറിയാൽ മാത്രമേ ഇത് സംഭവിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന് മാ

കലാപത്തിന്റെ ഉഷ്ണതയിലേക്ക് ശാന്തിയുടെ നിലാക്കുളിരുമായി.......
(എൻ.എസ്.എസ്. സമാധാന പദയാത്ര വെളിയത്തുനാട്ടിലേക്ക്)

കരുത്. കോളേജുകൾക്ക് സ്വയം ഭരണം നൽകുക എന്ന രീതി നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയിൽ യോജിച്ചതല്ല.

സ്പോർട്സിൽ താൽപര്യമുണ്ട്. സ്പോർട്സിലും ആർട്സിലും വിദ്യാർത്ഥിനികൾക്ക് അവരുടെ കഴിവുകൾ വികസിപ്പിക്കുവാനുള്ള അവസരം ലഭിക്കാറില്ലെന്നുള്ളത് ഖേദകരമായ അവസ്ഥയാണ്. വളരെയേറെ കഴിവുകളുള്ള ഒട്ടേറെ വിദ്യാർത്ഥിനികൾ ഈ കോളേജിൽ ഉണ്ട്. പക്ഷേ മറ്റുള്ളവരുടെ മുൻപിൽ അവരുടെ കഴിവുകൾ പ്രകടിപ്പിക്കാൻ വിദ്യാർത്ഥികൾ അനുവദിക്കപ്പെടാറില്ലെന്നുള്ളതാണ് സത്യം. അഥവാ പ്രകടിപ്പിച്ചാൽ തന്നെ അത് തന്റേടമായി മുദ്ര കുത്തപ്പെടുന്നു.

മതപരമായ വിഷയങ്ങളിൽ മാത്രമേ കൂടുതലായി ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അതിൽ കുറെയൊക്കെ നേട്ടങ്ങളുമുണ്ട്.

ഭാവിയെക്കുറിച്ച് ആശങ്കയുണ്ട്. കാരണം ഒരു ഡിഗ്രി സർട്ടിഫിക്കറ്റുമായി പുറത്തിറങ്ങിയാൽ പല വാതിലുകൾ മുട്ടിയാലും ഒരു ജോലി കിട്ടാത്ത അവസ്ഥയാണ് ഇന്നുള്ളത്. പലപ്പോഴും ഒരു ജോലിക്കും അഡ്മിഷനും വേണ്ടി ലക്ഷങ്ങൾ കെട്ടിവയ്ക്കേണ്ടി വരുന്നു. ഇതെല്ലാം ഓർക്കുമ്പോൾ ഭാവിയെക്കുറിച്ച് വളരെയേറെ ആശങ്കയുണ്ട്.

പ്രതികരണശേഷി നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു തലമുറയാണ് ഇപ്പോഴത്തേത്. പരാജയങ്ങൾ വരുമ്പോൾ അതിനെ നേരിടാനാവാതെ മദ്യത്തിന്റെയും മയക്കുമരുന്നിന്റെയും ലോകത്തിലേക്കവർ ഒളിച്ചോടുന്നു. കഞ്ചാവും മയക്കുമരുന്നുകളും ഉപയോഗിച്ച് ബുദ്ധി മന്ദീഭവിച്ച് ജീവിതത്തിൽനിന്നും ഒളിച്ചോടാൻ ശ്രമിക്കുന്ന രീതികളെ കാണുമ്പോൾ സഹതാപം തോന്നുന്നു. സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് പ്രതികരിക്കാൻ അവർക്ക് കഴിയാതെ പോകുന്നു. അഴിമതികളും അക്രമങ്ങളും വിളയാടുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ പ്രതികരണശേഷിയുള്ള ഒരു തലമുറയെയാണ് നാം വാർത്തെടുക്കേണ്ടത്. രാഷ്ട്രീയക്കാരുടെ കുതന്ത്രങ്ങളിൽ അകപ്പെടാതെ ഈ നാടിന്റെ നന്മയ്ക്ക് തടസ്സംനിൽക്കുന്ന അഴിമതിക്കെതിരെ പ്രതികരിക്കുക. അതുമതിയാകും നമ്മളും സമൂഹവും അതുവഴി ഈ നാടും നന്നാകാൻ.

★

മികച്ച അദ്ധ്യാപനം - നല്ല ലൈബ്രറി

മഞ്ജു ടി. സി.
ഒന്നാം വർഷ പ്രീഡിഗ്രി

പുതിയ പുതിയ പല പരീക്ഷണങ്ങളും പരിഷ്ക്കാരങ്ങളും നടപ്പിൽ വരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് അത്ര തൃപ്തിയില്ലാത്ത അഭിപ്രായമാണുള്ളത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ, വസ്തുതകളെ ഉൾക്കൊള്ളാനും അവ പ്രായോഗികമാക്കാനുമുള്ള വിദ്യാർത്ഥിയുടെ കഴിവിനെപ്പറ്റി എത്രത്തോളം മാത്രശക്തിയുണ്ടെന്നും അവ എങ്ങനെ ഉത്തരക്കടലാസിലേയ്ക്ക് പകർത്താൻ കഴിയുമെന്നതിനുമാണ് ഇവിടെ പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുന്നത്. ബുദ്ധിപരമായി, പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വളരെ മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്ന കുട്ടികൾ, കാണാതെ പഠിക്കാനുള്ള സാമർത്ഥ്യം കുറവാണെന്ന ഒറ്റക്കാരണത്താൽ റാങ്കുകൾ നഷ്ടപ്പെടുന്ന സ്ഥിതിവിശേഷം.

റാങ്കുകൾ നിശ്ചയിക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തിനുപകരം മാർക്കിനനുസരിച്ച് ഗ്രേഡുകളായി തിരിക്കുന്ന രീതിയല്ലേ കൂടുതൽ മെച്ചം? കോളേജുകളിൽ, വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് താല്പര്യമുള്ള മൂന്നോ നാലോ വിഷയങ്ങൾ പഠിക്കാൻ സൗകര്യമുണ്ടാക്കണം. അല്ലാതെ ചില പ്രത്യേക വിഷയങ്ങളെ ഒരു ഗ്രൂപ്പ് എന്ന് വേർതിരിച്ച് അതിലെ താല്പര്യമുള്ളതും അല്ലാത്തതുമായ വിഷയങ്ങൾ പഠിക്കാൻ നിർബ്ബന്ധിതരാക്കപ്പെടരുത്. ഒരു കുട്ടിക്ക് ബോട്ടണിയോടുള്ള താല്പര്യം സുവോളജിയോട് കാണണമെന്നില്ലല്ലോ. പരീക്ഷകൾ വർഷാവസാനത്തിലേയ്ക്ക് മാററിവയ്ക്കുമ്പോൾ, എന്റെയഭിപ്രായത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ അലസരാകുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ക്ലാസ്സിൽ ചെയ്യുന്ന വർക്കുകൾ അപ്പപ്പോൾ പരീക്ഷിച്ച് ഗ്രേഡ് ചെയ്യുന്ന രീതിയായിരിക്കും കൂടുതൽ മെച്ചമെന്നു തോന്നുന്നു. പഠനത്തോടൊപ്പംതന്നെ മററു വിഷയങ്ങളിലും തൊഴിൽപരമായ കാര്യങ്ങളിലും പരിശീലനം നൽകുക. ഇതൊക്കെ തത്വത്തിൽ പറയാമെങ്കിലും നാളുകളായി നിലവിൽനിൽക്കുന്ന ഇന്നത്തെ സമ്പ്രദായം മാററിമറിക്കാൻ അത്ര എളുപ്പമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ക്ലാസ്സ്മുറിയിലെ പഠനം ഒരിക്കലും പൂർണ്ണമായി എന്നെ സംതൃപ്തയാക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും മികച്ച അദ്ധ്യാപകർ, നല്ലൊരു ലൈബ്രറി ഇവയൊക്കെയാകുമ്പോൾ ഈ പോരായ്മ പരിഹരിക്കാൻ കഴിയുമെന്നാണെന്റെ വിശ്വാസം. ധാരാളം വായിക്കുക, അതായിരിക്കും നല്ല മാർഗ്ഗം.

പഠനത്തോട് തീർച്ചയായും നീതി പുലർത്താൻ ഞാൻ പരമാവധി ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. ഫലപ്രദമായില്ലെങ്കിൽ തികച്ചും വ്യക്തിപരമായ കാരണങ്ങളാൽ മാത്രം.

ക്യാമ്പസ് അന്തരീക്ഷം ഒരു പരിധിവരെ എന്നെ സ്വാധീനിക്കുന്നു. സ്കൂളുകളുടേതിൽനിന്ന് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ അന്തരീക്ഷമാണിവിടെ. സ്കൂളുകളിലെപ്പോലെ എഴുതിക്കിട്ടുന്ന ഉത്തരങ്ങൾ കാണാതെ പഠിക്കുന്നതിനുപകരം സ്വയം ഒരു തോന്നലുണ്ടായി സ്വന്തമായി പഠിക്കേണ്ടിവരിക, മററുള്ളവരുടെ നിഴലിൽ ഒതുങ്ങിക്കൂടാതെ സ്വതന്ത്രമായി ഒരു കാഴ്ചപ്പാടുണ്ടാവുക, എന്തിനെയും ഏറെക്കുറെ ധൈര്യമായി നേരിടാമെന്ന ഒരു മാനസികാവസ്ഥയുണ്ടാവുക, ഏറെക്കുറെ താല്പര്യമുള്ള വിഷയങ്ങളിലാവുമ്പോൾ പഠനരംഗത്ത് കൂടുതൽ ഉയർച്ച നേടാൻ കഴിയുക, മററുള്ളവരുമായി ഇടപെട്ട് സമൂഹത്തിൽ ജീവിക്കാൻ പഠിക്കുക അങ്ങനെ പലതും.

ഈ കോളേജിൽ നിലനില്ക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥി-അദ്ധ്യാപക ബന്ധത്തെപ്പററി വ്യക്തമായ ഒരു അഭിപ്രായം പറയാൻ എനിക്കു സാധിക്കുന്നില്ല എന്ന് ഖേദപൂർവ്വം പറയട്ടെ. എങ്കിലും എന്റെ ഒരു വർഷത്തെ അനുഭ

വങ്ങളിൽനിന്ന് ഏറെക്കുറെ നല്ല അഭിപ്രായമാണ് എനിക്കുള്ളത്. വിദ്യാർത്ഥികളെ പൂർണ്ണമായി അദ്ധ്യാപകർക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും എന്നതു മനസ്സിലാക്കി വിദ്യാർത്ഥികളാണ് മുന്നോട്ട് വരേണ്ടതും ഒരു നല്ല ബന്ധം ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കേണ്ടതും. പക്ഷേ ക്ലാസ്സിൽ വിദ്യാർത്ഥികളെ തൃപ്തരാക്കാൻ കഴിയാത്ത അദ്ധ്യാപകരുമായി അവർക്ക് സ്വാഭാവികമായി ഒരു അകൽച്ച ഉണ്ടാവുമെന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. വിദ്യാർത്ഥി-വിദ്യാർത്ഥി ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകിച്ചൊന്നും പറയാനില്ല. എല്ലായിടത്തും കാണുന്നതുപോലെ - ചിലർ പരസ്പരം ഇടപെട്ട് കഴിയുന്നു. മററുചിലർ എപ്പോഴും എല്ലാവരിൽനിന്നും ഒരു അകൽച്ച പാലിക്കുന്നു. അത് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രകൃതമനുസരിച്ചിരിക്കും.

ഏറെക്കുറെ കർശനമായ നിയമങ്ങളായതുകൊണ്ടായിരിക്കണം പൊതുവെ ക്യാമ്പസ്സിൽ അച്ചടക്കം ഉള്ളതായി എനിക്കനുഭവപ്പെടുന്നത്.

വിദ്യാർത്ഥി രാഷ്ട്രീയം അപ്പാടെ നീക്കം ചെയ്യണമെന്ന് എനിക്ക് അഭിപ്രായമില്ല. എങ്കിലും ഒരു നിയന്ത്രണം ആവശ്യമാണ്. അത് വിദ്യാർത്ഥികളിൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കുകയല്ല, മറിച്ച് സ്വയം ബോധവാനായി തന്നിൽത്തന്നെ ഒരു പരിധി നിശ്ചയിക്കുക. എങ്ങനെയായാലും നമ്മുടെ പ്രാഥമികചിന്ത പഠനമായിരിക്കണമല്ലോ. രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ പേരിൽ സ്വന്തം ലക്ഷ്യം നേടാനാവാതെ പോകുന്നതെന്തുമാത്രം.

ഒരു 'പുസ്തകപ്പുഴു' അല്ലെങ്കിലും ഞാൻ കുറച്ചൊക്കെ വായിക്കാറുണ്ട്. ഏതു തരം പുസ്തകം എന്നതിന് മറുപടി പറയാൻ സാധിക്കില്ല. കാരണം വായനയിൽ അങ്ങനെ ഞാൻ തരംതിരിക്കാറില്ല. സാഹിത്യം-പ്രത്യേകിച്ച് കവിത, സയൻ

Campus to the Community – From N.S.S. Survey

സ് അങ്ങനെ എല്ലാ വിഷയങ്ങളോടും ഇഷ്ടമാണ്. നമ്മുടേത് മികച്ച ഒരു ലൈബ്രറിയാണ്. പക്ഷേ എന്തുകൊണ്ടോ എനിക്കത് വേണ്ടത്ര ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ സാധിച്ചില്ല. വരുന്ന വർഷം എനിക്ക് ആ പോരായ്മ നികത്താൻ കഴിയുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

ഒരു വർഷത്തെ പരിചയം മാത്രംവച്ച് വിലയിരുത്തലിന് ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നില്ല. "കോൺവെന്റ് സ്കൂളിലെ കുട്ടികൾ കോളേജിലെത്തുമ്പോൾ കെട്ടിനിർത്തിയിരുന്ന വെള്ളം ഒഴുകിപ്പോവുന്നതുപോലെയാണ്, ലക്ഷ്യമുണ്ടാവില്ല" എന്നൊക്കെയുള്ള അഭിപ്രായപ്രകടനങ്ങൾ കേട്ടാണ് ഈ കോളേജിലേയ്ക്ക് കടന്നുവന്നത്. പക്ഷേ അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ചിന്ത എന്റെയുള്ളിൽ വളരാൻ ഇവിടുത്തെ അന്തരീക്ഷം ഇതുവരെ അവസരം തന്നിട്ടില്ല. മികച്ച അദ്ധ്യാപനം, നല്ലൊരു ലൈബ്രറി, പാഠ്യേതര വിഷയങ്ങളിൽ നല്ല പ്രോത്സാഹനം–തീർച്ചയായും നല്ലൊരു കോളേജ്.

ഈ കോളേജ് ഓട്ടോണമസ് ആക്കരുതേ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

സ്പോർട്സ് ഇഷ്ടമാണ്. ചെറിയ ക്ലാസ്സുകളിൽവച്ച് സ്കൂളിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് മത്സരങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പറയത്തക്ക നേട്ടങ്ങളൊന്നുമുണ്ടായിട്ടില്ല.

സ്കൂളിലെ പാഠ്യേതര പ്രവർത്തനങ്ങളിലൊക്കെ പങ്കെടുക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ക്വിസ് മത്സരങ്ങളിലും work experience exhibitions-ലുമൊക്കെ പങ്കെടുത്ത് കുറച്ച് പ്രൈസുകളൊക്കെ നേടിയിട്ടുണ്ട്. ഒരു പ്രസിഡൻസ് ഗൈഡ് ആവാൻ കഴിഞ്ഞത് എന്റെ ഏറ്റവും വലിയ നേട്ടമായി ഞാൻ കരുതുന്നു. സാഹിത്യം, കല എന്നിവയിലൊക്കെ താല്പര്യമുണ്ടെന്നല്ലാതെ പ്രത്യേകിച്ച് നേട്ടങ്ങളൊന്നുമുണ്ടായിട്ടില്ല.

ഭാവിയെക്കുറിച്ച് ആശങ്ക തോന്നിയിട്ടില്ല. തൊഴിലില്ലാതെ ലക്ഷക്കണക്കിന് ആളുകൾ അലയുന്നു എന്നൊക്കെ കേൾക്കുമ്പോൾ എനിക്കും ആ സ്ഥിതി വരുമോ എന്ന് ഭയന്ന് ഇപ്പോൾ പഠിക്കാതിരിക്കേണ്ട കാര്യമില്ലല്ലോ. എനിക്ക് കഴിയുന്നിടത്തോളം പഠിക്കുക, അതു നന്നായി ചെയ്യാൻ പരിശ്രമിക്കുക ഇപ്പോൾ ഞാൻ ഇത്രമാത്രം ചിന്തിച്ചാൽ മതി എന്നാണെന്റെ തോന്നൽ.

"പ്രതികരണശേഷി നഷ്ടപ്പെട്ട ഇന്നത്തെ തലമുറ"–എന്നൊന്നും ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. പക്ഷേ കുറെ പേരെങ്കിലും ഉപരിപ്ലവമായി മാത്രം ചിന്തിച്ചിട്ടാണ് പ്രതികരിക്കുന്നതെന്ന തോന്നലുണ്ട്.

★

മെച്ചപ്പെട്ട അദ്ധ്യാപക-വിദ്യാർത്ഥി ബന്ധങ്ങൾ

ആലീസ് വർക്കി
ഫൈനൽ എം.എ. ഇംഗ്ലീഷ്

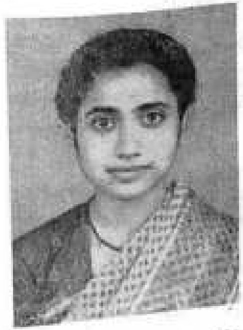

ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തോട് പൂർണ്ണമായും യോജിക്കാൻ പറ്റുന്നില്ല. കാരണം ഇന്നത്തെ വികലമായ വിദ്യാഭ്യാസനയം തന്നെയാണ്. വിദ്യാർത്ഥികളാകട്ടെ പരീക്ഷയെ മുൻനിറുത്തിക്കൊണ്ടുമാത്രമുള്ള പഠനത്തിലാണ് വിശ്വസിക്കുന്നത്. ഇത് മത്സരബുദ്ധിയോടുകൂടി പഠിക്കുന്നതിന് അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഭാവിയിലെ ജീവിതമൂല്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവർ ബോധവാന്മാരാകുന്നില്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ അവരുടെ ഇന്നത്തെ പഠനത്തിലൂടെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ അറിവ് നേടണമെന്ന ആഗ്രഹത്തോടെയല്ല അവർ പഠനത്തെ സമീപിക്കുന്നത്. കൂടുതൽ കൂടുതൽ മാർക്ക് നേടണം എന്ന ആഗ്രഹം മാത്രമാണ് അവരെ നയിക്കുന്നത്. ഏറ്റവും പുതിയതായി നടക്കുന്ന സംഭവവികാസങ്ങളൊന്നുംതന്നെ ഇന്നത്തെ സിലബസിൽ ഇല്ല എന്നു തന്നെ വേണം പറയുവാൻ. അതുകൊണ്ട് എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലെയും സിലബസ് up to date ആക്കേണ്ടതാണ്.

വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തെക്കുറിച്ച് വളരെയധികം ചർച്ചകളും ആരോപണങ്ങളും നടന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വലിയ വലിയ കമ്മീഷൻസ് പലപല report-കൾ പാസ്സാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതൊന്നുംതന്നെ ഇവിടെ നടപ്പിലായിട്ടില്ല. എങ്കിലും എനിക്ക് പറയുവാനുള്ള ഒന്നു രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കാം. ഒന്നാമതായി വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രായോഗിക ജീവിതത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസം എത്രമാത്രം പ്രയോജനപ്പെടുന്നുണ്ട് എന്നുള്ളതിന് മുൻതൂക്കം കൊടുക്കണം. വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് vocational guidance നൽകണം. സ്കൂളിൽനിന്നും കോളേജിലേയ്ക്ക് വരുമ്പോഴേയ്ക്കും നമ്മൾ line തിരിഞ്ഞുപോവുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. പിന്നെ സയൻസുകാർക്ക് ആർട്സിനെപ്പറ്റിയോ ആർട്സുകാർക്ക് സയൻസിനെപ്പറ്റിയോ യാതൊരു വിവരവും ഇല്ല. രണ്ടും രണ്ടു ചേരികളിലായി നിലനിൽക്കുന്നുവെന്ന് നമുക്ക് വേണമെങ്കിൽ പറയാം. മറ്റു പല യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിലുംപോലെ Pre degree–യ്ക്ക് ആർട്സ് തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഒരു സയൻസ് വിഷയവും സയൻസുകാർക്ക് ഒരു ആർട്സ് വിഷയവും കൂടെ പഠിക്കണമെന്ന നിബന്ധന വയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ വിദ്യാഭ്യാസലോകത്തെ കുറവ് കുറച്ചൊക്കെ പരിഹരിക്കാൻ സാധിക്കും.

കുട്ടികൾക്കുതന്നെ അവരുടെ ക്ലാസ്സിനോട് ഒരു പ്രത്യേക താല്പര്യവും ഈ ക്ലാസ്സ് ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ളതാണ് എന്ന ബോധവും ഉണ്ടായാലേ ക്ലാസ്സുകൾ ഉപകാരപ്രദമാവുകയുള്ളൂ. Graduate level-ലും Post graduate level-ലും ക്ലാസ്സുകളിൽ കുട്ടികൾക്ക് കുറച്ചുകൂടി പങ്കാളിത്തം കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ ലക്ചറിന്റെ ബോറടി ഒഴിവാക്കാൻ സാധിക്കും.

പഠനത്തോട് കഴിയുന്നിടത്തോളം നീതി പുലർത്തുവാനാണ് ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്.

ക്യാമ്പസ് അന്തരീക്ഷം വ്യക്തിത്വവികസനത്തെ കുറച്ചൊക്കെ സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ പെൺകുട്ടികളുടെ കാര്യമെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ ഒരു mixed college എന്ന നിലയ്ക്ക് അവരുടെ

വിചിന്തനങ്ങൾ....വിമർശനങ്ങൾ....

വ്യക്തിത്വം വികസിപ്പിക്കുന്നതിനു് പൂർണ്ണമായ സാധ്യതകളില്ല എന്നുവേണം പറയുവാൻ. ഇതിനു ള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടാലും മറ്റുള്ളവരുടെ പരിഹാസശരങ്ങളാണു് എവിടേയും മുഴങ്ങി കേൾക്കുന്നതു്. ഇതു് അവരെ നിരുൽസാഹപ്പെടുത്തുന്നു.

മറ്റുള്ള കോളേജുകളെ വച്ചുനോക്കുമ്പോൾ ഇവിടെ അധ്യാപക വിദ്യാർത്ഥി ബന്ധവും വിദ്യാർത്ഥി-വിദ്യാർത്ഥി ബന്ധവും മെച്ചപ്പെട്ടതാണു്. ഇവിടത്തെ അധ്യാപകർ വിദ്യാർത്ഥി കളോടു് തികച്ചും ആത്മാർത്ഥത പുലർത്തുന്നവരാണു്.

ക്യാമ്പസിൽ രാഷ്ട്രീയമുള്ളിടത്തോളം കാലം അച്ചടക്കരാഹിത്യം നിലനിൽക്കുകതന്നെ ചെ യ്യും ഇതിനു് മാററം വരുത്തുന്നതിൽ അധ്യാപകർക്കു് വലിയൊരു പങ്കു് വഹിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. കുട്ടിക ളെ ഇതു് വേണ്ടതു പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതു് അധ്യാപകരുടെ കടമയാണു്.

ക്യാമ്പസിൽ വിദ്യാർത്ഥി രാഷ്ട്രീയത്തിനു് പ്രസക്തിയില്ല. പെൺകുട്ടികൾക്കാണെങ്കിൽ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ ഒട്ടുംതന്നെ താല്പര്യമില്ല. കോളേജു് ക്യാമ്പസിൽ രാഷ്ട്രീയമെന്നതു് ആൺപിള്ളേരുടെ ഒരു കുത്തകയാണു്. ഇതു് അവരുടെ പഠനത്തെ ബാധിക്കുന്നു.

എനിക്കു് വായന ഇഷ്ടമാണു്. നമ്മുടെ ലൈബ്രറിയിൽ ധാരാളം പുസ്തകങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും സിലബസിലുള്ളതേ എടുക്കാൻ സാധിക്കാറുള്ളൂ. ലൈബ്രറിയിൽ കംപ്യൂട്ടർ ഉപയോഗിക്കുകയാ ണെങ്കിൽ അതു് കൂടുതൽ ഉപയോഗപ്രദമായിരിക്കും. ചെല്ലുമ്പോൾതന്നെ ഏതു് പുസ്തകമാണു് ലഭ്യ മാകുന്നതെന്നു് അറിയുന്നതിനു് അതു് നമ്മെ കൂടുതൽ സഹായിക്കുന്നു.

ഈ കോളേജിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞുപോകുന്ന വിദ്യാർത്ഥിനിയെന്ന നിലയ്ക്കു്, ഇവിടെ പഠി ക്കാൻ അവസരം കിട്ടിയതു് വലിയൊരു ഭാഗ്യമായി ഞാൻ കണക്കാക്കുന്നു. നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തെ മററുപല കോളേജുകളിൽനിന്നും തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ ഒരന്തരീക്ഷമാണു് ഇവിടത്തേതു്. കോളേജു മായിട്ടുള്ള ബന്ധം വളരെ നല്ലതായതുകൊണ്ടു്, ഇവിടെനിന്നു പിരിഞ്ഞുപോയാലും ഇങ്ങോട്ടുതന്നെ വരുന്നതിനുള്ള താല്പര്യമുണ്ടാകുന്നു. അതിനുള്ള അവസരങ്ങൾ Old Students Association തന്നെ നൽകു ന്നുണ്ടല്ലൊ. മാനസികവും ശാരീരികവുമായ കാര്യങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല ആത്മീയമായ വികസനത്തി ലും നമ്മുടെ കോളേജു്, കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നുണ്ടു്. Value education classes നമ്മുടെ കോ ളേജിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകതയാണു്. അതുപോലെ morning worship-ഉം ഞായറാഴ്ചത്തെ evening wor- ship-ഉം ആത്മീയവികസനത്തിൽ കുട്ടികളെ വളരെയധികം സഹായിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള അവസര ങ്ങൾ വിദ്യാർത്ഥികൾ വേണ്ടതു വിനിയോഗിക്കാറില്ല എന്നുള്ളതിലേ ഖേദമുള്ളൂ.

നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം നല്ല രീതിയിൽ മുൻപോട്ടു് കൊണ്ടുപോകണമെങ്കിൽ കോളേജുകൾ ഓട്ടോണമസ് ആക്കുകയാണു് കൂടുതൽ നല്ലതു്. നമ്മുടെ കോളേജ് ഭാവിയിൽ ഓട്ടോ ണമസ് ആകുമെന്നു് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. അതിനുള്ള യോഗ്യതകളുണ്ടോ എന്നു് educationists തീരുമാ നിക്കേണ്ട കാര്യമാണു്.

സ്പോർട്സ് പൊതുവെ ഇഷ്ടമാണു്. പക്ഷെ പ്രത്യേകിച്ചു് നേട്ടങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

പാഠ്യേതര വിഷയങ്ങൾ ഇഷ്ടമാണു്. വായന, കുക്കിങ്ങ്, ഗാർഡനിങ്ങ്, തയ്യൽ, എഴു ത്തു് ഇവയിലെല്ലാം താൽപര്യമുണ്ടു്.

ഭാവിയെക്കുറിച്ചു് ഒട്ടുംതന്നെ ആശങ്കയില്ല. എല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ കൈകളിലാണു്. എ ല്ലാം ദൈവം നടത്തിക്കൊള്ളും എന്നു് പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്നു.

പുതിയ തലമുറയ്ക്കു് പ്രതികരണശേഷിയുണ്ടു്. എന്നാൽ അതു് സൃഷ്ടിപരമായതല്ല. ന ശീകരണ പ്രവണതയാണു് അവരെ നയിക്കുന്നതു്. ശരിയായ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശത്തിന്റെ അഭാവമാണു് ഇതിനു കാരണം.

''നരച്ചഭിത്തികളുള്ള ക്ലാസ്മുറി''

പ്രകാശൻ
ഫൈനൽ എം.എ.
ഇക്കണോമിക്സ്

ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായത്തോടു് എ നിക്കു് വിയോജിപ്പാണുള്ളതു്. ഇന്നത്തെ വിദ്യാ ഭ്യാസം കുറെ ഗുമസ്താനികളായ ഉദ്യോഗാർത്ഥികളെ (ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും) സൃഷ്ടിക്കാൻ മാത്രമേ ഉതക ന്നുള്ളുവെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഒരു നല്ല മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കാൻ നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസം തി കച്ചും അപര്യാപ്തമാണു്.

ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തിൽ മാ റങ്ങളെ ആകാവു എന്ന പക്ഷക്കാരനാണു് ഞാൻ. വിദ്യാഭ്യാസം ലക്ഷ്യമാക്കുന്നതു് സമൂഹത്തിന്റെ പൂർണ്ണമായ പുരോഗതിയാണെങ്കിൽ, അത്തരമൊരു പുരോഗതിയിലേയ്ക്കു് നയിക്കുവാനുതകുന്ന ഒരു വി ദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായം നമുക്കിന്നില്ല. ചില നിർദ്ദേ ശങ്ങൾ ചുവടെ കൊടുക്കുന്നു.

പാഠ്യഭാഗങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു് പൂർണ്ണമാ യും, ഓരോ വിഷയങ്ങളിലും പ്രാവീണ്യം നേടിയ സമുന്നതന്മാരായ വിദ്യാഭ്യാസ വിചക്ഷണന്മാരാക ണം. 'മതം' ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ ഒരു വിധത്തി ലും ഇടപെട്ടുകൂടാ.

വിദ്യാഭ്യാസമെന്ന പേരിൽ ശാസ്ത്രീയ കാര്യ ങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതോടൊപ്പംതന്നെ, ഓ രോ മതത്തേയും സന്തോഷിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി ഓ രോ മതങ്ങളിലേയും തികച്ചും പ്രാചീനവും അനാ വശ്യവുമായ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ പുതിയ തല മുറയിലേയ്ക്കു് പരോക്ഷമായിട്ടെങ്കിലും പകർന്നുകൊടു ക്കുന്നുണ്ടു്. ഇതു് അനുവദിച്ചുകൂടാ. ഇക്കാര്യത്തിൽ, റേഡിയോ, ടെലിവിഷൻ മുതലായ വാർത്താമാധ്യ മങ്ങളും നിയന്ത്രണ വിധേയമാകേണ്ടതുണ്ടു്.

നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും നിരക്ഷര രാണു്. ഈ അവസ്ഥ മാറണം. ഇതു് മാറണമെ ങ്കിൽ വിദ്യാഭ്യാസം സൗജന്യവും നിർബ്ബന്ധിതവു മാകണം.

നിലനില്ക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ ഒരു കുട്ടിക്കു് കിട്ടാവുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം ആ കുട്ടിയുടെ 'വാങ്ങൽ ശേഷി'യെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത്തരം ഒരു സാ ഹചര്യം രണ്ടുതരം പൗരന്മാരെ വാർത്തെടുക്കുന്നു. ഈ അന്തരം ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാൻ, വ്യത്യസ്ത വിദ്യാഭ്യാ സ സ്ഥാപനങ്ങൾ (കച്ചവട കേന്ദ്രങ്ങൾ) നിർത്ത ലാക്കുകയും പൊതുവായ ഒരു ഏകീകൃത രീതി അ വലംബിക്കുകയും വേണം.

പ്രാദേശിക ഭാഷകളുടെ അന്തസ്സത്ത നിലനിർ ത്തിക്കൊണ്ടുതന്നെ ഇംഗ്ലീഷിനു് കൂടുതൽ പ്രാധാ ന്യം കൊടുക്കേണ്ടതാണു്.

വിദ്യാർത്ഥിയുടെ അറിവിനെ അളക്കാനുള്ള മാനദണ്ഡം, വെറും രണ്ടോ മൂന്നോ മണിക്കൂർകൊ ണ്ടെഴുതുന്ന തിരഞ്ഞെടുത്ത ചോദ്യങ്ങളുടെ ഉത്തരം ആയിക്കൂടാ. അതിനു് പുതിയൊരു സംവിധാനം കണ്ടെത്തണം.

അതുപോലെതന്നെ, അദ്ധ്യാപകരെ നിയമി ക്കുമ്പോൾ അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യത മാ ത്രം നോക്കിയാൽ പോരാ; പഠിപ്പിക്കാനുള്ള കഴി വുണ്ടോ എന്നു് പ്രത്യേകം പരിശോധിക്കണം.

കണ്ണുകൾക്കു പിൻപിൽ ഉറക്കവുമായി, ചു റ്റും നരച്ച ഭിത്തികളുള്ള ക്ലാസ്സ്മുറിയിലെ പഠിത്തം ഇന്നേവരെ എന്നെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. പരി ഹാരമാർഗ്ഗം ഒന്നുമില്ല.

വിചിന്തനങ്ങൾ....വിമർശനങ്ങൾ....

പഠനത്തോട് ഇന്നേവരെ പൂർണ്ണമായും നീതി പുലർത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കാരണം പലതാണ്. ചെറുപ്പംമുതലേ നല്ലൊരു വിദ്യാഭ്യാസ അടിത്തറ ലഭിക്കാതെപോയി. പിന്നെ, പഠിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ച് എന്തെങ്കിലും ഉള്ളതായി അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ചെറിയ ക്ലാസുമുതൽ അദ്ധ്യാപകന്റെ ആവശ്യമായ ശ്രദ്ധ കിട്ടിയിട്ടുമില്ല.

ക്യാമ്പസ് അന്തരീക്ഷം വ്യക്തിത്വവികസനത്തെ അത്രയൊന്നും സ്വാധീനിച്ചിട്ടില്ല എന്നുവേണം പറയാൻ.

അദ്ധ്യാപകരും വിദ്യാർത്ഥികളും തമ്മിൽ, വിദ്യാർത്ഥികൾ തമ്മിൽ തമ്മിലും വളരെ അടുപ്പം ഉണ്ടാകേണ്ടതല്ലേ. അത്തരമൊരു മാനസിക ഐക്യം അദ്ധ്യാപകരുടേയും വിദ്യാർത്ഥികളുടേയും ഇടയിൽ ഇന്ന് ഈ കോളേജിലില്ല. (എന്നു വിചാരിച്ച് തീർത്തും ബന്ധമില്ല എന്നർത്ഥമില്ല).

ഇന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥി ഈ സമൂഹത്തിന്റെ സന്തതി കൂടിയാണ്. ആയതിനാൽ സമൂഹത്തിന്റെ പല വൈകല്യങ്ങളും വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയിലും കാണാം. ഇത്തരം വൈകല്യങ്ങൾ ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ ക്യാമ്പസിലെ അച്ചടക്കം നശിപ്പിക്കാറുണ്ട്. സമൂഹം നന്നായാൽ എല്ലാം നന്നാകും.

വിദ്യാർത്ഥി രാഷ്ട്രീയത്തിന് ക്യാമ്പസിലെ നല്ല പൊതു രാഷ്ട്രീയത്തിൽതന്നെ പ്രസക്തിയുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ വിദ്യാർത്ഥി രാഷ്ട്രീയം എന്ന് പറഞ്ഞ് മാററിനിർത്താവുന്ന രാഷ്ട്രീയം ഇല്ല എന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. രാജ്യത്തെ പൊതു പ്രശ്നങ്ങളിൽ ഇടപെടേണ്ടത് എല്ലാവരുടേയും കടമയാണ്.

ഉദാ: ഭരണാധികാരികൾ തെററായ നയം സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ അതിനെതിരെ പ്രതികരിക്കേണ്ടത് വിദ്യാർത്ഥികളുടേയും കടമയാണ്.

വായനയിൽ പ്രത്യേകം തരംതിരിവില്ല. കിട്ടുന്നവയിൽനിന്നും വായിക്കാൻ ഇഷ്ടം തോന്നുന്നവ വായിക്കുന്നു. കോളേജ് ലൈബ്രറി വേണ്ടവിധത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാൻ സമയം കിട്ടിയില്ല.

എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും കയറി പുസ്തകം കാണാനും തിരഞ്ഞെടുക്കാനും വേണ്ട സംവിധാനം വേണം.

പഴമയുടെ പ്രതീകമായ കെട്ടിടങ്ങൾ നമ്മുടെ കോളേജിന്റെ പ്രത്യേകതയാവാം. ഇനിയും നഷ്ടപ്പെടാത്ത ഗ്രാമാന്തരീക്ഷവും നമ്മുടെ കോളേജിന്റെ പ്രത്യേകതയാവാം. ഈ ക്യാമ്പസിലുള്ള വൃക്ഷങ്ങളും മററും നമ്മുടെ കോളേജിന്റെ പ്രത്യേകതയാകാം. എല്ലാം യാന്ത്രികതയിലേയ്ക്ക് നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ഇനിയും ശേഷിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപക വിദ്യാർത്ഥി വ്യക്തിബന്ധങ്ങളുടെ ഉറവയും നമ്മുടെ കോളേജിന്റെ പ്രത്യേകതയാവാം. പിരിഞ്ഞുപോകുന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥി എന്ന നിലയിൽ, മററുപല കോളേജുകളിൽനിന്നും വേർതിരിക്കുന്ന ഈ നല്ല കാര്യങ്ങൾ ഇനിയും നിലനില്ക്കണേ എന്നാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്.

ഈ കോളേജ് ഓട്ടോണമസ് ആക്കുന്നതിനോട് യോജിപ്പുണ്ട്.

സ്പോർട്സിൽ താല്പര്യമില്ല. നേട്ടങ്ങളുമില്ല.

പാഠ്യേതരപ്രവർത്തനങ്ങളിലും നേട്ടങ്ങളൊന്നുമില്ല.

വർത്തമാന ഇന്ത്യയിൽ ഒരാൾക്കുണ്ടാകാവുന്ന ചില ആശങ്കകൾ എനിക്കുമുണ്ട്.

ഒരു പുതിയ പുലരി തീർച്ചയായും ഉണ്ടാകും.

○

വിദ്യാർത്ഥി രാഷ്ട്രീയം അനിവാര്യം

ബേബി തോമസ്
ചരിത്രം, മൂന്നാംവർഷം

ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തോട് എനിക്ക് വ്യക്തിപരമായി വിയോജിപ്പാണുള്ളത്. കാരണങ്ങൾ നിരവധിയാണ്. ഒന്നാമത്തെ പ്രശ്നം വിദ്യാർത്ഥിക്ക് താങ്ങാൻ കഴിയാത്ത സിലബസ് തന്നെയാണ്. മൂല്യനിർണ്ണയത്തിലുള്ള അപാകതയാണ് മറെറാരു പ്രശ്നം. രണ്ടോ മൂന്നോ മണിക്കൂറുകളിൽ ചില തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ചോദ്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥിയുടെ അറിവ് പരിശോധിക്കുക എന്നത് ശരിയായ ഒരു സമീപനമാണോ? വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യതക്കനുസൃതമായ തൊഴിൽ ലഭിക്കുന്നില്ല എന്നതാണ് മറെറാരു പ്രശ്നം. ഇതുമൂലം നേടിയ അറിവിന് പ്രായോഗികതലത്തിൽ പ്രസക്തിയില്ലാതെയാകുന്നു. ഈ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹൃതമാകാനുള്ള സംവിധാനങ്ങളാണ് ഉണ്ടാകേണ്ടത്.

ക്ലാസുമുറിയിലെ പഠനം എന്നെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നില്ല. അദ്ധ്യാപകർ തങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ തീർക്കാനുള്ള വ്യഗ്രതയിൽ പാഠ്യഭാഗങ്ങൾ ഓടിച്ചുതീർക്കുന്നതുമൂലം വിദ്യാർത്ഥിക്ക് ഐഛികവിഷയങ്ങളിൽപോലും താല്പര്യം കുറയുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കഴിവുകളേയും, അപാകതകളേയും മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട് ചർച്ചകളിലൂടെ അദ്ധ്യാപനം നടത്തുകയാണ് ഇതിനുള്ള പരിഹാരമാർഗ്ഗം.

പഠനത്തോട് ഞാൻ പരമാവധി നീതിപുലർത്തുന്നുണ്ട്.

വ്യക്തിത്വ വികസനത്തിൽ കോളേജ് ക്യാമ്പസ് ഏറെ സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. നാനാതരത്തിലുള്ള സംസ്കാര-ഭാഷാ-മത വ്യത്യസ്തതകളുടെ ഒരു സംഗമമാണ് കോളേജ് ക്യാമ്പസ്. അവരവരുടെ കഴിവുകൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെയും, പെരുമാററരീതികളിൽനിന്നും, ആശയങ്ങളിൽനിന്നുമെല്ലാം നമുക്ക് സ്വന്തമായ ഒരു out look വളർത്തിയെടുക്കാൻ സാധിക്കുന്നു.

മററുപല കോളേജുകളെയും അപേക്ഷിച്ച് മെച്ചപ്പെട്ട തരത്തിലുള്ള ഒരു അദ്ധ്യാപക-വിദ്യാർത്ഥി ബന്ധമാണ് ഇവിടെ നിലനില്ക്കുന്നത്. പണ്ടുകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധങ്ങളുടെ ഊഷ്മളത ഇന്നില്ല എന്നത് എടുത്തുപറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

അച്ചടക്കനിയമങ്ങൾ കർക്കശമല്ലാത്തതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ക്യാമ്പസിൽ അച്ചടക്കരാഹിത്യം ഇല്ല എന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. നിയമങ്ങൾ കർക്കശമാകുമ്പോഴാണല്ലോ അവ ലംഘിക്കുവാനുള്ള പ്രവണത കൂടുന്നത്.

കലാലയങ്ങളിൽ രാഷ്ട്രീയത്തിന് പ്രസക്തിയുണ്ടെന്നതന്നെയാണ് ഞാൻ കരുതുന്നത്. സ്വന്തം രാഷ്ട്രീയ വീക്ഷണങ്ങളിലൂടെയും, ചിന്തകളിലൂടെയും വ്യക്തിത്വവികസനം സാദ്ധ്യമാകുന്നു. സ്വയം ഒരു വിശകലനം നടത്തുവാനും രാഷ്ട്രീയ പ്രബുദ്ധതയുള്ള വിദ്യാർത്ഥിക്ക് കഴിയുന്നു. കലാലയത്തിൽനിന്നും പുറത്തേയ്ക്ക് പോകുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ചിലരിലെങ്കിലും Leadership quality യും, ആത്മാർത്ഥതയും ഉണ്ടാകുവാൻ ഇത് സഹായിക്കുന്നുണ്ട്.

വായിക്കാറുണ്ട്. ചരിത്രസംബന്ധിയായ പുസ്തകങ്ങളാണ് കൂടുതലും വായിക്കാറുള്ളത്. ആവശ്യപ്പെടുന്ന പല പുസ്തകങ്ങളും ലൈബ്രറിയിൽനിന്ന് ലഭിക്കാറില്ലെന്നത് തികച്ചും ഖേദകരമാണ്. ഡിഗ്രി വിദ്യാർത്ഥികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം രണ്ടു ലൈബ്രറി കാർഡുകൾ അപര്യാപ്തമാണ്. കുറഞ്ഞത് അഞ്ചു കാർഡുകളെങ്കിലും നൽകേണ്ടതാണ്.

എന്റെ ജീവിതത്തിലെ പല

വിചിന്തനങ്ങൾ....വിമർശനങ്ങൾ....

പ്രധാന മാററങ്ങൾക്കും, അവിസ്മരണീയങ്ങളായ അനുഭവങ്ങൾക്കും സാക്ഷ്യം വഹിച്ച ക്യാമ്പസ്സാണിത്. ഇവിടെനിന്നു പിരിയുമ്പോൾ ഈ കോളേജിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകൾ എന്നും എന്നോടൊപ്പമുണ്ടാകും.

മററു കോളേജുകളെ അപേക്ഷിച്ച് ഈ കലാലയത്തിൽ നല്ല ഒരു അധ്യാപക വിദ്യാർത്ഥി ബന്ധമാണുള്ളത്. പല കോളേജുകളേക്കാളും ശാന്തമായ ഒരു ക്യാമ്പസാണിവിടെയുള്ളത്. വിദ്യാർത്ഥികളെ സമാനഭാവത്തോടെ വീക്ഷിക്കാനുള്ള പ്രവണത ഈ കോളേജിന്റെ മാത്രം പ്രത്യേകതയാണ്.

''സ്നേഹവിപ്ലവം രക്തദാനത്തിലൂടെ''

കോളേജ് ഓട്ടോണമസ് ആകുന്നതിനോട് യോജിപ്പാണുള്ളത്. ഓട്ടോണമസ് ആയി പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ പേരും പെരുമയും ആർജ്ജിക്കുവാൻ ഒരു വ്യഗ്രതയുണ്ടാകുമല്ലോ. അങ്ങനെയാകുമ്പോൾ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും പല നേട്ടങ്ങളുണ്ടാകും. ഓരോ ഫീൽഡിലും ഉള്ള അഭിരുചിക്കനുസരിച്ച് വിദ്യാർത്ഥികളെ നയിക്കാനും ഇതുമൂലം സാധിക്കും.

സ്പോർട്സിൽ എനിക്ക് താല്പര്യമുണ്ടെങ്കിലും, സാഹചര്യം പ്രതികൂലമായതുകൊണ്ട് നേട്ടങ്ങളൊന്നുമുണ്ടായിട്ടില്ല.

പാഠ്യേതരവിഷയങ്ങളിൽ നേട്ടങ്ങളുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഡിബേററ്, പ്രസംഗങ്ങൾ, പ്രശ്നോത്തരി, മഹാന്മാരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ എന്നിവയിലൂടെയെല്ലാം പലതും അറിയുവാനും, തെററുകൾ തിരുത്തുവാനും കഴിയുന്നുണ്ട്.

ജോലി കിട്ടുക എന്നുള്ളതാണ് എന്റെ ലക്ഷ്യം. എങ്കിലും ഇപ്പോൾ പഠിക്കുക എന്നതാണല്ലോ എന്നിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്ന കർമ്മം. പഠനത്തോട് കഴിയുന്നത്ര ആത്മാർത്ഥത പുലർത്തുന്നുണ്ട്.

പ്രതികരിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലും അതെങ്ങനെ വേണമെന്ന് പലർക്കും അറിയില്ല. നേതൃത്വം കൊടുക്കുന്നവനോ, അയാളോടൊപ്പം ചേരുന്നവർക്കോ ഒന്നിനെക്കുറിച്ചും വ്യക്തമായ ധാരണയില്ല എന്നതാണ് പരമാർത്ഥം. △

With best compliments from:

UNITED CATALYSTS INDIA LIMITED

(Girdler and CCI Catalysts Manufacturers)

Head Office:
240, Dr. D. Naoroji Road,
BOMBAY - 400001.

Regd. Office, Factory and
Research & Development Dvn.:
P. O. BINANIPURAM-683502,
Kerala.
Phone: 85-5481, 85-5487,
85-6091 (R & D)

വിദ്യാഭ്യാസ പരിഷ്ക്കാരത്തിന് ചില പ്രായോഗിക നിർദ്ദേശങ്ങൾ

മേരി കുര്യൻ
ബി.എ. രണ്ടാംവർഷം
സൈക്കോളജി

ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തോട് എനിക്ക് തീരെ യോജിപ്പില്ല. കാരണം ഇന്നത്തെ സമ്പ്രദായമനുസരിച്ച് പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന അറിവുമാത്രമേ നമുക്ക് കിട്ടുന്നുള്ളു. ഇവിടെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെമേൽ കുറെ പുസ്തകം അടിച്ചേൽപ്പിക്കപ്പെടുകയാണ്. ഇത് അവരുടെ ചിന്താശേഷിയേയും പ്രതികരണശേഷിയേയും ബാധിക്കും. നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസം പുസ്തകങ്ങളിൽ ഒതുങ്ങുന്നതുകൊണ്ട് പുറംലോകവുമായി ബന്ധപ്പെടാൻ കഴിയുന്നില്ല. അതിനുള്ള അവസരവും പരിമിതമാണ്.

വേറൊരു ന്യൂനത, തൊഴിലധിഷ്ഠിതമല്ല എന്നുള്ളതാണ്. നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം തന്നെയാണ് ഇത്രയും തൊഴിൽരഹിതരെ സൃഷ്ടിച്ചത്. ഈ സമ്പ്രദായംകൊണ്ട് കഴിവിനോ അഭിരുചിക്കോ പററിയ തൊഴിൽ ആർക്കും ലഭിക്കുന്നില്ല. ജീവിതത്തിനുവേണ്ടി, കിട്ടുന്ന തൊഴിൽ എടുത്ത് ജീവിക്കുന്നു.

1984 December 31-ന് കേന്ദ്ര തൊഴിൽവകുപ്പ് മന്ത്രി രാജ്യസഭയിൽ പ്രസ്താവിച്ച കണക്കനുസരിച്ച് ഇന്ത്യയിൽ 2.15 ലക്ഷം മെഡിക്കൽ ബിരുദധാരികളും 27,000 എൻജിനിയറിംഗ് ബിരുദധാരികളും എംപ്ലോയ്മെന്റ് എക്സ്ചേഞ്ചിൽ പേര് രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. 3 വർഷത്തിനുശേഷമുള്ള ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി നമുക്ക് ചിന്തിക്കുവാൻപോലും സാധിക്കില്ല. ഇങ്ങനെ കുറെ ബിരുദധാരികളെ സൃഷ്ടിച്ചതുകൊണ്ട് രാജ്യം ഒന്നും നേടുന്നില്ല. ഇന്ന് വിദ്യാഭ്യാസം ഒരു കച്ചവടച്ചരക്കായി മാറിയിരിക്കുകയാണ്. കാശുള്ളവർ പ്രൈവററ് സ്കൂളിൽ പഠിക്കുന്നു. ഇല്ലാത്തവർ ഗവർമ്മെന്റ് സ്കൂളുകളിലും. ഇത് രണ്ടുതരത്തിലുള്ള പൗരന്മാരെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു.

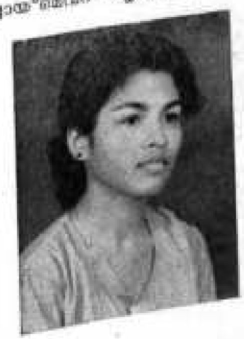

പ്രൈമറി സ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പഠനം വളരെയേറെ ലഘൂകരിക്കണം. ഈ പ്രായത്തിൽ അവർ പ്രകൃതിയുമായി അടുക്കണം. ഇവരുടെ തലച്ചോറിന്റെ വളർച്ചയേക്കാൾ മാനസിക വളർച്ചയാണ് പ്രധാനം. ഇന്നത്തെ സമ്പ്രദായത്തിൽ കൊച്ചുകുട്ടികൾക്ക് പഠിത്തത്തോട് സത്യത്തിൽ വെറുപ്പാണുള്ളത്. എവിടെയും മത്സരമായതുകൊണ്ട് കൊച്ചുകുട്ടികളും അതിന് ഇരയാകുന്നു. അവർക്ക് താങ്ങാനാവാത്ത പുസ്തകങ്ങളും പാഠങ്ങളുമാണുള്ളത്. ഇതിൽനിന്നും ഒരു മോചനം അവർക്ക് നൽകണം.

വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ജിജ്ഞാസ വളർത്തിയെടുക്കുന്ന രീതിയിലുള്ള ഒരു സമ്പ്രദായം കൊണ്ടുവന്നാൽ നന്ന്. ഇത് നമ്മുടെ ശാസ്ത്രയുഗത്തിനെ വളരെയേറെ സഹായിക്കും. ഇങ്ങനെ നമ്മുടെ ഇടയിൽനിന്നും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെയും ഗവേഷകന്മാരെയും വാർത്തെടുക്കാം.

ഇനിയും നമ്മുടെ ഗവേഷണമേഖലയെ വികസിപ്പിക്കണം. കോളേജുകളിലും യൂണിവേഴ്സിററികളിലും ഗവേഷണത്തിനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തണം. കേരളം സാക്ഷരതയുടെ കാര്യത്തിൽ മുന്നിലാണെങ്കിലും ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ പിന്നിലാണ്. അതിനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ നമുക്ക് പരിമിതമാണ്. കമ്പ്യൂട്ടർ യുഗത്തിലേയ്ക്ക് കുതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായത്തിൽ സാരമായ മാററങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയേ പററൂ. സിലബസിലും ചെറിയ മാററങ്ങൾ

വെല്ലുവിളികൾ നേരിട്ടുകൊണ്ട് ഇന്നും........ചാക്കോഹോസ്റ്റൽ

വരുത്തണം. 21-ാം നൂറ്റാണ്ടിനുവേണ്ടി ഇപ്പോഴത്തെ തലമുറയെ പരിശീലിപ്പിക്കണം.

14 വയസ്സുവരെ സൗജന്യം നിർബന്ധിത വിദ്യാഭ്യാസം വേണം എന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. അതിനുള്ള എല്ലാവിധ പ്രോത്സാഹനങ്ങളും ഗവൺമെന്റ് നൽകണം.

നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തിൽ നല്ലൊരു മാറ്റം വരുത്തേണ്ടതു് ഇന്നത്തെ പരീക്ഷാസമ്പ്രദായത്തിലാണ്. പരീക്ഷകൾ കൃത്യസമയത്തു നടത്തണം. കുട്ടികളുടെ ഭാവിയെ പന്താടുവാൻ സമ്മതിക്കരുതു്. അതുപോലെ പരീക്ഷകൾ നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതും, പരീക്ഷാഫലങ്ങൾ നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതും വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഭാവിയെ ബാധിക്കുന്നതാണ്. ഒരു ശ്രദ്ധേയമായ മാറ്റം ഇവിടെ ഉണ്ടാകേണ്ടതുണ്ട്.

ക്ലാസ്സ്റൂമിലെ പഠിത്തം എന്നെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നില്ല. നാലു ചുവരുകൾക്കുള്ളിൽ ഒതുങ്ങിനില്ലേണ്ട ഒന്നല്ല വിദ്യാഭ്യാസം. നമ്മുടെ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളെ എല്ലാം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് നാം പഠിക്കുകയാണെങ്കിൽ നമുക്ക് എല്ലാം വ്യക്തമാകും.

നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായത്തിൽ, നാം പഠിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ പ്രായോഗികമാക്കാൻ സാധിക്കാത്തതാണ്. ഇതിനു് പരിഹാരമായി വിദ്യാർത്ഥികൾ ചേർന്ന്, അവരുടെ വിഷയങ്ങൾക്ക് പറ്റിയ ഗവേഷണശാലകൾ സന്ദർശിക്കുന്നതും മറ്റും വളരെ നല്ലതാണ്. ഇതു് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മനസ്സിനു് വളരെ ആരോഗ്യപ്രദവുമാണ്.

ഒരു വിദ്യാർത്ഥിനി എന്ന നിലയിൽ നിലവിലുള്ള പരിമിതിയിൽ പഠനത്തോടു് നീതിപുലർത്തുന്നുണ്ട്.

ക്യാമ്പസ് അന്തരീക്ഷം വ്യക്തിത്വവികസനത്തെ തീർച്ചയായും സ്വാധീനിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ പ്രായത്തിലാണ് വ്യക്തിത്വവികസനം പൂർണ്ണമാകുന്നതു്.

വ്യക്തിബന്ധങ്ങളും ക്യാമ്പസ് അന്തരീക്ഷവും വ്യക്തിത്വവികസനത്തിൽ നല്ല പങ്കു വഹിക്കുന്നുണ്ട്. പല വ്യക്തികളുമായി ഇടപഴകുന്നതു് പല സംസ്കാരങ്ങളും പെരുമാറ്റങ്ങളും കൈമാറുവാൻ സഹായിക്കുന്നു.

എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥി-അദ്ധ്യാപക ബന്ധം വളരെ നല്ലതാണ്. എന്നാൽ വിദ്യാർത്ഥി-വിദ്യാർത്ഥി ബന്ധം തൃപ്തികരമല്ല.

ആരോഗ്യകരമായ വിദ്യാർത്ഥി-അദ്ധ്യാപക ബന്ധമാണ് നമുക്കുള്ളത്. പഠനകാര്യങ്ങളിലും, NCC, NSS, SCM എന്നീ വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനകളിലൂടെയും അദ്ധ്യാപകർ നമ്മോടൊപ്പംതന്നെ നിൽക്കുന്നുണ്ട്. എല്ലാവിധ പ്രോത്സാഹനങ്ങളും അവർ നൽകുന്നുണ്ട്.

വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് നല്ലൊരു സൗഹൃദബന്ധം കെട്ടിപ്പടുക്കുവാൻ ഇന്നത്തെ സാഹചര്യം അനുവദിക്കുന്നില്ല. അതിനുള്ള സമയവും നമുക്ക് വളരെ കുറവാണ്.

അച്ചടക്കരാഹിത്യം ഇല്ലെന്ന് തീർത്തു പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ മറ്റു കോളേജുകളെ അപേക്ഷിച്ച്, അച്ചടക്കമുള്ള ഒരു അന്തരീക്ഷമാണ് നമ്മുടേതു്.

ക്യാമ്പസിൽ വിദ്യാർത്ഥി രാഷ്ട്രീയത്തിനു് പ്രസക്തിയുണ്ട്. ആരോഗ്യകരമായ രീതിയിലുള്ള രാഷ്ട്രീയം ആവശ്യമാണ്. കാരണം, ഭാവിയിലെ ഭരണചക്രം തിരിക്കേണ്ടവരാണല്ലോ നമ്മൾ.

എന്നാൽ ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയം വളരെ അവികലമാണ്. ഇതു് കോളേജ് ക്യാമ്പസിലെ അച്ചടക്കരാഹിത്യത്തിനും വഴിതെളിക്കുന്നുണ്ട്. പുറത്തുനിന്നുള്ള വലിയ രാഷ്ട്രീയശക്തികളുടെ സ്വാധീനം, വിദ്യാർത്ഥി രാഷ്ട്രീയ സംഘടനകളിൽ നന്നായി ചെലുത്തപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഇതുമൂലം കോളേജിന്റെ സമാധാനനില തകർന്നുപോകുന്നു. പാർട്ടികൾ തമ്മിൽ മത്സരിച്ച് എത്ര വിദ്യാർത്ഥികൾ കൊല്ലപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്? എത്ര പഠിപ്പുദിവസങ്ങൾ നമുക്ക് നഷ്ടമായിട്ടുണ്ട്? ഈ നിലയിൽ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ക്യാമ്പസ് രാഷ്ട്രീയം അസംബന്ധമായിത്തീരുന്നു.

എന്നാൽ പക്വമായ രാഷ്ട്രീയം നമുക്ക് കെട്ടിപ്പടുക്കണം. നമ്മുടെ മുന്നിലുള്ള പ്രധാന കർത്തവ്യം പഠിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. അതിനുശേഷമേ മറ്റെന്തിനും സ്ഥാനം കൊടുക്കാവൂ.

എന്റെ ഹോബി വായനയാണ്. ചരിത്രപുസ്തകങ്ങളും, ആത്മകഥകളുമാണ് ഞാൻ വായിക്കാറുള്ളത്.

നമ്മുടെ കോളേജ് ലൈബ്രറി ഒരു പരിധിവരെ എന്റെ വായനാശീലത്തെ പോഷിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. സാമാന്യവിജ്ഞാനം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു് നമ്മുടെ ലൈബ്രറിയിലെ മാസികകൾ വളരെ സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. മാസികകൾ നല്ല നിലവാരം പുലർത്തുന്നുണ്ടെങ്കിലും, വിനോദത്തിനോടൊപ്പം അറിവും പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ നമ്മുടെ ലൈബ്രറിക്ക് ആവശ്യമാണ്. ഇതു് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വായനാശീലത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതുമാത്രമല്ല, മാനസികോല്ലാസത്തിനും നന്നാണ്.

''ഒന്നാംപക്ഷം പാടിയാറ്റുന്ന ഉണരാമോ......!'' —പി. എച്ച് അസംപ്ഷനിൽനിന്ന്

പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥിനിയാണ് ഞാൻ. ഞാൻ പ്രീഡിഗ്രിക്ക് പഠിച്ച കോളേജിനെ അപേക്ഷിച്ച് വളരെ നല്ലൊരു കോളേജാണ് യു. സി. കോളേജ്.

കേരളത്തിലെ ഒരു ഒന്നാംകിട കോളേജാണ് നമ്മുടേതെന്ന് എനിക്ക് പലപ്പോഴും തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. കോളേജിന്റെ മോട്ടോ 'Truth shall make you free' നമ്മെ നയിക്കുന്ന വെളിച്ചമാണ്.

അദ്ധ്യാപക-വിദ്യാർത്ഥി ബന്ധം വളരെ നല്ല നിലവാരം പുലർത്തുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഏതു പ്രശ്നങ്ങളും പറയുവാനും, പരിഹരിക്കുവാനും ഇവിടത്തെ അദ്ധ്യാപകർ സദാ സന്നദ്ധരാണ്. അനുഭവയോഗ്യതയും, കർമ്മയോഗ്യതയുമായ അദ്ധ്യാപകരുടെ സേവനം വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അനുഗ്രഹമാണ്.

തലമുറകളുടെ വാഗ്ദത്തഭൂമി — യു. സി. കോളേജ് ഒരു ദൃശ്യം

പഠിത്തത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും നമ്മുടെ കോളേജ് നല്ല നിലവാരം പുലർത്തുന്നു. പഠിത്തത്തിനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ നമുക്ക് വേണ്ടുവോളമുണ്ട്. ലൈബ്രറി സൗകര്യങ്ങളും നമുക്ക് നന്നായി ലഭിക്കുന്നുണ്ട്.

പാഠ്യേതര കാര്യങ്ങളിലും യു. സി. കോളേജ് മുന്നിലാണ് എങ്കിലും ഈ രംഗത്ത് കഴിവുള്ള കുട്ടികളെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് കുറച്ചുകൂടി പ്രോത്സാഹനം നൽകണമെന്ന് എനിക്ക് താൽപര്യമുണ്ട്.

കായികരംഗത്ത് നമ്മുടെ കോളേജ് പിന്നിലല്ല. വളരെയേറെ പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ കോളേജിൽ കായികരംഗം ശോഭിക്കാൻ പ്രധാന കാരണം, ധാരാളം കളിസ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളതാണ്.

ഇനിയും നമ്മുടെ കോളേജിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകത, സമാധാനപരമായ ഒരു അന്തരീക്ഷമാണ്. അധികം സമരങ്ങൾ നമ്മെ ബാധിക്കുന്നില്ല. NCC, NSS, പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വ്യക്തിത്വ വികസനത്തെ നന്നായി പോഷിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

ഈ യു. സി. കോളേജിന്റെ അന്തരീക്ഷം വളരെ ആദ്ധ്യാത്മികമാണ്. വികലമായ വ്യക്തിത്വ വികസനത്തെ ഇത് തടയുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികളിലുള്ള അക്രമവാസന കുറയ്ക്കുന്നതിനും ഇത് സഹായിക്കുന്നു.

ആകെക്കൂടി നോക്കിയാൽ നമ്മുടെ കോളേജ് രാഷ്ട്രത്തിനും സമൂഹത്തിനും കൊള്ളാവുന്ന പൗരന്മാരെ വാർത്തെടുക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

നമ്മുടെ കോളേജ് ഓട്ടോണമസ് ആക്കുന്നതിനോട് എനിക്ക് യോജിപ്പില്ല. കാരണം അങ്ങനെയൊരു system വന്നാൽ നമ്മൾ നമ്മിലേയ്ക്ക് ഒതുങ്ങിക്കൂടും. ഒരു കോളേജ് എന്ന നിലയിൽ മററു കോളേജുകളുമായി പഠിത്തത്തിലും, പാഠ്യേതര വിഷയങ്ങളിലും, കായികരംഗത്തും നല്ലൊരു മത്സരം ആവശ്യമാണ്. ഓട്ടോണമസ് ആക്കിയാൽ അത് നഷ്ടപ്പെടുമെന്ന് തോന്നുന്നു.

കായികരംഗത്ത് താൽപര്യമുണ്ട്. മത്സരരംഗത്ത് അധികം ഇറങ്ങിയിട്ടില്ല. സ്പോർട്സ് രംഗത്ത് കൂടുതൽ പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ നൽകണമെന്നല്ലാതെ, നിർദ്ദേശങ്ങളൊന്നുമില്ല.

ഭാവിയെക്കുറിച്ച് ആശങ്കയുണ്ട്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ഒരു വലിയ പ്രശ്നം തൊഴിലില്ലായ്മയാണ്. ബിരുദങ്ങളും ബിരുദാനന്തര ബിരുദങ്ങളും ഉള്ള എത്രയോ പേർ തൊഴിൽരഹിതരായി കഴിയുന്നു.

1984 അവസാനത്തോടെ എംപ്ലോയ്മെൻറ് എക്സ്ചേഞ്ചിൽ പേര് രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിരിക്കുന്നത് 235.47 ലക്ഷം പേരാണ്. ഇത് ചെറിയൊരു സംഖ്യയാണെന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നില്ല.

വ്യവസായവത്ക്കരണത്തിൽ നാം കുറച്ചുകൂടി മുന്നോട്ടുപോയെ മതിയാകൂ. കമ്പ്യൂട്ടർ യുഗം ഇന്ത്യയിൽ വരുത്തുന്ന ഏററവും വലിയ ശാപവും തൊഴിലില്ലായ്മയായിരിക്കും. കമ്പ്യൂട്ടർയുഗം ഇന്ത്യൻ യുവാക്കൾക്കുനേരെയുള്ള ഒരു ചാട്ടവാറടിയായിരിക്കും. എന്നാൽ മററു രാജ്യങ്ങൾക്കൊപ്പം നിൽക്കണമെങ്കിൽ ഇലക്ട്രോണിക്സ്യുഗം പിറക്കുകതന്നെ ചെയ്യണം. രാജ്യത്തിന്റെ ഈ നില ജീവിതരീതിയെ വളരെയധികം സ്വാധീനിക്കുന്നുണ്ട്.

ധാർമ്മികതയുടെ കാര്യത്തിലായാലും നാം പുറകോട്ട് പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നമ്മുടെ ജീവിതമൂല്യങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും നാം കളഞ്ഞുകുളിച്ചു. അജ്ഞാതമായ എന്തോ ഒന്നിനുവേണ്ടിയുള്ള മത്സരമാണ് എവിടെയും. അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ മാനസികനിലയും തകരാറായാണിരിക്കുന്നത്. ആദ്ധ്യാത്മികതയില്ലായ്മ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന് വലിയൊരു ശാപമാണ്. ഇതെല്ലാം സുരക്ഷിതജീവിതത്തെ കാര്യമായി ബാധിക്കും.

അഴിമതിയും അക്രമവും പെരുകുന്നതോടൊപ്പം നമ്മുടെ യുവജനതയുടെ പ്രതികരണശേഷിയും നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. രാജ്യത്തിന്റെ ... ന്ധതയും ദേഷണികരംക്കും എതിരായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ശക്തികളെ തകർക്കണം. ഇന്നത്തെ വളർന്നുവരുന്ന ജനതയ്ക്കേ അതിനു സാധിക്കൂ.

രാജ്യത്തിന് എതിരായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണ് കൂടുതൽ യുവാക്കളും. യുവശക്തിയെ നല്ല പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി ഉപയോഗിക്കണം.

അഴിമതിയും അക്രമവും പെരുകുന്നത്, നമ്മുടെ യുവാക്കളുടെ പ്രതികരണശേഷി നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നതിന് തെളിവാണ്. സത്യത്തിനുവേണ്ടി ധീരമായി ... നേറുവാൻ നാം മുന്നോട്ടുവരണം.

സംഗീതത്തിലാണ് എനിക്കു താൽപര്യം. ... അതിൽ ചെറിയ നേട്ടങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

O

T | ASTE
E | CONOMY
A | CCEPTABILITY

SABARI HAS ALL THESE INGREDIENTS

TO SWEETEN YOUR CUP
AND
BRIGHTEN YOUR LIFE:

SUPPLYCO

KERALA STATE CIVIL SUPPLIES
CORPORATION LIMITED
COCHIN - 20

നിശ

വോൾ സോയിങ്ക
മറുമൊഴി: സന്തോഷ് വി.

അല്ലയോ നിശേ
നിന്റെ കൈകൾ എന്റെ നെററിയിൽ
കനത്തിൽ വീഴുന്നു.
നിന്റെ മൂർത്ത കലപ്പയിൽനിന്നും
മുറിവേൽക്കാനുള്ള കരുത്തു്,
മേഘങ്ങളെപ്പോലെ ചുറുചുറുക്കുള്ള ഒരു ഹൃദയം
എനിക്കില്ല.

നീയൊരു പെണ്ണാണ്,
കായൽത്തിരകളുടെ
ഇടതടവില്ലാത്ത നാഡിമിടിപ്പിന്മേൽ
നീ താണ്ഡവമാടുന്നു.
അസൂയനിറഞ്ഞ നിന്റെ
തുറിച്ച കാക്കക്കണ്ണുകൾ
തിരമാലകളുടെ വെണ്മയെ നശിപ്പിക്കുന്നതു്
ഞാനറിയുന്നു.
എല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടവനെപ്പോലെ
പരിഭ്രമിച്ച് ഞാൻ നിൽക്കുന്നു.
കായലോരത്തെ മണൽത്തരിയെപ്പോലെ
ഞാൻ സ്വയം കീഴടങ്ങി.
ചോരയും ഉപ്പുവെള്ളവും
എന്റെ തായ്‌വേര്‌വരെ കടന്നെത്തുന്നു.

അല്ലയോ നിശേ,
നീ തോരാമഴപോലെ പെയ്യുകയായിരുന്നു.
മഴകതിന്ന ഇലകളിലൂടെ
ചതഞ്ഞ രൂപങ്ങൾ നീ തൂകയായിരുന്നു.
നിന്റെ ഭാരബാധിതമായ അറകളുടെ
ഊഷ്മള സന്നിധിയിൽ
ഞാൻ എല്ലാം മറന്നു മുഴുകുകയായിരുന്നു.
പക്ഷേ, അതു് മിണ്ടാതെ
ചോരനെപ്പോല വന്നു്
എന്നെ മുഖമില്ലാത്തവനാക്കി
വേദനിപ്പിക്കുന്ന രാത്രിപുത്രന്മാർ*
പ്രേതങ്ങളെപ്പോലെ വന്നെത്തുമ്പോൾ
എന്നെ ആരാണു രക്ഷിക്കുക?
എനിക്കു യാതൊന്നും കേൾക്കേണ്ടതില്ല.
നിശ, പ്രജ്ഞയററവനായി വരുമ്പോൾ
എന്നെ വസ്ത്രാക്ഷേപം നടത്തും.
എന്നെ നശിപ്പിക്കും.
അതിൽനിന്നാരാണെന്നെ രക്ഷിക്കുക?

*വെള്ളക്കാർ

The Late Dr. V. K. Alexander

The Union Christian College Community has been irreparably impoverised by the demise of Dr. V. K. Alexander on April 8, 1987 at the age of 74. The majority of our students may not know much about Dr. Alexander since he was living a quiet and secluded life after his retirement in 1973. But those in real need used to come to him for help and guidance. He was always a friend in need.

His association with the college was deep but silent. As a student, a lecturer and professor, as a warden and a valued member of the College Felloship. he influenced the life of the College Community at various levels. To many he was literally a "friend, philosopher and guide". Many a student and member of the staff came to him with problems - mental, spiritual, marital and otherwise. The remarkable quality of keeping confidence encouraged many to discuss with him their intimate problems and difficulties and often the discussion was richly rewarding.

Dr. V. K. Alexander was born on April 2, 1913 at Thazhathangadi, Kottayam as a member of the Valavuchirackal family. His School education was at M. T. Seminary Kottayam and he did his Intermediate at the C. M. S. College. For about a decade, he discotinued his studies and was immersed in journalistic and social work. He served as a member of the Editorial Board of the Malayala Manorama and was one of the early workers of Balagram at Managanam Asram where waifs and strays were taken care of, the Christian Institute at Alleppey and the Karappuram Mission which did service of relief of of the famine at Shertallai during the second world war. As the first General Secretary of the Balajana Sakhyam and one of the pioneers of the Youth Christian Council of Action (YCCA) he evinced sterling qualities of leadership among boys and youth. He was closely associated with such men of leadership as Mr. K. C. Mammen Mappilay, Sadhu K. I. Mathai, Rev. M. P. Job and Acharya Rev. K. K. Chandy. He never considered the decade of his discontinuation of studies as a loss and certainly it was a big gain to the community as a whole.

He joined the Union Christian College as a student of Philosophy in the first year B. A. Class in 1944. Even as a student Dr. Alexander identified himself with the ideals and aspirations of this College. Passing his B. A. Degree Examination with flying colours he joined the Madras Christian College for M. A. in Psychology. After long periods of discussion with friends and prayerful thought he joined the staff of the Union Christian College in 1948 as Lecturer in Philosophy. From 1954 to 1958 he was in U. S. A. and took his Ph. D. in Psychology from the well known University of Princeton. Returning to Alwaye he started the Psychology course in B. A. - the first such course in the Kerala University and also a research wing for Psychology. As warden of a hostel and as lecturer he proved to be an understanding and most sympathetic friend to his wards and students. Scores of students used to come to him outside the classroom with various problems and they found in him a tolerant and affectionate senior friend. Before and after his retirement in 1973 he was doing phychotherapy and he was widely sought after by men and women all over Kerala and outside.

He lost his wife in 1960 and ever since was living alone with his only daughter. For the last few years his health was rather indifferent, but he was living a very disciplined life. Perhaps when large number of patients came from distant places he overstrained himself, but normally he kept his time for sleep, prayer, food and rest. Innumerable couples with marital problems and alcoholics who were slaves to drink were helped by Dr. Alexander to a normal and peaceful course of life.

A gifted writer, Dr. Alexander authored a couple of novels and a very large number of articles for magazines and dailies and scholarly journals. But he never wielded his pen for any cheap writing in order to gain popularity or money.

He was a typical Gandhian. The quality seen in Mahatma Gandhi of creating leaders without himself coming to the forefront was to an abundant measure Dr. Alexander's. He used "to give his shoulders everywhere without showing his head anywhere". He did not behave in the meteoric colourfulness of the demagogue, but in the quiet penetration and permeation of influence seen in the Rishis and Gurus of old. Though short in physical stature he was a towering personality with unbiassed judgement and mature counselling, and a wide sympathy that did not keep out even the worst criminal. The targets of his hatred were not persons but religious intolerance, spiritual pride and hypocrisy.

His life is perhaps too near for us to make a true evaluation in the right perspective. But time will prove the worth of the sterling qualities of his head and heart. His life should serve as an exacting ideal for generations of students and non-students. The words of the Angel to Daniel of old are quite pertinent to the life of Dr. Alexander: "those who are wise shall shine like the brightness of the firmament, and those who turn many to righteousness, like the stars for ever and ever".

(C. T. Benjamin)

MEN DETHRONED !!

Woman, the slave of man in ancient days, is at last his equal. Woman is everywhere; she cannot be excluded from any enterprise, anymore. An easy access to higher education paved the way to the success of women, and they have made their mark in almost every field - as doctors, engineers, teachers, journalists, politicians, in the civil services and in, the armed forces.

This "guardian angel" of the house is a soft-hearted creature, a companion, helpmate and a motivating force. She can understand the difficulties of man more than he himself can, and through methods of docile domination, can even spur him to greater success. For guidance and development, man looks up to woman. She is a wife and a personal secretary, she takes care of the house and brings up the children. Endowed with matchless efficiency, she takes naturally to duties and responsibilities.

I cannot resist the temptation of naming a few women: Joan of Arc, Rani of Jhansi, Florence Nightingale, Madame Curie, Mrs. Indira Gandhi, Queen Elizabeth, Vijayalakshmi Pandit, Sirimavo Bandarnaike, the Soviet Cosmonaut Captain Valentina Nikolyev and the couqueror of Everest Miss Bachendri Pai. The list is endless.

Woman has been greatest 'civilizing influence' in history. If man fails, we can still survive. But if woman fails, only disaster can follow. According to a 'Zulu' dictionary, "man is an animal trained by a woman".

However, a concession has to be made. Only, women are more equal to men, than men are to women (Try to sort that out. I can. I am a woman).

Chandini K Menon
I MA English

With best compliments from:

KERALA PHARMACY

P. B. No. 2

ALWAYE-1

Phone: 3894, 3578, 4176

DAWN

Rose-fringed clouds lift the
Night's veil of darkness.
The young day blushingly steps out
Of the all-embracing arms of
Her lover, the sun;
As his arms reluctantly release her,
They fill the sky, radiating
The joy of remembered happiness.

The placid waters
Of the drowsy river,
Slowly awaken.
The gentle heave of the waves
As yet undisturbed
Hark! Who is the intruder?
A solitary boatman
With his oars, he cuts through the waters,
Splashing them, destroying the
Early morning calm-
But the gliding boat and the oarsman
Merge into
The sound of silence.

The ripples of the river
Hurry to the shore-temple,
To supplicate themselves
Before their Lord.
With devout waves
They wash his feet
And offer him the flowers
Just fallen from the 'devadaru',
Still heavy with the tears of the night.

The spreading rays of the sun
Gently rouse the sleeping birds
That like pearls deck the 'peepul' tree,
Beckoning them to a new day
They spread their wings and
Fly in unison.
A glittering white wave
Rising and falling with
The cool morning breeze
Another flock comes downstream
Cousins who spent the night elsewhere
The sky echoes to their calls,
Wishing them
A happy day.
I wish the same
For you.

Pillay Jayalakshmi
II M A. English

ഭാരതം കണ്ട നാദോപാസകർ

പണ്ഡിതനും പാമരനും ഒരുപോലെ ആസ്വദിക്കുന്ന കലയേത് എന്ന ചോദ്യത്തിന് ആരുടേയും ഉത്തരം 'സംഗീതം' എന്നായിരിക്കും. സംഗീതത്തിന്റെ സാങ്കേതിക വശങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അജ്ഞതപോലും 'സംഗീതത്തിൽ ചെവിയുള്ള' ഒരാൾക്ക് ഈ ആസ്വാദനത്തിൽ പ്രതിബന്ധമായിരിക്കില്ല എന്നതത്രെ ഇതിന്നടിസ്ഥാനം. പാശ്ചാത്യമായാലും പൗരസ്ത്യമായാലും സംഗീതം പ്രധാനമായും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നത് സന്തോഷമാണ്. സംഗീതത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്നതുതന്നെ "രഞ്ജകോ ജനചിത്താനാം സരാഗ കഥിതോ ബുധൈ:" എന്നാണ്. ജനങ്ങളുടെ മനസ്സിനെ രഞ്ജനം ചെയ്യുന്നതാണ്, രമിപ്പിക്കുന്നതാണ്, പിരിമുറുക്കങ്ങൾ ഒഴിവാക്കി ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നതാണ് രാഗനിഷ്ഠമായ സംഗീതം. വികാരധ്വനനം, രസാനുഭവം, അതുവഴി ചിത്തവിമലീകരണം-അതാണ് സംഗീതത്തിന്റെ ധർമ്മം.

ലോകജനത ആദരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സംഗീതപാരമ്പര്യമാണ് ഭാരതത്തിനുള്ളത്. ഈ ലേഖനത്തിൽ വിശ്വസംഗീതത്തിന് കനത്ത സംഭാവന നൽകിയിട്ടുള്ള ഭാരതീയരായ വാഗ്ഗേയകാരൻമാർ ആരൊക്കെ എന്ന് കണ്ടെത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്. ത്യാഗരാജന്റെയോ, സ്വാതിതിരുനാളിന്റെയോ മഹത്വം ഒരു ലേഖനത്തിലൂടെ അനാവരണം ചെയ്യുക സാദ്ധ്യമല്ലല്ലോ. എന്നതുകൊണ്ട് നാദത്തെ ഉപാസിച്ച ആ പ്രതിഭകൾ ആരെല്ലാമാണ് എന്നതുമാത്രമാണ് ഇവിടത്തെ പ്രതിപാദ്യം.

ഭാരതത്തിൽ പ്രധാനമായി നിലവിലിരിക്കുന്ന രണ്ട് ശാസ്ത്രീയ സംഗീത വിഭാഗങ്ങളാണ് 'ഹിന്ദുസ്ഥാനി സംഗീത'വും 'കർണ്ണാടക സംഗീത'വും. ഈ രണ്ട് വിഭാഗങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ഉദാത്തം രണ്ടാമത്തേതാണെന്ന പറയാം. അത്രയ്ക്ക് വൈവിധ്യവും ശാസ്ത്രീയ അടിസ്ഥാനവുമുള്ളതാണ് ദക്ഷിണേന്ത്യൻ സംഗീതം. ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന അത്ഭുത പ്രതിഭാധനരായ വാഗ്ഗേയകാരൻമാരാണ് കർണ്ണാടക സംഗീതത്തെ അതിന്റെ ഔന്നത്യത്തിലെത്തിച്ചത്.

ത്യാഗരാജസ്വാമികൾ

(1767–1847)

രാമബ്രഹ്മത്തിന്റെയും ശാന്താദേവിയുടെയും പുത്രനായിട്ടായിരുന്നു ത്യാഗരാജന്റെ ജനനം. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ച അദ്ദേഹം ചെറുപ്പത്തിലെ സംഗീതത്തിൽ അതിയായ താൽപര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു. സംഗീതം അഭ്യസിപ്പിക്കുവാൻ ചെന്ന ഗുരുവിനേക്കാൾ പാടവം അദ്ദേഹം പ്രകടിപ്പിച്ചതായി പറയപ്പെടുന്നു.

ദക്ഷിണേന്ത്യൻ സംഗീതത്തിലെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ കൃതികൾ ത്യാഗരാജന്റേതാണ്. സംഗീത സദസ്സുകളിൽ 'കൃതി' എന്ന രൂപം കൊണ്ടുവന്നത് സ്വാമികളാണ്. ആ പാട്ടുകൾ കൂടുതലും ശ്രീരാമനെ സ്തുതിക്കുന്ന ഭക്തിഗീതങ്ങളാണ്. എന്നാൽ തത്വരത്നങ്ങളും ആ സംഗീതത്തിന്റെ കാതലാണ്. 'നിധിചാല സുഖമാ' 'മോക്ഷമുഗലദ........' തുടങ്ങിയ കൃതികൾ അതിനുദാഹരണങ്ങളാണ്. നാദോപാസനയിലൂടെ ദൈവികതേജസ്സ് ദർശിച്ച ദാർശനികനായിരുന്ന ത്യാഗരാജ സ്വാമികൾ സന്യാസജീവിതം നയിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗാനങ്ങൾ അവസര വി

(ത്യാഗരാജ സ്വാമികൾ)

കാരജന്യങ്ങളായിരുന്നു. തന്നെ സ്തുതിച്ചൊരു കൃതി എഴുതാൻ പറഞ്ഞതിന് തഞ്ചാവൂർ രാജാവ് ശരഭോജിക്കു കൊടുത്ത മറുപടിയാണ് 'നിധിചാലസുഖമാ........' എന്ന കല്യാണിരാഗകൃതി. നരനെയും ധനത്തിനെയും താൻ സ്തുതിക്കയില്ലെന്നും ഈശ്വരഭജനമാണ് കാമ്യമെന്നും ഈ കൃതിയിലൂടെ സ്വാമികൾ വിളംബരം ചെയ്യുന്നു.

വലിയൊരു ശിഷ്യസമൂഹം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. സ്വാമികൾ ഓരോ അവസരത്തിലും പാടിയിരുന്ന ഗാനങ്ങൾ ശിഷ്യൻമാർ അപ്പപ്പോൾ കുറിച്ചെടുത്തതിന്റെ ഫലമായാണ് ആ സംഗീതശില്പങ്ങൾ നമുക്കിന്ന് ആസ്വദിക്കുവാൻ കഴിയുന്നത്. സംഗീതലോകത്തിന് അമൂല്യമായ സംഭാവനകൾ നൽകിയ ആ നാദഭൂപതി 1847-ൽ ആലാപനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കെ ജീവൻ വെടിഞ്ഞു. സ്വാമികളുടെ സ്മരണ പുതുക്കുന്നതാണ് ഇന്ന് വർഷംതോറും 'തിരുവയ്യാറിൽ' നടന്നുവരുന്ന 'ത്യാഗരാജ സംഗീതോത്സവം' ഭാരതത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ശാസ്ത്രീയ സംഗീതമേളയാണിത്.

ശ്യാമശാസ്ത്രികൾ

(1792–1827)

സംഗീതസാമ്രാട്ടായിരുന്ന ശ്യാമശാസ്ത്രി 1762 ഏപ്രിൽ 26-ാം തീയതി ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ ജനിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യകാല നാമം 'ശ്യാമകൃഷ്ണൻ' എന്നായിരുന്നു. ഒരു സാത്വികൻ കൂടിയായിരുന്ന ശ്യാമശാസ്ത്രി സംഗീതത്തിനു നൽകിയ സംഭാവന അവിസ്മരണീയമാണ്. ശാസ്ത്രികൾ രചിച്ച 'നവരത്നമാലിക' സുപ്രസിദ്ധമാണ്. ഇതിലെ നവരാഗങ്ങൾ സംഗീതപ്രേമികൾക്ക് കർണ്ണപീയൂഷങ്ങളാണ്. അപൂർവ്വ രാഗാലാപനത്തിൽ വിദഗ്ദ്ധനായിരുന്ന ശ്യാമശാസ്ത്രി. 1827 നോടടുത്ത് ശ്യാമശാസ്ത്രി ദിവംഗതനായി.

മുത്തുസ്വാമി ദീക്ഷിതർ

(1776–1835)

'ത്രിമൂർത്തി'കളിൽ തൃതീയനായ മുത്തുസ്വാമി ദീക്ഷിതർ സംഗീതവിദ്വാൻ രാമസ്വാമിയുടേയും സുബ്ബലക്ഷ്മി അമ്മാളിന്റെയും പുത്രനായി 1776 മാർച്ച് 24-ാം തീയതി തിരുവാരൂരിൽ ജനിച്ചു. ഗുരു ചിദംബരനാഥ യോഗിയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഗീത ഗുരു. ദക്ഷിണേന്ത്യൻ സംഗീതത്തിൽ ദീക്ഷിതരുടെ സംഭാവന നിരവധിയാണ്. സംസ്കൃതത്തിൽ മാത്രം കൃതികൾ രചിച്ച് കർണ്ണാടക സംഗീതത്തെ സമ്പുഷ്ടമാക്കിയ ഏക വാഗ്ഗേയകാരൻ മുത്തുസ്വാമി ദീക്ഷിതരാണ്. ദീക്ഷിതരുടെ 'വാതാപി ഗണപതിം ഭജേഹം' എന്ന കൃതി സംഗീതപ്രേമികൾ ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കുന്നതല്ല. 1835-ൽ ഒരു ദീപാവലി നാളിൽ ശിഷ്യരുടെ സംഗീതാലാപനം (മീനാക്ഷി മേമുദം, പൂർവ്വികല്യാണി) കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കെ അദ്ദേഹം സമാധിയടഞ്ഞു.

സ്വാതിതിരുനാൾ

(1813–1846)

സംഗീത ലോകത്തിലെ അത്ഭുതപ്രഭാവനായ സ്വാതിതിരുനാൾ 1813 ഏപ്രിൽ 16-ാം തീയതി തിരുവിതാംകൂർ രാജവംശത്തിൽ ജാതനായി. സംഗീതത്തിന് വിസ്മരിക്കാനാവാത്ത വാഗ്ഗേയകാരനാണ് സ്വാതിതിരുനാൾ. 'ഗർഭശ്രീമാൻ' ആയി ജനിച്ച സ്വാതിതിരുനാൾ 1829-ൽ രാജ്യഭാരമേറ്റു. 'ത്രിമൂർത്തി'കളുടെ സമകാലികനായിരുന്ന സ്വാതിതിരുനാൾ പലവിധത്തിലും അസാമാന്യനായ കലാപ്രതിഭയായിരുന്നു. 'തഞ്ചാവൂർ നാൽവർ' എന്നറിയപ്പെടുന്ന ചിന്നയ്യ, പൊന്നയ്യ, ശിവാനന്ദം, വടിവേലു എന്നിവരും ഇരയിമ്മൻ തമ്പി, ഷട്കാല ഗോവിന്ദമാരാർ തുടങ്ങിയ കലാകോവിദൻമാർ സ്വാതിതിരുനാളിന്റെ സദസ്സിനെ അലങ്കരിച്ചിരുന്നു. ബഹുഭാഷാ പണ്ഡിതനായിരുന്ന സ്വാതിതിരുനാൾ 18 ഭാഷയിൽ അദ്ദേഹം കവിത രചിച്ചിരുന്നതായി പറയപ്പെടുന്നു. ഏറ്റവും കൂടുതൽ ഭാഷയിൽ സംഗീത ഉരുപ്പടികൾ രചിച്ചിട്ടുള്ള വാഗ്ഗേയകാരൻ സ്വാതിതിരുനാളാണ്. ത്യാഗരാജസ്വാമികൾപോലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഗീതപാടവത്തെ ആദരിച്ചിരുന്നതായി കരുതുന്നു. ജതി, സ്വരം, സ്വരജതി, വർണ്ണം, തില്ലാന, പദം, കൃതി, കീർത്തനം എന്നീ ഇനങ്ങളിൽ സ്വാതിതിരുനാളിന്റെ സംഭാവന അനവധിയാണ്. '[illegible] സകലകലാ പ്രോത്സാഹകൻ കൂടിയായിരുന്ന സ്വാതിതിരുനാൾ' എന്ന് ഉള്ളൂർ പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

സാഹിത്യരംഗത്തും സ്വാതിതിരുനാളിന്റെ സംഭാവന അവിസ്മരണീയങ്ങളാണ്. ഭക്തിമഞ്ജരി, സ്യാനന്ദൂര പുരവർണ്ണന, ഉത്സവ

സംസ്കൃത കൃതികളും, ഉത്സവ പ്രബന്ധം, പ്രാസപ്രതിപാദനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മലയാളഗ്രന്ഥങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഭാവനകളാണ്. കലയുടെ വിവിധ രംഗങ്ങളിൽ പ്രശോഭിതനായ സ്വാതിതിരുനാൾ 1846 ഡിസംബർ 26-ാം തീയതി ദിവംഗതനായി.

പുരന്ദരദാസർ (1484-1564)

താളമേള സമന്വയമാണ് സംഗീതത്തിൽ 'ഭക്തി'യില്ലെങ്കിൽ സംഗീതം, സംഗീതമാവില്ലെന്ന് വിശ്വസിച്ച നാദോപാസകനായിരുന്നു പുരന്ദരദാസർ. ഇന്നത്തെ കർണ്ണാടക സംസ്ഥാനത്തെ 'ബില്ലാർ' ജില്ലയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മസ്ഥലം. കർണ്ണാടക സംഗീത പിതാമഹൻ' എന്ന നിലയിൽ വിശ്രുതനാണ് പുരന്ദരദാസർ. കർണ്ണാടകസംഗീതാഭ്യസനത്തിന് അടക്കം ചിട്ടയും ഉണ്ടാക്കിയതും 'മായാമാളവ ഗൗള'രാഗം അഭ്യസനത്തിനായി തെരഞ്ഞെടുത്തതും അദ്ദേഹമാണ്. ഈ സേവനം കർണ്ണാടകസംഗീതാഭ്യസനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമാണ്.

ധനസമ്പാദനമാണ് ജീവിതലക്ഷ്യം എന്ന് ചിന്തിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു വഴിത്തിരിവും, ഭക്തി മാറ്റവും നൽകിയത് നാദോപാസനയായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം എണ്ണമറ്റ സംഗീതഉരുപ്പടികൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവയെ 'ദാസർ' പദങ്ങളെന്നും 'ദേവർ' നാമങ്ങളെന്നും പറയുന്നു. 2000 ത്തോളം ഗീതങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റേതായുണ്ട് എന്നാണ് തിട്ടപ്പെടുന്നത്. നാദപ്രപഞ്ചത്തിലെ ആ അമൂല്യശ്രുതി 1564 ൽ 'ഹംപി'യിൽ വച്ച് അന്തരിച്ചു.

ദക്ഷിണേന്ത്യൻ സംഗീതത്തിന്റെ സുവർണ്ണദശയിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന സംഗീതജ്ഞരാണ് ത്യാഗരാജ സ്വാമികൾ, ശ്യാമാശാസ്ത്രികൾ, മുത്തുസ്വാമി ദീക്ഷിതർ, സ്വാതിതിരുനാൾ എന്നിവർ. ഇതിൽ ആദ്യത്തെ മൂന്ന് പേർ "കർണ്ണാടകസംഗീത ത്രിമൂർത്തികൾ" എന്നറിയപ്പെടുന്നു. ഈ ത്രിമൂർത്തികളുടെ ജന്മസ്ഥലം ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ 'തിരുവാരൂർ' ജില്ലയാണ്. ഭക്തി നിറഞ്ഞുതുളുമ്പുന്നവയായിരുന്നു ഇവരുടെ ഗാനങ്ങൾ. ഗാനകൃത്തെന്നതിനേക്കാളുപരി സ്ഥാനമർഹിക്കുന്ന മഹാപ്രതിഭയാണ് സ്വാതിതിരുനാൾ.

ഹരിദാസ് കെ. ജി.
രണ്ടാംവർഷ പ്രീഡിഗ്രി
തേഡ് ഗ്രൂപ്പ് എ.

With best compliments from:

PREMIER ELECTRICALS
ALWAYE

AUTHORISED DEALER:

KELTRON TV's

Phone : 3456

With best compliments from:

VICTORY
OFFSET PRINTERS
P. B. No. 15
KUNNAMKULAM

Phone : 2234, 2734

വെളിച്ചത്തിന്റെ കാഥിക

മലയാള സാഹിത്യ തറവാട്ടിലെ മുത്തശ്ശിയായ ലളിതാംബിക അന്തർജനം ഇക്കഴിഞ്ഞ ഫെബ്രുവരി ആറാം തീയതി അന്തരിച്ചു. സ്നേഹവും വാത്സല്യവുംകൊണ്ട് ഒരു തലമുറയെ സംപുഷ്ടമാക്കുകയും വരും തലമുറയ്ക്ക് അക്ഷരങ്ങളിലൂടെ അഗ്നി പകരുകയുംചെയ്ത കാഥികയാണ് ലളിതാംബിക അന്തർജനം. ഒരു കാലഘട്ടത്തിലെ സമൂഹത്തിന്റെ ആന്തരികക്ഷോഭങ്ങളെ വാക്കുകളിലൂടെ അവർ പ്രകടിപ്പിച്ചു.

കവിതയിലൂടെയാണ് അന്തർജനം സാഹിത്യത്തിലേയ്ക്ക് കടന്നുവരുന്നത്. മറക്കുടയ്ക്കുള്ളിൽ കഴിയുന്ന മറ്റന്തർജനത്തിന് പൊതുവേദിയിലേയ്ക്ക് കടന്നുവരാൻ അക്കാലത്ത് കഴിയുമായിരുന്നില്ല. എന്നിട്ടും ലളിതാംബിക അന്തർജനം മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ അഗ്നി വർഷിച്ചു. സത്യത്തിന്റെ സ്വരം തീക്ഷ്ണമാക്കാൻ അവർ കഥയെത്തന്നെ തന്റെ മീഡിയമാക്കി. ചെറുകഥയിലൂടെ അവർ സാമൂഹ്യ വിമർശനം നടത്തി നമ്പൂതിരി സമുദായത്തിൽ അലിഞ്ഞുചേർന്ന രോഗത്തിന് മരുന്ന് കണ്ടെത്തുകയായിരുന്നു ഈ മുത്തശ്ശിയുടെ ജീവിതലക്ഷ്യം. ചരിത്രത്തിന്റെ ഉള്ളറകളിലേയ്ക്ക് മനുഷ്യസ്നേഹത്തോടെ ഇറങ്ങിച്ചെന്ന് സത്യത്തെ അവർ കണ്ടെത്തി ആവിഷ്കരിച്ചു. മരണകാലത്തിൽപ്പോലും സൂര്യതേജസ്സ് വർഷിച്ച അന്തർജനം ഇന്നും പുതിയ തലമുറയുടെ ആത്മാവിൽ വെളിച്ചം വിതറുന്നു.

വികസ്വരസമൂഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തുടിപ്പുകൾ

ഞങ്ങളുടെ നാട്ടുകാർ
ജന്മനാ കറുത്തവരാണ്.
ഭൂമിയുടെ
വരണ്ട കവിളിലെ
സൂര്യാഘാതങ്ങൾപോലെ
ഞങ്ങളുടെ പൂർവ്വികർ
അപരിഷ്കൃതരായിരുന്നു.
എങ്കിലും
അവരുടേത്
നിറപ്പകിട്ടുള്ള
ഒരു ജീവിതമായിരുന്നു.
പുലരികളിൽ
കാഹളം മുഴക്കിപ്പോയി,
അവർ
സൂര്യനോട് സംസാരിച്ചിരുന്നു.
വെയിലിൽ പഴുത്ത മുഖവുമായി
തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ
സൂര്യരശ്മികൾ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു.
ഒരു കറുത്ത നദിപോലെ
പാഞ്ഞുചെന്ന്
മതിലുകൾ തകർത്ത്
സമുദ്രത്തിൽ വീണു പതഞ്ഞിരുന്നു.

ഇന്ന്,
ഞങ്ങളുടേത്
ഒരു വികസ്വര സമൂഹമാണ്.
സത്യസന്ധമായ
ഒരാത്ത പരിശോധനയിലാണ്
ഞങ്ങളിപ്പോൾ.
കറുത്ത നിറമാണ്
ഞങ്ങളുടെ അപരിഷ്കൃതത്വത്തിന്റെ
തായ്‌വേരെന്നത്രേ
പുതിയ ഗവേഷകരുടെ അഭിപ്രായം.
കുറച്ചുനാളായി
ഞങ്ങളെ വേദനിപ്പിച്ചിരുന്നതും
അതുതന്നെ.
എന്നാൽ
ഞങ്ങളുടെ അയൽരാജ്യക്കാർ
മഹാമനസ്കർതന്നെ.
വെളുക്കാനുള്ള ക്രീം
സൗജന്യവിലയ്ക്ക് തരാമെന്ന്
അവർ
വാഗ്ദാനം ചെയ്തു.

മാത്രമല്ല,
ആചാരങ്ങൾ നിലനിർത്തണമെന്നും
അവർ പറഞ്ഞു–
ഇന്നും
പുലരികളിൽ
ഞങ്ങൾ കാഹളം മുഴക്കാറുണ്ട്.
സൂര്യന്റെ ചൂട്
തൊലി കറുപ്പിക്കുന്നതിനാൽ
ഞങ്ങൾ
മുഖത്ത് ആ ക്രീം പുരട്ടും.
ഒടുവിൽ
തെരുവിന്റെ അറ്റത്ത്
ഒരു വലിയ ചുവന്ന പീഠത്തിൽ
പ്രകാശത്തിന്റെ വസ്ത്രം ധരിച്ചുനില്ക്കുന്ന
പുരോഹിതനോട്
ഞങ്ങൾ സംസാരിക്കാറുണ്ട്.
തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ
പനിനീരിൽ മുക്കിയ
വൈക്കോൽ തുമ്പുകൾ
കൊണ്ടുവരാറുണ്ട്.
അപ്പോഴൊക്കെ
അവരുടെ ക്യാമറ
കണ്ണുചിമ്മി ഉറക്കം.
വാസ്തവത്തിൽ
സംസ്കാരം ബലികഴിക്കാതെ
പുരോഗതിയിലേയ്ക്കു വളരുന്ന
ഞങ്ങളെത്ര
ഭാഗ്യവാന്മാരാണ്........
അവരെത്ര
മഹാമനസ്കരാണ്........

ചന്ദന
എം. എ. ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യം, ഫൈന

പ്രവാസിയായ സുഹൃത്തിന്റെ അവസാനരാത്രി

ഗീതാ........
ഒമ്പതാം സിംഫണിയുടെ
ശോകച്ചിറകിൽ
നിന്നെ ഞാൻ ശ്രവിക്കുന്നു.
മനസ്സിന്റെ ഗുഹകളിൽ
കൃഷ്ണശില മാഞ്ഞുപോകുന്നു.
സ്നേഹത്തിന്റെ
വിനാഴികകൾതേടുന്ന ഗീതാ
കൽപ്പാന്തങ്ങളിൽ
നിശാപാതങ്ങളേറ്റ്
നടന്നുപോകുന്നു.
ഗീതാ........
പൈൻമരത്തിന്റെ
ചോട്ടിലൂടെ, സിതാറിന്റെ
ബിഹാഗ് മുഴക്കത്തിലൂടെ
ചുവന്ന സൂര്യൻ
ചക്രവാളാന്തത്തേക്ക്
നിന്നെത്തേടി പറക്കുന്നു.
നിന്റെ മഹാശ്രവണങ്ങളെ
കാതോർക്കുന്ന ഗീതാ,
മഞ്ഞുകാലങ്ങളിലെ
യുഗ്മഗാനം കേൾക്കുന്നു.
വനകുടീരത്തിലെ
ഋഷികുമാരന്റെ കഥ
നീ എനിക്ക് പറഞ്ഞുതരുന്നു.
ആദികവിയുടെ
നിശാഗാനങ്ങളും
തീരുന്ന രാത്രി
നാം രാത്രി വണ്ടിതേടുന്നു.
ഗീതാ........
രക്തം വളമാക്കപ്പെട്ട
നിന്റെ ഗോതമ്പുവയലുകളുടെ
സംഗീതം
നിന്നിലേയ്ക്കു പകരുന്നു.
നിന്റെ മൗനങ്ങളുടെ
ജനൽവിരികളിൽ
സൗഗന്ധികം പൂക്കുന്നു.
സ്വപ്നങ്ങളുടെ ഭൂമിയിലെ
മരീചികയുടെ വെളിച്ചങ്ങളും

എന്റെ മഹാഗണിയുടെ
താളുകളിൽ വേദനിക്കുന്നു.
ഗീതാ........
ശൃംഗങ്ങളിലൂടെ
നിന്റെ സംഗീതം
കൊക്കകൾ പിളരുന്നു.
നിന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾക്കുവേണ്ടി
മഴ കാതോർക്കുംമുമ്പേ,
സത്യവാന്റെ ചുണ്ടുകളിൽ
നിന്റെ ചുംബനം
ഹനിക്കും മുമ്പേ,
നിഴലും, തണലും തേടാൻ
ഒരു ജിപ്സി വിലപിക്കുന്നു.
വെളുത്ത മുത്തുമാലയുമായ്
രാപക്ഷി പറക്കുംമുമ്പേ
നിന്റെ മുളംതണ്ടിൽ
സരയൂ
അയോദ്ധ്യാദുഃഖം മൂളുന്നു.
ഗീതാ........
നീ എനിക്കിന്ന്
അപ്രാപ്യമായ
ശോകദുഃഖമാണ്.
എന്റെ ജനൽപാളി
ബന്ധനങ്ങളിലൂടെ
സ്വാതന്ത്ര്യമായ മഹാപ്രസ്ഥാനം
എന്നിൽ എരിയുന്നു.
ഗീതാ........
ഓരോ ഡിസംബറിന്റെ
മഞ്ഞലപാളികളിൽ
മൺവിളക്കിന്റെ
കരിന്തിരിപോലെ
നിന്നെ ഞാൻ കാണുന്നു
ഉറക്കമുണർന്ന്
നക്ഷത്രരശ്മികൾ പൂക്കാത്ത
വാടാമല്ലികളിലൂടെ
പുണ്യരാത്രികളിലെ
നരച്ച പരിവേഷമില്ലാതെ
നമുക്ക് പിരിയാം.

സന്തോഷ് വി.
രണ്ടാംവർഷ പ്രീഡിഗ്രി

Indeed Worth a Thousand Words

Humankind has at its disposal a universal language which reaches across all verbal boundaries. Diverse in its range of expression, yet unique in its individuality, this body language bridges all racial and cultural differences. The smile is the simplest expression of love and joy, a sharing of spirit, and it needs no translation. The smile is instinctive. The message complete, self-contained yet infinite. Momentary yet timeless; personal yet universal.

In today's world, sadly, smiling is not as popular as it once was. The openly shared smile is often the first casualty of stressful life-styles, particularly in 'developed' societies, where social annonymity usually requires the smile to be a private expression. In the 'developing' world, life is no less difficult. Yet, smiles are freely given and accepted without the self-conscious embarrassment so evident in the west. Even in those societies where most people would find little to smile about, the smile is as common as survival is uncertain.

The smile is a childlike expression, a simple sharing of joy that acknowledges no racial or social barriers. Those who find it difficult to smile have perhaps lost touch with the simple joy of living that children express so freely. Each smile is unique though the race and social background of the faces vary greatly. The smile is a unifying force which shines through all levels of diversity and hardship. A fingerprint of ourselves, our variety and yet sameness, our suffering and survival outward problems overwhelmed by inner joy. The smile is a celebration of the life force that links us all.

The simple message cotnained in these faces requires neither explanation nor establishment. It enriches those who receive, without making poorer those who give. It takes but a moment, but the memory of it sometimes lasts forever. None is so rich of mighty that he can get along with it and none is so poor that he can't be made rich by it.

Yet it cannot be bought, begged, borrowed or stolen, for it is something that is of no value to anyone until it is given away. Some people are too tired to give you a smile. Give them one of yours as none needs a smile so much as he who has no more to give. Yes! A smile is indeed worth a thousand words.

Jose Thomas
II M.A. History

COMINCO BINANI ZINC LIMITED

THE COMPANY THAT PIONEERED

ELECTROLYTIC ZINC IN INDIA

LOOKS AHEAD

AND is now geared to meet the technological challenges of

THE 21st CENTURY

Manufacturers of :

HIGH GRADE ZINC	CADMIUM METAL	SULPHURIC ACID
of 99.95% min. purity	of 99.9% min. purity	of 98% min. strength

All conforming to ISI specifications

CBZ COMINCO BINANI ZINC LIMITED

WORKS :	REGD. OFFICE :	HEAD OFFICE :
Binanipuram-683 502	Binani Buildings	Mercantile Chambers
Kerala	38, Strand Road,	12, J. N. Heredia Marg.
Phone: 85-5274 (5 lines)	Calcutta-700 001	Ballard Estate
Telex : 0885-559	Phones: 251347/251349/ 250679	Bombay-400 038
	Gram : COMBIZINC	Phones : 267491-5
	Telex : 021-4539	Gram : DHATUBANA
		Telex : 011-73515

സാക്ഷികൾ

ജീർണ്ണിച്ചു പഴകി വീഴാൻ ഒരുങ്ങുന്ന പഴയ കോട്ട പുരാവസ്തു ഗവേഷകന്മാരുടെ അധീനതയിലായപ്പോൾ അബ്ദുള്ളയുടേയും റാക്കണ്ണൻ കോരന്റേയും മനസ്സ് തണുത്തു. കാരണം അവിടത്തെ അറ്റകുറ്റങ്ങൾ തീർക്കാൻ സർക്കാർ ടെൻഡർ വിളിച്ചിരിക്കയാണ്. നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ അഴുക്കും മാലിന്യങ്ങളും, അതിനേക്കാളും മലീമസമായ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടെ ശവനാറ്റങ്ങളും ഒന്നിച്ചുകൂടിയ കോട്ടയുടെ സമീപപ്രദേശത്തുപോലും കയറാൻ ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യന് ധൈര്യമുണ്ടാവുകയില്ല! പക്ഷേ മൂക്കിന്ന് ഗന്ധമോ, ശവത്തിന് നാറ്റമോ, മനസ്സിൽ വിശ്വാസങ്ങളുടെ ഭാരമോ ഇല്ലാത്ത അബ്ദുള്ളയും, കോരനും കോട്ടയുടെ പുനരുദ്ധാരണപ്രവർത്തനത്തിനായി തയ്യാറായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുമാത്രം യാതൊരു മത്സരവുമില്ലാതെ അവർക്ക് കരാർ ജോലി ലഭിച്ചു.

* * * *

അബ്ദുള്ള ഒരു സ്വയംഭൂവാണ്; എവിടെ ജനിച്ചു; മാതാപിതാക്കൾ ആരാരാണ് ഇതൊന്നും അവനറിയില്ല. അവന് അറിയുവാൻ താല്പര്യമുള്ള കാര്യങ്ങളെ ആയിരുന്നില്ല അവയൊന്നും. അതുകൊണ്ടുമാത്രം അവന്റെ തലച്ചോറിന് ക്ഷതമേറ്റില്ല; പൂർണ്ണമായും അവൻ മനുഷ്യൻ മാത്രമാണ്.

റാക്കണ്ണൻ കോരനും ആധുനിക ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ ഒരു 'drop out' ആണ്. ഏതോ വേശ്യ പ്രസവിച്ചു ഉടനെ ഉപേക്ഷിച്ചുപോയ കുഞ്ഞ് പലേടങ്ങളിലും വളർന്ന് പല ബാലാരിഷ്ടതകൾക്കും അധീനമായി റാക്കണ്ണനായി. ആകാശത്തെ നക്ഷത്രങ്ങളെപ്പോലെ അവന്റെ മുഖത്ത് നിറച്ച് വസൂരിക്കലകൾ ആയിരുന്നു, അങ്ങനെയിരിക്കെ അവൻ അബ്ദുള്ളയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു. ബന്ധം ദൃഢപ്പെട്ട് അവർ ആത്മമിത്രങ്ങളായി; സഹപ്രവർത്തകരായി; എത്ര ജോലിയും ചെയ്യും; വായനയില്ല; അതുകൊണ്ടുമാത്രം അവർ മണ്ടന്മാരെന്ന് മുദ്രകുത്തപ്പെട്ട്. അവർ കൈമാറുന്ന വികാരങ്ങളും മറ്റൊരാളറിയാറില്ല. ജോലി ചെയ്യുന്ന പണം നാളെയെന്ന ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി സൂക്ഷിക്കാറുമില്ല. ചിലവുകൾ കഴിച്ച് ബാക്കി പണംകൊണ്ട് പുസ്തകം. എവിടെയെങ്കിലും കിടന്നുറങ്ങും, ആരുടേയും ശല്യമില്ലാത്ത ശവപ്പറമ്പിൽ ഉറങ്ങാനാണ് അവർക്ക് താല്പര്യം.

അങ്ങനെ കോട്ടയുടെ പൊട്ടിപ്പൊളിഞ്ഞ വാതിലുകളും, ഭിത്തികളും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം നന്നാക്കാൻ തുടങ്ങി ആ കൂട്ടുകാർ. ജീവനെപ്പറ്റി അവർക്ക് മാത്രം മനസ്സിലാവുന്ന ആ ചിന്തകൾ പരസ്പരം കൈമാറിക്കൊണ്ട് നിരന്തരമായ പ്രവർത്തനത്തിലാണ് രണ്ടുപേരും. ഇടയ്ക്ക് ജീപ്പിൽ വന്നിറങ്ങി പരിശോധനയെന്ന പ്രഹസനം നടത്തുന്ന ഇഞ്ചിനീയർമാരെ അവർ ശ്രദ്ധിക്കാറില്ല. അവർ കൊടുക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിക്കാറുമില്ല. ദിവസങ്ങൾ നീങ്ങുന്നു. കോട്ടക്കകത്ത് മരിച്ച

വീണ്ട നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ മർമ്മരങ്ങൾ കേട്ട് നടക്കുന്നു. പഴയ കഥകളുടെ രാക്ഷസീയ ഭാവം; വർത്തമാനകാലത്തിന്റെ വെളുത്ത കടലാസിലൂടെ പ്രതിഫലിച്ചുകാണുന്നു.

ഒരു ദിവസം കോരനും അബ്ദുള്ളയും, കോട്ടകത്തെ ഒരു പഴയ പൊട്ടക്കിണറിന്റെ മുഖം വൃത്തിയാക്കി ഇടുകയാണ്. ഊണ് കഴിക്കാൻ രണ്ടുപേരും പുറത്തുപോയി തിരിച്ചുവന്ന് ഒരു കഞ്ചാവിന്റെ ബീഡി കിണറിന് പിറകിലുള്ള ഒരു പഴയ ശവക്കല്ലറയിലിരുന്ന് വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ ഒരു മനുഷ്യനെ കാണുന്നു. അവൻ കാഴ്ചയ്ക്ക് അത്ര അവശനല്ല. മുഖത്ത് വ്യർത്ഥതാബോധമോ നിരാശയോ ഇല്ല. അങ്ങനെ എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടോ എന്ന ചിന്ത കാഴ്ചക്കാരായ അബ്ദുള്ളയേയും കോരനേയും അലട്ടിയതുമില്ല. നിസ്സംഗതയോടെ മനുഷ്യന്റെ ചെയ്തികളെ നോക്കിക്കാണുക മാത്രമാണ് അവരുടെ കടമയെന്നാണ് ഭാവം. ആ മനുഷ്യൻ ആദ്യം കിണറ്റിലേയ്ക്കു നോക്കി; പിന്നെ ചുറ്റും നടന്നുകണ്ടു. ഒരു കല്ലെടുത്ത് കിണറ്റിലേയ്ക്ക് ഇടുന്നു. അതിൽ നിറയെ വെള്ളമാണെന്ന് സ്വയം ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുന്നു. അതിനുശേഷം വളരെ ശ്രദ്ധയോടെ കിണറ്റിലേയ്ക്ക് ചാടുന്നു. ചാടി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മാത്രം അബ്ദുള്ളയും കോരനും മൗനം ഭഞ്ജിക്കുന്നു.

അബ്ദുള്ള — നമുക്കവനെ വലിച്ചുകയറ്റണോ?

കോരൻ — അത് അവനോട് ചെയ്യുന്ന ഏറ്റവും വലിയ തെറ്റല്ലേ....? മരിക്കാനായി മാത്രം കിണറ്റിൽ ചാടുന്നവനെ നാമെന്തിന് ശല്യപ്പെടുത്തണം?

രണ്ടുപേരും ഒരു തീരുമാനത്തിലെത്തിയ ആത്മസംതൃപ്തിയോടെ കിണറ്റിലേയ്ക്കു നോക്കി. ജീവന്റെ അവസാനത്തെ തുടിപ്പുകൾ. കുമിളകൾ കെട്ടടങ്ങിയപ്പോൾ അവർ തിരിഞ്ഞു നടന്നു. ഒരു പുണ്യകർമ്മത്തിന് സാക്ഷികളായ ആഹ്ലാദത്തോടെ അവർ വീണ്ടും നിർത്തിവച്ച ജോലി പുനരാരംഭിച്ചു. △

എം. കെ. നിഷാദ്
ഒന്നാംവർഷ പ്രീഡിഗ്രി
സെക്കന്റ് ഏ.

"Tung Twisters"

The sixth sikh sheik's sixth sheep is sick.
She sells sea-shells on the sea shore.
The sun shines on the shop signs.
I sniff shop snuff.
Peter piper picked a peck of pickled pepper.
Round the rugged rocks the robbed rascals ran.
Stop chop-shops selling chopped shop chops.
I saw a sow, such a sow I never saw.
I saw a sawyer sawing with a saw.
A bloke's back brake block broke.
A fat thighed freak fries thick fish.
She says she is sewing snowy sheeps.
They threw three quick things.
Put the cut pumpkin in a pipkin.
A truly rural frugal ruler's mural.
Cutter was scattered by a cool scholar.
Better buy better rubber buggy bumpers.
Why do wily women win wealth and wed well?
Weary Wily washes and wipes wet windows while Walter Whistles.
Six long slim slick slender saplings.

Collected by:
Joemon Chacko
I M.A. Economics

കൂത്തും കൂടിയാട്ടവും

പുരാണ പരിചയത്തിനും പൊതു വിജ്ഞാനത്തിനുംവേണ്ടി ചാക്യാന്മാർ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നടത്തിവരാറുള്ള കലാരൂപങ്ങളാണ് കൂത്തുംകൂടിയാട്ടവും. ഭാഗവതം, രാമായണം, ഭാരതം മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ആധാരമാക്കി രചിക്കപ്പെട്ട സംസ്കൃത പ്രബന്ധങ്ങളാണ് ഇതിനാധാരമായി ചാക്യാന്മാർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. കൂത്തിന്റെ സമയത്ത് ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന വാദ്യങ്ങൾ മിഴാവും കുഴിത്താളവും ആണ്. മിഴാവ് നമ്പ്യാരും കുഴിത്താളം നങ്ങ്യാരമാണ് കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നത്. അഭിനയം, പ്രബന്ധം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു രീതികളിൽ ചാക്യാന്മാർ കൂത്ത് അവതരിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഉദ്ദേശം ഇരുപത്തിനാലോളം മുദ്രകളെ കൊണ്ടാണ് അഭിനയം നടത്തിയിരുന്നത്. കൂത്തും കൂടിയാട്ടവും എന്നതിനേക്കാൾ അധികാര്യമായ പദം "പാഠകം […]
നയവും" അല്ലെങ്കിൽ "പ്രബന്ധ"വും നാടകവും എന്ന[…]
താണ്". പ്രബന്ധ കൂത്ത് എന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്ക[…]
ന്നത് ചാക്യാർ അരങ്ങത്തുവന്ന് പുരാണപരമായ ഏ[…]
തെങ്കിലും ഒരു കഥ പറയും. അഭിനയകൂത്ത് ആണെ[…]
ങ്കിൽ, ഏതെങ്കിലും ശ്ലോകം ചൊല്ലി മുദ്രകളിലൂടെ അ[…]
ഭിനയിച്ചുകാണിക്കുന്നു. കൂത്തിന് അരങ്ങത്ത് ഒ[…]
വേഷമേ കാണുകയുള്ളൂ. അഭിനയകൂത്തിന് അരങ്ങ[…]
ത്തുവരുന്ന വേഷത്തിനെ നായകൻ എന്നും പ്രബന്ധ[…]
കൂത്തിന് അരങ്ങത്ത് വരുന്ന വേഷത്തിന് വിദൂഷ[…]
കൻ എന്നും പറയുന്നു. കൂത്ത് എന്ന പദം ഉണ്ടായത്[…]
കൂർദ് എന്ന ധാതുവിലെ കൂർദ്ദനം എന്ന സംസ്കൃ[…]
പദത്തിൽനിന്നാണ് എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. കൂർദ്ദന[…]

എന്ന പദത്തിന് നൃത്തം എന്നും വിനോദം എന്നും അർത്ഥമുണ്ട്. ഇതിനാൽ കൂത്തിനെ ഗുണ്ടർട്ട് നൃത്തം എന്നും പറയുന്നു. കൂത്തിന് മുമ്പ് ''ചാരി'' എന്ന സംജ്ഞയുള്ള ഒരു നൃത്തം ആടുന്നു. ഈ നൃത്തത്തിന് മുൻപ് കൂത്ത് പറയുകയില്ല. ഈ നൃത്തം പിഴച്ചാൽ ചാക്യാർ പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യണം എന്നാണ് വയ്പ്. ഇതുപോലെ പദങ്ങൾ ചൊല്ലിയാട്ടക എന്ന നൃത്തവും കൂത്തിൽ ഉണ്ട്.

ചാക്യാൻമാരുടെ കലാവൃത്തിയായ കൂത്തിന്റെ ആദി അവിദിതമാണെന്നു മാത്രമേ പറയുവാൻ തരമുള്ളൂ. സംസ്കൃത നാട്യാഭിനയ രീതികളാണ് ചാക്യാന്മാർ അനുവർത്തിക്കുന്നത്. ഉള്ളൂർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ത്രൈമാസികം എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: ചേരർക്ക് നാടകത്തമിഴും ചോളർക്ക് കാവ്യതമിഴും, പാണ്ഡ്യർക്ക് ഗാനതമിഴുംപോലെ കേരളീയർക്ക് ചാക്യാർകൂത്തും പ്രധാന കലയാണ് എന്ന അഭിപ്രായമുണ്ട്. കൂത്ത് ആര്യകലയാണെന്നും ദ്രാവിഡ കലയാണ് എന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്.

പെരുമാക്കൻമാരുടെ പരിഷ്കരണവും തോലന്റെ മനോധർമ്മവും മേല്പത്തൂർ ഭട്ടതിരിയുടെ നിരവധി ഗ്രന്ഥങ്ങളുംകൊണ്ട് പരിപുഷ്ടി പ്രാപിച്ചതാണ് കൂത്ത്. ചിലപ്പതികാരം പരിശോധിച്ചാൽ കൂത്തിനെ ദേശാന്തരഗതം എന്നും സ്വദേശീയം എന്നും രണ്ടായി തരംതിരിച്ചിരുന്നെന്നും. ഇതിൽ സ്വദേശീയ കൂത്താണ് കേരളത്തിൽ പ്രചരിച്ചിരുന്നതെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. സ്വദേശീയ കൂത്തിനെ ശാന്തികൂത്ത് എന്നും വിനോദകൂത്ത് എന്നും വീണ്ടും തിരിച്ചിരുന്നു. ശാന്തിരസപ്രധാനങ്ങളായ കൂത്തിനെ ശാന്തികൂത്തെന്നും വിനോദരസപ്രധാനങ്ങളായ കൂത്തിനെ വിനോദകൂത്ത് എന്നും പറയുന്നു.

പിന്നീട് കൂത്തിനെ പരിഷ്കരിച്ചു. അതായത് നായകനും മറ്റു കഥാപാത്രങ്ങളും ശ്ലോകങ്ങളും അതിനനുസരണമായി ചൊല്ലുകയും, പിന്നീട് അഭിനയം സ്തോഭം ഹസ്തമുദ്ര എന്നീ മുദ്രകളെക്കൊണ്ട് കാണികൾക്ക് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുകയും അതിനുശേഷം അർത്ഥം ഒന്നുകൂടി ത്രിവിധ കരണങ്ങളെക്കൊണ്ട് വിവരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നായകന്റേയും വിദൂഷകന്റേയും നിർവ്വഹണം കൂത്തിൽ ഒഴിച്ചുകൂടാൻ വയ്യാത്ത ഘടകങ്ങളാണ്.

ക്രമദീപിക, ആട്ടപ്രകാരം എന്നിങ്ങനെ കൂത്തിന്റെ ചടങ്ങുകളെ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ക്രമദീപികയിൽ ഓരോ സന്ദർഭത്തിലും ചേർക്കേണ്ട അവതാരികകളും, ഇടശ്ലോകങ്ങളിലും അണിയറയിലും രംഗപ്രവേശന സമയത്തും വേണ്ട കൃത്യങ്ങളും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആട്ടപ്രകാരത്തിൽ ഓരോ സമയത്തും നടക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മ വിവരണമാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഈ പരിഷ്കരണം നടത്തിയത് കുലശേഖരപെരുമാളാണ്. തോലൻ കൂത്ത് എന്ന കലയുടെ ചട്ടക്കൂട് ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ ഗണ്യമായ പങ്ക് വഹിച്ചു.

പഞ്ചനാദ സ്ഥലങ്ങളിലൊന്നായ കൂത്തമ്പലത്തിൽ ആണ് കൂത്ത് നടത്തിയിരുന്നത്. തച്ചുശാസ്ത്രപ്രകാരമാണ് കൂത്തമ്പലം പണി കഴിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. കൂത്തമ്പലത്തിനെ അഭിനയസ്ഥാനം, മൃദംഗപദം, നേപഥ്യം എന്നിങ്ങനെ തരംതിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ചാക്യാർക്ക് അഭിനയിക്കുന്നതിന് അഭിനയസ്ഥാനവും, വേഷവിധാനം നടത്തുന്നതിന് അണിയറയും വാദ്യക്കാർക്ക് മൃദംഗപദവും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു.

വേഷവിധാനം

ചാക്യാർ കാലുകഴുകി ആചമിച്ച് ചുവന്ന തുണി തലയിൽ കെട്ടി മുഖത്ത് നെയ്യ് (ഉപസ്മരണം) പുരട്ടി മഞ്ഞളം കരി എന്നിവകൊണ്ട് മുഖമണിഞ്ഞ്, ഒരു കാതിൽ കുണ്ഡലമിട്ട് മറ്റേ കാതിൽ വെറ്റില തെറുത്തുവച്ച് ചെത്തിപ്പൂമാല ചാർത്തി വസ്ത്രം (മാറ്റ്) ഞൊറിഞ്ഞുടുത്ത്, കയ്യിൽ കടകം, അരയിൽ കടിസൂത്രം, തലയിൽ കുടുമ, ചുകപ്പുമണി, പീലിപ്പട്ടം, വാസുകീയം എന്നിവകളാൽ അലങ്കരിച്ച് രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുന്നു. ''ചാരി''എന്ന നൃത്തമാണ് ആദ്യം ചാക്യാർ രംഗത്ത് അവതരിപ്പിക്കുക. പിന്നീട് അരങ്ങേറ്റക്രിയകരം അവതരിപ്പിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം ഇഷ്ടദേവതാസ്തുതി നടത്തുന്നു. പിന്നെ കൂത്ത് അവതരിപ്പിക്കുകയായി.

കൂടിയാട്ടം

കൂടിയാട്ടം എന്നത് രണ്ടോ അധിലധികമോ വേഷങ്ങൾ രംഗത്ത് അഭിനയിക്കുന്നതാണ്. വേഷങ്ങളുടെ എണ്ണം കഥയനുസരിച്ചിരിക്കും. നായകനാണ് ആദ്യരംഗത്ത് പ്രവേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ മിഴാവ് കുഴിത്താളം എന്നിവ രണ്ടെണ്ണംവീതം ഉണ്ടാകും. കൂടാതെ ശംഖും പഞ്ചവാദ്യവും ഉണ്ടാകും. നായകൻ രംഗത്തു വരുമ്പോഴെല്ലാം ഇവ രംഗത്തു വേണം. നടൻ രംഗത്തു പ്രവേശിച്ചാൽ ആടാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന അങ്കത്തിലെ ആദ്യപദം ചൊല്ലും പിന്നീട് ആ പദം അഭിനയിക്കും. പിന്നീട് മംഗളക്രിയ, ഇതോടൊപ്പം ഓരോ വേഷത്തിനും സാധാരണ ക്രിയകളും പ്രതിക്രിയകളും ഉണ്ട്. മംഗളക്രിയകളിൽ നമ്പ്യാർ കൊട്ടും നങ്ങ്യാർ പാട്ടും; ഇതിനെ ക്രിയയുടെ അക്കിത്ത എന്നു പറയുന്നു. നായകന്റെ പുറപ്പാടും നിർവ്വഹണവും രാത്രിയിൽ മാത്രമേ നടത്താവൂ. വിദൂഷകന്റെ പുറപ്പാടുസമയത്ത് ശംഖോ പഞ്ചവാദ്യമോ ആവശ്യമില്ല. മിഴാവും കുഴിത്താളവും ഒന്നുവീതം മതി. കൂടിയാട്ടം 4 വിധമുണ്ട്. വിവാദം, വിനോദം, അശനം, രാജസേവ എന്നിവയാണ് അവ. ഇവയെ പുരുഷാർത്ഥങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നു. വിദൂഷകവൃത്തിയിൽ പെട്ടവയാണ് ഈ പുരുഷാർത്ഥങ്ങൾ. അശനം രാത്രിയിൽ മാത്രമേ പറയാവൂ എന്ന് നിർബ്ബന്ധമുണ്ട്. അധിമംഗലത്തുകാർ ബ്രാഹ്മണരാണ് ഈ പുരുഷാർത്ഥങ്ങൾ നടത്തുന്നത് എന്നാണ് ഐതിഹ്യം. പെരുംതൃക്കോവിലിലെ മേക്കാവില കിഴക്കാവില എന്നീ ഊരാളന്മാരുടെ

വകക്കാണ് വിവാദം എന്ന പുരുഷാർത്ഥത്തിലെ ഇതിവൃത്തം. പഥ്യതരം വർജ്ജ്യങ്ങളേയും അവയുടെ ഉപയോഗത്താലുള്ള ദോഷങ്ങളേയുംകുറിച്ച് പറഞ്ഞതിനുശേഷം ഗദ്യമായത് ഏതെന്നും വിവരിക്കുകയാണ് വിനോദത്തിൽ ചെയ്യുന്നത്. വളരെയധികം ഫലിതരസപ്രധാനമായ പുരുഷാർത്ഥമാണ് അശനം. ഗണപതി

കൂത്തും കൂടിയാട്ടവും

പ്രാതലാണ്‌ ഇതിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്‌. സരസവിരസന്മാരുടേയും, വിരസസരസൻമാരുടേയും, സരസസരസൻമാരുടേയും, വിരസവിരസൻമാരുടേയും കഥ അശനത്തിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്‌. അക്കിശർമ്മൻ മുതലായവർ ഇണ്ടിണ്ടി നാമ്പൂരപ്പന്റെ വീട്ടിൽ പന്ത്രണ്ടാം മാസസദ്യ ഉണ്ണാൻ പോകുന്ന കഥയും, ഗണപതി സദ്യ ഉണ്ണുന്ന കഥയും ഈ പുരുഷാർത്ഥത്തിലൂടെ പറയുന്നു.

രാജസേവ എന്ന പുരുഷാർത്ഥം പകലാണ്‌ നടത്തുക പതിവ്‌. എങ്ങനെയുള്ള രാജാവിനെ സേവിക്കാം എങ്ങനെയുള്ള രാജാവിനെ സേവിക്കരുത്‌ എന്ന കഥ ഫലിതം കലർത്തി പറയുന്നതാണ്‌ ഇതിലെ പ്രമേയം. കൂടിയാട്ടം കഴിയുമ്പോഴേക്കും നായകൻ ഒഴിച്ച്‌ മറ്റെല്ലാവരും പോകുന്നു. പിന്നീട്‌ നായകൻ അങ്കം മുടിച്ച്‌ കൂടിയാട്ടം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. ശൃംഗാരം, കരുണം, രൗദ്രം, ബീഭത്സം എന്നീ രസങ്ങളുടെ സഹായത്തോടെയാണ്‌ ചാക്യാർ അഭിനയിക്കുന്നത്‌.

ഫലിതം: കൂത്തിന്റെ മുഖ്യഭാഗം ഫലിതപ്രയോഗമാണ്‌. സന്ദർഭോചിതമായി ഫലിതം ഉപയോഗിക്കുന്നതിലാണ്‌ ചാക്യാർ വിജയിക്കുന്നത്‌. ഫലിതം 2 വിധത്തിലുണ്ട്‌. അർത്ഥനിഷ്ഠം—അർത്ഥംകൊണ്ട്‌ ഉണ്ടാകുന്ന ഫലിതം. ശബ്ദനിഷ്ഠം—ചാതുര്യംകൊണ്ട്‌ വരുത്തുന്ന ഫലിതം. ദുരുച്ചാരണംകൊണ്ടും ഫലിതം വരുത്താറുണ്ട്‌. സംസ്കൃതശ്ലോകങ്ങൾ പറയുമ്പോഴും വരുന്ന പിഴവുകളെയാണ്‌ ദുരുച്ചാരണം എന്ന പറയുന്നത്‌.

സുരേഷ്‌കുമാർ എൻ.
രണ്ടാം വർഷ മലയാള സാഹിത്യം

നിങ്ങൾക്ക്‌ നിരവധി പ്രശ്നങ്ങളുണ്ട്‌
പണം അവയിലൊന്നാകാതിരിക്കട്ടെ

വീട്ടിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ – ഓഫീസ്‌ കാര്യങ്ങൾ – തുടങ്ങിയ
നിരവധി പ്രശ്നങ്ങൾ എന്നും നിങ്ങളെ വേട്ടയാടുന്നു
പക്ഷെ, നിങ്ങളുടെ കഴിവുകളെല്ലാം വേണ്ടപോലെ
ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ പണം കൂടിയേ തീരൂ
പണമിടപാടുകളിൽ ഒരു വിശ്വസ്ത സുഹൃത്തിനെയാണ്‌
നിങ്ങൾക്കാവശ്യമെങ്കിൽ വരൂ -
സൗത്ത്‌ ഇൻഡ്യൻ ബാങ്കിലേക്കു്‌ !!

ദി സൗത്ത്‌ ഇൻഡ്യൻ ബാങ്ക്‌ ലിമിററഡ്‌,
രജി. ഓഫീസ്‌ : തൃശൂർ : കേരളം.
(എസ്‌. ഐ. ബി. സേവനത്തിലൂടെ വളർച്ചയിലേക്ക്‌)

The college union election was held on 14th November 1986 with much spirit and enthusiasm, in a disciplined and orderly manner.

Joseph George (Final M. A. Economics) was elected as the union chairman. Usha S. of IInd D. C. Eco: as the vice-chairman, Regy C. C. of IInd B. A. Eng: as the General Secretary, Charly Mathew of IIIrd PSY: and Johny K. A. of Final year Eng: as the University Union Councillors, P. A. Ayubkhan of IInd B. A. Eco: as the magazine Editor, Biju B. Raphel of Ist B. Sc. Maths as the Arts Club Secretary, and Manjari Anand of senior PDC IInd group and Shyla S. Varghese of IInd B. A. Eng: were elected as the lady representatives.

As class representatives Jayakumar R. (Ist PDC), Fazalul Haque (2nd PDC), Thomas Korula (Ist B. A., B. Sc.), Shaiju K. A: (IInd B. A., B. Sc.), V. T. Chackochan (3rd B. A., B. Sc.), Dn. Mathai (M. A., M. Sc.) were declared elected.

Prof: K. Narayanan Nair of Malayalam Dept: was nominated to be the staff advisor and he became the inspiration behind our activities.

The Ist College union meeting held on 21st November 1986, nominated Shibu K. Cheriyan of 2nd B. A. Eng: as the sports Secretary, Gopalakishnan V. A, of Final B. Sc. Botany as the SC, ST representative, Vinod P. (Cine Club Secretary) Cicil Augustine (Planning forum), Sunil Kumar K. (Quiz Club Secretary), Unnikrishnan M.S. (Canteen Secretary), Gopinathan S. (Debating Club Secretary) Eldo K. Mathew (S. S. League) and Anil T. John, Faisal. A. S, Anilkumar S. and Ajith Kumar S. as the Editorial Board members.

College Union Inauguration:

Bishop Poulose Mar Poulose inaugurated the activities of the College Union on 3rd December 1987 at a calm and peaceful function at VMA Hall and C. P. Raja Sekharan (Programme officer of AIR, Trichur) felicitated. Kathaprasangam, "Ramanan" by Kedamangalam Sadanandan marked the culmination of the inaugural function.

Arts Club Inauguration:

The Arts Club was inaugurated by a famous Cine Artist Asha Jayaram and Sippy Pallipuram felicitated. Western music by the students of our college added colour to the function.

Associations:

The inauguration of various associations were held in different days of the Academic year.

Art Exhibition

An Art Exhibition was conducted under the auspices of the college union at VMA Hall by K. S. Sajeeve a student of Trichur Fine Arts College on 21st November 1987.

Cine Club

Cine Club was inaugarated by our respected Principal on 27th January 1987. A few commercial and artfilms were shown on different days.

Debating Club

The Debating Club was inaugurated by Prof. O. Bharathan on 6th February 1987. Our debating team won the Ist prize in the debate conducted by the Aicuf unit of S. H College.

Sports Day

The Annual sports day was inaugurated by our respected Principal on 24th February 1987 and competitions in various items were conducted on the same day.

Arts Festival

The Arts Festival was inaugurated by K. S. Namboodiri (Kerala Sahithya Accadamy award winner) on 3rd March 1987. Various competitions were also held on the same day and the following day.

University Union Youth Festival

We sent various teams to the University Youth Festival. They bagged several prizes including the 2nd price for Classical Music by by Narayanan Namboodiri of IInd B. A. Economics.

College Day Celebrations

College Day Celebrations were held on 5th March 1987. The Chief Guest, C. Radhakrishnan inaugurated the college day. After the inauguration various certificates were distributed to the winners of the competitions. A Variety Entertainement programme and the Sangeetha Silpam of Kerala Shasthra Sahithya Parishath made the occasion marvellous.

I can say with confidence that the college union with its own limitations, was able to conduct various programmes and activities this year. I take this occasion to thank the principal, staff advisor and all other teachers who guided and helped us in our activities. On behalf of college union, I extend my hearty thanks to them. I thank all members of the non-teaching staff and students for their co-operation, help and encouragement

REGY C. C.
College Union General Secretary.

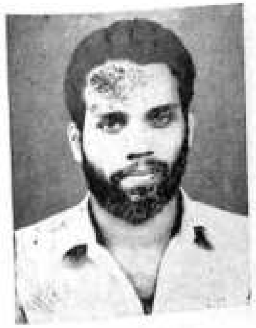

Joseph George
Chairman.

Usha.
Vice Chairmna.

Regy.
General Secretary.

Biju B. Rapheal.
Arts Club Secretary.

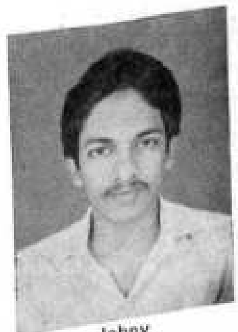

Johny
U. U. C.
(Uni. Union Executive)

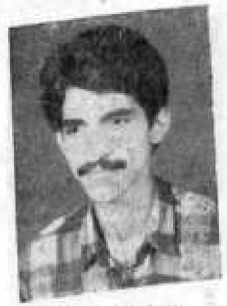

Charley Mathew.
U. U. C.

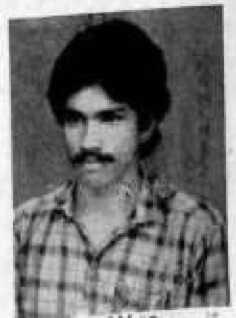

Ayubkhan.
Magazine Editor.

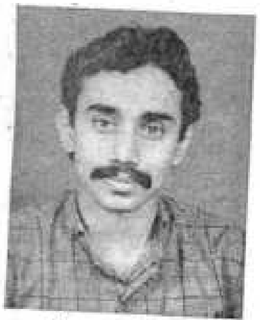

Thomas Korula,
I D. C.

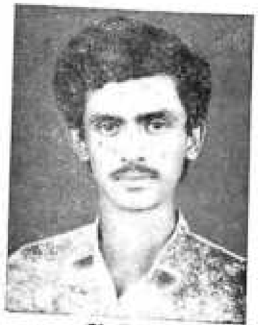

Shaiju,
II D. C.

Chackochan,
III D. C.

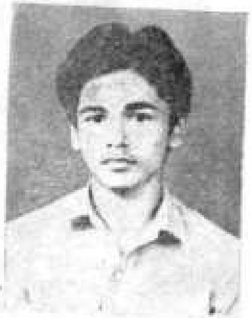

Jayakumar,
I P. D. C.

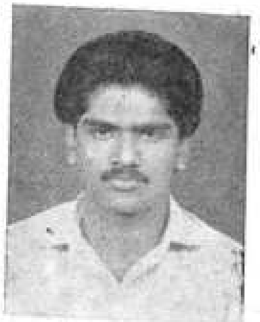

Fazal-ul-Hacque,
II P. D. C.

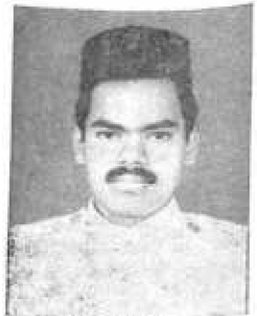

Dn. Mathai,
P. G.

Manjari Anand
Lady Rep.

Shaila S Varghese,
Lady Rep.

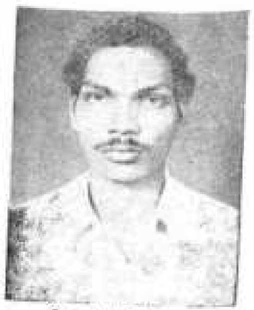

Gopalakrishnan,
Sc / ST - Rep.

ചരിത്രത്തിൽനിന്നും ചില ചിത്രങ്ങൾ

ഇതൊരു തുടക്കമായിരുന്നു....
—യൂണിയൻ ഉദ്ഘാടനം
ബിഷപ്പ് പൗലോസ് മാർ പൗലോസ്

ഏതൊരു സദസ്സിലെ ക്രിസ്തു
ഒരു മനുഷ്യസ്നേഹിയായിരുന്നു.

"കാനനച്ഛായയിൽ ആടുമേയ്ക്കാൻ
ഞാനും വരട്ടെയോ........"
ശ്രീ: കെടാമംഗലം സദാനന്ദന്റെ
കഥാപ്രസംഗത്തിൽനിന്നും

"ചേട്ടന്റെ ആത്മാർത്ഥമായ
[illegible]"
—സി. പി. രാജശേഖരന്റെ
ആശംസാപ്രസംഗത്തിൽനിന്നും

ചരിത്രത്തിൽനിന്നും ചില ചിത്രണങ്ങൾ

ആർട്സ് ക്ലബ്ബ് ഉദ്ഘാടനം
സിനിമാതാരം ആഷാജയറാം

ആശംസാപ്രസംഗം
ശ്രീ. സിപ്പി പള്ളിപ്പുറം

ആർട്സ് ഫെസ്റ്റിവൽ
ഉദ്ഘാടനം
ശ്രീ: കെ. എസ്. നമ്പൂതിരി

ചരിത്രത്തിൽനിന്നും ചില ചിത്രണങ്ങൾ

കോളേജ് ഡേ

കോളേജ് ഡേ ഉദ്ഘാടനം:
ശ്രീ: സി. രാധാകൃഷ്ണൻ

'സമ്പന്നമായി ലോകം'
സി. രാധാകൃഷ്ണൻ

സ്റ്റാഫ് അഡ്വൈസർ
ഡോ: തോന്നയ്ക്കൽ നാരായണൻ

എന്തിന്നധീരത? ഇപ്പോൾ തുടങ്ങണം
എല്ലാം നിങ്ങൾ പഠിക്കണം''
സംഘശക്തിയുടെ ഐക്യവേദിയിൽ നിന്നും നാം പഠിക്കാൻ മറന്ന പാഠം
(കേരള സാഹിത്യപരിഷത്തിന്റെ സംഗീത ശില്പത്തിൽനിന്നും)

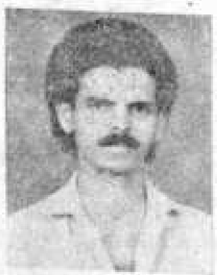

...അഭിനയത്തിന്റെ
കരുത്തുമായ്
ജോബ്ബ് ജോസഫ്
(മികച്ച നടൻ)

''സംഗീതനഭസ്സിലെ നവജ്യോതിസ്സ്''
ഗാന്ധിജി വാഴ്സിറ്റി
യുവജനോത്സവത്തിൽ ശാസ്ത്രീയ സംഗീ
തത്തിന് രണ്ടാ സമ്മാനാർഹനായ
നാരായണൻ നമ്പൂതിരി

ചരിത്രത്തിൽനിന്നും ചില ചിത്രണങ്ങൾ

സദസ്സ്
ഒരു ദൃശ്യം

''കലാപശാലയിൽനിന്നും കലാശാലയിലേയ്ക്ക് ഉണർത്തപ്പെട്ട സദ്ഗുണസമ്പന്നതയുടെ നിലയ്ക്കാത്ത നീരുറവ...''

മിസ്റ്റർ യു. സി. പ്രസാദ്കുമാർ

അനിൽ പി. ജോൺ
മിസ്റ്റർ കിഴ

SHIBU K. CHERIAN
Sports Secretary

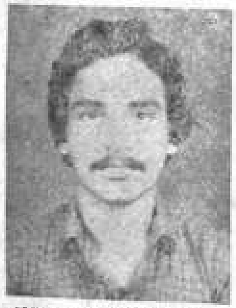

WILSON CHERIAN
Individual Champion

LAILA. C. MARKOSE
Individual Champion

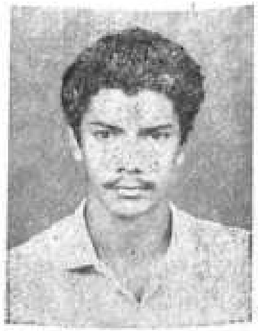

ANZAR. M. A
Individual Champion

PHILIP. T. JOHN
Member of State, Junior Team Basket Ball.

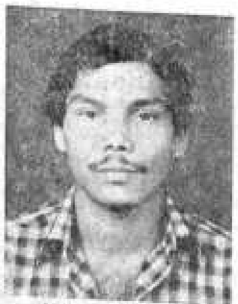

NAZAR. V. M
University Foot Ball Team Member.

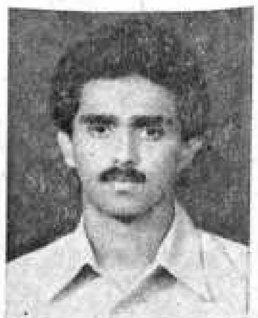

BIJO. JOHN. MAMMEN
University Basket Ball team Member.

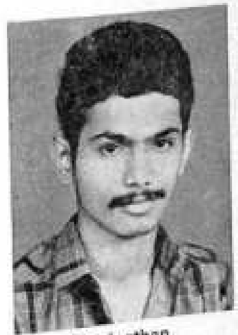

Gopinathan,
Debating Club

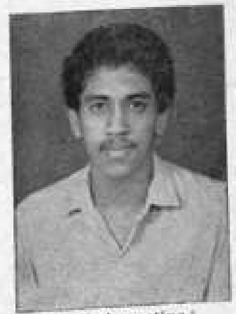

Cicil Augustine.
Planning forum

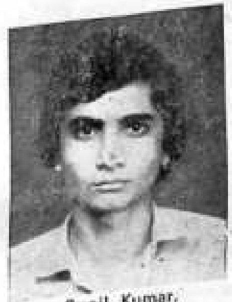

Sunil Kumar,
Quiz Club

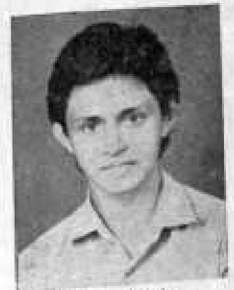

Eldho K. Mathew
S. S. League

Vinod,
Cine Club

Unnikrishnan,
Canteen & History Association

N. C. C. Senior Division Boys

The enrolled strength of the company was 160. The training began in July '86 and was over in January '87. 30 cadets participated in the Annual training camps held at Kalamassery, Quilon, Trichur and Ambalapuzha during 1986. 5 cadets attended the Army Attachment camp to regular Army units. Cpl. Jeevan George Mathew won Bronze Medal in the Map Reading Competition held at the Director General Organised Camp at new Delhi during November, 1986. Cpl. Remesh P. C. also attended the above Camp. He was awarded the NCC Scholarship by the D. G. N. C. C. for his outstanding performance during the previous years. CUO Ajithkumar S. and CUO Babu V. M. attended the Advanced Leadership Course at officers Training School, Kamptee during August, 1986. Sgt Ajithkumar N. and Col. Vinayakumar K. P. attended the Basic Leadership Course at Sivajighat, Maharashtra and joined a trekking expedition.

Our Company joined the Battalion organised Peace Rally at Alwaye on 17-10-1986 as a part of the National Integration Programme of N. C. C. The N. C. C. day was celebrated in the College on 23rd November 1986. As in previous years the Independence Day and Republic Day were celebrated in the College Campus.

Nearly 100 cadets participated in a Cycle expedition to Idamalayar Dam Site. This gave the cadets an opportunity for adventure training and boosted their self confidence. Nearly 40 Cadets appeared for the B and C Cert. Exam. Cpl. Sajan V. K. represented 22 (K) Bn N. C. C. at the N. C. C. Gp Seminar held at Trichur during February 1987.

Budhi Bahadur D
attended
Advanced leadership Course
at Shillong.

Ajith Kumar S.
attended
Advanced Leadership Course
at Officers Training School,
Kamptee.

Babu V. M.
attended
Advanced Leadership Course
at Officers Training School,
Kamptee.

Sebastian M. K.
Successfully Completed
Skiing Course at Simla.

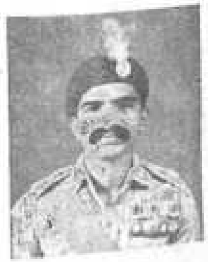

Ajithkumar N.
Successfully Cmpleted
The DG Organised
Trekking Expedition
at Sivajighat, Maharashtra.

Jeevan George Mathew
Won third place
(Bronze Medal)
in the Inter Directorate
Map Reading
Competition at Republic Day
Camp, New Delhi.

Remesh P. C.
Awarded N. C. C. Scholarship
for outstanding performance
in N. C. C.

The English Association Report

Venu K. B.
Secretary

The English Association was inaugurated formally by Mr. P. Govinda Pillai on 2nd February, 1987. In his beautiful inaugural address, Mr. P. Govinda Pillai exhorted the students of literature to strive to acquire an integral knowledge, comprehending all realms of life. The meeting was presided over by Prof. E Narayanan Nambiar.

Another meeting was held on 19th February 1987 under the auspices of the Association in which Miss Kochuthresia, who brought honours to the department of English by securing the first rank in the M. A English Literature examination, was congratulated. The meeting was presided over by our Principal. Teachers and student representatives felicitated her on the occasion.

A quiz programme was conducted and students from English literature classes including the M.A. students zealously participated. Prof Nambiar was the quiz master.

I would like to take this opportunity to express my sincer gratitude to our Prof. Mr. E Narayanan Nambiar, to our Principal, to the Staff members and to my friends for their whole-hearted co-operation.

മലയാളം അസോസിയേഷൻ-റിപ്പോർട്ട്

ഈ അദ്ധ്യയനവർഷത്തിൽ വളരെ വൈകിയാണ് അസോസിയേഷൻ പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചത്. മലയാളം അസോസിയേഷന്റെ ആദ്യയോഗം 1986 നവംബർ 25-ാം തീയതി നടന്നു. ആ യോഗത്തിൽവച്ച് അസോസിയേഷൻ ഭാരവാഹികളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. 1986-87ലെ പ്രവർത്തനപരിപാടികളും ആസൂത്രണം ചെയ്തതിനുശേഷം യോഗം പിരിഞ്ഞു.

അസോസിയേഷന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ആരംഭം കുറിച്ചുകൊണ്ട് നവംബർ 28-ാം തീയതി വെള്ളിയാഴ്ച ഒരു ചർച്ച സംഘടിപ്പിച്ചു. 1985-ലെ വയലാർ അവാർഡ് നേടിയ എം. ടി.യുടെ 'രണ്ടാമൂഴം' എന്ന കൃതിയെ ആധാരമാക്കിയായിരുന്നു ചർച്ച. ചർച്ചയിൽ എല്ലാവരും താല്പര്യത്തോടെ പങ്കുകൊണ്ടപ്പോൾ ചർച്ച ഒരു ദിവസംകൂടി നീണ്ടുപോയി.

മലയാളം അസോസിയേഷൻ സംഘടിപ്പിച്ച 'നളചരിതം ഒന്നാംദിവസ'ത്തിലെ കഥകളിയിൽനിന്ന്.

മലയാളം അസോസിയേഷന്റെ ഔപചാരികമായ പ്രവർത്തനോദ്ഘാടനം 1987 ജനുവരി 3-ാം തീയതി നടന്നു. യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജിലെ മലയാള വിഭാഗത്തെ തന്റെ സാന്നിധ്യംകൊണ്ടും നേതൃത്വംകൊണ്ടും അലങ്കരിച്ചിരുന്ന പ്രൊഫസർ വർഗ്ഗീസ് ഇട്ടിയവിര ഉദ്ഘാടനകർമ്മം നിർവ്വഹിച്ചു. ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രിൻസിപ്പൽ ജോയ്സ് മാത്യു അദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചു. തുടർന്ന് പറവൂർ കഥകളി ക്ലബ്ബ് അവതരിപ്പിച്ച കഥകളി ആസ്വദിക്കുവാൻ വിദ്യാർത്ഥികളും അദ്ധ്യാപകരും ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഒരു വലിയ സദസ്സുണ്ടായിരുന്നു. നളചരിതം 'ഒന്നാംദിവസം' അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് കലാലയത്തിലെ വിദ്യാർത്ഥി സമൂഹത്തിന്റെ മനംകവർന്ന പറവൂർ കഥകളി ക്ലബ്ബിന് നിസ്സീമമായ നന്ദിയർപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

ജനുവരി 23-ാം തീയതി ശ്രീ. എൻ. എൻ. കക്കാടിന്റെ അനുസ്മരണാർത്ഥം ഒരു യോഗം നടന്നു. 1987 ജനുവരി 6-ാം തീയതി രാത്രി അവസാനിച്ച ആ കവിയുടെ സഫലമായ ജീവിതയാത്രയെക്കുറിച്ച് ഡോ: തോന്നയ്ക്കൽ നാരായണനും പ്രൊഫസർ കെ. കെ. എബ്രഹാമും അവസരത്തിൽ സംസാരിച്ചു. കക്കാടിന്റെ 'സഫലമീയാത്ര' എന്ന കവിത അവസരത്തിൽ പാരായണം ചെയ്യപ്പെട്ടു. സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കോ പ്രശസ്തിക്കോ വേണ്ടി ഒരിക്കൽപോലും തൂലിക പണയപ്പെടുത്താത്ത ആ ഭാവഗായകന് അസോസിയേഷൻ അശ്രുപൂജയർപ്പിച്ചു.

1987 ഫെബ്രുവരി 4-ാം തീയതി അസോസിയേഷൻ ഒരു ചർച്ച സംഘടിപ്പിച്ചു. നോവൽ സാഹിത്യമായിരുന്നു മുഖ്യവിഷയം.

1987 ഫെബ്രുവരി 7-ാം തീയതി മലയാളസാഹിത്യ തറവാട്ടിൽനിന്നും വിടപറഞ്ഞ ലളിതാംബിക അന്തർജ്ജനത്തിന് അസോസിയേഷൻ ആദരാഞ്ജലികളർപ്പിച്ചു.

മലയാളം അസോസിയേഷന്റെ 1986-'87 വർഷത്തിലെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും സർവ്വവിധ സഹായങ്ങളും നല്കിയ മലയാള വിഭാഗത്തിലെ അദ്ധ്യാപകരെയും വിദ്യാർത്ഥികളെയും നന്ദിപൂർവ്വം സ്മരിച്ചുകൊണ്ട്,

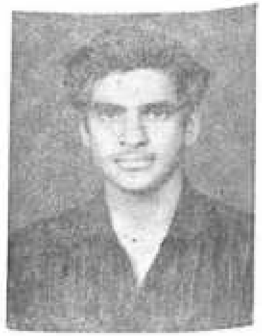

കെ. മധുസൂദനൻ
സെക്രട്ടറി

National Service Scheme

Programme Officers:

Prof. P. D. Johny and Mr. A. Benny Cherian.

Volunteer Secretaries:

Mr. P. A. Ayubkhan and Miss. Sheeba N. R.

Leaders:

Leaders	Wing
Unnikrishnan M. S. Mahesh S.	Education Wing
Sreekumar K. Govinda Pai R.	Health Wing
Elias P. Y. Venu Prasad K. N.	Cultural Wing
Gopalakrishnan U. A. Licky K. Joseph	Agricultural Wing.
Anil Kumar S.	Camp and Public Relataion.

With great pleasure and pride, we present the report of the activities of the U. C. College Unit of the National Service Scheme (N S S) for the year 1986-'87.

Our activities for the year, began well before the formal inauguration on 27th July. From 3rd June to 5th June 1986. We conducted a socio-economic-literacy survey at Avanamcode Harijan Colony and Thattampady South., in collaboration with the District Harijan Welfare Department.

Orientation classes were held for new members. Our work rapidly gathered momentum, and we were able to celebrate the 'Vanamahotsava' in a fitting manner. We succeeded in distributing about 34,000 plants of various kinds among the students, teaching and non-teaching staff and the local people.

Dr. C. JOYCE MATHEW,
Inaugurates the activities of National Service Scheme in the year 1986-'87.

Dr. Joyce Mathew presided over our Independence Day Celebrations. His presidential address threw fresh light on several facets of national reconstruction.

NSS Week – 22nd September to 29th September 1986:

Ths celebration of the N S S week is a unique feature of the U C College unit. Discussions on a variety of topics were held during this period, and those were guided by eminent thinkers. Pamphlets and picture posters were distributed among the students to aquant them with the activities of the National Service Scheme.

NSS Day – 26th September 1986:

On 26th Sept. 1986, all the N S S volunteers wore the N S S badge. About 400 students and local people participated in a blood donation and testingcamp conducted with the help of I M A, Ernakulam.

Leadership Training Camp – 26th September to 28th September 1986:

The unit successfully conducted an intercollegiate leadership training camp from 26th Sept. to 28th Sept. 1986, with the objective of grooming the volunteers into better leaders. Prof. Govindankutty Menon inaugurated the camp. Discussions, lectures and film shows were part of the camp format. The different colleges were represented by 75 participants.

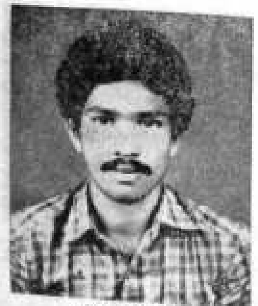

AYUBKHAN

SHEEBA N R.

Volunteer Secretaries.

Mr. P. P. THANKACHAN, M. L. A.
Inaugurates the special camping programme at Iringole.

Mini Camp:

The first mini camp of the year was held from 18th October to 19th October 1986. The Principal inaugurated the camp. The beautification of the campus, a literacy survey in the adopted colony and construction work at the community centre, were the chief responsibilities taken up by the camp.

Balakalotsavam and Inter Collegiate Quiz Competition:

About 20 school teams participated in the 'Balakalotsavam' for the Lower Primary and Upper primary students of the Alwaye educational district. Vidyadhiraja Vidya Bhavan, Alwaye won the overall championship.

Over 25 College teams figured in the 4th Inter Collegiate Quiz Competition for the K. C. V. K. Raja Memorial Rolling Trophy. The Cochin University team emerged as the winners.

House Construction Scheme:

The House Construction Scheme continued to be in successful operation during the year. A group of volunteers spent their valuable time entirely for this great work. Consequently, we could complete about 300 houses in Alangadu, Karumallore, Kadungalloor and Alwaye Villages.

University Training Camps:

Various training camps were organised by the Gandhiji University during the year. Poomala Adivasi Colony near Thodupuzha was the site of one of the work camps. The U C College Unit was represented at this camp by Sreekumar K. (II B. A. Econ.) and Hamsa M. M. (II B. A. Psy.)

A National Integration Camp was conducted by the Marathwada University, Aurangabad (Maharashtra) from 27th to 31st December 1986. Prof. P. D Johny of our College was in charge of our team and Ayubkhan, the Volunteer Secretary of our unit, was its leader. Other participants from the unit were Anilkumar S. (II B. A. English), Sreekumar K. (II B A Econ.), Mahesh S. (II B. A. Psy.), Govinda Pai, (II B. Sc. Chem.) and Gopalakrishnan U. A. (III B Sc. Bot.)

Further, our leaders attended several training camps organised by the Ganshiji University.

Study trip to Mannuthy:

We conducted a study trip to Mannuthy Agricultural University this year. Over 75 volunteers participated in this trip. The volunteers visited many farms and Dr. Balachandran, one of the professors, addressed us and mentioned the methods of moder cultivation. On the way we had visited the peec Dam also.

" Brick by Brick Rome was built " – The first brick of a house under the housing Scheme lying by Mr. M. P. Joseph (Dist. Collector)

Herbal Garden:

We could plant about 75 different kinds of herb in the newly created herbal garden.

Blood Donation:

It is highly gratifying that we could save several precious lives through blood donation. On almost every working day, people came to us seeking help in this respect, and returned without disappointmen

Mass Education:

Illiteracy is, perhaps the greatest hindrance t the development of our nation. The National Servic Scheme, Gandhiji University, has worked out master plan for the eradication of illiteracy. The mas education programme taken up by our unit was a gre success. On almost all holidays, our volunteer visited the huts of the illiterate people near th College and taught them to read and write.

As part of the mass education programme, a inter collegiate seminar was conducted at St. Xavier College, Alwaye. 75 volunteer from our unit participated in th seminar.

Prof. E. Narayanan Nambia inaugurated the distribution o the literacy kit in our College, o 2nd October 1986.

Special Camping Programme (a Iringole from 17th to 26t December 1986):

Mr. P. P. Thankachan, MLA inaugurated the Camp at Iringol on 17th Dec. 1986. The specia service project taken up was the construction of a playground fo the govt. High School, Iringole Ten days from the commence ment of the project, the dedicate work of nearly 100 Volunteer core fruit in the form of a beauti ful playground Eminent socia workers and representatives o various Govt. departments visite and participated in the camp Th

ıxillary activities included, classes on various ɔpics, discussions, film shows, a skin testing camp ıd cultural performances. The camp came to an ıd on 26th December 1986. Dr. A. M. Chacko and Ir. P. K. Mohammed were the chief guests at the ɔncluding session.

ıter Collegiate Seminar on the Gandhian Vision of evelopment and the Role of Khadi and Village ıdustries :

An inter collegiate seminar on the Gandhian ision of development and the role of Khadi and illage industries, was conducted from 16th Jan. to 8th Jan. 1987. The seminar was inaugurated by ır. Henry Austin. Classes, discussions, a silpasala nd film shows were conducted in the connection. learly 75 volunteers from different colleges partici-ated actively in the proceedings. The campers ɔund time to visit the khadi industry in North Parur.

ɩtudy Circle on Khadi and Village Industries :

The study circle met on 21st Feb. 1987. Sarvo-layam Kurian moderated the discussions. Mr. ʼ. M. Michael and Mr. T. J. Mathew provided the ʼolunteers, valuable information on the subject.

Ɂuiz Programmes :

We had regular Quiz Programmes on every ridays, for the college students. Also we had a ɔrilliant quiz team (Chaceochan V. T. and Manju ʼ. C.) who participated in many competitions and ɔrought laurels to the unit.

Other activities :

In addition to those listed above, the unit conducted several competitions in quiz, essay writing, elocution etc. in connection with the World literacy Day and on other important days and functions.

Best Unit :

The U. C. College NSS unit was adjudged the best unit in Gandhiji University, on the basis of its activities for 1985–86. During that year, the unit had carried out service projects of great benefit to the community. This achievement must be attributes to the hard work of the students and the clear vision of the programme officers, Prof. P. D. Johny, Prof. K. P. Unnikrishnan and Mr. V. T. Chackochan were the architects of this great success. We congratulate them.

1986–87 was a year of uninterrupted activity. We take this opportunity to express our sincere gratitude to the Principal, the programme officers and volunteers for their whole- hearted co-operation, involvement, hard work, encouragement and guidance.

AYUBKHAN P. A

SHEEBA N. R.

Volunteer Secretaries.

WITH BEST COMPLIMENTS FROM:

AYODHYA JEWELLERS

BROADWAY - ERNAKULAM

ഇക്കണോമിക്സ് അസോസിയേഷൻ–റിപ്പോർട്ട്

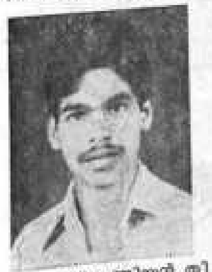

തങ്കപ്പൻ ടി.
സെക്രട്ടറി

സമയം തെററിവന്ന കോളേജ് യൂണിയൻ തിരഞ്ഞെടുപ്പും, അതുമൂലം സംഭവിച്ച സമയനഷ്ടവും നിമിത്തം ഇക്കണോമിക്സ് അസോസിയേഷന് വളരെ വൈകിമാത്രമെ പ്രവർത്തനം തുടങ്ങാനായുള്ളു. അസോസിയേഷന്റെ പ്രഥമയോഗം സെക്രട്ടറി തങ്കപ്പൻ ടിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ 27–1–87–ൽ നടന്നു. തദവസരത്തിൽ 30–1–87 ൽ അസോസിയേഷൻ ഔദ്യോഗികമായി ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യണമെന്ന് തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു.

30–1–87, ഉച്ചയ്ക്ക് 12.30 ന്, തെരിച്ചിങ്ങും ഇക്കണോമിക്സ് കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ മുൻ കൊച്ചിൻ ബാങ്ക് ചെയർമാൻ Mr. P. I. ജോൺ ഭദ്രദീപം കൊളുത്തി അസോസിയേഷൻ ഔദ്യോഗികമായി പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചതായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഉദ്ഘാടന പ്രസംഗത്തിൽ മി. ജോൺ ഇന്ത്യൻ സമ്പദ്ഘടന നേരിടുന്ന പ്രധാന സാമ്പത്തിക പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിശദമായി സംസാരിച്ചു. Prof: A. P. മാത്യു യോഗത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. തദവസരത്തിൽ പ്രിൻസിപ്പൽ Dr. C. ജോയ്സ് മാത്യു അസോസിയേഷന് എല്ലാവിധ ആശംസകളും അർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.

അസോസിയേഷന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ആഴ്ചാവസാനത്തിൽ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ചർച്ചാ ക്ലാസ്സുകൾ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഫലപ്രദമായിത്തന്നെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ആനുകാലിക പ്രാധാന്യമുള്ള പല പ്രശ്നങ്ങളും ഇവയിൽ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. മാർച്ച് 25–ന് അസോസിയേഷൻ പരിപാടികൾ സമാപിച്ചു.

അസോസിയേഷന്റെ സുഗമ പ്രവർത്തനത്തിന് കൂട്ടുനിന്ന് സഹായം ചെയ്തുതന്നവർ പ്രത്യേകിച്ച് പ്രൊ: A. P. മാത്യു, പ്രിൻസിപ്പൽ, രാജൻ വർഗ്ഗീസ് സാർ എന്നിവർക്കും, എന്റെ മററു കൂട്ടുകാർക്കും അകൈതവമായ കൃതജ്ഞത രേഖപ്പെടുത്തുവാൻകൂടി ഈ അവസരം ഞാൻ ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

Mathematics Association-Repor

The year 1986-'87 has been a year of growt and vitality for the Mathematics Association. Th chain of activities for the current year began wit a magnificent inaugural function on 11th Februar 1987. It was presided over by prof: M. K. Chandra of Christ College Irinjalakuda, who is an intellectu al luminary in Mathematics. He poured out hi sagacious wisdom to us through his out-standin speech touching the most modern problems an developments in Mathematics.

This year we have been regular in conductin seminars and debates on Fridays. We are proud t say that we have achived much through the sharin of knowledge and also by developing human relat ionships They provided us with the opportunit to develop our acumen and talents in various field

This year our department had to suffer an ine vitable loss through the retirement of our belove Head of this Department prof. K. P. Mathew Beyond doubt, it is an irreparable loss. We miss capable teacher and a benevolent guardian as he bids farewell to his dedicated career in this College We remember him with gratitude. We are happy tha it also provided an occasion to bring together al old students of Mathematics. It was indeed a wo nderful occasion to bring to the present the goo old days they had cherished.

Another year has passed by and another grou goes out of the college having spent three mos happy years of their life with us. At a functio condncted on 18th March 1987. We bade them farewell and wished them the best of luck.

We look with a sense of satisfaction and prid at the year that has gone by. We have been abl to achieve much though there still remains much t be done. The new magazine will surely be proop of the blossoming of the building talents o our members. We march ahead with a sense o optimism to dream the impossible dream and t conquer unconquerable lands!

Denny C. A

Secretar

വരികളില്ലാത്ത ജീവിതം....

ഈ ലോകത്തിന്റെ കാപട്യങ്ങളോട്
ഒരു കോമാളിയുടെ പ്രക്ഷുബ്ധത
വിളമ്പിനിൽക്കുന്ന ഭാവങ്ങളോടെ
പ്രതികരിച്ച ജോൺ....
ജീവിതത്തിന്റെ ഔന്നത്യങ്ങളിൽനിന്ന്
മരണത്തിന്റെ ഇരുൾക്കയങ്ങളിലേയ്ക്ക്
എടുത്തുചാടുകയായിരുന്നു.
"I wont commit suicide when
I am glorius" എന്നുപറഞ്ഞ
ജോണിന്റെ മരണംപോലും
കാൽപനിക വിരുദ്ധതനിറഞ്ഞ
ഒരാത്മപീഡനമായിരുന്നു.

—എഡിറ്റർ

THE GROWING CONTROVERSY ON NATIONAL SYMBOLS

Months ago, the Supreme Court of India passed a surprisin verdict on a case filed by a couple of Jehovah's Witnesses from Kerala The controversial decision held that the refusal of any citizen to sing th National Anthem, could not be considered an offence. The verdict i bound to have far-reaching consequences. Almost at the same time while the nation was celebrating its 40th anniversary of independence some anti-national elements burnt the flag of India in Kashmir. Mor recently, the Tamil Nadu Assembly dismissed seven of its members fo burning the Constitution of India and for provoking a violent agitatio against the national language, Hindi. On grounds of alleged disrespec to the National Anthem, on January 1st 1987, Prof. K. M. Chandy, th Governor of Madhya Pradesh, was compelled by his conscience, t boycott a College Union inauguration in Kerala.

To add oil to the fire, Mr. Krishna Warrier, teacher of a Sanskri School in Kerala, arguing that there was nothing 'national' in 'Jan Gana Mana', replaced it in his school, with a song composed by him self. He imputed territorial bias to the national anthem. 'Jana Gan Mana', he argued, was in Bengali, a regional language, and was origin ally intended to pay homage to a visiting English ruler.

The imputations of regional or linguistic bias, are groundless In 1911, the annual session of the Indian National Congress (which wa then fighting for the independence of India) commenced with 'Vande Matharam' and ended with 'Jana Gana Mana'. 'Jana Gana Mana' was authored by the ardent patriot, Rabindranath Tagore. It is, therefore absurd to describe it as a eulogy to an English ruler.

It is the express duty of every citizen of India to give due resp ect to the National Anthem. The dignity of the nation must never be subordinated to religious rights. If each individual composes his own national anthem, can there be anything 'national' in it?

As far as national interests are concerned, the verdict of the anthem-case seems to be unfortunate. (In 1941, The US supreme cour upheld a similar case and insisted that the Jehovah's Witnesses sing the national anthem. The same position has been taken, in comparable instances, by several courts in Europe).

It is surprising that people find it easy to wound the nation's pride. It is not so easy to reject the comforts provided by the nation Will those Who are unwilling to sing the National Anthem reject the Indian passport? And, why did the Jehovah's Witnesses, who describe themselves as belonging to God's kingdom, that recognizes no bound aries, seek the help of the judicial system of a nation that, indeed, reco gnizes distinct boundaries?

It is comforting that all our leaders have condemned the recen attacks on national symbols. The Prime Minister has assured the nation, that the parliament will initiate appropriate, constitutional mea sures to safeguard the sanctity of our National symbols This is vital, since the status of the national symbols provides a true index of the patriotism, loyalty and maturity of the citizens.

Anilkumar
II PDC I A

With best compliments from :

PERIYAR CHEMICALS LIMITED

BINANIPURAM – 683 502

Tel : Cochin 85-6031, 85-5772

Manufacturers of : FORMIC ACID, SODIUM SULPHATE, SODIUM FORMATE.

For further particulars please contact

ASPINWALL & CO., LIMITED

CALVETTY, COCHIN - 682 001

Tel : 24331 (3 lines) 24244 & 25315

സെൻറ് ആൻറണീസ് കോളേജ്, ആലുവ.

LAB ATTACHED PHONE: 4015

Shift അനുസരിച്ച് ട്യൂഷൻ ക്ലാസ്സുകൾ. പ്രാക്ടിക്കൽസിന് മാത്രമായും ചേരാവുന്നതാണ്.
SCHOOL GOING ക്ലാസ്സുകളിലേക്കുള്ള അഡ്മിഷൻ തുടരുന്നു.

S. S. C.
I Pre-degree Parallel
I Pre-degree College-going
II Pre-degree Parallel
Pre-degree English & Subjects(failed)
II B. Com, Parallel (Girls only)
I B. Com. Parallel ,,
II D. C. English
M.B.B.S /Engineering Entrance Coaching

With Best Compliments from :-

G. T. N. TEXTILES LTD.

ALWAYE

Registered Office & Factory
Post Bag No. 101
Erumathala P. O.
ALWAYE-683 101

Phone: 3718 & 3719
Telegram : 'PATODIA'.
Telex: 0885-262 GTN-ON
0882-209 GTNAIN

For Best Quality Cotton/Staple/Blended Yarn on Cones Combed & Carded

Counts : 31s to 100s

Branches :
COCHIN, COIMBATORE, CALCUTTA, BOMBAY, ICHALKARANJI & HYDERABAD

BONSTAB

Automatic Voltage Stabilizers

7 Years guarantee

For

TV, VCR, Refrigerator, Water coolers, Freezers and Air conditioners.

इंदिरा गाँधी का यशस्वी नाम इतिहास में सदा अमर रहेगा।

भारत के महान राजनेता प्रधान मन्त्री श्रीमती इन्दिरा गांधी का जन्म 19 नवंबर 1917 को हुआ था। भारतीय राष्ट्रीय स्वाधीनता संग्राम के एक नेता, स्वतंत्र भारत के प्रथम प्रधानमन्त्री जवाहरलाल नेहरूजी की सुपुत्री इन्दिरा गांधी ने उपनिवेशवादियों के विरुद्ध स्वाधीनता संघर्ष में और देश के राजनीतिक जीवन में सक्रिय भाग लिया था और भारत सरकार में मन्त्री पद पर कार्य किया था।

1966 से 1977 तक और 1980 से जीवन के अन्तिम काल तक श्रीमती इन्दिरा गांधी भारत के प्रधान मन्त्री रहीं। उन्होंने देश की राजनीतिक तथा आर्थिक स्वाधीनता को मजबूत बनाने और सामाजिक तथा आर्थिक प्रगति के पथ पर भारत गणराज्य को आगे बढ़ाने में बहुत बड़ा योग दिया। शान्ती तथा अंतराष्ट्रीय सुरक्षा के सुदृढ़ीकरण, हथियारों की होड़ के नियंत्रण और नाभिकीय महाविनाश के खतरे के निवारण में श्रीमती गांधी का अपरिमित योगदान है।

1983 में प्रधानमन्त्री श्रीमती इन्दिरा गांधी सर्वसम्मति से गुटनिरपेक्ष आन्दोलन की अध्यक्ष चुनी गयीं। इस उच्च पद पर काम करते हुए उन्होंने शान्ती मजबूत बनाने, अंतर्राष्ट्रीय तनाव घटाने, हथियारों, विशेषता परमाणु हथियारों की होड़ रोकने और समानता तथा न्याय पर आधारित नयी अंतराष्ट्रीय आर्थिक तथा सूचना व्यवस्था की स्थापना करने केलिए अनेक महत्वपूर्ण प्रस्ताव रखे।

इन्दिरा के जन्म के अवसर पर पं मोतिलाल नेहरू ने जो भविष्यवाणी की थी, वह शत-प्रतिशत सही सिद्ध हुई।

बेटी के जन्म पर मोतिलालजी ने अपनी पत्नी को दुःखी देखा। वे चाहती थी कि जवाहरलाल के यहाँ लड़का होता तो अच्छा होता। मोतिलालजी ने उनसे कहा—"खुशियाँ मनाओ। जवाहर की यह बेटी हजारों पुत्रों से भी कई गुना अधिक सिद्ध होगी।"

और यह सारा संसार जानता है कि दादा मोतिलाल नेहरू की उक्त भविष्यवाणी कितनी सही सिद्ध हुई।

"मेरे पिता मेरे सबसे अच्छे शिक्षक थे, लेकिन मेरे अपने शिक्षकों से भी अच्छे संबन्ध रहे हैं और शायद ही कोई ऐसा शिक्षक रहा हो जिससे मेरा पत्र-व्यवहार न रहा हो।"

"संतोष कोई ऐसी चीज नहीं है, जो धन या सुख से प्राप्त होती है, बल्कि एक नेमत है जो अपने दायरे के बाहर एक बड़े उद्देश्य के प्रति समर्पित होने से प्राप्त होती है।"

"जहाँ तक काम का संबन्ध है, मैं अपने आप को स्त्री नहीं मानती। यदि किसी स्त्री में किसी कार्य की योग्यता है, तो वह उसे मिलना चाहिए।"

"मैं चाहती हूँ कि मेरा नाम इतिहास के पन्नों पर एक ऐसे व्यक्ति के तौर पर दर्ज हो जिसने भारतीय समाज को नई दिशा देने की हरचंद कोशिश की।"

"मैं स्वयं को महिला नहीं समझती, मैं तो एक ऐसी व्यक्ति हूँ जिसके सामने कुछ ध्येय है और कुछ काम है।"

"भारतीय संविधान में सभी नागरिकों को क्यों कि समान अधिकार प्राप्त है, मैं और कुछ नहीं महज एक भारतीय नागरिक और देश की सबसे बड़ी सेवक हूँ।"

"जिन सिद्धान्तों पर हमारी विदेश नीति बनी है, वे भारत के सदियों पुराने पारंपरिक सत्य हैं और वे भारत की मिट्टी में उत्पन्न हुए हैं।"

"नवंबर 1983 में राष्ट्रकुल देशों के प्रमुखों ने सम्मेलन में संपूर्ण मानव जाति के कल्याण केलिए विकसित और विकासशील देशों को समीप लाने के काम को आगे बढ़ाया। शान्ती, मैत्री और सहयोग की हमारी विदेश नीति को फिर से अपने सही रास्ते पर लाया गया और पुनःबल मिला एक बार फिर देश विभिन्न राष्ट्रों में परस्पर शान्ती और विकास केलिए संघर्ष में अग्रसर है।"

"हमें देश को आत्मनिर्भर बनाना है और लोगों को अपने पैरों पर खड़े होने में मदद करनी है, दूर-दृष्टि, पक्का इरादा और कड़ी मेहनत से ही

इस महत्वपूर्ण काम में सफलता हासिल की जा सकती है ।"

"सावधान रहें हम ऐसी बातों से, जिनसे आपसी फूट पड़ती है और जो रक्षा को कमज़ोर करती है । अपने देश की रक्षा केलिए हमें एकसाथ रहना है ।"

"कोई भी महान कार्य त्याग के बिना संपन्न नहीं होता । कठोर परिश्रम और त्याग ही मनुष्य की स्वतंत्रता को अजेय रखते हैं ।"

"अब हमें यह भी मालूम पड़ गया है कि किसी भी देश पर देशों के समूह केलिए यह संभव नहीं है कि वह हमें आवश्यक समर्थन दें । यहीं पर आत्मनिर्भरता की व्यावहारिकता काम आती है । हमें आत्मनिर्भर होना पड़ेगा क्योंकि हम किसी और पर भरोसा नहीं कर सकते ।"

"पहली बार गाँधीजी ने यह कहा कि महिलाओं को बराबरी मिलनी चाहिए और आज़ादी की लड़ाई में जब तक वे पूरा भाग नहीं लेंगी, हमें सफलता नहीं मिलेगी तो पहली बार देहात की महिलायें भी आगे बढ़ी और उन्होंने भाग लिया ।"

"हमने समाजवादी समाज की रचना के रास्ते को चुना है क्योंकि गरीबी मिटाने का यही एकमात्र मानवीय प्रयास हो सकता है । गणतन्त्र हमारे समाजवाद का आधार है ।"

"यह सच है कोई भी देश अपनी मातृभाषा के द्वारा ही आगे बढ़ सकता है । हम दूसरी भाषा सीख सकते हैं, बोल सकते हैं, लेकिन नये विचार उससे पैदा नहीं होते । नये विचार केवल अपनी मातृभाषा के द्वारा ही निकल सकते हैं, इसलिए हमें भारत की सभी भाषाओं को आगे बढ़ाना है, प्रोत्साहन देना है और हिन्दी का तो एक विशेष स्थान है ही ।"

"साधारण विदेशी पर्यटक भी भारतीय प्रेस की स्वतंत्रता और शक्ति को महसूस कर सकता है । हमारा स्वतंत्र प्रेस ही हमारे गणतन्त्र की 'गरंटी' है और स्वतंत्र प्रेस मनुष्य का सक्षम प्रहरी है ।"

"हमारी वैज्ञानिक और तकनीकी क्षमता नये ज़माने की चुनौती का सामना करने में समर्थ है । हमारे वैज्ञानिकों में जोश और उत्साह है । उनके अथक प्रयत्न से हमने अंतरिक्ष में अपना एक और उपग्रह छोड़ा और भारत में ही बना प्रथम आणविक विद्युत केन्द्र चालू किया गया । बहुत उच्च 'टेक्नोलाजी' के होते हुए भी जनसाधारण की ज़रूरतों के साथ इनका खास संबंध है ।"

"देश की गरीबी को एक ही जादू दूर कर सकता है, वह है कठिन श्रम, स्पष्ट दृष्टिकोण और अनुशासन, चढ़ाई की राह पर न तो रुका जा सकता है और न ही दम लिया जा सकता है । हमारा राष्ट्रीय उद्घोष वाक्य 'सत्यमेव जयते है ।"

"अगर देश की सेवा करते हुए मेरी जान भी चली जाए तो मुझे गर्व होगा । मुझे भरोसा है कि मेरे खून की हर बूँद देश के विकास में योगदान देगी और देश को मज़बूत कर गतिशील बनायेगी ।"

"हरेक को अपना रास्ता बनाना पड़ता है । (अगर यह हो सकता है तो माता-पिता तो अपने बच्चों से हमेशा कहते हैं कि तुम्हारे दुःख को सहने केलिए हम तैयार हैं लेकिन ऐसा दुनिया में होता नहीं है ।) हरेक को अपना कष्ट स्वयं सहन करना होता है ।"

हमारे राष्ट्र की माता इन्दिराजी के रक्त की बूँदों ने इस पृथ्वी पर जो इतिहास लिख लिया है, वह अमिट और अमर रहा है ।

"जब तक सूरज चाँद रहेगा, इन्दिरा तेरा नाम रहेगा ।"

'हीरे-मोती'

मनुष्य का जीवन शानदार ज़िन्दगी जीने के लिए मिला है । निराश, उदास और दुखी जीवन बेवकूफ लोग जिया करते हैं । अपनी दुर्दशा और दीनहीनता का दोष वह परिस्थितियों तथा भाग्य के माथे मढ़ दिया करता है । उन्हें इस बात का ज्ञान और विश्वास ही नहीं कि भाग्य और परिस्थितियों को बदला जा सकता है ।

मनुष्य जो चाहे सो पा सकता है । केवल आवश्यकता है, अपने भीतर छिपि शक्ति को पहचानने की ।

एक प्राचीन लोककथा है । किसी कस्बे के चौराहे पर केवल एक लंगोटी लगाए, बहुत बड़े दाढ़ी वाला एक बूढ़ा हाथ उठा-उठाकर, चिल्ला-चिल्लाकर कह रहा था, "जो चाहें सो पायें ।"

लोग उसकी ओर देखते, मुस्कराते और चल देते । उस की दीन हीन दशा देखकर लोगों को विश्वास हो जाता था कि वह कोई पागल है ।

वह बार-बार चिल्ला रहा था, पर कोई उस पर ध्यान न देता । सब उसकी उपेक्षा कर आगे बढ़ते जा रहे थे । कुछ देर तक चिल्ला-चिल्लाकर कहने के बाद उसने चीखना शुरू किया ।

"बेवकूफो! मेरी बात सुनो । जो चाहो सो पाओ ।"

उसने अपनी बात को बहुत कटुता से कहना शुरू कर दिया था । एक नौजवान, कुछ देर तक उसका तमाशा देखने के बाद, उसके पास गया । उस नौजवान को आश्चर्य देखकर वह 'पागल' खुश हो गया और बड़े प्यार के साथ बोला । "बोल क्या चाहता है ?"

युवक मुस्कराया । उसको लगा, वह सचमुच पागल है । व्यंग्य से पूछा "क्या जो भी मैं चाहूँगा, तुम दे दोगे ?" "नहीं । जो भी तुम चाहोगे, पा लोगे ।" उस ने डट सेकहा ।

"वह कैसे ?"

"पहले तुम यह बताओ कि चाहते क्या हो ?"

"मैं हीरे-मोती चाहता हूँ ।

"युवक ने मज़ाक किया ।"

"पा सकते हो ।" वह दीन-हीन बोला, "हीरे-मोती तुम्हारे चरणों पर लोट सकते हैं ।"

बताओ कैसे ? क्या तुम दोगे ?"

"हाँ, एक हीरा, एक मोती मैं तुमको दूँगा । फिर उससे तुम चाहे जितने पा लेना ।"

"लाओ दो ।" युवक ठिठोली कर हंसने लगा ।

"हाँ, सुन । मैं तुझे एक हीरा कर्म का देता हूँ और दूसरा मोती समय का । इनको संभालकर रख ले । जा, सब पायेगा ।"

वह युवक उसकी बात पर हंस पड़ा और उसे बेवकूफ समझता आगे बढ़ गया । कुछ आगे जाने पर उसका माथा ठनका, 'एक हीरा कर्म का और एक मोती समय का', अचानक युवक की आत्मा जाग गयी ।

कर्म और समय !

समय और कर्म !

वास्तव में यही हीरा-मोती, मोती-हीरा है और सचमुच जिसके पास यह है, वह सब कुछ पा सकता है । इस ज्ञान बोध के साथ ही वह युवक भान गया, वह दीन-हीन पागलनहीं था ।

कथा यहीं समाप्त हो जाती है । यह प्राचीन कथा इस बात का प्रमाण है कि वास्तव में मनुष्य सब कुछ पा सकता है और वह तो अवश्य ही पा सकता है जिसके पास कर्म और समय के हीरा-मोती है ।

यह कहाँ मिलते हैं ?

कर्म उस प्रत्येक मनुष्य के पास मुफ्त में होता है, जो शरीर से स्वस्थ है और समय मुफ्त में हर एक के पास होता है ।

बिना किसी लागत के यह दोनों वस्तुएं हर एक मनुष्य के पास होती है, चाहे वह गरीब हो या अमीर, पढ़ा-लिखा हो या अनपढ़ अगर वह मनुष्य है तो ये दोनों चीजें उसके पास हैं । इन के बल पर मनुष्य सब कुछ पा सकता है ।

दार्शनिक अरस्तू का कथन है कि संसार का कोई मनुष्य ऐसा नहीं है, जो दु:खी न हो, अभावग्रस्त न हो । संसार का हर व्यक्ति किसी न किसी बात को लेकर, किसी न किसी समस्या के कारण दुःखी है । इसलिए आप को हताश-उदास होने की आवश्यकता नहीं है ।

आप के पास दो अनमोल वस्तुएंहैं ।

कर्म और समय ।

जितना आप कर्म करेंगे, समय लगायेंगे, उसकी कीमत फल के रूप में आपको अवश्य मिलेगी ।

प्रत्येक मनुष्य का जीवन उस के कर्म और समय के अनुसार होता है । जैसा कर्म करता है, जितना समय लगाता है, उसी के अनुरूप वह होता है ।

प्रकृति का नियम है कर्म करो और फल पाओ ।

समय लगाओ उसकी कीमत उससे ले लो ।

कभी भी किसी भी आदमी का किया गया कोई भी कर्म और दिया गया समय चाहे वह अच्छे काम के लिए हो या बुरे काम के लिए, व्यर्थ नहीं जाएगा ।

कर्म की क्षमता और समय सबके पास है । उसका उपयोग कर प्रत्येक व्यक्ति जो चाहे सो पा सकता है ।

Seenath Unsar
Class I Chemistry

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പുലരിതേടുന്ന ചിലർ

കറുത്തവർഗത്തിന്റെ കർമ്മസൂര്യൻ

കനൽക്കട്ടകളെ അഗ്നിജ്വാലകളാക്കി മാറ്റിയ
സ്വാതന്ത്ര്യ നായകൻ —നെൽസൺ മണ്ടേല....

അധികാരത്തിന്റെ ശീതളച്ഛായയിൽ
മയങ്ങി കിടക്കുന്ന ആധുനിക നേതൃത്വത്തിന്
ഒരു വിയോജന കുറിപ്പ്........

അന്ധമായ തത്വശാസ്ത്രത്തിന്റെയും
ആദർശത്തിന്റെയും മനഃഗോപുരങ്ങളിലിരുന്ന്
പുതിയ ലോകത്തെ കുറിച്ച് പകൽക്കിനാക്കാം
നെയ്യുകയായിരുന്നില്ല മണ്ടേല ചെയ്തത്........

അടിയുറച്ച നേതൃത്വംകൊണ്ട് മാതൃരാജ്യത്തെ
മൺതരികളെപ്പോലും കർമ്മശേഷിയുള്ളവരാക്കി
തീർത്തു മണ്ടേല.... ...

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പുലരി തേടിയിറങ്ങിയ
തന്റെ ജനതയെ നയിച്ച മണ്ടേലയ്ക്ക് പക്ഷേ........

ബോതയുടെ വർണ്ണവെറിയൻ ഭരണകൂടം
സമ്മാനിച്ചത് സൂര്യകിരണങ്ങളും പോലും കടന്നു
ചെല്ലാത്ത ഇരുണ്ട തടവറയാണ്........

വിമോചനത്തിന്റെ നീരുറവയിലേയ്ക്കുള്ള
ദക്ഷിണാഫ്രിക്കൻ ജനതയുടെ പ്രയാണം നെൽസൺ
മണ്ടേലയുടെ ഉറങ്ങാത്ത സ്മൃതിയിലൂടെയാണ്....

അടങ്ങാത്ത ആവേശവുമായി, സമരത്തിന്റെ അഗ്നി
ജ്വാലകളുയർത്തി അടിമത്വത്തിന്റെ വലിയ
ചങ്ങലക്കെട്ടുകളും തകർക്കുവാനുള്ള കറുത്തവന്റെ
ശ്രമം വിജയിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

വെളുത്ത സാമ്രാജ്യത്വകഴുകന്റെ കറുത്ത ചിന്തകളിലെ
തീരാദുഃഖമായി മാറിക്കഴിഞ്ഞ മണ്ടേല കാൽ
നൂറ്റാണ്ടിലധികമായി രക്തദാഹികളായ
വെള്ളക്കാരുടെ വാറങ്ങൾക്ക് മുമ്പിൽ ആയിരിക്കുമോ?

മർദ്ദിതന്റെ തലച്ചോറിലെ പ്രണവമന്ത്രം
ആയിക്കഴിഞ്ഞ മണ്ടേല
ചരിത്രം നിന്റെ ജീവിതത്തിനു മുമ്പിൽ ഉണങ്ങാത്ത
മുറിപ്പാടുകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു.......

നിന്റെ നെററിയിൽ പൊടിയുന്ന സ്വേദകണങ്ങളിൽ
പോലും പുതിയ ലോകത്തിന്റെ പുലരി
തുടിപ്പുകൾ ഞങ്ങൾ കാണുന്നു!

യൊറൂബയുടെ പുത്രൻ

ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയുടെ ആത്മാവിലേക്ക് പടി തന്റെ ആത്മബോധം ഏഴതിച്ചേർത്ത നൈജീരിയൻ കവിയാണ് എകിൻവോലേഡ് ശ്രൂവോലേ സോയിങ്ക. കഴിഞ്ഞ വർഷത്തെ നോബൽ സമ്മാനത്തിനർഹനായ അദ്ദേഹം യൊറൂബയുടെ വിശ്വാസങ്ങളിലും, അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിലും, കെട്ടുകഥകളിലും ഒരുപോലെ കുരുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ഒരു മനസ്സിന്റെ ഉടമയാണ്. മിത്തുകളും ഏകാലത്തെയും സത്യമായാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിൽ പരിലസിക്കുന്നത്. അവയിൽ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാവസാന്ദ്രത നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സ്ഥലകാലങ്ങളിലും, സംസ്കാരത്തിന്റെ ഇഴചേരലിലും ഒരു സൂക്ഷ്മത്തിന്റെ അവഗാഹത്തോടെ തന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ജീവിതരീതികളും ഭാവസാന്ദ്രമായി ജ്വലിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ജ്വാല കവിയാണ് സോയിങ്ക. വിശാലമായ അർത്ഥത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ ദുരന്തത്തെക്കുറിച്ചാണ് സോയിങ്ക തന്റെ തലത്തിലൂടെ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. സോയിങ്കയുടെ മനുഷ്യർ തികച്ചും യൊറൂബകളല്ല; ലോകജനത തന്നെയാണ്.

സോയിങ്ക തന്റെ ആത്മകഥയായ "The man dead" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നു:

"The man dies in all who keep silent in the face of Tyranny". ഈ വാക്കുകളിൽ ഒരു ജീനിയസ്സിന്റെ ശബ്ദം മുഴങ്ങുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അഴിമതിക്കാരും ഭരണാധികാരികളും ഞെട്ടുന്നു. നൈജീരിയയുടെ മാത്രം പ്രതികരിക്കുന്ന സ്വരമല്ല സോയിങ്കയുടേത്; ആ ശബ്ദം ജനതയിൽ ലോകത്തിലെ അടിച്ചമർത്തപ്പെടുന്ന ഓരോ മനുഷ്യജീവിയുടെയും ഏങ്ങലടിപ്പുകളുണ്ട്.

—മാഗസിൻ കമ്മറ്റി

ON STAYING IN LOVE

Faces do wrinkle, bodies do get pudgier, energy levels do recede, and most people do face an increasing number of niggling ailments. A long-lasting love accepts all of these less than agreeable facts. It comes to terms with time. What binds the lovers together is not what they look like, but what they are!

What is love? Some of you may find it difficult to find an expression for it, while others have to use hot words to describe love. In spite of all that science and religion have told us, people do not want to understand the true nature of the most potent force in the world. They believe in physical beauty and poetic passion, two hearts in stardust beating as one; the chase, the capture and the surrender. All that may well be a thrilling part of attraction and courtship, but it is not and never can be love. Love and a physical embrace become almost synonymous in young minds; both create ecstasy. But few young people are taught the possibilities of and need for growth beyond that beautiful excitement. Practically each one of us remembers the first time we liked someone or even loved one. Be true, to yourself at least!! Love stories are about falling in love, not staying that way.

What frightens many people is the normal fluctuation of passion within the long-time-frame of intimacy. When the fresh excitement of a new love begins to mellow into the gentler security of an established relationship, some people panic and try to find newness again with somebody else. To make marriage work, you have to step forward into the territory of familiarity and discover beyond novelty, the intimate warmth of making love with the person you know almost as well as yourself.

One wonders what happens in a marriage that has lasted many years. Can it remain romantic when you climb into bed with the same person night after night? It is actually better than that because sex ceases to be a mere performance. You can relax and enjoy what is happening. That makes it romantic. You know you're loved by someone wh really knows you. Nobody can beat that. If t physical need for each other feels less all-consumin as time goes by, it can still be intensely satisfying Perhaps, it can be better since, like most oth skills, sex improves with practice.

No two human beings can possibly li together in most intimate relationship known, with out sometimes frustrating each other. Understandin is needed because where love is blocked, it tur to hate and anger. Love is self-discovery and sel fulfilment Through healthy growth with and for th other person. Of all the joys of familiarity, one the most central is security. You learn to trust th person who handles your body and your emotior so intimately. You can let down the barricades an approach the experience with openness. So in short love is the passionate and abiding desire on th part of two people to produce together, condition under which each can be, and can spontaneous express, his or her self; to produce together an i tellectual soil and an emotional climate in whic each can flourish far above what either could achiev alone. Agreed? The more completely one can ex press his real self to another person the more deepl he can love. The very experience of loving will lea to the discovery of how to love better.

We think we are in love because of the wa another person makes us feel. Love is not deligl in one; love is self-realization in togetherness.

Two mutually infatuated people can want eac other desperately, without love and without seein the emotional insincerity which consumes them. Bu when love speaks, it comes from the heart and i heard within the soul. To love a person implie at least to me, caring for and feeling responsible f her life, for the growth and development of all h human powers. From the heart it has sprung to th heart it shall penetrate.

Faisal A. S
II B. A., Englis

WITH BEST COMPLIMENTS FROM:

SOUTHERN PIPES & CERAMICS
KARAYAMPARAMBU - KARUKUTTY
Manufacturers of:- salt-glazed stoneware Pipes, Fittings specials & Refractory Bricks
Phones : 730, 738, 739 Angamally

VIJAYA TILES & INDUSTRIALS
ANGAMALLY
Phone : 358

OSMANIYA TILE WORKS
ALWAYE
Manufacturers of: High Class Roofing Tiles, Ceilings, Floorings, Ridges etc. (Govt. Approved)
Phones : 4147, 5328

PREMIER MOSAIC WORKS
Valayar West P. O.
SHERTALLAI
Phone : 2253

WITH BEST COMPLIMENTS FROM :

Telex : 882-207 ASOK IN
Telegram : UMAYAL
Phone: 5306, 3921, 4103

THE ASOK TEXTILES LIMITED
ASOKAPURAM,
ALWAYE - 1

Manufactures and Exporters of Superior Quality Cotton Yarn Combed and Carded and Staple Fibre Yarn

Counts 31s to 100s

With best compliments from:-

STATE BANK OF TRAVANCORE

സംവാദം

ഭാരതത്തിന്റെ ഭാവി, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ, മൂല്യച്യുതി........

ഇതാ—
പ്രതികരണത്തിന്റെ ഗർജ്ജനങ്ങളുടെ പ്രതിധ്വനിയും
അനുഭവത്തിന്റെ അഗാധമായ കതിരും
ഉദ്ബോധനത്തിന്റെ നിറവുകളും
ഇനിയും മരിക്കാത്ത ആത്മാവിന്റെ വചനങ്ങളെയും
സ്വപ്നസൗകര്യങ്ങളിലേയ്ക്ക് ഒതുങ്ങിപ്പോയിന്റെ തളങ്ങളുടെ.....

യുവതലമുറ ആശയുടെ വെളിച്ചം തേടി നീട്ടിയ വർത്തമാനകാല സന്ധ്യകളിലേയ്ക്ക് മലയാളസാഹിത്യ സാംസ്കാരിക പ്രമുഖന്മാർ തങ്ങളുടെ പുതിയ കണ്ടെത്തലുകളുമായി.

—എഡിറ്റർ.

പങ്കെടുക്കുന്നവർ

സി. അച്യുതമേനോൻ

എസ്. ഗുപ്തൻനായർ

സച്ചിദാനന്ദൻ

പ്രൊഫ. ഇ. നാരായണൻനമ്പ്യാർ

പ്രശ്നങ്ങൾ

- ** ഒരു എഴുത്തുകാരനെന്ന നിലയിൽ ഇന്ന് എന്തെങ്കിലും പ്രത്യേക സാമൂഹിക ദൗത്യം നിർവ്വഹിക്കാനുണ്ടോ? എങ്കിൽ എന്ത്?
- ** ഭാരതത്തിന്റെ ഭാവിയെപ്പറ്റി ഇന്നത്തെ എഴുത്തുകാരന് എന്തെങ്കിലും പറയാനുണ്ടോ? എങ്കിൽ എന്ത്?
- ** ഇന്ത്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് എത്രയും ഭീഷണിയായിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളാം എന്തെല്ലാം? അതിൽ എഴുത്തുകാരന് എന്തു പങ്ക് നിർവ്വഹിക്കാനുണ്ട്?
- ** ആവിഷ്കാര സ്വാതന്ത്ര്യം എന്ന പ്രശ്നത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അഭിപ്രായം എന്ത്?
- ** സമൂഹത്തെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന മൂല്യച്യുതിയെപ്പറ്റി എന്താണ് അഭിപ്രായം? അതിന് പരിഹാരങ്ങളാം നിർദ്ദേശിക്കാമോ?

സി. അച്യുതമേനോൻ

'സാമൂഹികദൌത്യം' നിർവ്വഹിക്കുക എന്നൊക്കെ പറയുന്നതു് വളരെ ഉന്നതമായ ഒരു കൃത്യമാണ്. എന്റെ സാഹിത്യ വ്യാപാരത്തെപ്പററി അങ്ങനെ പറയാമോ എന്നു ഞാൻ ശങ്കിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒരെഴുത്തുകാരനെന്ന നിലയ്ക്കു് സാമൂഹിക ബാദ്ധ്യത നിറവേററാനുണ്ടെന്ന ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അതായതു് എന്റെ സാഹിത്യവ്യാപാരം സാമൂഹികനന്മയെ ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ളതായിരിക്കണം.

ഭാരതത്തിന്റെ ഭാവിയെപ്പററി ഇന്നത്തെ എഴുത്തുകാരനു് തീർച്ചയായും എന്തെങ്കിലും പറയാനുണ്ടാകും, അല്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടാകണം. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ദാരിദ്ര്യവും പട്ടിണിയുമില്ലാത്തതും, ജാതിമത വൈരങ്ങളും ഇല്ലാത്തതും സമത്വവും സാഹോദര്യവും നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്നതുമായ ഒരു വ്യവസ്ഥ ഇവിടെ ഉണ്ടാകണമെന്നാണു് എന്റെ ആഗ്രഹം.

ഇന്ത്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള ഭീഷണി ബാഹ്യം, ആഭ്യന്തരം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടായി തരംതിരിക്കാം.

അതിൽ ബാഹ്യഭീഷണി ലോകസാമ്രാജ്യത്വത്തിൽനിന്നും അതിന്റെ ഉപകരണങ്ങളായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന പാക്കിസ്ഥാൻപോലെയുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നുമാണ്.

ആഭ്യന്തരഭീഷണി നമ്മുടെ അനൈക്യമാണെന്ന പറയാം. അനൈക്യം ജാതിമതങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലും ദേശീയതയുടെ(ethnic or sub nationality)അടിസ്ഥാനത്തിലുമാകാം. അതുരണ്ടും ഇന്ത്യയിൽ ഇന്നുണ്ടു്.

എഴുത്തുകാരന്റെ ചുമതല ഈ അനൈക്യത്തിനെതിരായി ഭാരതീയത അഥവാ Indianness എന്ന ആശയം വളർത്തുക എന്നതാണ്.

ആവിഷ്ക്കാരസ്വാതന്ത്ര്യം തീർച്ചയായും വേണം. കലയുടെയും സാഹിത്യാദികളുടേയും വളർച്ചയ്ക്കു് അതു് അനിവാര്യമാണ്. എന്നാൽ സാമൂഹ്യമായ ഉൽകൃഷ്ട ലക്ഷ്യങ്ങളാൽ പ്രചോദിതമായിരിക്കണം ആ സ്വാതന്ത്ര്യം. നിരുപാധികമല്ല. സമൂഹസ്ഥിതിക്ക അപകടമുണ്ടാക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ നിയന്ത്രിക്കേണ്ടിവരും.

ഒന്നോ രണ്ടോ വാചകങ്ങളിൽ ഉത്തരം പറയാവുന്ന ഒരു ചോദ്യമല്ല ഇതു്. എങ്കിലും മൂല്യച്യുതി സാമൂഹികവ്യവസ്ഥിതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒന്നാണെന്ന പറയാം. അതുകൊണ്ടു് അതവസാനിപ്പിക്കണമെങ്കിൽ സാമൂഹികവ്യവസ്ഥിതിയിൽതന്നെ മാററം വരണമെന്ന ചുരുക്കത്തിൽ പറയാം.

○

എസ്. ഗുപ്തൻനായർ

എഴുത്തുകാരനു് എല്ലാകാലത്തും സമൂഹത്തിന്റെ ദൗത്യമുണ്ടു്. ഇക്കാലത്തും ഉണ്ടു്. കൂടുതൽ നല്ല വിചാരങ്ങളിലേയ്ക്കും നല്ല പ്രവൃത്തികളിലേയ്ക്കും മനുഷ്യരെ നിരന്തരം നയിക്കുക—സ്നേഹോപചാരങ്ങളോടെ നയിക്കുക.

ഭാരതത്തിന്റെ ഭാവി, ഇന്നത്തെ പോക്ക തുടർന്നാൽ ഭയാനകമാണ്. ഇവിടെ ഒന്നും നേരെ ചൊവ്വേ നടക്കുകയില്ല എന്ന മട്ടായിട്ടുണ്ടു്.

ഏററവും വലിയ ഭീഷണി നമ്മുടെ സ്വഭാവം ദുഷിച്ചു എന്നതുതന്നെ. എല്ലാവർക്കും അന്യായമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ നേടണമെന്നാണ് വിചാരം. എഴുത്തുകാരന്റെ ധർമ്മം ഇക്കാര്യം ശക്തമായി പറയുകതന്നെ. ബോധവത്ക്കരണം എന്ന പറയുന്നതും അതുതന്നെയാണെന്ന തോന്നുന്നു.

ആവിഷ്ക്കാരസ്വാതന്ത്ര്യം എന്ന പറയുന്നതിന് കേവലമായ (absolute) ഒരു മാനദണ്ഡമില്ല. ചില എഴുത്തുകാരുടെ മനസ്സു് രോഗം ബാധിച്ചതാണ്. മററു ചിലരുടേതു് വിലോമമാണ് (പെർവേഴ്സ്). അവർക്കെല്ലാം എന്തു സ്വാതന്ത്ര്യം വേണമെന്ന് പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം, സമൂഹത്തിൽ വിഷം വിതറാനുള്ള അവകാശം വേണമെന്നാണ്. ഇതു് വളരെ അപകടകരമാണ്. പക്ഷേ ഗവർമ്മെന്റ് ഭാവനാശൂന്യമായി ഇടപെടുന്നതുകൊണ്ടു് ഈ അപകടം ഒഴിവാകയില്ല. പ്രതിഭാശാലികളുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടിവേണം ഇതിൽ ഇടപെടാൻ.

മൂല്യച്യുതി സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് സത്യസന്ധമാണ്. ഈ മൂല്യച്യുതിയുടെ നല്ലൊരളവു് നമ്മുടെ ഡിമോക്രസിയിൽ അന്തർഹിതമായ തകരാറുകളുടെ ഫലമാണ്. 'ഫ്രീസൊസൈററി' എന്നു നാം വിളിക്കുന്ന സമൂഹങ്ങളിലാണ് മൂല്യച്യുതി അധികവും. ഇതു് ചിന്താർഹമാണ്. സ്വാതന്ത്ര്യത്തെപ്പററിയുള്ള തെററായ ബോധമാണ് ഡിമോക്രസി പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതു്. എല്ലാ വ്യക്തികളും സ്വയം നന്നാകുക എന്നതു് പ്രായോഗികമല്ല. നിർബ്ബന്ധമായ ശാസനകളിലൂടെ മാത്രമേ മനുഷ്യനു് മൂല്യബോധമുണ്ടാകൂ.

സച്ചിദാനന്ദൻ

ജനതയുടെ സൗന്ദര്യബോധത്തെ ഉയർത്തുന്നതിലൂടെ അവരുടെ ജീവിതാവബോധത്തെയും ഉയർത്തുക.

ഈ വ്യവസ്ഥിതി സമൂലം മാറാതെ ഭാരതീയജനതയ്ക്കു് അതിജീവിക്കാനാവില്ല.

മതമൗലികവാദങ്ങൾ, വിഘടനവാദങ്ങൾ, സാമ്രാജ്യത്വചൂഷണം, സാമൂഹ്യവൈരുദ്ധ്യങ്ങളെ തങ്ങൾക്കനുകൂലമായി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്ന ബൂർഷ്വാ ഭരണകൂടം: എഴുത്തുകാരും ഈ വിപത്തുകളെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധം ജനങ്ങളുമായി പങ്കിടേണ്ടതുണ്ടു്.

ആവിഷ്ക്കാരസ്വാതന്ത്ര്യം നിരുപാധികമല്ല; എന്നാൽ അതിനു് ഉപാധികൾ കല്പിക്കാൻ ഭരണകൂടത്തെയും മതമൗലികവാദത്തെയും അനുവദിച്ചുകൂടാ.

ഒററയടിക്കു് പരിഹരിക്കാവുന്നതല്ല മൂല്യനഷ്ടത്തിന്റെ പ്രശ്നം. സമൂഹത്തിന്റെയും സാഹചര്യങ്ങളുടെയും സമഗ്രമായ പുനർനിർമ്മാണത്തിലൂടെ മാത്രമെ അതിന്ന പരിഹാരം കാണാനാവൂ.

പ്രൊഫ. ഇ. നാരായണൻനമ്പ്യാർ

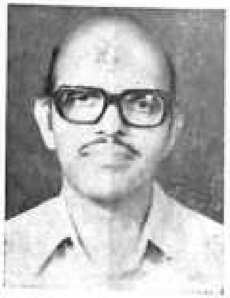

വികാരത്തിലേയ്ക്കു സംക്രമിക്കുന്ന ചിന്ത, ചിന്തയിലേയ്ക്കു സംക്രമിക്കുന്ന വികാരം—ഇതാണു കലാസൃഷ്ടിക്കു വേണ്ടതെന്നു് തോമസ് മാൻ പ്രസ്താവിച്ചതു് അക്ഷരംപ്രതി ശരിയാണു്. വികാരതരളിതമായ ഹൃദയമുള്ള ബുദ്ധിജീവിയാകണം കലാകാരൻ എന്നു് ഇതിൽനിന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. ഒരെഴുത്തുകാരൻ അത്തരത്തിലുള്ള കലാകാരനായി ഉയരണേ പററൂ. സമൂഹത്തിന്റെ പൊതുവായ യാതന സ്വന്തം യാതനയായി കണക്കാക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന സാമൂഹ്യബോധം എഴുത്തുകാരനു് സ്വയമേവ വന്നുചേരേണ്ടതാണു്. സമൂഹത്തിന്റെ മനസ്സാക്ഷിയെ ഉണർത്തുകയെന്ന സാമൂഹ്യദൗത്യം നിർവ്വഹിക്കാൻ എഴുത്തുകാരൻ തന്റെ കൃതികളിൽക്കൂടി ശ്രമിക്കുകതന്നെ വേണം. പക്ഷേ, വെറും പ്രചാരവേലയായി അധഃപതിപ്പിക്കാതെ തികഞ്ഞ കലാമർമ്മജ്ഞതയോടെ വേണം ഇതു ചെയ്യുവാൻ. ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിൽ നന്മയുടെ ശക്തികൾ നിഷ്ക്രിയമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തിന്മയുടെ വൈതാളികരാവട്ടെ, വികാരതീവ്രതയോടെ അരങ്ങുതകർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ അവസ്ഥാവിശേഷം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് സത്യം, സ്നേഹം, നീതി എന്നീ ജീവിതമൂല്യങ്ങളുടെ ആത്യന്തികവിജയം ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിനു് വ്യക്തികൾക്കു് ആന്തരികമായ പ്രേരണയും, ഉത്തേജനവും നല്കുന്ന തരത്തിലാവണം ഒരെഴുത്തുകാരന്റെ തൂലിക ചലിക്കേണ്ടതു്.

ഭാരതത്തിന്റെ ഭാവിയെപ്പററി പ്രത്യേകമായി വല്ലതും പറയുന്നതു് സങ്കുചിതമായ ദേശീയതയുടെ ചട്ടക്കൂട്ടിൽ നിന്നാവരുതെന്നു് എനിക്കു നിർബ്ബന്ധമുണ്ടു്. വിശാലവീക്ഷണമുള്ള ഒരെഴുത്തുകാരൻ ഭാരതീയ ജനസമൂഹത്തെ മാനവരാശിയുടെ ഒരവിഭാജ്യഘടകമെന്ന നിലയിൽ നോക്കിക്കാണാനാണു് ശ്രമിക്കുക. ആദരണീയമായ ഒരു സംസ്കാര പൈതൃകമുള്ള ഭാരതം, ആധുനികലോകത്തിന്റെ നിയാമകശക്തിയായിക്കഴിഞ്ഞ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടി, ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ മററു രാഷ്ട്രങ്ങളോടൊപ്പം മാർച്ചു ചെയ്യുന്നതു കാണാനാണു് എനിക്കിഷ്ടം. പക്ഷേ, സ്വാർത്ഥപരരും, എസ്റ്റാബ്ലിഷ്ടികളുമായ രാഷ്ട്രീയക്കാരുടെ ചൊല്പടിയിൽ അമർന്നുകഴിയുന്ന ഭാരതീയസമൂഹത്തിനു്, ധാർമ്മികമായ ആധികാരികതയും അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയുന്ന ഒരു നേതൃത്വത്തിന്റെ കീഴിൽ വന്നാൽ മാത്രമേ യഥാർത്ഥ മോചനമുണ്ടാവുകയുള്ളുവെന്നും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള സാഹചര്യം നിലനിൽക്കുകയും, ആ ചൂഷണം നാല്പതു വർഷത്തെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുശേഷം ഇപ്പോഴും എത്രയും ക്രൂരമായി തുടരുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതാണു് ഇന്ത്യയുടെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി. അതോടൊപ്പം മതം, ജാതി, ഭാഷ, പ്രദേശം എന്നിവ ജനങ്ങളെ അകററി നിർത്തുകയും, തമ്മിലടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദാരുണമായ കാഴ്ചയും നാം കാണുന്നു. തത്വദീക്ഷയില്ലാത്ത രാഷ്ട്രീയംകൂടി ഇവയോടു ചേരുമ്പോഴാണു് സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുനേരെ അതിഭീകരമായ ഭീഷണി ഉയർന്നുവരുന്നതു്. എഴുപതു ശതമാനത്തോളം ജനങ്ങൾ ഇപ്പോഴും നിരക്ഷരതയുടെ കൂരിരുട്ടിൽ തപ്പിത്തടഞ്ഞു് ദാരിദ്ര്യവും, രോഗങ്ങളുമായി മല്ലിട്ടുകഴിയുമ്പോൾ സ്വാതന്ത്ര്യം ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തിനും അർത്ഥശൂന്യമായി അനുഭവപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ അത്ഭുതമില്ല. ഈ പരിതസ്ഥിതിയിൽ എഴുത്തുകാരനു് ഫലവത്തായി എന്തു ചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്നു് നിശ്ചയിക്കുക എളുപ്പമല്ല. പക്ഷേ, മനുഷ്യന്റെ ഉള്ളിന്റെയുള്ളിൽ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന നന്മയെ ഉണർത്താനും, തിന്മയ്ക്കെതിരെ സന്ധിയില്ലാത്ത സമരത്തിനു് പ്രചോദനം നൽകാനും എഴുത്തുകാരനു് കഴിയും. സാധാരണക്കാരന്റെ ഹൃദയത്തെ എളുപ്പത്തിൽ ആകർഷിക്കുന്ന തരത്തിൽ സാഹിത്യസൃഷ്ടി നടത്തണമെന്നു് ഓരോ എഴുത്തുകാരനും മനസ്സുവച്ചാൽ, സമൂഹത്തിന്റെ പൊതുവായ ബോധവത്ക്കരണത്തിനുള്ള സുന്ദരവും, ശക്തവുമായ മാദ്ധ്യമമായിത്തീരും ഓരോ സാഹിത്യകൃതിയും.

എന്തു സ്വാതന്ത്ര്യവും, പരിപൂർണ്ണമാവുക അസാദ്ധ്യമാണു്. കലാകാരന്റെ [illegible]

[illegible]ന്ത്യത്തിനും ഇതു് ബാധകമാണു്. സ്വതന്ത്രമായ ഭാവന കാടുകയറുമ്പോൾ ഔചിത്യബോധമാണു് കലാകാരനെ നേർവഴിക്കു നയിക്കേണ്ടതു്. അതിന്റെ അഭാവത്തിൽ, അപകടകരമായ മേഖലയിൽ സഞ്ചരിക്കേണ്ടിവരുന്ന കലാപ്രതിഭയ്ക്കു് കാലംതന്നെ കനത്ത തിരിച്ചടി കൊടുക്കുമെന്നു് ചരിത്രം തെളിയിക്കുന്നു. "എന്റെ കൈ വീശാൻ എനിക്കുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം, നിങ്ങളുടെ മൂക്കു് തുടങ്ങുന്നേടത്തു് അവസാനിക്കുന്നു" എന്ന അർത്ഥഗർഭമായ പ്രസ്താവന ഏതൊരു വ്യക്തിയും വകവെച്ചുകൊടുക്കാൻ തയ്യാറാവുകതന്നെ ചെയ്യും. ആവിഷ്ക്കാരസ്വാതന്ത്ര്യം പരിപൂർണ്ണമായി ഉപയോഗിക്കാൻ കച്ചകെട്ടിയിറങ്ങുന്ന കലാകാരനും ഇതോർക്കേണ്ടതാണു്. പക്ഷേ വ്യവസ്ഥാപിതമായ ഭരണകൂടവും, മതവും മററും കലാകാരനെ തങ്ങളുടെ ചൊൽപ്പടിക്കു നിർത്താൻ ശ്രമിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അതിനു് ഇതൊന്നും ന്യായീകരണവുമാകുന്നില്ല. സ്വന്തം ഔചിത്യബോധത്തിലുപരിയായി, സമൂഹം അടിച്ചേല്പിക്കുന്ന മറെറാരു മൂല്യവിലക്കും കലാകാരൻ വലിച്ചെറിഞ്ഞാൽ മാത്രമേ ആരോഗ്യകരമായ കലാസൃഷ്ടി നടക്കുകയുള്ളൂ.

മനുഷ്യമനസ്സിൽനിന്നു് നന്മ, സ്നേഹം, നീതി എന്നീ ആദർശങ്ങൾ അപ്രത്യക്ഷമായതുകൊണ്ടു് സംഭവിച്ച വിപത്തിനെയാണു് 'മൂല്യച്യുതി' എന്നു സാധാരണ അർത്ഥമാക്കുന്നതു്. ശാസ്ത്രസംസ്കാരത്തിന്റെ ആവേശത്തിൽ, മൂഢവിശ്വാസങ്ങളോടൊപ്പം ഉത്തമവിശ്വാസങ്ങളുംകൂടി വലിച്ചെറിഞ്ഞതുകൊണ്ടു് വിശ്വാസരാഹിത്യം എന്ന ഭയാനകമായ അവസ്ഥയിലെത്തിയ മനുഷ്യമനസ്സു് ഒരു തരിശുനിലമായിത്തീർന്നതാണു് ഇതിനൊക്കെ കാരണം. ഹൃദയത്തിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ മാധുര്യവും, മനസ്സിൽ അറിവിന്റെ വെളിച്ചവും—ഇവ രണ്ടും വേണ്ടുവോളമുണ്ടാവുകയാണു് ഇന്നത്തെ ദാരുണമായ അവസ്ഥയ്ക്കു് പരിഹാരം.

○

STUDENTS EDITORIAL BOARD

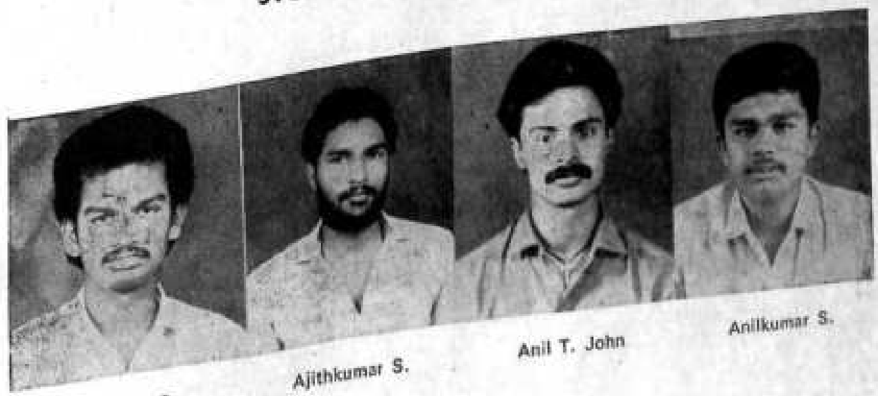

Faisal A. S. Ajithkumar S. Anil T. John Anilkumar S.

അമാവാസിയുടെ ഒരിതൾ

സ്വപ്നങ്ങളുടെ വസന്തകാലത്തിൽ
മനസ്സിലെങ്ങോ
നിലാവിലൊഴുകിയ ഋതുഗീതത്തിന്റെ
ഈണമായിരുന്നു നീ.

ഇന്ന്,

മരവിച്ച സ്വപ്നങ്ങളുടെ
ഈ ഡിസംബർ രാത്രിയിൽ,
നീയി കരിപിടിച്ച വിളക്കുചില്ലിനുള്ളിലെ
നാളമായി വിറച്ചുനിൽക്കുന്നു.
ഓർമ്മകൾ
മുനയുള്ള കൺകോണുകളുടെ
ശരമുനകളായി
എന്റെ ഹൃദയത്തിലേയ്ക്കു നീളുന്നു.
മൃതസ്വപ്നങ്ങളുടെ അന്ത്യത്തിലെ ഞെട്ടൽ....
അമാവാസിയുടെ മുഖപടത്തിൽ
ഏകാന്തതയുടെ നീറുന്ന നിമിഷങ്ങൾ........

ജന്മാന്തരങ്ങളുടെ
ശൂന്യമായ
പൊടിപിടിച്ച,
ഏകാന്തതയും വൈരസ്യവുമിറ്റുന്ന
ഒരിടനാഴിയുടെ ക്രൂരതകൾക്കിടയിലൂടെ
എന്റെ വിറയാർന്ന ശബ്ദം
നിന്നിലേക്കിഴഞ്ഞെത്തുന്നു.

വസന്തം പുണരാൻ മറന്ന്
മഞ്ഞിൽ കുളിച്ചു നിൽക്കുന്ന
ഇലകൊഴിഞ്ഞ വാകമരച്ചില്ലയിലെ
ശീതക്കാറ്റിലൂടെ,
കരിയിലപ്പടർപ്പിലേയ്ക്കുതിർച്ചിറങ്ങിയ
നിലാവിന്റെ കണ്ണുനീർത്തുള്ളികളിലൂടെ
നിയോഗങ്ങൾ നടത്തുന്ന
ഒരു സ്വപ്നസംവാദം.

എനിയ്ക്കറിയില്ല,
നിഴലറിയാത്ത ഈ സ്വപ്നദർശന രാത്രികളിൽപ്പോലും
നീയണിയുന്ന കറുത്ത നിശാവസ്ത്രത്തിന്റെ
പൊരുളെന്തെന്ന്....
നക്ഷത്രങ്ങളുറങ്ങുന്ന ഒരു രാത്രിയിൽ
എന്റെ പുസ്തകത്താളുകളുടെ നറുമണവും തപിച്ച്
എന്റെ പുസ്തകത്താളുകളുടെ മയിൽപ്പീലിയുടെ
പണ്ടെങ്ങോ മയങ്ങിയിരുന്ന മയിൽപ്പീലിയുടെ
കതിരുകളിൽ പടർന്ന വേപഥു
നിന്നിലും പടരുന്നതെന്തിനെന്ന്........
ഋതുകാലത്തിന്റെ ഏതോ ഒരിരുട്ടായിൽ
ഞെരിഞ്ഞമർന്നുള്ളിൽ പൊതിഞ്ഞ
ഒരു ഹൃദയത്തിന താഴെ
നിന്റെ നോവുകളുടെ ഇളംചോപ്പുകളും
കറുത്തുറഞ്ഞു പോയിരിക്കാം.

ഞാനെന്തു ചെയ്യട്ടെ........?
നിന്റെ നീലിച്ച മൗനങ്ങളുറങ്ങുന്ന സ്വപ്നങ്ങൾക്ക്
പ്രത്യാശയുടെ ഇലഞ്ഞിപ്പൂവുകൾ കൂടി
സമ്മാനിക്കുകയല്ലാതെ
നക്ഷത്രമുഖങ്ങളുള്ള ഒരു വ്യാളി
ജനിമൃതികളുടെ പാതയോരത്തേയ്ക്ക്
നിന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചെറിയുന്നത്
നിസ്സംഗതയോടെ കാണുകയല്ലാതെ........

സ്വപ്നങ്ങൾ പകരാനുള്ള നീലിമ എന്നേ നഷ്ടമായ
നിന്റെ കണ്ണുകളിലെ അരുണിമ കണ്ട്
ഒരു കണ്ണുനീർത്തുള്ളികൊണ്ട്
ഈ വിളക്കു ചില്ല്
തകർക്കുകയല്ലാതെ....

ഇനി........
നിഴലുറക്കുന്ന കരിവളകളുമായി
എന്റെ രാപ്പാടി
മനമുരുകിയ ഇരുട്ടിന്റെ കയങ്ങളിലേക്ക്
പറന്നുകൊള്ളട്ടെ........
സ്വപ്നദർശനങ്ങളുടെ ഈ രാത്രി ഒടുങ്ങുന്നത്
കണ്ണുനീർ പൊഴിച്ചു നിൽക്കുന്ന ആ നക്ഷത്രങ്ങൾ
കണ്ടുകൊണ്ടു നിൽക്കട്ടെ........

വേണു കെ. ബി.
ഒന്നാംവർഷം
ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യം

ഞാൻ മാവിലായിക്കാരനാണ്

വർത്തമാനകാലത്തിന്റെ ക്രൂരമായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിൽനിന്ന് അയഥാർത്ഥതകളുടെ 'ഉട്ടോപ്പിയ'കളിലേയ്ക്ക് പിൻവലിയാനിഷ്ടപ്പെടാത്ത പഴയ തലമുറയുടെ കരുത്തുറ്റ ശബ്ദം.

'വേരുകളു'ടെയും, 'യന്ത്രത്തിന്റെ'യും സ്രഷ്ടാവ്, തന്റെ പഴയ കലാലയ സ്മരണകളുമായി പൂത്തുലഞ്ഞ ഒരു വാകമരത്തിന്റെ അന്തരംഗമായി നമ്മിലേയ്ക്ക് പെയ്തിറങ്ങുകയാണ്.

വിപ്ലവകാരിയായ ആ പഴയ ഐ.എ.എസ്. ഓഫീസർക്ക് വാക്കുകളിലെ അഗ്നിസ്ഫുലിംഗങ്ങളും, സ്വതസ്സിദ്ധമായ പരിഹാസത്തിൽ പൊതിഞ്ഞ നർമ്മത്തിന്റെ മാധുര്യവും ഇന്നും കൈവിടാനാകുന്നില്ല.

ഇതൊരു അഭിമുഖമാണ്.
മലയാളത്തിലെ സുപ്രസിദ്ധ സാഹിത്യകാരനും യു. സി. കോളേജിലെ ഒരു പൂർവ്വ വിദ്യാർത്ഥിയുമായ മലയാറ്റൂർ രാമകൃഷ്ണനുമായി.

—എഡിറ്റർ.

ചോ: യു. സി. കോളേജിലെ പൂർവ്വ വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നല്ലോ താങ്കൾ? അന്നത്തെ യു. സി. കോളേജിനെക്കുറിച്ചൊന്നു വിവരിക്കാമോ?

ഉ: ഏകദേശം 500 വിദ്യാർത്ഥികൾ. ഭൂരിപക്ഷവും ഹോസ്റ്റൽവാസികൾ. കുന്നുകയറിയെത്തുമ്പോൾ പ്രധാന കവാടം. അതു കടന്നെത്തുന്നത് ടാഗോർ ഹോസ്റ്റൽ പരിസരത്താണ്. അതിനപ്പുറത്ത് ബാസ്കറ്റ്ബാൾ കോർട്ട്. അല്പംകൂടി നടന്നാൽ ചാപ്പൽ. അതിന്റെ വലത്തുവശത്ത് പഴയകെട്ടിടം. പ്രിൻസിപ്പലിന്റെയും ബർസാറിന്റെയും ഓഫീസുകൾ അതിലായിരുന്നു. പിന്നിൽ കെമിസ്ട്രി ക്ലാസ് നടന്നിരുന്ന റൗണ്ട് ഗ്യാലറിയും ലാബും.

വാൽകഷണം പോലെ ബയോളജി ബ്ലോക്ക്. ഇടതുവശത്ത് ഫിസിക്സ് ക്ലാസ് നടന്നിരുന്ന ന്യൂഗ്യാലറി. ഓലമേഞ്ഞ ആഡിറ്റോറിയം.....അത് സംബ്ലിഹാൾ എന്നാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. ശ്രീ. വി. എം. ഇട്ടിയവിരാ സാറായിരുന്നു പ്രിൻസിപ്പാൾ. ഗുരുനാഥന്മാരിൽ പ്രമുഖർ സർവ്വശ്രീ അരവാമുദം അയ്യങ്കാരും (ഇംഗ്ലീഷ്) ഡി. പി. ഉണ്ണിസാറും, കുറ്റിപ്പുഴയും (മലയാളം) അനന്തരാമനും (കെമിസ്ട്രി) ടി. ബി. തോമസും (ഫിസിക്സ്) ജോസഫ് സാറും ആൻഡ്രൂസ് സാറും (ബയോളജി) ആയിരുന്നു. ഒരു ടേം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ''ടാഗോറിൽ'' നിന്നും ഞാൻ ''സ്കിന്നറി''ലേക്ക് മാറി. ഈ ഹോസ്റ്റലുകൾ ഇന്നുണ്ടോ എന്തോ? അക്കാലത്ത് വിദ്യാർത്ഥികൾ അദ്ധ്യാപകരെ ബഹുമാനിച്ചിരുന്നു. കോളേജിലെത്തുന്ന അതിഥികളെ ആദരിച്ചിരുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ലേശം രാഷ്ട്രീയമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അതിന്റെ പേരിൽ അവർ തമ്മിലടിച്ചിരുന്നില്ല.

ചോ: അവസാനമായി താങ്കൾ എന്നാണ് യു. സി. കോളേജ് സന്ദർശിച്ചത്?

ഉ: 1968-ലാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഞാൻ T. C. C. മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടറായിരുന്നപ്പോൾ. ഏതോ കോളേജ് അസോസിയേഷൻ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യാനാണ് പോയത്. അദ്ധ്യക്ഷൻ കുറിപ്പ് സാറായിരുന്നു. ഞാൻ പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ട് നില്ക്കുമ്പോഴും സാർ ഇറങ്ങിപ്പോയ്ക്കളഞ്ഞു. എന്റെ പ്രസംഗം ബോറായിരുന്നുവോ?

ചോ: താങ്കളുടെ യു. സി. കോളേജ് ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും അവിസ്മരണീയമായ അനുഭവമേതാണ്?

ഉ: ആഗസ്റ്റ് സമരം (ക്വിറ്റ് ഇന്ത്യ പ്രസ്ഥാനം). ഇതുപക്ഷ ഇത്യ പ്രസ്ഥാനം ... തോടുണ്ടായ ക്ലാ''....ആദ്യത്തെ അഭിനയം – ഇപ്പറഞ്ഞത് യാദൃച്ഛിക സംഭവമായിരുന്നു. സെറ്റിൽമെന്റ് കോളനിക്കാർക്കുവേണ്ടി സ്ക[ി]ന്നർ ഹോസ്റ്റൽ വാർഡൻ ജേക്ക[ബ്] ... സംഘടിപ്പിച്ച VARIE[TY] ENTERTAINMENTS - ലെ ഒരു ... (നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട നടന് അസു[ഖം] ബാധിച്ചതിനാൽ) ഞാൻ അ[ഭി]നയിക്കേണ്ടി വന്നു. പിന്നെ ... തവണ കോളേജ്ഡേ നാടകത്ത[ിൽ] ഞാൻ ''സ്ത്രീപ്പാർട്ടാ''യി. എ[ന്റെ] ''ആഡംസ് ആപ്പിൾ'' കണ്ട് ... തികൾ അതിനെ ഭൂതാംകചക... വിളിക്കയും കൂവുകയും ചെയ്തു.

''നമ്പൂതിരിസമുദായത്തിന്റെ ബലികഴിച്ച്''' —ടാഗോർഹോസ്റ്റൽ

പിന്നെ ഓർക്കുന്നത് AIS[F] പ്രവർത്തനമാണ്. ബംഗാൾ ക്ഷാ[മ]ത്തിന്റെ ഇരുണ്ട നാളുകളിൽ ... ഞാൻ ഒരു നേരത്തെ ഭക്ഷണം ഉ[പേ]ക്ഷിച്ച് കമ്മിറ്റിപ്രകാരം സാ[ധു]ക്കൾക്ക് വിളമ്പിയിരുന്നത് [പ്ര]ത്യേകമായോർക്കുന്നു.

ചോ: യു. സി. കോളേജിൽ ... ച്ചാണല്ലോ താങ്കൾ വിദ്യാർത്ഥി ... ഷ്ട്രീയത്തിലേയ്ക്ക് വരുന്നത്. അ... നെക്കുറിച്ച് എന്തെങ്കിലും പറയാ... ണ്ടോ?

ഉ: ആഗസ്റ്റ് മൂവ്മെൻറിനെപ്പററി പറഞ്ഞല്ലോ. തുടക്കത്തിൽ ഞങ്ങളെല്ലാം സ്ററുഡൻറ് കോൺഗ്രസ്സുകാരായിരുന്നു. ഹിററ്ലർ സോവ്യററ് യൂണിയനെ ആക്രമിച്ചപ്പോൾ കമ്മ്യൂണിസ്ററ്പാർട്ടിയുടെ തീരുമാനങ്ങൾ ഞങ്ങളെ സ്വാധീനിച്ചപ്പോൾ ഞങ്ങളെല്ലാം സ്ററുഡൻറ് ഫെഡറേഷൻകാരായി. തിരുവിതാംകൂറിലെ അന്നത്തെ പ്രമുഖ S. F. നേതാവായിരുന്നു ഈയിടെ അന്തരിച്ച എ. കെ. തമ്പി. സഖാവ് പി. കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ ഒരു രാത്രികാല സന്ദർശനവും, പെരിയാർ തീരത്തുവച്ചു നടന്ന ചർച്ചായോഗവുമാണ് ഞങ്ങളെയെല്ലാം കമ്മ്യൂണിസ്ററ് അനുഭാവികളാക്കിയത്. ഒരു മഹാ മാന്ത്രികനാണ് സഖാവ് എന്ന് എനിയ്ക്കന്ന് തോന്നുകയുണ്ടായി. ആ രാത്രിയിൽ മാത്രമേ ഞാൻ സഖാവിനെ കണ്ടിട്ടുള്ളു.

ചോ: താങ്കളുടെ പിൻകാല ജീവിതത്തിൽ യു. സി. കോളേജിലെ അനുഭവങ്ങൾ എത്രമാത്രം സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്?

ഉ: പ്രധാനമായും എനിക്കുണ്ടായ ഇടതുപക്ഷച്ചായ്‌വ് തന്നെ.

ചോ: താങ്കളുടെ സൃഷ്ടികളിൽ പ്രധാനമായും ഗ്രാമീണത തുടിച്ചുനില്ക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ഗ്രാമീണ ജീവിതവുമായി താങ്കൾക്കുള്ള ബന്ധം എന്തായിരുന്നു?

ഉ: അച്ഛന്റെ സ്ഥലമാററത്തിനൊത്ത് ഒരു ടൗണിൽ നിന്നും മറൊന്നിലേയ്ക്ക് നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന എനിക്ക് ബാല്യകൗമാര ഘട്ടങ്ങളിൽ ഗ്രാമീണ ജീവിതത്തിന്റെ ചാരുത ഉൾക്കൊള്ളാൻ ഏറെ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നു വേണം പറയാൻ.

ചോ: താങ്കളുടെ പഠനകാലത്ത് വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിന്റെ വിപ്ലവാശയവും, പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഒരു ലക്ഷ്യവും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ന് ക്യാമ്പസ്സുകളിൽ പൊതുവെ സുഖലോലുപതയും അരാഷ്ട്രീയവാദവുമാണ് കാണുന്നത്. ഈ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് താങ്കൾക്ക് എന്താണ് പറയാനുള്ളത്?

ഉ: വിധിയെഴുതാൻ ഞാനല്ല. ഞങ്ങളുടെ കാലഘട്ടം സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിന്റേതായിരുന്നല്ലോ. ഭൂരിപക്ഷം വിദ്യാർത്ഥികളിലും ഗാന്ധിയൻ – മാർക്സിയൻ ചിന്ത (വൈരുധ്യം നിറഞ്ഞ കോമ്പിനേഷനാണെങ്കിലും) കടന്നുകൂടിയിരുന്നു. വെൽസിന്റെ ലോകചരിത്രവും ജവാഹർലാലിന്റെ കൃതികളും ഞങ്ങളിൽ പലർക്കും Internationalism ന്റെ കാഴ്ചപ്പാടുണ്ടാക്കിത്തന്നു. ഞങ്ങൾ അന്ന് ഒട്ടേറെ വായിക്കുമായിരുന്നു. ഏററവും വലിയ വായനക്കാരൻ പി. ജി. ആയിരുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തര കാലത്ത് വിദ്യാർത്ഥികൾ രാഷ്ട്രീയത്തെ ഒരു "കരിയർ" ആയി കാണുന്നുണ്ടോ? അരാജകവാദം, സുഖലോലുപത എന്നിവ ക്യാമ്പസ്സുകളുടെ മുഖമുദ്രകളാകുന്നുണ്ടോ? Serious Reading – നടത്തുന്നവരുടെ എണ്ണം കുറഞ്ഞുവരികയാണോ? എന്തായാലും ഒരു വക മാന്ദ്യമുണ്ട്. കമ്മ്യൂണിസ്ററ് പ്രസ്ഥാനത്തിലെ പിളർപ്പ് ഇതിനൊരു മുഖ്യകാരണമാണെന്ന് ചിലപ്പോഴെനിക്ക് തോന്നാറുണ്ട്.

ചോ: ഇന്ത്യയുടെ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് ഒരു സിവിൽ സർവ്വന്റായിരുന്ന താങ്കൾക്ക് ആശങ്കയുണ്ടോ?

ഉ: രാമരാജ്യം വന്നിട്ടില്ല. ഭാരതത്തിൽ G. N. P. യുടെ 95%-ന്റെ ഉപഭോഗം മേലേക്കിടയിലുള്ള 5%-നാണ്. Distributive Justice ഉണ്ടാകുന്ന ലക്ഷണമില്ല. സോഷ്യലിസം ഏട്ടിലെ പശുവാണിന്നും. വർഗ്ഗീയ-വംശീയ പ്രശ്നങ്ങൾ പത്തിവിരിച്ചാടുകയും ചെയ്യുന്നു. എനിക്ക് ഭയമുണ്ട്, ആശങ്കയുണ്ട്.

ചോ: ഭാരതത്തിൽ ഇന്നു നടക്കുന്ന ദേശവിരുദ്ധ ശിഥിലീകരണ പ്രവർത്തനങ്ങളെ എങ്ങനെ ചെറുത്തു തോല്പിക്കാനാവും?

ഉ: സാക്ഷരത ശതമാനം വർദ്ധിപ്പിച്ച് ജനങ്ങൾ സ്വന്തം അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസ നിലവാരം കൂടുതലുള്ള കേരളത്തിൽ ശിഥിലീകരണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ താരതമ്യേന കുറവാണ്. പിന്നെ വടക്കുള്ള അവസ്ഥ ഇങ്ങോട്ട് എത്തിയില്ലല്ലോ എന്ന് സമാധാനിക്കാം.

ചോ: ഭാരതത്തിന്റെ അയൽരാജ്യമായ ശ്രീലങ്കയിൽ പ്രശ്നങ്ങൾ അതീവ രൂക്ഷമാണല്ലോ? ഭാരതത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങളെല്ലാം മാററിവെച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ഭാരതസർക്കാർ സാഹസികമായിത്തന്നെ ജാഫ്നയിലെ തമിഴർക്ക് സഹായം ചെയ്തല്ലോ? ഇതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായമെന്ത്?

ഉ: മാനുഷികവശം മറക്കുകയല്ല. എങ്കിലും ഇന്ത്യയുടെ നടപടി ശരിയല്ലെന്ന് തോന്നുന്നു. നമ്മൾ ചെയ്ത സഹായം സ്വതന്ത്ര രാഷ്ട്രമായ ശ്രീലങ്കയുടെ ആഭ്യന്തര കാര്യങ്ങളിലെ ഇടപ്പെടലായിപ്പോയെന്ന ആക്ഷേപത്തിൽ കഴമ്പില്ലേ? കലാപം നടക്കുന്ന പഞ്ചാബിലോ, മററോ പാക്കിസ്ഥാൻ സഹായം എത്തിച്ചാലോ?

ചോ: ഇന്ന് മലയാള സാഹിത്യത്തെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രധാന പ്രശ്നമാണല്ലോ പൈങ്കിളിയുടെ സ്വാധീനം. ഇതിനെക്കുറിച്ച് താങ്കളുടെ അഭിപ്രായം പറയാമോ?

ഉ: എന്തെഴുതണം, എങ്ങനെയെഴുതണം എന്നും മററും നിശ്ചയിക്കാൻ നിയമമൊന്നുമില്ല. "പൈങ്കിളി" പാടിക്കോട്ടെ. അത് സാഹിത്യമാവുകയില്ല. സാഹിത്യകാരൻ സമൂഹത്തിന്റെ നാവാകണം. ലോകചരിത്രത്തിൽ സാഹിത്യകാരന്മാർ സമൂഹത്തെ സ്വാധീനിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിലും സാഹിത്യകാരന്മാർക്ക് മാററത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിയണം, കഴിയും.

ചോ: അപ്പോൾ പിന്നെ പൈങ്കിളികൾ വളരാനുണ്ടായ കാരണം എന്താണെന്നാണ് താങ്കളുടെ അഭിപ്രായം. ഈ വളർച്ചയെ എങ്ങിനെ നിയന്ത്രിയ്ക്കാനാവും?

ഉ: സീരിയസ്സ് ആയ വായനയും, വായനക്കാരനും ഇല്ലാഞ്ഞതാണ് പൈങ്കിളി തഴച്ചുവളരാൻ കാരണം. ചവറ് വാങ്ങുവാൻ ആളുള്ളപ്പോൾ വില്പനയ്ക്കു വയ്ക്കുന്നതിൽ തെററില്ലെന്നാണ് അവരുടെ അഭിപ്രായം. എഴുത്തുകാർ പുരോഗമന ആശയങ്ങളോട് ആഭിമുഖ്യം പുലർത്താത്തതും പൈങ്കിളിയ്ക്ക് വളമായി. പിന്നെ വായനക്കാരന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ നിലവാരമില്ലായ്മയും പൈങ്കിളിയ്ക്ക് തണലായി.

നല്ല സാഹിത്യത്തോടുള്ള ജനങ്ങളുടെ ആഭിമുഖ്യം വളർത്തിയെടുക്കാൻ ഇടതുപക്ഷ കലാ സാംസ്കാരിക സംഘടനകളും സമൂഹത്തിലെ മുന്നണി വരണം.

ചോ: മലയാളത്തിലെ "സർവ്വീസ് സ്റേറാറി" സാഹിത്യത്തിലെ തുടക്കക്കാരനാണല്ലോ താങ്കൾ. ഇതിന് പിന്നിലെ പ്രചോദനമെന്തായിരുന്നു?

ഉ: മലയാളത്തിൽ ആദ്യമായി സർവ്വീസ് സ്റേറാറി എഴുതിയത് ഞാൻ തന്നെയാണ്. മാതൃഭൂമി പത്രാധിപരുടെ നിരന്തരമായ അഭ്യർത്ഥനയെ മാനിച്ചാണ് ഞാനതിന് ഇടയായത്. പിന്നെ ഇത് എഴുതാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ പല എതിർപ്പുകളും നേരിടേണ്ടി വന്നപ്പോൾ അതിലൊക്കെ സാഹസികത കണ്ടെത്തി ഇടതുപക്ഷക്കാരായിരുന്നു. സിവിൽ സർവ്വീസ് രംഗത്തെ പുഴുക്കുത്തുകൾ ജനങ്ങളെ അറിയിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നതാണ് ഇതെഴുതിയതിന്റെ സംതൃപ്തി.

ചോ: കേരളത്തിലെ യൂണിവേഴ്സിററികളെക്കുറിച്ച് താങ്കൾക്കെന്തു പറയാനുണ്ട്?

ഉ: ഞാൻ മൗനിയായിരിക്കാനാണ്.

ചോ: സാറിപ്പോൾ പുതിയൊരു നോവലിന്റെ പണിപ്പുരയിലാണല്ലോ. താങ്കളുടെ ആത്മകഥാ കഥനമാണോ അത്?

ഉ: പരദേശി ബ്രാഹ്മണർ എന്നറിയപ്പെടുന്നവരുടെ നൂറു വർഷത്തെ സാമൂഹ്യ ചരിത്രം എഴുതാനാണ് ശ്രമിക്കുന്നത്. "[illegible]" എന്നായിരിക്കും പേരിടുന്നത്. ആത്മകഥയല്ല ഇത്.

ചോ: യു. സി. കോളേജിലെ പുതിയ തലമുറയോട് അറുപതു തികഞ്ഞ താങ്കൾക്ക് എന്താണ് പറയാനുള്ളത്?

ഉ: ഞങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കാത്ത അവസരങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കിന്നുണ്ട്. ഏറെ വായിക്കുക; വളരുക; നാടിന്റെ ഭാവിയെപ്പററി എപ്പോഴും ചിന്തിക്കുക. "രാഷ്ട്രീയം" എന്ന കരിയറിന്റെ പിറകെ പോകാതെ നിങ്ങൾക്ക് ശോഭിക്കാൻ കഴിയുന്ന മറ്റനേകം പ്രവൃത്തിമണ്ഡലങ്ങളിലെ നക്ഷത്രങ്ങളാവുക!

ആശംസകൾ!

Govt Recognised Computer Classes

Indian Academy Of Computer Technology

N. Parur

- The Biggest library facility among like institutions
- Guaranteed job Placement for the toppers
- Hostel facility for girls and boys
- Maximum hands on training time
- Daily evening classes for employees and the like
- Project-work trainings for toppers in large firms
- Special coching for Engg./Poly Technique students

Advt. EXECUTIVES

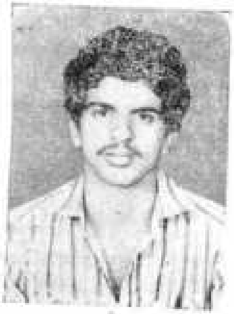

Mahesh S.

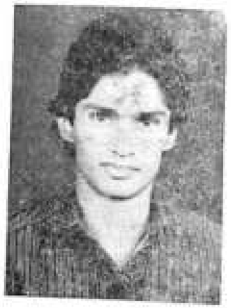

Justin W. J.

Suresh Kumar K. R.

Sreekumar K.

IYSH - 1987

അന്തർദേശീയ പാർപ്പിട നിർമ്മാണ വർഷം

എ. ഡി. രണ്ടായിരമാണ്ടോടെ എല്ലാവർക്കും
പാർപ്പിടം എന്ന ലക്ഷ്യം കൈവരിക്കാൻ
ഭവന നിർമ്മാണ ബോർഡിന്റെ പങ്കാളിത്തം.

- പുനരധിവാസ പാർപ്പിട നിർമ്മാണം — ഒരു ലക്ഷം വീടു പൂർത്തിയായി.
- സഹകരണ ഭവന നിർമ്മാണം — 61600 വീടുകൾക്ക് സഹായം നൽകി, അതിൽ 52762 വീടു പൂർത്തിയായി.
- സന്നദ്ധ സംഘടനകളുടെ പങ്കാളിത്തം — 25,000 വീടു പൂർത്തിയായി. വീണ്ടും 10000 വീടു നിർമ്മാണത്തിൽ.
- കുടികിടപ്പു ഭവന നിർമ്മാണം — 10000 വീടു്.
- മററു് വായ്പാ പദ്ധതികൾ — 10230 വീടു്.
- വാടക വീടു് പദ്ധതി — 1277 വീടു്
- ചേരി പരിഷ്കരണം — 528 വീടു്
- പൊതു ഭവന നിർമ്മണ പദ്ധതി — 4260 വീടും ഫ്ളാററും പ്ളോട്ടും.

പാർപ്പിട പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാൻ ഭവന നിർമ്മാണ ബോർഡ്.

കേരള സംസ്ഥാന ഭവന നിർമ്മാണ ബോർഡ്, ശാന്തി നഗർ, തിരുവനന്തപുരം—695001.

Prof. K. P. MATHEW

(Farewell speech by Dr. A. M. Chacko, former Principal of the College)

Prof. Mathew, Principal Dr. Joyce Mathew,
Prof. Benjamin, former professors and colleagues.

I thank the organisers for asking me to say a few words about Prof. Mathew who is retiring from the service of this college at the end of this month. It was after a brilliant academic career that Mr. Mathew joined this college as lecturer in Mathematics in the year 1954. Dr. Joyce Mathew, Fr. Elias and myself were students of the final year BA / BSc classes here during that year. I also had the good fortune to be a member of the Tagore Hostel as its prefect during that year under the wardenship of Mr. Mathew and Prof. T. B. Thomas. Later Mathew Sir was warden of Holland Hostel. He was then 'sort of' permanently assigned as warden of Chacko Hostel. When he occupied the warden's room in the upstairs of Chacko Hostel, where Prof. K. C. Chacko lived during the period of his service in the college many of us feared that Mathew Sir would remain as a permanent bachelor. But he certainly did commit matrimony later and got promoted as warden of West Hostel. Eversince, we were living as neighbours except for the last five years, when I had to shift to the Principal's quarters. As lecturer and professor of Mathematics, as head of the department of Maths, as the secretary of the Fellowship and Staff Council, as Professor in charge of the Library, as Warden and Mess Superintendent in various hostels and in many other capacities Prof. Mathew served the college with distinction and utmost devotion.

The college was fortunate in getting a distinguished Mathematician in Professor Mathew as successor to the eminent founder Professor T. S. Venkittaraman on his retirement. The Department was upgraded as a post graduate department during his professorship and Prof. Mathew with the able assistance of a team of dedicated teachers developed the Mathematics department as an outstanding department of the college, producing excellent results.

Under his inspiring leadership the students and teachers of the department have been organising curricular and co-curricular activities which could foster the right kind of staff-student relationship. After all, love of knowledge can be transmitted only through personal contact between the teacher and the taught and the team led by Prof. Mathew has been exemplary in this respect. Only when we visit the quarters where Mr. and Mrs. Mathew lived can we realise the tremendous interest the Mathew family showed in environmental protection. The place where the warden's quarters of the women's hostels are situated was almost a barren land. But Mr. and Mrs. Mathew have turned the premises of their quarters into a Botanical garden. Now tall fruit trees and various shade trees surround their quarters, making life inside quite comfortable. I used to envy him whenever I found him on the top of trees, plucking mangoes in the most scientific manner from mango trees, he himself has planted

ഹാൻറക്സ്

ഏററവും മികച്ച കൈത്തറി തുണികൾ

നിത്യജീവിതത്തിനും വിശേഷവേളകൾക്കും

ഇണങ്ങുന്ന

കൈത്തറി വസ്ത്രങ്ങളുടെ വർണ്ണശാല

സർക്കാർ ജീവനക്കാർക്ക് തവണ വ്യവസ്ഥ

200 ൽപ്പരം വിൽപനശാലകളും

2 പ്രദർശന – വിൽപന വാഹനങ്ങളും

കേരളാ സ്റ്റേററ് കൈത്തറി നെയ്ത്ത് സഹകരണസംഘം ക്ലിപ്തം,

തിരുവനന്തപുരം – 695 001

and nurtured. I do not know if there is anyone else in Alwaye who knows more about the pollution of Periyar river in and around Alwaye. For several years Mr. and Mrs. Mathew used to make chemical measurement, in their household laboratory on water samples collected from various points in Periyar River to study water pollution. I remember, having had discussions with the Mathematician and the Botanist on pollution parameters. What a splendid example of a husband and wife joining in a common scientific pursuit, relevant to the need of the locality.

The thoroughness with which Prof. Mathew does anything is worth emulating. Whether it is in making notes, giving a lecture or writing the minutes of a meeting or participating in a discussion Prof. Mathew has his own elegant style and original way of performing it. In discussions on issues, Prof. Mathew's contribution has always been unique as he would always remember to point out sides overlooked or not discussed. Whenever I sat with Prof. Mathew on decision making bodies, I have felt that Prof. Mathew's participation in decision making would invariably make it fairer and more balanced.

In private conversation or in public he would never speak ill of others, not even of indisciplined students. And he was always been willing to give any student alleged to be involved in some act of indiscipline, the benefit of doubt. His dealings with students have always been fair minded and unbiased and he would never want to hurt the feelings of any one else.

One of the important qualities that distingiushes an educated man from the uneducated is the mastery in the art of listening to others. Prof. Mathew possessed this in an abundant measure. He is always more ready to listen than to talk. How much more comfortable this world would be if more of us start emulating this particular trait of Prof. Mathew.

Another trait that has fascinated me most is his meekness. Prof. Mathew was demonstrated through his life and work that meekness is not weakness, but tamed strength. His meekness, unassuming nature and humility have endeered him to staff and students alike. He considered positions not as positions of power, but as positions of service. His nature wisdom has always been available to all who sought it and I am particularly grateful to Prof. Mathew for all that he has been to me, especially during my period in the Principal's office.

His concern for the needy and the destitute in and around the college deserves special mention, though I am sure that Prof. Mathew will not approve of anyone mentioning it. I would consider Prof. Mathew as one who has understood the implications of Christ's gospel most and one who has been practising them in life more than anyone else on the campus without making any show of it.

The gap Prof. Mathew leaves will be difficult to fill but we do hope that he will keep in close touch with the college, after his retirement. On behalf of all of us, I wish Prof. and Mrs. Mathew a peaceful, but active life after retirement and offer him our respectful regards.

Dr. A. M. Chacko

KAMCO

The No: 1 Power Tiller

Manufactured by

M/S.Kerala Agro Mechinery Corporation Ltd.

ATHANI P. O.

ERNAKULAM DISTRICT

സർവ്വകലാശാലാ വിദ്യാഭ്യാസം

ക്ലാസിൽ കയറാതെ നടക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥി
തന്നോടും തന്റെ കുടുംബത്തോടും സമൂഹത്തോടും
അക്ഷന്തവ്യമായ ദ്രോഹമാണ് ചെയ്യുന്നത് –

എല്ലാ ക്ലാസ്സുകളും മുറയ്ക്ക് നടക്കുന്നുവെന്ന്
ഉറപ്പുവരുത്തുക
എല്ലാ ക്ലാസ്സുകളിലും കയറി
കിട്ടാവുന്നിടത്തോളം അറിവ് നേടുക.

ക്ലാസ്സിൽ കയറാതെ നടക്കുന്നത് 'സ്റ്റൈലൊ'ന്നല്ല–
അതുകൊണ്ടുമാത്രം ആരുടേയും
'മഹത്വം' വർദ്ധിക്കുകയുമില്ല.

പബ്ലിക് റിലേഷൻസ് വകുപ്പ്, കേരള സർക്കാർ.

College Annual Report For The Year 1986-'87.

Results of the University Examinations - April / May 1986

Class	Number of students presented	Number of students appeared	1st Class	2nd Class	3rd Class	Total	percentage
11 P. D. C. Gr - I	151	141	66	30	14	110	78%
Gr - II	152	148	46	28	33	107	72%
Gr - III	139	131	2	11	59	72	55%
II B. A.							
History	27	26		(whole pass)		12	46%
Economics	53	51		-do-		30	58%
Psychology	22	20		-do.		4	20%
English	29	28		-do-		18	64%
Malayalam	41	41		-do-		13	32%
II B. Sc.							
Physics	45	44		-do-		19	43%
Mathematics	37	37		-do-		28	78%
Chemistry	40	40		-do-		14	35%
Botany	23	23		-do-		16	69%
Zoology	23	23		-do-		13	57%
Final B. A.							
History	29	29		7	16	23	79%
Economics	54	50	1	12	27	40	80%
Psychology	21	21	6	6	7	19	90%
English	16	16	1	2	9	12	75%
Malayalam	26	25	3	9	11	23	88%
Final B. Sc.							
Mathematics	37	32	16	6	6	28	88%
Physics	38	26	9	6	3	18	69%
Chemistry	39	36	16	11	3	30	83%
Botany	23	22	12	6	3	21	95%
Zoology	21	21	9	8	2	19	90%
M. A. Previous							
History	15	14		(Unclassified)		10	71%
Economics	15	15		-do-		12	80%
English	18	17		-do-		16	94%
M. Sc. Previous							
Mathematics	14	14		-do-		12	86%
Physics	15	14		-do-		13	93%
Chemistry	10	10		-do-		9	90%
Botany	10	10		-do-		10	100%
M. A. Final							
History	14	14	—	10	3	13	93%
Economics	13	10	—	5	3	8	80%
English	14	13	2	5	5	12	92%
M. Sc. Final							
Mathematics	15	13	5	7	—	12	92%
Physics	12	12	9	1	—	10	83%
Chemistry	9	9	8	—	—	8	89%
Botany	8	7	6	1	—	7	100%

The following students of the college passed with ranks in the examinations of Gandhiji University of April–May 1986:-

1. Mr. Shaji Thattil — 1st Rank in B. A. Psychology
2. Miss. Kochuthressia P. J. — 1st Rank in M. A. English
3. Miss. Sharija P. — 1st Rank in M. Sc. Mathematics
4. Miss Tessy Abraham — 2nd Rank in M. A. History
5. Mr. Joy Paulose — 2nd Rank in M. Sc. Physics
6. Miss. Anila E. I. — 3rd Rank in M. Sc. Physics
7. Miss. Suvarna I. R. — 3rd Rank in M Sc. Botany.

Students' strength as on 1–1–1987:

Class	Men	Women	Total
I PDC	291	231	522
II PDC	274	201	475
I B. A. / B. Sc.	169	247	416
II B. A. / B. Sc.	149	234	383
III B. A. / B. Sc.	128	204	332
I M. A. / M. Sc.	32	66	98
II M. A. / M. Sc.	36	59	95
Total	1079	1242	2321

Strength of the hostels:

	Post-graduate	Degree	Pree-degree
1. Chacko Hostel (Men)	4	14	—
2. Skinner Hostel (Men)	12	9	—
3. East Hostel (Women)	21	28	20
4. West Hostel (Women)	25	26	28
Total	62	77	48 = 187

Scholarships and Concessions (1985–86):

District merit scholarship	— 7
National merit scholarship	— 46
National Loan scholarship	— 29
Hindi Scholarship	— 1
State merit scholarship	— 2
Labour Welfare Fund scholarship	— 12
Muslim / Nadar girls scholarship	— 28
Military scholarship	— 2
Scholarship for handicapped / blind	— 1

Fee concessions:

KPCR	— 415
OBC	— 97
OEC	— 65
SC	— 184
ST	— 16

Students' Aid Fund:

1. Bejoy Joseph, I PDC Group I A
2. Jose K. T., I PDC Group I
3. Dileep P. P., I PDC Group I
4. Minimol K. D., Class I B. Sc. Mathematics
5. Mini P. S., Class I B. A. Malayalam
6. Madhusudhanan N. G., Class I B. Sc. Chemistry
7. Roshni S. Menon, Class I B. Sc. Chemistry
8. Radhika P. K., Class II B. A. Economics
9. Baby T. D., Class II B A Economics
10. Nirmala P. G., Class II B. A. Economics
11. Rekha K. Nair, Class II B. A. Malayalam
12. Madhusudhanan K., Class II B. A. Malayalam
13. Sherly P C., Class III B. Sc. Botany
14. Binu Elizabeth Idiculla, Class III B. Sc. Botany
15. Sree Rekha G., Class III B. A. Economics
16. Rajalakshmi K., Class III B. A. Economics
17. Kochuthresia P. V., M. Sc. Final Chemistry

Chechamma Memorial Scholarships:

1. K. C. Chacko Memorial Scholarship — Anju Anna Baby, I PDC Group II
2. A. M. Varkey -do- — Rani P. S., Class II Malayalam
3. C. P. Mathew -do- — Mary Oommen, Class III History
4. V. M. Ittyerah -do- — Krishna Swamy S., Class III Physics
5. R. D. Hicks — Saraswathy R., M. Sc. (previous Chemistry

Prizes endowed by the Chechamma Memorial Trust:

1. T. B. Ninan Memorial Prize — Rose Neena Jose, Class III Physics
2. K. Jacob Memorial prize — Br. Sebastian V. S., Class III Psychology
3. Rev. T. V. John Memorial prize — Subha Joseph, Class III English
4. A. Aruvamudam Iyangar Memorial prize — Johny K. A., Class III English
5. D. P. Unni Memorial prize for Malayalam Poetry — Maya Devi C. R., Class III Chemistry
6. Kuttipuzha Krishna Pillai Memorial prize for Malayalam prose — Gigimol N. M. Class III Mathematics
7. T. S. Venkitaraman prize — Remadevi S., Class III Mathematics
8. Dr. T. I. Ponnen Memorial prize for World Histoty — Shaji V. K., Class III History
9. C. P. Andrews Memorial Prize (Men) — Nazar V. M.
10. C. P. Andrews Memorial Prize (Women) — Laila C. Markose

Kunchiamma Memorial Scholarship:

1. Roshan V. K. I PDC Group II
2. Jibimol N. K., I PDC Group II B

Boobilee Scholarship:

Shery Paul, I PDC Group III B

K. Jacob Scholarship — Charley Mathew, Class III Psychology

Dr. V. K. Alexander Prize — Asha George, Class III Psychology

P. K. Narayana Menon Prize — Venkitaraman V., Class III Physics

Varghese Ittiavira Prize	–	Annie Mani, Class III Malayalam
T. C. Joseph Prize	–	Arjunan N. K. Class III Botany
Dr. O. M. Mathen Prize	–	Asha Lonappan, M. Sc. (Final) Botany
T. R. Ananthatraman Prize	–	Suman Cherian, Class III Chemistry
Seshammal Ananthatraman Prize	–	Sankaran Nambeesan., Class III Chemistry
Dr. A. K. Baby Endowment Prize	–	Tessy Abraham, M. A. History (2nd Rank in M. A. History - 86 Exam)
Jeevan Mathew Memorial Prize	–	Mujitha Bai, II PDC Group I A
Prof. P. G. Kesavan Potty Endowment Scholarship	–	Joy Paulose, M. Sc. Physics
Alexander Mar Thoma Prize (English)	–	K. A. Johny, Class III English
Alexander Mar Thoma Prize (Mathematics)	–	S. Rema Devi, Class III Maths.
Prof. C. P. Achuthan Pillai Memorial Scholarship	–	P. Geetha, M. Sc. (Previous) Maths.
C. Lakshmikutty Amma Memorial Scholarship	–	M. P. Sebastian, M Sc. (Final) Maths

T. B. Thomas Prize:

1. To the Best Basket Ball Player - Bijo John Mammen
2. To the Best III B. Sc. Physics Student - Sreelatha K. K Class III Physics
3. To the Best II M. Sc. Physics Student - Suja Mary C. Pillai, M. Sc. Final Physics

T. S. Venkitaraman Memorial Prize - Jazz Peter, M. Sc. (Previous) Maths

A. V. Kakkunny Memorial Prize (Maths) – S. Remadevi Class III Maths.

Mrs. Baby Kakkunny Memorial Prize (Economics) – M. T. Davis, M. A. (Final) Economics.

Admissions 1986–87:

We could get a large number of students in the Junior Pre-Degree classes with very high marks in all the three groups under the merit quota. As in previous years, the minimum marks fixed for Pre-Degree admission to the management quota was 260 except for children of the staff.

With the completion of 12 more halls in the IInd Floor of the Golden Jubilee Block, we could return to the normal schedule of work in the college discontinuing the shift system. Now the classes are held from 9-30 a.m. to 3-30 p.m. with a noon interval of one hour on all working days except on Fridays. On Fridays the classes begin at 10–00 a. m. and end at 3–25 p. m.

Value Education Classes:

A scheme for imparting value education to students of all classes who opt for it was introduced from the second term of this academic year. The period 9-30 a. m. to 10-00 a. m. on Fridays is being used for this purpose. The proposal for Value Education classes came from the College Staff Council and a syllabus was drafted by a committee appointed by it.

New Courses:

No new course was sanctioned this year. We have renewed our applications for affiliation of post-graduate courses in Statistics, Psychology and Malayalam. Also, we have applied for starting B. A. Hindi course. An inspection commission visited the college to inspect the facilities available for starting Hindi B. A. Course.

Sports and Games:

The women's hockey and cricket teams won the Gandhiji University Championship. The women's hand ball, women's shuttle and women's tennis teams won the runner-up positions in the University tournaments. The men's basket ball team and men's foot ball team secured third position in the University interzone Tournaments.

The Manorama Trophy and the Sathyanathan Memorial Trophy tournaments for men and Dr. P. M. Cherian Trophy Tournament for women were conducted from September 29 to October 3, 1986. A new trophy was donated by Mrs. Kunjamma Andrews in memory of the late Prof. C. P. Andrews for the runner-up of the Manorama Basket Ball tournament for men. This year it was awarded to S. B. College Changanacherry. The Manorama Trophy and the Sathyanathan Memorial Trophy were awarded to Mar Ivanios College Trivandrum. St. Teresa's College, Ernakulam, won the women championship.

Mr. Philip T. John was selected to represent the state junior basket ball team and Miss. K. C. Ajitha Kumari, Miss. K. M. Bindu, Miss Selby P. Mathew and Miss. Sreedevi Raman represented the State Women Cricket team.

Coaching camps for men's basket ball and women's hockey players were held in our College. Also, the University Women's Hockey coaching was held in our grounds. We had the privilege to conduct the selection trials and coaching camp for the Indian University Women's Hockey Team in our grounds. Miss. N. M. Gigimol Miss. Laila C. Markose, Miss. V. V. Sobhana, Miss. Aleyamma Mathew, Miss. P. D. Jolly and Miss. Cigy Xavier represented the Indian University Hockey team.

The College Annual Sports were held on February 24, 1987.

Activities of N. C. C., N. S. S. and other units:

Captain (Prof.) Rajan Varghese continues as the N. C. C. Officer. A Girls' Division of the N. C. C. has been recently formed with Mrs. M. T. Saramma, Lecturer in Malayalam as the N. C. C. Officer.

Cpl. Jeevan George Mathew won Bronze medal in the Map Reading Competition held at New Delhi during November, 1986.

Cpl. Ramesh P. C. was awarded N. C. C. Scholarship of Rs. 1000/- by Mr. K. Karunakaran, former Chief Minister of Kerala, for his outstanding performance in N. C. C. activities and academic work. Cuo Ajithkumar S. and c. u. o. Babu V. M. attended the leadership course organised by the Director General of N. C. C. at officers training School, Kamptee, during August, 1986. CSM Ajith Kumar N. and Cpl. Vinayakumar K. P. attended the Trekking Expedition at Sivajigath, Maharashtra.

Our NCC Company joined the Battalion organised National Peace Rally at Alwaye on 17–10–1986 as a part of the Nationl Integration Programme of NCC. A cycle expedition to Edamalayar was also conducted as a part of the National Integration Programme.

The NCC day, the Independence Day and the Republic Day were celebrated.

Prof. P. D. Johny and Mr. A. Benny Cherian were the Programme Officers, Mr. P. A. Ayubkhan and Miss Sheeba N. R. were the Volunteer Secretaries of the N. S. S. Unit of the College. During the first week of June 1986, a socio-economic survey was conducted in Avanamkode (Nedumbassery Panchayat and Thattampady, Karumalloor Panchayat) among the Harijan families. This was financed by the District Welfare Officer. Other activities included distribution of saplings received from the Forest Department, Orientation Programmes for the volunteers, university camp, leadership training programmes inter collegiate work camp, seminars, field trips, mini camps, national integration camp, blood donation and blood group testing camp, literary programmes, population study etc. There was a special camping programme during the Christmas holidays at the Government High School, Iringole near Perumbavoor. The project undertaken was construction and levelling of a playground for the school. There were celebrations on the independence day, Gandhi Jayanthi and Republic day. Also, the Martyrs' Day was observed. According to a press release, the N. S. S. unit in our college has been declared as the best N. S. S. unit under the Gandhiji University, on the basis of its all round best performance.

Activities of Associations, Clubs etc.

Opportunities for extra-curricular activities were provided by various Associations and Clubs. Quiz programmes, work camps, trekking, cycle expeditions, seminars, and publication of manuscript magazine were some of the activities. There was active participation of staff and students in these activities. Excursions, picnics and study tours were arranged by various classes or associations under the supervision of teachers.

The Guidance Bureau of the college is active. The Alwaye Y. M. C. A. sponsored a short course on "Banking as a career" for the students of the college on October 24, 1986.

Old Students' Day Celebrations:-

The annual reunion of the Old Students and friends of the Union Christian College, Alwaye was held on November 8, 1986. The Seminar on "Will Democracy survive the twentieth century?" was moderated by Prof. C. T. Benjamin, Sri. P. Govinda Pillai, Prof. K. M. Tharakan, Prof. E. M. Poulose and a few participants spoke on the theme. The Rt. Rev. Michael John, Bishop of the C. S. I. East Kerala Diocese preached the sermon in the thanks giving service held in the college chapel. In the public meeting held in the afternoon, the Rt. Rev. Michael John presided. Dr. Molly Thomas, C. M. C., Vellore, Sri. N. Somasundaran, Sri. Joseph Augustine and Sri. Jose Vithayathil, recollected and shared the memories of their days in the almamater.

UBCHEA Projects:-

The following activities were held under the UBCHEA Projects:-

1. Environmental Education Project:-

Two camps were organised for the members of the Nature Action Group of the College during October 1986 and January 1987. A four-days Nature Conservation Workshop was conducted for selected students and staff of Gandhiji and Calicut Universities with the co-operation of the Kerala Forest Department at the Silent Valley National Park, from February 27 to March 2, 1987. The Kerala Forest Department used the camp members in conducting a wild life census at Silent Valley National Park from March 3 to 6, 1987.

2. One day conference for out-going post-graduate students:

A one-day conference for outgoing post-graduate students of the college was held at the Y. M. C. A. camp site, Alwaye with the Rev. Dr. P. T. Chandi and Dr. V. K. Alexander as Resource Persons. There were talks on 'Higher Education' and 'Personality Development' followed by discussion. Sixty five students and 15 staff members attended the conference.

3. Ecumenical Consultation for Clergymen of the Union Christian College Alumni:

A conference of the clergymen who were old students of the college was held in the Fellowship House, Alwaye from January 26 to 28, 1987. Dr. M. M. Thomas and Rev. Dr. V. C. Samuel who had considerable experience in the work of the World Council of Churches were the resource persons. About twenty five persons, including a few professors from the College participated in the consultation.

4. Refresher courses, seminars etc.

1. Project for the imporvement of the quality of post-graduate teaching in the Colleges affiliated to the Gandhiji University:

Phase II: Workshops in Taxonomy and Microbiology were conducted for college teachers teaching post-graduate courses, from April 2 to 5, 1986. Dr. K. M. Mathew S. J., Dr. Sivarajan and Dr. M. V. Joseph were the Resource Persons.

Phase III: Arrangements are being done for conducting a refresher course in plant physiology, Biochemistry and Ecology during the summer vacation in April 1987.

5. Chemistry Teaching Improvement Programme for College Teachers:

A two-day refresher course on 'Chemical Bonding' was held in the college on September 26 and 27, 1986. The resource person was Dr. C. G. Ramachandran Nair, Professor and Head, University Department of Chemistry, University of Kerala, Trivandrum. Forty chemistry teachers from ten different colleges attended the course. Dr. C. G. Ramachandran Nair gave lectures on 'Ionic and covalent structures' using visual aids. These were followed by active discussion by the participants.

6. Workshop on Advanced Quantum Mechanics:

A workshop on Advanced Quantum Mechanics was held from March 6 to 7, 1987 by the Department of Physics for college teachers and P. G. Students.

7. Orientation courses in science subjects for science teachers of High Schools:

This course was planned as a social responsibility of the teachers involved in higher education. It was canducted for eight full days in September and October 1986 for the Science teachers of high Schools in the Alwaye Education District. It was organised by the Departments of Physics, Chemistry, Biology and Mathematics.

8. Amateur Astronomers' Club:

A star observers' club was formed by the interested staff and students of the mathematics and Physics Departments. The group has been observing and identifying important star constellations and planets.

9. Equipping Chemistry Department for post-graduate teaching:

Arrangements are being done for equipping the postgraduate section of the Chemistry Department which has been recently started using the grant from the U. B. C. H. E. A.

10. Renovation of Hostels:

Renovation of hostel buildings, mess halls, and kitchen and provision of additional bathrooms, toilets and basins were done using UBCHEA grant.

11. Environmental education and the procurement of many religious books for the christian literature section of the library and holding of S. C. M. camps and conferences were also done with the help of the grant received from the UBCHEA.

Religious Activities:

The Rev. K. V. Varkey, an old student of the college and formerly English professor under Sarder Patel University and Gujarat University was appointed Chaplain during the year. Morning worship in the Chapel for staff and students on working days and Sunday evening worship for the college community were held regularly. The College Christmas Carol service was held on 7-12-86 at 6-15 p. m., at which His Grace Antony Padiyara, Archbishop of Ernakulam gave the message. Special meetings for members of the teaching staff were addressed by the Rev. Dr. K. C. Joseph: former professor of English of this college and Dr. P. M. Mammen, an old student of the college, now professor in U. S. A. A mission to college programme was conducted by a team from Christavashram and Gurukul Ecumenical Institute, Manganam, on the theme: "The Kingdom of God and Man's Vocation".

The Student Christian Fellowship of the college had 75 members this year. The Rev. Thomas John was Staff Advisor. Regular meetings were held between 1-00 and 1-45 p. m on Fridays, at which, besides members of the college staff, Rev. Fr. Gabriel, Rev. Fr. Justine Panackal and Mr. N. P. Abraham were guest speakers. Six Bible study groups met every week under the leadership of members of the staff. A one-day conference in the College Chapel and a week-end conference at Snehanilayam, Palarivettom, were held. The College S. C. F. hosted a one-day conference of the S. C. M. of Ernakulam-Trichur area. In connection with the Platinum Jubilee celebrations of the S. C. M. in India a special thanks-giving service was held in the College Chapel on 12-2-87, at which Prof. K. I. Jacob was guest speaker.

New Programmes in the College:

The following new programmes were started during 1986-87:-

1. Computer Programme
2. SCTS training programme.

Another programme is being planned for science graduates. Under this programme, camps will be held for creating awareness among students about enterpreneurship which may help them for self-employment. There is very great response from students for these programmes.

Research Centres:

The Botany Department continues to be a research centre approved by both Kerala University and Gandhiji University. At present there is no full time research student. Students have applied for Ph. D. registration in the Department of History and Physics. The registration of two students under Dr. P. M. Rajan Gurukkal has already been approved by Gandhiji University.

Changes in staff positions:

i) Promotion of Lecturers to Professor Grade II (Non-Cadre):

1. Shri. P. Jacob Kurian
2. " K. V. Kunhikrishnan
3. " P. C. Cherian
4. " Mohan Thomas
5. Smt. Roshini Mathew Maliakkal
6. " Molina susan Thomas
7. Shri. P. D. Johny
8. " Jacob Koshy

ii) Promotion of Professor Grade II to Professor Grade I (Non-Cadre):

1. Shri. P. J. Joseph
2. " Mathew C. Abraham
3. " C. V George
4. Cr. T. K. Avirah

Fresh appointments on the teaching staff:

1. Smt. Mary Paulose P. - Physics Dept. - Community - Temporary
2. " Rachel George - English Dept. - Open - Temporary

Staff members who left the service:-

Smt. Suja K. Sam - Jr. Lecturer in History

Staff members who rejoined duty:

1. Shri. Jacob Koshy - Lecturer in Economics
2. " K. V. Kunhikrishnan - Lecturer in History
3. " L. I. Paul Sundar - Lecturer in English

Retirement:

Prof. P. G. Kesavan Potti retired on 31-3-1986 after 28 years of meritorious service. The Physics Department took initiative to institute an endowment of Rs. 5000/- for awarding an annual scholarship of the value of Rs. 500/- to an M. Sc. Physics student. Prof. G. D. Gabriel retired on 31-10-1986 after 22 years of valuable service. Prof. K. P. Mathew retired on March 31, 1987 after 33 years of fruitful service. I wish to express our sincere gratitude to these teachers for their valuable service and wish them a happy and peaceful life after their retirement.

Faculty Improvement Programmes:

Mr. P. J. Cherian is continuing his research for Ph. D. in History at the University of Calicut. Mr. Anil Kumar Uttam is doing his M. Phil. course in Hindi at the University of Calicut. Mr. K. P. Unnikrishnan has recently joined for M. Phil.

course in Chemistry at the Cochin University. Prof. C. J. Thomas is about to complete his part-time M. B. A. course in the University of Cochin. Mr. T. Thomas Philip is continuing his research tor Ph. D. in zoology in the University of Guelph, Ontario, Canada.

Participation of teachers in Seminars, Conferences etc.:

Prof. Abraham Mathew, Mathematics Dept., attended a course in "Micro Computers in College Administration" sponsored by the AIACHE and held in the Department of Applied Science, American College, Madurai from June 1 to 7, 1986.

Dr. C. Joyce Mathew attended the seminar on "National Policy on Education" sponsored by the C. S. I. Council for Education and held at the Ecumenical Christian Centre, Bangalore from September 19 to 21, 1986.

Dr. Rajan Gurukkal and Prof. K V. Kunhikrishnan participated in the 47th session of the Indian History Congress held at the University of Kashmir from October 6 to 10 1986 and presented papers.

Prof. Rajan Varghese, Mathematics Department attended ths Summer School in survey sampling at Simla, conducted by the Indian Statistical Institute, Calcutta, during June–July, 1986. Prof. P. J. Joseph of the English Department attended the 39th all India Adult Education Conference held in Surat from October 25 to 28, 1986.

Mr. Varghese Mathew, Department of Chemistry attended the U. G. C. sponsored All India sort term institute in "Chromatographic Techniques" conducted by the Cochin University of Science and Technology, from January 4 to 24, 1987.

Prof. (Mrs.) N. Lakshmikutty (History Department) and Smt. A. C. Ushadevi Kunjamma (Mathematics Department) attended the Seminar on "Legal Rights of Women in India, with special raference to prevention of atrocities against women" held at school social work, Roshni Nilaya, Mangalore from January 27 to 31, 1987.

Prof. K. George Thomas (Chemistry Department), Prof. Abraham Mathew (Mathematics Department), Prof. Mathew Koshy (Mathematics Department) and Prof. K. K. Abraham Malayalam Department) attended the Executive Development programme condueted by the K. C. C. Academy, Alwaye.

Member of the Syndicate:- Prof. K. Govindankutty Menon, Head of the Department of Physics is continuing as a member of the Syndicate of Gandhiji University.

College Union:

The College Union election was held peacefully on November 14, 1986. Mr. Joseph George, M. A. Final (Economics) was elected as the College Union Chairman. The activities of the College union were inaugurated by Bishop Poulose Mar Poulose on December 3, 1986. The College Union sent teams to the University Youth Festival held at Ernakulam and won a number of prizes. The College Day celebrations were held on March 5, 1987. Mr. C. Radhakrishnan was the Chief Guest. Dr. K. Narayanan Nair was the staff advisor of the College Union. I wish to Express my gratitude to the members of the college union executive committee and to the staff advisor for their co-operation and understanding which enabled me to maintain proper discipline in the college campus.

Donations and Grants:

The college has received an amount of Rs. 3 lakhs as donation to the Development Fund from the Binani Trust. Another one lakh has been promised towards the development of the library. Dr. A. M. Chacko could collect about 3.5 lakhs from old students and friends in the gulf countries. We have received an amount of Rs. 35,000/– from the M. M. Trust and another amount of Rs. 15,000/- has been promised.

Dr. Mrs. Aley Alexander wife of the late Mr. Mithrapuram Alexander has promised Rs. 2 lakhs as donation for the construction of a conference hall in her name and the name of her late husband. The first instalment of Rs. 30,000/- has been received.

The grant from U. G. C. is given below:

Development of post graduate education during 6th plan for:-

Building	– Rs. 2,00,000.00
Books	– Rs. 46,000.00
Equipments	– Rs. 21,500.00

Basic Assistance during 7th plan for:-

Books	– Rs. 25,000.00
Equipments	– Rs. 50,000.00

Additional Facilities for staff and students:

The facilities in the N. R. S. C. have been improved. These include the addition of ceiling fans, tables and benches, addition of water taps and the provisions for good drinking water. Additional toilets and urinals were provided in the women's waiting room. We could receive P. H. E. D. water supply to the campus. For this purpose, an additional water tank for water system was constructed. An amount of about Rs. 43,000/- has already been spent for water system.

The P. G. section of the Binani Library of U. C. College is being furnished for use by P. G. students and members of the staff.

Visit of church delegation from West Germany:

A Church delegation from West Germany led by the Rev. Fr. Korah Varghese, Vicar of the St. Gregorios Orthodox Church, Bielefeld, West Germany visited the college on October 22, 1986.

I wish to conclude this report by expressing my gratitude to God Almighty for His wonderful care and guidance throughout the academic year. I am grateful to the Manager Prof. C. T. Benjamin, College Council, Governing Body / Executive Committee, Staff Council, College Fellowship, the staff and students of the college for their helpful co-operation.

Dr. C. JOYCE MATHEW
Principal.

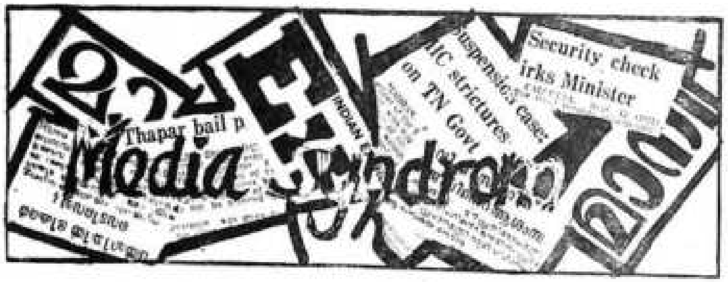

We live in an age of media addiction. There are very few of us who could do without our daily dose of newspaper, radio and TV. It has now become bread and butter to the young and old, rich and poor, the pedant and the lout. The moment you open your daily morning paper, all the social mores, codes and inhibitions weighing heavily down on you are lifted and you enter a world where there are no do's and don't's, no right and wrong, and where you think you know everything but are blissfully ignorant of all things. But for the media, I have no doubt, modern man would long ago have been reduced to a gibbering globe of quivering ganglions.

You may no doubt feel upset at the news of terrorists killing innocent people and my even feel horrified that more than half a dozen terrorist groups are vying with each other to take credit for the act. But the calm voice of your favourite minister condemning the act, consoling the bereaved, and issuing stern warning to the terrorists - but clarifying that the burden of responsibility will be placed on any particular group only after due and detailed enquiry for which an expert comitte will immediately be appointed, which, to save time, will start their enquiry with a round the world trip in a charted Concorde - dispels all your doubts and fears and you are once again at peace.

You read about houses broken open and widows smothered, strangled or hacked to death, and you feel temporarily worried about your safety, until you read that the ever vigilant police, as usual, are running around in ever widening circles to catch the culprits and will note rest till the end - and naturally, you feel comforted that soon there will be no more widows left to be strangled or hacked.

The parlimentary and assembly news really make you sit up. Your eyes pop and you stare with wonder and admiration at the words - which you always felt like using in some moments of stress in your life but could not - being thrown about with gay abandon by your chosen representatives. The scales fall from your eyes and you look forward to your future with increased confidence and strengthened vocabulary.

You may feel a little baffled when you read the contradictory statements on major national issues made by your political Godfather. You are not sure whom to believe and you are afraid to call any of your venerable leaders a liar. But soon your misgivings are at rest and you are transported to the higher realms of vedantic philosophy when the political pundits explain to you that everything in politics is "maya" and that truth and lie are only points on the political circle where you cannot tell where one ends and the other begins.

The world certainly appears a better place because of the media and we feel more confident, relaxed and tranquil as individuals and families. The father with grown - up sons and daughters will have only to open the newspapers to find prospective brides and grooms jumping at him, and he feels reassured. With her instant food, curry powders, kitchen gadgets and cookery books, the mother is confident and relaxed. The young boy is the very picture of relaxed confidence because the media has taught him all the 'in' things to transform himself into an all conquering hero. The young lady is happy and relaxed amidst her cosmetic jungle, completely untroubled by her meagre hair or dull complexion and the parents are relaxed because they know that by the time she has finished trying half the tonics and creams in the market she will be too old to care any more about her hair and complexion.

The media world is a paradise of implicit faith and neverending hope. Like Micawber, you are always sure that something good is going to turn up round the corner. The baldy has still faith in the hair-raising cream he has using for the last ten years and lives in perpetual hope that his bald pate will one day be covered with luxuriant dark growth. The young lady has stronger faith in her cream and has no doubt that some day she is going to be fair and lovely. May be it is a fantasy world and like the ancient chinese philosopher, you are never sure whether you are Chuang Tsu dreaming that he is a butterfly or a butterfly dreaming that he his Chung Tsu; but nonetheless you are happy while the illusions last.

Bindu Rachel Thomas
I PDC Gr. II B.

For Result - Oriented, Low budgeted coaching in general studies And optionals in Economics, History, Commerce, Sociology, Philosophy, Law, Political Science, Mathematics, Statistics, Physics, Botany, Zoology, Chemistry etc.

Join

SIDHARTHA COLLEGE

N S S UNION BUILDINGS,
NEAR PRIVATE BUS STAND

N. PARUR.

We make it good
Millions make it great

PANAMA

good to the last puff

STATUTORY WARNING
CIGARETTE SMOKING
IS INJURIOUS TO HEALTH.

The second college union meeting nominated Sri. Jacob George C. (Eng. Dept.) as the president of the Arts Club for the year 1986 - '87.

The Arts Club was formally inaugurated by the famous cine-artiste Miss. Asha Jayaram on 9th January 1987. Sri. Sippy Pallippuram addressed the students. The inaugural function was followed by Western Music and variety entertainments presented by our students.

Our students won several prizes in competitions held by various organizations and institutions Mr. Narayanan Namboothiri (II 'B. A. Economics) won the second prize in classical music in the Gandhiji University Youth Festival UTSAV - 87. Mr. V. S. Kunjumuhammed (IIIrd prize in Fancy dress), Mr. Sooraj Sathyan (IIIrd prize in Kathaprasangam), Mr. M. A. Krishnakumar (IIIrd in Kathakali), Mr. K. A. Johny (IIIrd in elocution), Mr. Biju B. Raphel (IIIrd in journalism competition) were the other university winners.

The arts festival was a two day affair. Famous dramatist Sri. K. S. Namboothiri inaugurated the function on 3rd March, 1987. There were competitions in about fifty items like light music, Mono-act, Mimicry, group dance etc.

The college day was held on 5th March 1987. The ceremony was followed by the prize distribution by Novelist Sri. C. Radhakrishnan, the Chief guest.

I sincerly express my gratitude to the principal, president of the arts Club, Staff and non-teaching staff for the paternal promotion of and guidance rendered to the smooth functioning of the arts club.

BIJU B. RAPHEL,
Secretary,
Arts Club.

Developing the individual's capacity to command the attention of the audience and training him in the art of Public Speaking are the objectives of the Debating Society. Despite the shortage of time, our Debating society has done its best.

Our first Debate was on 13-10-1986. The topic was "Religion is the Opium of the Masses". Prof. Abraham Mathew was the moderator. From that day onwards, we began to conduct debates and discussions each week. We have discussed many contemporary topics like, "The Relevance of the Non-Aligned Movement" (Moderator: Prof. E. Narayanan Nambiar); "The Necessity of Army Rule", "Communism is Nourishing Imperialism" etc.

S. Gopinathan of II M. A. (History) was nominated as the Secretary of the Club.

Our Debators were sent to various places and won many prizes in competitions.

1. Strontium Strannites COCHIN: (INTER - COLLEGIATE DEBATE.)

Our College team, P. Krishnan Unni and C. Vijayakumar participated and won the prize for the second best team.

P. Krishnan Unni was selected as the IInd best speaker and Vijayakumar as the IIIrd best speaker.

2. B. M. PETER MEMORIAL; INTER COLLEGIATE DEBATE.

K. A. Johny and George participated and secured the prize for the best team.

K. A. Johny was selected as the best speaker and George as the third best speaker.

3. AICUF INTER COLLEGIATE DEBATE.

P. Krishnan Unni and K. A. Johny participated and secured the trophy. K. A. Johny was selected as the best debator.

4. STANNELS INDIA INTER COLLEGIATE DEBATE.

P. Krishnan Unni and K. A. Johny participated and won the second place.

P. Krishnan Unni got the prize for the best debator.

The inauguration of the activities of the society was conducted on 6-2-1987. The inaugurator was Prof. K. N. Bharathan of Maharajas College, Ernakulam. Professor E. Narayanan Nambiar and Prof. Abraham Mathew spoke on that occasion. Our College Union Chairman delivered the welcome speech and K. A. Johny proposed the vote of thanks.

We also take pride, in the fact, that unlike in the past this year the activities of our club could attract the attention and active participation of a large number of students.

We express our heart felt gratitude to the College Union, Dr: Joyce Mathew, Prof: Abraham Mathew and others who were always ready to help and guide us.

Thanking you,

S. GOPINATHAN
Secretary.

The mountaineering Club of this college made its presence felt in a big way during the academic year. The enrolled strength of the Club was 15 from Degree and Pre-Degree classes.

A trekking programme to Bhuthatankettu, (about 50 Kms walk from U. C. College) on 31st August 1986 was the first programme of the club. It was also a training for the club members for the coming adventure trip to the Jungle.

As a part of its environmental education programme, the club conducted a film show on 27th October for the students of the college. A large number of students from various classes saw this film - "Bombay our city".

Under the leadership of prof. Rajan Varghese and Shri K. V. Kunhikrishnan, the members of the club made a trekking expedition to "Kundoor medu", nearly 25 Kms away from Athirappilly waterfalls, on 14th & 15th January 1987. As a part of the trip we covered about 30 Kms. through thick forest, which was the most thrilling part of the expedition. We spent a beautiful night there. We came brck through Vellikulangara.

During 24th & 25th November 1986 five members of the club made a trekking expedition to Kodaiknal from Munnar inspite of the bad weather. This trip, covering 94 Kms, was a memorable event.

The major programme of the year was the Environmental Education work-shop which was organised by the U. C. College nature action group at Silent Valley national park. About 50 participants from various colleges under Gandhiji and Calicut Universities and officials from Kerala forest department participated in this work-shop which was held from 27th February to March 6th 1987. It was a part of the Environmental Education Programme presently undertaken by the club with the financial assistance of UBCHER - India Programme. In this camp the members held discussion on various Environmental issues like deforestation, wild life preservation, intensive exploitation of natural resources, water Pollution, air pollution, etc. The formal inauguration of the camp was by Prof. Induchoodan with a class on "Bird observation".

The participants of the camp supplied personnel assistance to the wildlife statistical survey at silent valley National Park, conducted by the Kerala Forest department. The members served as 'Investigators' in the census which was held from 2nd March to 5th March. The members were given vigorous training for a period of 3 weeks under the leadership of Prof. Rajan Varghese.

As a part of adventure training, seven members of the club made a cycle expedition to Munnar during rainy season (14th, 15th, 16th July 1986). It was a challenging adventure trip.

On 11th October 1986, two members of the club participated in "Anamudy climbing". We started trekking from Vakavarai to Eravikulam and then climbed the hill.

Besides these there was a wildlife census at Eravikulam national park from 31st October to 4th November 1986. One member of this club participated in that Programme.

The Wildlife census at Silent Valley marked the end of our activities for the year 1986-'87. As I write this report, I express my gratitude to the Principal, Dr. Joyce Mathew, Director Prof. Rajan Varghese, Programmer Officer, K. V. Kunhikrishnan and all those who co-operated with us and contributed to the success of our activities.

RAMESH KAVISSERY, PETER A. R.
Secretaries.

SPORTS REPORT

The Students of Union Christian College had verily a successful year of achievements in sports and games We had a busy time right from the beginning of the academic year. Activities were in full swing even at the start

Manorama Trophy

The college conducted the Manorama Trophy Basket ball tournament during the month of September–October. Fourteen teams participated in the Men's Section and six in the Women's section. Mar Ivanious College, Trivandrum & St. Thresas College, Ernakulam won the championships in men's & women's sections respectively.

Intercollegiate Championships

Men's teams of Athlectics, Basket Ball, Cricket, Football Hockey, Ball Badminton, Lawn tennis, Volley Ball and Hand Ball participated in the inter collegiate tournaments Women's teams of Hockey, Cricket, Shuttle Badminton, Hand Ball and Lawn Tennis also performed excellently in the Inter collegiate tournaments. Our College Women's Hockey team bagged the Gandhiji University Championship this year also. The women Hand ball, Shuttle and Tennis teams won the runnerup position at the University level Competitions. Men Basket Ball and Foot ball teams were placed third in their University Matches.

Intervarsity Tournaments

The following students had the honour of representing the Gandhiji University in various gamas.

1) Hockey (Women) :
Gigimol N. M., Laila C Markose Jaisree Ponappan, Prabha C., Bindhu P. Nair, Aleyamma Mathew, Bindhu T., Jolly P.D. Cigy Xavier, Latha Kumari P. S., Sobha V. V., Sophiamma Jacob.
2) Cricket (Women) :
Ajitha Kumari K.C., Bindhu K M, Shelby P. Mathew Sreedevi Raman, Sheeba George, Lissy K. M., Leena Paul.
3) Tennis Women) :
Sophia Jacob, Asha George
4) Handball (Women) :
Laila C. Markose, Cigy Xavier, Jaisree Ponappan.
5) Foot ball (Men) ; Nazar V M.
6) Basket ball (Men) :
Biju John Mamen
7) Hockey (Men) :
Zabin Haroon, Shanavaz V. E.

Gigimol N.M., Laila C. Markose, Sobana V. V., Aleyamma Mathew, Jolly P. D. and Cigi Xavier were selected to the Indian Universities Hockey team.

Amateur Competitions

Philip T. John of Class II English was selected to the Kerala State Jr. Basket Ball Team. Ajitha Kumari K.C Bindhu K. M., Shelby P. Mathew and Sreedevi Raman were members of State Whomen Cricket Team

Intra Mural Tournaments and Annual Sports

Inter House games Competitions were conducted in the month of November and the annual Sports Meet on 20th February 1986. Rose house captained by Shaji Mon A P. and Laila C Markose lifted the Over all Championship. Wilson Mathew and Ansar M. A. shared the Men individual Championship. Laila C. Markose became the women individual champion.

Coaching Camps

This year our college had a rare opportunity in conducting coaching camps in various games at the University level. Moreover selection trials for the Indian University Women Hockey team was held during the X'mas vacation in our campus.

Awards

The T. B. Thomas Prize for the best basket ball player of this year was won by Biju Mammen of Class II Botany. C. P. Adrews awards for the best Athletes were awarded to Nazar V. M. of Class I and Laila C Markose of Class III Zoology.

I can say with certainity that this year the physical education department, with its own limitations, was able to conduct various activities and programmes. It can be proud that it has gone a step forward in achievements, when compared to recent years. I take this occasion to thank everyone who guided and helped us in very way for the successful conduct of the college Sports activities. On behalf of the college Union I extend my hearty thanks to them

SHIBU K. CHERIAN.
Sports Secretary.

COLLEGE TEAMS

CRICKET - MEN

CRICKET - WOMEN
Gandhiji University Winners

HAND BALL - WOMEN
Gandhiji University Runners

WOMEN HOCHEY – Gandhiji University Winners

MEN HOCKEY

ATHLETIC TEAM

MEN FOOTBALL G U Third place

VOLLEY BALL TEAM (Men)

Shittle Batminden Women G.. U. Runners up.

G. U. Hockey Members (Women)
All India Runners up.

Hand ball Team members
G. U. Women.

MEN BASKET BALL – Gandhiji University Third place.

WOMEN HOCKEY – University Team Members

Women Cricket – University Tecm Members
and State Team Members.

Manorama Trophy giving away the chief guest To Mar Ivanios College, TVM.

Manorama Trophy giving away by the chief guest.

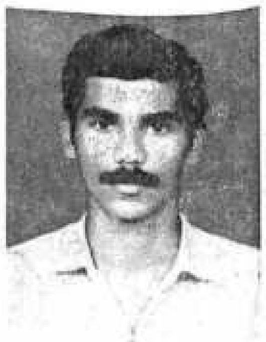

SIVARAMAN C.
Our non – Teaching staff
Represented state Hockey team

THE ERNAKULAM DISTRICT CO-OPERATIVE BANK LTD.,

H. O. ERNAKULAM.

The Central Bank for the Co-operatives in the District.

Accepts all kinds of deposits at attractive rate of interests.

Deposits upto Rs. 30,000/- are insured.

Safe deposit lockers available at our Ernakulam, Alwaye, Palarivattom, Piravom, Mulamthuruthy, Trikkakkara, Thevara, Valayanchirangrra, Tripunithura, Moothakunnam, Kolencherry and Muvattupuzha Branches.

ENQUIRIES SOLICITED

T. K. SATHEESAN,
General Manager

M. V. JOSEPH, B.A., B.L.
President.

At The Whipping Post........!!

(A Report of the Seminar on Legal Rights of Women with Particular Reference to Prevention of Atrocities against Women)

A Seminar on Legal Rights of Women with particular reference to prevention of atrocities against women was held at Mangalore from 27th–31st January 1987. This Seminar was sponsored by All India Association of Christian Higher Education and "Vikasini" Department of Women and Child Development in collaboration with the Ministry of Human Resource Development. Fifty five delegates including lady lecturers of selected colleges of Kerala and Karnataka and welfare workers from these states attended the Seminar. Union Christian College was represented by Prof. N. Lakshmikutty of the Department of History and Smt. A. C. Ushadevi Kunjamma of the Department of Mathematics.

The Context in which the Seminar was held:

In the present Indian situation law has assumed tremendous significance. Life has become more complex and violence is on the increase. Women are no exception. Instances of eve-teasing, molestation, sexual harassment, wife beating and cruelty on married women are quite common. Dowry deaths and bride burning are not uncommon. According to a statistical report, a total of 2789 women died of burns during the four years from 1977 to 1980. According to another report, in the capital city of Delhi alone 500 young married women died of burns in one single year, 1982. Many innocent girls are enticed into fraudulent marriages, abducted and kidnapped. In an official document placed before the Rajya Sabha, it was mentioned that about 4400 women belonging to scheduled castes and scheduled tribes were raped in the past four and a half years. Rapes are not confined to women of weaker sections alone. Even educated women have become victims of sexual assault. It has to be noted that only a few incidents of violence against women come to light. Many such incidents remain unreported due to social taboos and inbuilt fears of going to court.

The State has enacted many legislations to protect the interests of women and solve their special problems. The constitution of India guarantees equality of sexes and in fact grants special favours to women. Article 14,15 and 16 are particularly important in this regard. The right to equality and gender justice are enshrined in the Indian constitution. However, an analysis of Indian social reality reveals a distressing picture of exploitation and discrimination against women. Why is it so?

This may be largely attributed to the fact that mere enactment of laws by itself is not enough unless women are made aware of these laws. The more so, in a country like ours where the majority of women are illiterate. Even large numbers of educated women are ignorant about special laws enacted for them and their implications. They are not aware of the legal steps they can take to protect themselves against exploitation and injustice. When faced with issues of inheritance and succession, or maintenance or custody of children, income from property or issues related to their work and employment, women get confused and hesitate to seek timely legal help. This being the case of educated women, we can well imagine the condition of women living in rural areas and young girls living in slums in cities.

Recognizing the urgent need for creating awareness among women about their rights and preventive needs against victimisation, Vikasini, A.I.A.C.H.E.'s Centre for Women's Development, decided to give top priority to legal literacy programmes and organize a series of seminars, workshops and orientation-courses in different parts of the country. As a first step in this direction a seminar on women's problems in India was held in Madras in October 1986. The seminar that was held at Mangalore from 27th to 31st January 1987, hosted by the School of Social Work, Roshini Nilaya

The aims and objectives of the seminar were the following:-

1. Creating awareness among women about their legal rights, understanding the implications of these rights and their effective exercise in relevant situations.

2. Empowerment of women and instilling new confidence among them by virtue of knowledge. To encourage them to defy ruthless forces of exploitation and struggle for their right to equality and dignity guaranteed by the constitution.

3. To search for alternative strategies for prevention of atrocities against women and launching Victim Assistance Programmes for battered wives and raped women.

4. To work for new awakening among the women of weaker sections in rural areas and cities.

5. To motivate teachers and social workers to assume new leadership, realise their moral responsibility and act as effective instruments in bringing social changes.

The seminar was inaugurated by Mr. L. Ravannasiddaiah, D. I. G. of Police, Western Range, Mangalore. Very effective and informative lectures were given by experts on legal matters and social problems on the following subjects:-

1. The Indian women—her socio-economic and political reality.

2. Women and Indian constitution

3. Victimisation of women—legal rights and preventive needs in the Indian context.

4. Scop of law in preventing atrocities against women.

5. Women's status in criminal law.

6. Women's status in family law.

7. Recent experiments in Indian legal system for quicker justice.

8. Fundamental rights.

9. Legal safeguards against practice of dowry and Suppression of Immoral Traffic Act.

10. Moslem women in secular India.

In the course of discussions that followed, certain conclusions were arrived at and they are indicated below:—

It was pointed out that the Indian Constitution is supposed to be one of the very few constitutions of the world to make so many provisions upholding the dignity and rights of womanhood. In particular, Article 16 of the Constitution of India enumerates that no distinction shall be made based on sex. Laws governing inheritance, marriage, divorce, right to property, livelihood etc. have been amended and updat Laws relating to immoral traffic women have been made m severe. Yet it has to be noted t these laws are inadequate, execution imperfect and the int pretation of the Court varying.

As an example, it was poin out that according to law woman shall be arrested by policeman. This is to be done o by woman police. Again, woman should be brought a interrogated in a police static even if she is an accused pers However, what is actually happ ning in our country is somethi different. Nothing or very little being done to enforce the law this regard.

Coming to the problem of ev teasing, Article 51 A(E) of t constitution provides that it will the duty or every citizen of Inc to renounce practices derogato to the dignity of woman. T Indian Penal Code has ma

"The sword of Damocles or the sword of Democracy?"

derogatory actions against women punishable. For instance, section 509 of the Indian Penal Code makes a word, gesture or act intended to insult the modesty of woman punishable. The punishment shall be simple imprisonment for a term which may extend to one year. This section seems progressive on paper; but we all know how ineffectively it is implemented. It is true that cases of eve-teasing are not often reported to the police. This is mainly due to the general feeling that it is futile to go to courts in order to get full justice in the matter.

Another fundamental question posed was the tendency among the women of lower middle class to destroy female foetus. The Medical termination of Pregnancy Act of 1971 is beneficial to women, for they can decide about their children and have a control over their bodies. Abortions done within twenty weeks are legal under this Act. But it is now possible to determine the sex of the foetus after the fourth month of pregnency, by doing the Amnio-Centesis test. Once it is found that the child would be female, in almost all cases the foetus is destroyed before the twentieth week. The end result is legal female infanticide. The government banned female infanticide years ago. But the government is yet to take steps to prevent this mass killing of female foetus.

Attention was also focussed on the provisions of the Muslim personal law relating to man-woman relationships which were described as "most oppressive" to women. Woman's inequal position in marriage is reflected in the practice of polygamy whereby a Muslim man can keep up to four wives while manogamy is the rule for women. A man can also divorce without giving reasons and without any witnesses, just pronouncing divorce verbally. It was pointed out in the paper on "Muslim Woman in Secular India" that while the Indian constitution guarantees equality, irrespective of gender, for its citizens, Indian Muslim women are denied the fundamental right in the name of religion and the State has been safeguarding the superior rights of Muslim males over Muslim women in violation of the constitution.

The Dowry Prohibition Act 1961, amended in 1983, is in the view of the participants, a "toothless act". It is paradoxical to note that bride-burning and dowry deaths have only increased after the implementation of the Dowry Prohibition Act. This is mainly due to the loopholes of the Act and its not being effectively enforced.

However, our Govt. is going to provide teeth to the Dowry Prohibition Act by introducing two new legislations. This was stated by Mrs. Margaret Alva, Minister of State for Youth and Child Welfare, who presided over the valedictory functions of the Conference.

The first legislation would provide that if the death of a woman happens in her husband's house under suspicious circumstances, in the first six or seven years of her marriage (it will be presumed that it is a dowry death) then the husband will have to prove his innocence, not the petitioner proving the case.

The second legislation would provide that if a woman dies without leaving a child, then all the gifts she had received from her parents at the time of her marriage will go back to her parents or her relatives. The husband or his people will have no claim over them. For that a list of the articles given to her by way of gifts will have to be prepared and got registered. Then only the list would be valid.

The minister admitted that the implementation of these legislations would be a challenging task for the Govt. At the same time she reminded the participants that it is wrong to assume that the legislations can completely put an end to dowry deaths. What is primarily needed is a change in the attitude of woman towards woman in the family. In perpetrating crimes like bride burning and dowry deaths, women of the family also have an equally good part. Behind every dowry death, there is a woman - a mother-in-law or sister-in-law. This is what has been revealed by the cases reported to the police. Hence the need for women becoming broadminded and tolerant.

A panel discussion on the alternative strategies for prevention of atrocities against women was held, which was led by experts on legal matters and social issues. Prevention is the most desirable approach for dealing with this problem. It was suggested that reform of the Indian Judiciary, setting up of family courts for trying women, especially victims of sexual assault and domestic violence, free legal assistance to such victims by the Free Legal Aid Bureau and strict enforcement law would go a long way in rendering justice to women. The law of inheritance ought to ensure that double standards are avoided as between male and female descendants. Daughter and granddaughter should be made equally eligible as a son and a grandson for a share of the parental property, whether ancestral or self acquired. It is also high time that we ushered in a Common Civil Code for the country in accordance with our Directive Principles. In this connection, it has to be noted that Law cannot find the causes or treat the causes of crimes; it can only treat the effects. For many of the crimes the entire society is responsible. Hence, What is required is a reform of the values of patriarchal society.

How is it possible?

1. Illiteracy being the main cause of the exploitation of woman, education and economic independence will enable her to stand on her legs and face the realities of life confidently.
2. Girls should also be systematically trained in the art of self-defence.
3. A planned education of boys and girls from the earliest stages will promote attitudes of equality of sexes and fair treatment of women.
4. Value education, both at the school and college level, will help inculcate higher values in the minds of students who are to become citizens of tomorrow.
5. The syllabus at the High School and University level should provide for the teaching of

"women's Movement in India" with special emphasis on the legal rights of women.

6. A revolutionary change in belief systems and attitudes of people, especially towards dowry, has to be advocated. Anti-dowry feeling has to spread all over the country and has to be organized into social movement.
7. Victim assistance programm[e] To women victims of viole[nt] crime, considerate treatme[nt] medical facilities, counsellin[g] billeting, legal advice or financial assistance should [be] made easily available.
8. Moreover, the mass media, lik[e] newspapers, radio and T. V. should be used for airing th[e] atrocities against women an[d] for projecting the need of th[e] victim assistance programme to be launched by the socia[l] workers.

The seminar stressed the poin[t] that since women are an integra[l] part of society, their problems ar[e] also the problems of society. Hen[ce], the entire society should tak[e] up the responsibility in finding right solutions to their problems. In the concluding session of the conference, a resolution was passed in which a demand for reforms by the Govt. was made, so that women in India could get full justice in all fields. The resolution was presented to Mrs. Margaret Alva, Minister of State for Youth and Child Welfare.

Prof. N. Lakshmikutty, (Department of History).

PHONE: 5378, 5379
ESTD. 1941
KADUNGALLOOR SERVICE CO-OPERATIVE BANK LTD. No. 2165
EAST KADUNGALLOOR
ALWAYE - 2

Authorised Capital	—	2500000
Paid up capital	—	1698035
Reserve capital	—	2047857
Working capital	—	18795763
Deposits	—	17158791
Members	—	5671
Total sale of Kuries	—	476000
Deposits collected during the Deposit Mobilization period (1985-86)	Rs.	2200000

എല്ലാ മാസവും 5-ാംതീയതി 10 ലക്ഷം രൂപയും ഒരു അംബാസഡർ കാറും ഒന്നാം സമ്മാനമായി നൽകുന്ന ഭാഗ്യക്കുറി!

എല്ലാ മാസവും 12-ാം തീയതി 9 ലക്ഷം രൂപ ഒന്നാം സമ്മാനമായി നൽകുന്ന ഭാഗ്യക്കുറി

എല്ലാ മാസവും 20-ാം തീയതി രണ്ടാമതും 9 ലക്ഷം രൂപ ഒന്നാം സമ്മാനമായി നൽകുന്ന ഭാഗ്യക്കുറി

എല്ലാ മാസവും 27-ാം തീയതി വീണ്ടും 9 ലക്ഷം രൂപ ഒന്നാം സമ്മാനമായി നൽകുന്ന ഭാഗ്യക്കുറി

അത്

കേരള സംസ്ഥാന ഭാഗ്യക്കുറി മാത്രം.

കേരള സംസ്ഥാന ഭാഗ്യക്കുറി – ഭാഗ്യക്കുറികളുടെ മുൻഗാമി.

കേരള സംസ്ഥാന ഭാഗ്യക്കുറി – ഭാഗ്യക്കുറി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മാർഗദർശി.

Gram: KERLOT

Phone: 65230 - 65193

സംസ്ഥാന ഭാഗ്യക്കുറിവകുപ്പ് (വികാസ്ഭവൻ, 695 033) തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്.

മതേതര ഇന്ത്യയ്ക്ക് ഒരു തിരുമുറിവുകൂടി!

[illegible] 21-ാം നൂറ്റാണ്ടി[illegible] നാം. കലാപങ്ങളും [illegible] പഞ്ചാബ്, അസ്സം, നാഗാലാന്റ്, മിസോറാം, ത്രിപുര, ബംഗാൾ ഇത്യാദി പ്രദേശങ്ങൾ ഭാരതത്തിന്റെ [illegible] ബാധിത പ്രദേശങ്ങളാണിന്നും. [illegible] അയോദ്ധ്യ, ശിവസേന, [illegible] ഈ പട്ടികയും നാം വിസ്മരിച്ചുകൂടാ. ഒടുവിലിതാ മീററ്റും ഈ പട്ടികയിൽ സ്ഥാനം പിടിക്കുന്നു. [illegible] മീററ്റു [illegible]

"ഝാൻസിറാണിയുടെ പടപ്പാട്ടുകൾ കേട്ടുറങ്ങുന്ന മീററ്റ്". അപമാനിതയായ ഭാരതാംബയുടെ ദുരിതം വേട്ടയാടിയ ഇളയ മകളാണ് നീ. ഈ തൂലികത്തുമ്പിലെ വാചകങ്ങൾ ഒരു പോസ്റ്റുമാർട്ടം റിപ്പോർട്ടാണെന്നറിയാം. —ഇതു നിനക്കായ് ഞാൻ കുറിച്ചിടുന്നു".

ദില്ലിയുടെ [illegible]

കലാപങ്ങളുടെ [illegible]

തുടക്കം ഇവിടെയായിരുന്നു. മീററ്റിലെ കോട്ട്‌വാളിലെ ഒരു സാധാരണ കർഷകനാണ് അജയ് ശർമ്മ. രാവിലെ കൃഷിയിടത്തിലേയ്ക്കുപോയ അജയ്ശർമ്മ ഒരു വസ്തുതർക്കത്തിൽ വെടിയേറ്റു മരിച്ചു എന്ന വാർത്ത, ആ കുടുംബം ഞെട്ടലോടെയാണ് ശ്രവിച്ചത്. പതിവുപോലെ കോട്ട്‌വാൾ പോലീസ് കേസെടുത്തു. അന്വേഷണം തുടങ്ങി. മുസ്ലീം സമുദായത്തിൽപ്പെട്ട നാലുപേരെ പോലീസ് അറസ്റ്റ് ചെയ്തു. ഇതിന്റെ മറവിൽ കാത്തിരിക്കുന്ന വർഗ്ഗീയ വിഷപ്പാമ്പുകൾ അവസരത്തിനൊത്തുയർന്നു. കാതോട് കാതോരം വർഗ്ഗീയ വിഷധൂളികൾ പാറിനടന്നു. നഗരാന്തരീക്ഷം യുദ്ധധ്വനികളാൽ മുഖരിതമായി. രക്തദാഹികളായ വിഷപ്പാമ്പുകൾ ഇര തേടിയിറങ്ങി. ഭാരതചരിത്രത്തിലെ മറ്റൊരു കറുത്ത പുഷ്പം കൂടി ഇതാ വിരിഞ്ഞു.

സായന്തനങ്ങൾ ഇതൾ വിരിച്ച മീററ്റിന്റെ നഗരവീഥികൾ, കൈത്തറിത്തുണിയും, പുകയിലയും, കളിമൺ പാത്രങ്ങളും നിറഞ്ഞ ഇടുങ്ങിയ കച്ചവടത്തെരുവുകൾ, യമുനയിലേയ്ക്ക് നീളുന്ന മീററ്റിലെ അഴുക്കുചാലുകൾ, ഇവയിലൂടെ ഒഴുകിയൊലിച്ച രക്തച്ചാലുകൾക്ക് മതത്തിന്റെ മണമില്ലായിരുന്നു. ദില്ലി നിവാസികളുടെ സുപ്രഭാതങ്ങൾ യമുനയിലൂടെ ഒഴുകിയെത്തുന്ന ശവബന്ധങ്ങളുടെ സ്മരണകൾക്ക് മുന്നിൽ വിറങ്ങലിച്ചു നിന്നു.

ഇന്ന് ഞങ്ങൾ നിന്നെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. കാലം വളരെ വൈകിയെന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിയാം. ഈ തറവാട്ടിലെ ആണത്തമാർന്ന തലമുറ ജ്വലിക്കുന്ന പൗരുഷത്തോടെ ഈ വിഷപ്പാമ്പുകളെയും അവയ്ക്കു വിളക്ക് വെയ്ക്കുന്ന കറുത്ത കൈകളെയും അരിഞ്ഞുതള്ളും. ഈ വിഷസർപ്പങ്ങൾ ചേക്കേറുന്ന കരിമ്പനക്കാടുകൾക്കും പാഴ്നിഴൽപ്പാടുകൾക്കും ഞങ്ങളുടെ മനസ്സുകളിൽ സ്ഥാനമില്ല. ആർഷഭാരതത്തിന്റെ പുളിപ്പാറ മണ്ണിൽ ആറടിയാഴമുള്ള ഒരു ശവമഞ്ചം നിങ്ങൾക്കായി ഞങ്ങൾ ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു. നീ കടിയിരിക്കുന്ന ശവമഞ്ചത്തിൽ ഇരുമ്പാണിയും, മരക്കുരിശും, കരിശപ്പവും വെയ്ക്കാനും ഞങ്ങൾ മറക്കില്ല. നീ ഒരിക്കലും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കാതിരിക്കാൻ ഗാർളിക് പുഷ്പങ്ങളും ഒരിക്കലും......

ശശികുമാർ. സി. ഡി.
ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യം
രണ്ടാം വർഷം

Environmental Education Project

Nature Conservation Workshop / Camp at Silent Valley National Park during 27-3-'87.

Project Co-ordinator: Prof. Rajan Varghese, Department of Maths

Prof. - in - charge : Prof. K. V. Kunjikrishnan, Dept. of History.

Student Secretaries : 1. Remesh Kavisseri, Class III Psychology
2. Peter A. R., Class II Psychology.

The Workshop was planned to bring together students and teachers of Colleges/Universities in Kerala who are interested in nature conservation and environmental issues. As a first attempt only students of college where we had contact persons were included. The Kerala Forest Department authorities at Silent Valley National park showed their interest in having the programme there.

There were 30 student participants from 8 college/institutes, 8 staff members from 4 colleges / institutes, 7 officials from Kerala Forest Department / Kerala Forest Research Institute / Kerala Forest Department Corporation and 4 environmental activists, (Appendix I and II).

Topics covered

The topics covered in the lectures/group discussions are briefly described below:

1. Bird watching (Prof. K. K. Neelakantan, Mr. C. A. A. Basheer, KFDC)

Basic lessons for starting ornithology were given. Features of common birds like Bul bul, Robin, Parrots, Kingfisher, Heron, Sun bird, Kites, Swift etc. were explained. Special emphasis was given on field trips and practical identification and bird-observation training. A large number of charts depicting the different bird species, their specialities etc. were displayed during the camp period. Field trips were really exciting and the participants gained good amount of information on bird calls and other bird behavioural aspects.

'ഇനിയും ഒരിക്കൽ കൂടി നിശബ്ദതയുടെ നിറക്കാഴ്ചകൾ?'
– സൈലന്റ് വാലി ഒരു ദൃശ്യം........

2. Bio-geography of the Silent Valley Area. (Mr. P. N. Unnikrishnan Wildlife Warden).

Topographic map of the area was distributed and the salient features of the Silent Valley National Park area described. The seven important streams through the seven valleys joining the Kuttipuzha river in the main-valley stretching from north

to south is the most important feature of this area. About 35% of the area is grass land. The Nilgiri area of Tamil Nadu, the Reserve forest areas of Mannarghat and Nilambur, Kerala State are the adjoining areas. The terrain is mostly steep hills that make a chain of valleys leading to the main valley. Research workers are busy studying the flora and fauna of this area.

3. Animal conservation / Animal Tracks and signs / Animal behaviour (Mr. K. K. Ramachandran, Kerala Forest Research Institute).

Points to be noted on locating tracks by studying footprints / pugmarks / hoof-marks, presence of marks on leaves and trees, faecal matter / droppings were discussed. Mode of movements in forests, keeping vigil, using smell and sound along with sight of movements etc. were also discussed.

4. Material History of Mammals (Mr. P. S. Easa, Kerala Forest Research Institute).

The natural History of mammals was introduced and it was highly appreciated. The lecture / discussion was to educate the group on large mammals of herbivorous type such as elephants, gaur, sambhar etc. A very informative slide show on elephant-habits and the elephants of Kerala helped the participants.

5. Star observation (Mr. C. A. A. Basheer, Kerala Forest Department Corporation).

Identification of important star constellations, plannets, Indian names of stars and plannets and associated stories etc. formed the star observation sessions. Binoculars were used to observe some constallations such as pleades and Hydro.

6. Environmental Problems: Its historical evolution as a part of socio-economic system. (Dr. Rajan Gurukkal, Dept. of History, U. C. College).

The process of man and his affairs in the Indian sub-continent through the last several thousand years resulting in the present state of affairs. - depleted forest resources, exhausted or diminishing quantum of natural resources, policies for the conservation of the available resources and their failure when implemented etc. were covered in the informative lecture which followed active discussion by participants.

7. Deforestation - Historical antecedents. (Prof. K. V. kunjikrishnan, Dept. of History, U. C. College).

Social problems related to deforestation were introduced, to trace the evolution of forest policy during the colonial period and in the post-independent area. Development in the guise of national interest or people's interest are often the interest of the dominant minority. Participants actively participated in the discussions that followed. This could help build a social awareness of these ecological issues.

8. Economic Aspects in Conservation (Mr. C.A. Antony, Dept. of Economics, U.C. College)

Discussions related to economic/social issues involved in environmental pollution were initiated.

9. History of Conservation in India (Mr. Mohanan Pillai, Wild life Assistant, Kerala Forest Dept, Trivandrum).

The legislative and administrative measures taken by Government and other agencies during the past were discussed. The different IUCN (International Union for Conservation of Nature) projects and Bombay National History Society projects were discussed.

10. Conservation of Crocodiles in India. (Mr. Mohanan Pillai, Wildlife Assistant, Kerala Forest Dept. Trivandrum).

The efforts taken by the Govt. of India for the conservation of crocodiles was approciable. An informative slide show followed the lecture.

11. Quantitative Evaluation of Eco systems (Prof. Rajan varghese, Dept. of Maths., U. C. College).

General introduction to quantitative studies of various aspects of ecosystems was given with special emphasis on wildlife survey techniques of different species of animals. Methods of enumeration in wildlife census were explained to participants.

12. Farming and Health (in the context of appropriate technology) Education experiments. (Gopalakrishnan and Vijayalakshmi Sarang. Agaly. Attapady).

A first hand account of their experiments in farming practices, teaching methods, health care and community health programmes was obtained.

Special note:

The participants of this workshop/camp along with 30 tribals helped the Kerala Forest Dept. as investigators in the Forest Dept. sponsored wildlife census of the national park on 3-3-87 and 4-3-87. They returned to their respective colleges on 6-3-'87.

The students and staff members were very happy to have such a useful time at the silent valley national park. More active involvement including formation of more nature action groups, introduction of educative programmes etc. is anticipated from the participants of this workshop /camp.

The organisers were very much thankful to Mr. P. N. Unnikrishnan, Wildlife Warden, and Mr. Sabu, Asst. Wildlife Warden for their earnest effort and whole hearted co-operation in getting this project successfully completed. Mr. P. S. Easa and Mr. K. K. Ramachandran, Mr. C. A. A. Basheer from KFDC and Prof. K. K. Neelakantan helped us in engaging the group effectively and clearing their doubts. Dr. Rajan Gurukkal, Prof: K. V. Kunhikrishnan and Mr. C. A. Antony of U. C. College gave a new dimension to environmental studies and generated lot of enthusiasm among the participants. The food supplied by the 'sarang' team was liked by all the participants as there was something new and surprising in the various items. The participants took genuine interest to make use of the leaders/experts, in clearing their doubts through discussions.

The follow-up action through contact programmes during successive years is planned.

Student Christian Fellowship

We have great pleasure in presenting a brief report of the activities of the S. C. F. during the year 1986-87.

This year we had about 75 students registered as members of the S. C. F. The S. C. F. meetings were held regularly between 1.00 p. m. and 1.45 p. m. on Fridays. This time was devoted for singing, prayers and some special programme. We are grateful to Rev. K. V. Varkey, Fr. Gabriel, Fr. Justine Panackal, Dr. A. M. Chacko, Prof. K. K. Abraham and Mr. N. P. Abraham for enlightening us on various topics on these occasions. Throughout the year, we had a consistent group of students taking active part in the various programmes.

A committee consiting of about twenty members including at least two members from each class met regularly to pray and plan the activities.

An effort was made this year to restart the Bible study circles under the leadership of members of the staff. This move was greated with much enthusiasm and we hope that it will be continued successfully. This year we had 6 Bible study circles. We are very thankful to the staff members who guided the students in these circles.

The special programmes that we had were as follows:

A one-day conference was held on the 9th of August, 1986 with the theme "To be a Christian in the world today". The Regional Conference of the Ernakulam-Trichur area was held in our college on the 5th and 6th of September, 1986. The theme was "Jesus today". The annual conference of the S. C. F. was held at Snehanilayam, Palarivattom from October 31st to November 2nd, 1986. The theme of the conference was "Justice, Peace and Intergrity of Creation". Students and staff members took keen interest in these programmes and we are especially indebted to the leaders who helped us on these occasions - Rev. Dr. K. V. Mathew, Rev. Fr. Joseph Kottukappally.

As part of the Platinum Jubilee celebrations of the student christian movement of India, a special thanks giving service was conducted on Sunday the 22nd of February 1987 in the college chapel. Students took active part in organizing and conducting the worship. Prof. K. I. Jacob, Principal of the Mar Thoma College for Women, Perumbavoor was our guest speaker for the evening.

We remember with gratitude the valuable help and support given to the S. C. F. by the Principal, Dr. C. Joyce Mathew, the College Chaplain, Rev. K. V. Varkey, the members of the staff, the wardens of the hostels and other well-wishers. We also thank our staff advisor Rev. Thomas John, the office bearers, committee members and all the members of the S. C. F. for their help and co-operation. We thank the united Board of Christian Higher Education and its local co-ordinator Dr. A. M. Chacko for the financial help given to us.

Above all we thank and praise God for all the blessings that we received through the S. C. F. activities in the past year. We hope and pray that the Lord may continue to work through the S. C. F in this college in the years to come.

Secretaries

Alexander V. K.
Viju Varghese

നന്ദി ഒരായിരം നന്ദി
പോയ വർഷത്തിന്റെ ഹൃദയത്തുടിപ്പുകൾക്ക്
അക്ഷരങ്ങളുടെ പൊന്നാടയണിയിച്ചപ്പോൾ
ആത്മാർത്ഥതയുടെയും, സഹകരണത്തിന്റെയും
പൊന്നും പൂവും നൽകി സഹായിച്ചവരേറെയാണ്,

ശ്രീ. മലയാറ്റൂർ
ലേഖനങ്ങളും അയച്ചുതന്ന മറ്റു പണ്ഡിതന്മാർ
ആരാധ്യരായ അദ്ധ്യാപകർ,
യൂണിവേഴ്സൽ പ്രസ്സിലെ
സ്നേഹസമ്പന്നരായ ജീവനക്കാർ,
ചിത്രകാരന്മാരായ സജീവൻ, സന്തോഷ്,
തുടങ്ങിയവരുടെ ആത്മാർത്ഥസഹകരണത്തിനുമുന്നിൽ
ഞങ്ങളും നമ്രശിരസ്കരാണ്.

ക്യാമ്പസ്സിന്റെ സന്ധ്യായാമംവരെ സ്നേഹസഹകരണങ്ങളുടെ
പൊൻപ്രഭ പൊഴിച്ച
കോളേജിലെ എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട സഹപാഠികൾക്കും
പ്രത്യേകിച്ച് ഇംഗ്ലീഷിലെ വേണു.
......കാപട്യത്തിന്റെ മാറാലയില്ലാത്ത
സ്നേഹത്തിന്റെ ലോകത്തിൽ നിങ്ങളും അനശ്വരരായിരിക്കട്ടെ.

സ്നേഹത്തോടെ
അയൂബ്ഖാൻ.

ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലേയ്ക്ക്

THE QUEEN
ALWAYS REIGNS AND RULES SUPREME

WE DISTINGUISH OURSELVES
WITH OUR MIDASIAN
TOUCH ON EVERYTHING
IN EDUCATION

Queen mothers college

ALWAYE, NEAR PRIVATE BUS STAND, PHONE: 5791

OFFERS COURSES IN:

Parallel Classes:

Pre-Degree: (3rd & 4th groups)
B. Com.
B. Sc. Maths (Calicut)
B. A. Malayalam
B. A. Economics
M. A. Malayalam
M. A. Economics
M. Com. & M. Sc. Maths.

Tuition Classes:

Pre-Degree: Physics, Chemistry Maths & English

Degree: Maths, Physics, Chemistry & English.

Long term and Short term Classes for M. B. B. S. / Engg. Entrances.
Hostel facilities for girls and library for Post Graduate Students.

Universal Press, Koratty. Phone 2793. Chalakudy